

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חלק קנג

וְהוּא קִבֵּץ מִבְּתָבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה
וְיִסְדָתָם, עֲנִינִים נִדְרָאִים וְנִפְלְאִים, מַעֲצוֹת יִקְרוֹת, הַתְּחִזּוֹת
וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל דְרָגָה וְדְרָגָה מִכֹּל מְקוֹם
שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֹי וּמְיֻסָּד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַנְּנוּ וְהַצִּפּוֹן

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ

רַבֵּי נַחְמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי תַלְמוּדוֹ מוֹרְנוּ הַנָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלְאָה, אֲשֶׁר כָּל רוּחַ לֹא אָנִים

לִיָּה

רַבֵּי נֵתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְגֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

מִנְמָרָא מִדְרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹכָא לְדִפּוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֶסְלֵב

עִיר הַקְּדִישׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכְבִּי"א

שְׁנַת תַּשְׁע״ז לַפּ״ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הזה
וְכָל סִפְרֵי אֲדָמוּ"ר מוֹהַר"ן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים :

אשדוד:

0527618316

בבני ברק:

052-7138892

03-5743542

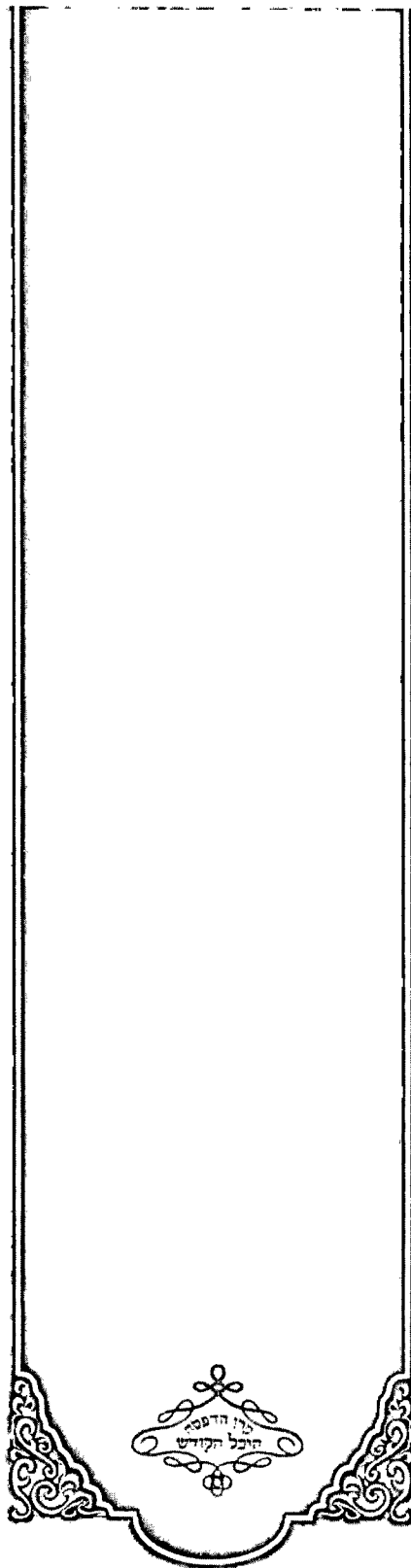
יבנאל עיר ברסלב

הפצה ראשית:

050-4173172

052-7147779

דוא"ל: 3127779@gmail.com

פֶּתַח דְּבַר

הִנֵּה חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סִפְרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסִּפְרִים אֱלוֹ, כִּי הַסִּפְרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סִפְרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסִרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצִמְנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנֹדֶפֶס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּכֶם בִּיּוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲר־כֹּךְ מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַיָּפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבָר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עֵמֶל וּיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֵתָה אֶת כַּרְף קִנְג,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכַּרְכִּים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כַּרְף אַחַר כַּרְף, וּבְלַבְנוּ תִקְוָה, שֶׁכָּל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָף חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וּגְלוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלָבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׂעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֵם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'כְּבָלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן שְׂעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׂלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיִצְאָת מִשְׁגְּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנֵדְבָקוּ בוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַרְ"ן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשׁוּטָם וּלְהַלְבִּישׁם בְּכָלִים מְכֻלָּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׁוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹמַר וּלְהַמְצִיא סְבָרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֱלוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדָם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא מִשְׁפֵּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהַנְהִיג אֶת עַצְמוֹ, מִכָּל שָׁפָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוֹב עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מְקַשָּׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סְפָרִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שְׁכָל הַכוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כְּמָה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיֹּת עוֹד כְּמָה סְפָרִים, וְכָלֶם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאָסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינֵי לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם מִמִּטְחָוֵי קִשְׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֶמֶץ וְשֶׂאִי וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ', וְכִי וְרֵאִוִי לְגֹזֵר שְׂלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נְשָׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסְּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְכֵי אָבוֹתֵינוּ, בְּדַרְכֵי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּיָדָיו מִצְוֵה גְדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סְפָרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שְׁמֵדְבַר מְעַנְיֵי תוֹרָה הֵן בְּדַרְכֵי פֶשֶׁט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רַמְזוֹ, אוֹ סוּד, אוֹ

פְּרוּשׁ, אוּ בְּאוּר, אוּ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוּ סִפְרֵי מוֹסֵר וְאַגְדוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, כֻּלָּם נְכוּחִים לַמַּבִּין, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, כֻּלָּם אֶהוּבִים, כֻּלָּם קְדוּשִׁים, כִּי כֻלָּם מְדַבְּרִים מֵרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, הַנִּעְלָם בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, וּבְיָדָיו אֲסוּר לְקוּץ בְּרַבּוּי סִפְרִים, כְּמוֹ שְׁנַמְצָאִים קֶצֶת, אֲשֶׁר עֵינֵם צָרָה כְּשֵׁרוֹאִים שְׁנַתְּחַדֵּשׁ עוֹד אֵיזָה סֵפֶר חֲדָשׁ, וְעַתָּה יוֹצֵא מִפִּיהֶם כְּאֵלוֹ מְצַטְעָרִים עַל הָרֵאשׁוֹנִים, שֶׁכִּבֵּר יֵשׁ הַרְבֵּה סִפְרִים, וְלָמָּה לָהֶם עוֹד; וּבְאֵמֶת לֹא בִדְעַת יִדְבְּרוּ, כִּי "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חִפְץ" (קֹהֶלֶת ג, א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּנָאִי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּסִפְרִים שְׂיֵשׁ מִכִּבֵּר, מִי יִמְחָה בְיָדָם, וּמָה אִכְפַּת לָהֶם, שְׂיֵשׁ עוֹד סִפְרִים בְּעוֹלָם, אוּלַי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמֻסְגָּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דוֹקָא, כְּמוֹ שְׁרוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׂיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂיֵשׁ לָהֶם חֵיווֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמֻחִיָּה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעַצְמוֹ יֵשׁ שְׁנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לַפְּעָמִים מִתְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי דְבַר זֶה שֶׁבְּסֵפֶר זֶה, וְלַפְּעָמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל-יְדֵי דְבָרֵי תּוֹרָה וּמוֹסֵר שֶׁבְּסֵפֶר אַחֵר, וְגַם מִי שְׁנַפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה, וּמִבְּלָה יָמָיו עָלֶיהָ כְּרָאוּי כִּי לְכָךְ נּוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאִי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה לְעֵין וְלִהְבִּיט בְּסִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, כְּמוֹ שְׂרָאִינוּ כְּמָה גְדוּלִים, שֶׁהָיוּ בְּקִיאִים בְּכְמָה סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְלָמָּה לֹא נִלְמַד קָל וְחִמֵּר מִהַגּוֹיִם, שֶׁלֹּא קָבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל עֵינֵינוּ חֲכָמָתָם בְּעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק, צֶל עוֹבֵר, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה סִפְרִים בְּאַרְיכוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדְּשִׁים אֲצֵלָם סִפְרֵיהֶם הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וְכִמְעַט בְּכָל יוֹם, וְאֵינָם קְצִים בְּרַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וּמְדוּעַ נִבְגַּד אֲנַחְנוּ, חַס וְשְׁלוֹם, לְהַקְפִּיד, חַס וְשְׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ אֲרָךְ וְטוֹב לְעוֹלָמֵנוּ עַד וּלְנֶצַח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלָפִים ולרַבּוֹת מְחַבְּרִים בְּשִׁבִיל עֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּיֵּן לְעֵצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכֵינוּ הֶרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ', וְכִמָּה ספרים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מְסַפֵּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כִּדִּי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַד־יָן.

נְמַצָּא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נְמַצָּאִים בְּעוֹלָם, עַד־יָן לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאָה וְהִבֵּן כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחַיֵּל לִגְעַת בַּתּוֹרָה, מִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן לְבוֹא לְחִדְרֶיהָ וּלְיַרְדֵּה לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֵּה, עַד־יָן אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֶלֶף מֵעֵמֶק רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְּדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן בְּסִפְרִים אַחֵרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מ כמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, ורחבא חברי אית ליה, ורחבא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשף, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנסקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן כן יהי רצון!

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

כַּרְךָ קִנְג

לט שצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרֵב ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, כָּל הַבְּעָיָה שְׁלֶךְ שְׁנֹאֲבֵד מִמֶּךָ הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, נִתְרַבּוּ הָאֲבָרְכִים וּבִתּוֹף תּוֹכֶם אִתָּה קִבְלָתָּ פֶּחַד מְאֻנְשִׁים וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֵמַת רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂאִתָּה בְּנִיתָ כּוֹלֵל כָּל-כָּף יָפֵה, אֲשֶׁר אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִדְבַּר שָׁמַם הַמְּלֵא נַחְשִׁים וְעַקְרָבִים, רְשָׁעִים אַרוּרִים וּמוֹסְרִים וְכוּ', וְכָל דְּבַר קִטָּן שְׂאֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשָׁה, בָּא לָנוּ בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ מִמֶּשׁ.

רְאֵה וְגַם רְאֵה אֵיךְ שְׁמִסֵּר אוֹתִי הַסֵּמ"ך-מ"ם הִרְשָׁע עַל עֲלִילַת דָּם, עֲלִילַת שְׁוֹא וְשִׁקָּר, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִבְצַר מִמּוֹנֵי לְהַפְגִּס בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה מִבְּהִיל הִרְעִיּוֹן, דְּבַר שְׁהִיָּה בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת אֲצֵל גְּרוּעִים שְׁבָאֵמוֹת, שְׁהָעֲלִילוּ עֲלִילוֹת שְׁוֹא וְשִׁקָּר עַל גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים, דְּבַר זֶה יִקְרָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי מִי? עַל-יְדֵי אֶחָד שְׁקוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ "רֵב", בְּשָׁעָה שֶׁהוּא רֵב עִם כָּלֶם, חוֹטָא וּמִחְטִיא אֶת הָרֵבִים!

וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְשִׂמְחָה, שְׁדִיקָא בְּמִקּוֹם מִדְבַּר שְׁלָם וְשָׁמַם כְּזֶה, אִתָּה מִחֲזִיק כּוֹלֵל, וְזֶה צְרִיךְ לְהִכְנִים בְּךָ חַיִּים חֲדָשִׁים, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁכָל

הַאֲבָרְכִים מְאֹד מְאֹד אוֹהֲבִים אוֹתָךְ, וְכוֹתְבִים לִי מִכְתָּבִים שְׂאֵת־פֶּלֶל בְּעֵדְךָ, כִּי הֵם מְאֹד דּוֹאֲגִים עֲבוּר הַבְּרִיאוֹת שְׁלֹךְ, וְאֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שְׂזַכִּיתָ לְבָנוֹת אִמּוֹן גְּדוֹל בֵּין הָאֲבָרְכִים, מִכָּל זֶה אַתָּה צָרִיךְ לְקַבֵּל חֵינֹת, וְלְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי שְׁלֹךְ.

רק חֲזוּק וְאֲמֵץ מְאֹד, אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת כָּל הַמְאָמְצִים לְהוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת הָעֵל הַכֶּסֶפִּי, וּבְקָרוֹב תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

אֶת רְשִׁימַת הַסְּפָרִים קִבַּלְתִּי, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לִי אֶת רֹב הַסְּפָרִים וְתוֹדָה רַבָּה מְאֹד.

הַמְאָחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שצז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טֵבֵת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָרַב ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

מָה אִמַּר לָכֶם! יֵשׁ לִי צֶעַר גְּדוֹל מִבְּתוֹכְכֶם ... תַּחֲיָה, שְׂהִיא מִתְנַהֶגֶת בְּהַפְקָרוֹת וְחֻצִּיפוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, וּמִנְבִּלַת אֶת הַפֶּה בְּצוּרָה הַכִּי גִסָּה, שְׂמָאֵד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שְׂהִיא מְקַלְקֶלֶת שְׂאֵר בְּנוֹת, וְהַיּוֹם לֹא צָרִיכִים הַרְבֵּה לָזֶה, כִּי אִם תַּפּוּחַ אֶחָד רַקוּב, אֲזִי מְרַקֵּב אֶת כָּל הַתַּפּוּחִים, וְהַפֶּעַם זֶה הִבַּת שְׁלָכֶם, וְזֶה מְאֹד כּוֹאֵב לִי אִיךָ הִיא נִפְלָה כָּל-כָּף?! אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׂתַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה.

נָא לְהִקְרִיא לָהּ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

הַמְאָחַל לָכֶם הַצְלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים...

לט שצח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טֵבֵת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַרְגִיל עֲצֻמָּךְ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ עֵין טוֹבָה, וְתִסְתַּכְּלִי תָמִיד רַק עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד, וְאִז תִּשְׂמַחֲמִי מְאֹד בְּחֻלְקֶךָ, כִּי כְּשֵׁישׁ לְאָדָם עֵין טוֹבָה, אִז הוּא שֹׂמֵחַ בְּחֻלְקוֹ תָמִיד. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: אֵיזָה עֲשִׂיר הַשְּׂמֵחַ בְּחֻלְקוֹ, אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ טוֹב עֵין...

לט שצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה מְאֹד גָּדֹל צְעָרִי בְּמַה שְׂכַתְּבָת וְכוּ', אֲנִי אֲשַׁתְּדֵל לְתַקֵּן אֶת זֹאת, וְאֶעֱשֶׂה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית, מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי שֶׁנִּסְעַע לְחַו"ל בְּלִי לְהוֹדִיעַ לִי, וְגַם עַל זֶה אֲדַבֵּר עִמּוֹ.

הַעֲקָר לַעֲתָה עֲתָה רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָכֶם מִתְּנָה שְׁלֹשׁ בְּנוֹת חֲמוּדוֹת, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרוּוּ מֵהֵן רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ, חֲזָקִי מְאֹד, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קָשָׁה לְךָ מְאֹד, אֲבָל הַהֲכָרַח כְּבָר לְחִפּוֹת עַד שְׁיַחֲזֹר מְחַו"ל, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְדַבֵּר עִמּוֹ וּלְהַדְרִיף אוֹתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט ת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְקִרְאָת מְכַתְּבְךָ.

יְעֹזֵר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפֹל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְחוּ אֶת עֲצָמָם בַּיָּדָם, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְקַבֵּץ נְדָבוֹת, אֲלֵא יִלְכוּ בַגְּדֵלוֹת הַמַּחֲזִין לְבָנוֹת אֶת הַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, וְאִף שְׁלַעַת עֵתָה נִבְצָר מִמֶּנִּי לְהַפְנֹס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי עֲלִילַת דָּם וְרָשָׁע, עִם כָּל זֹאת לְהִשָּׁם הַיְשׁוּעָה, וְהוּא יִהְפֹּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאַנִּי מְרַגֵּישׁ הַיֵּטֵב מֵה שֶׁעָבַר עַל מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל, שֶׁהִרְחִיקוּ אוֹתוֹ מִלְּהַפְנֹס לְעִיר בְּרֶסֶלַב אַרְבַּע שָׁנִים, וְלִבְסוֹף כָּל שׁוֹנְאִיו מִתּוֹ מִיתָה מְשָׁנָה, מִיתָה חֲטוּפָה, כַּמּוּבָא בְּסִפְר "יָמֵי הַתְּלָאוֹת" בְּאַרְיֵכוֹת.

מֵה לַעֲשׂוֹת, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל לְמוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ש'): כָּל מֵה שֶׁאֲתָה רּוֹאֵה בְּזֶה הָעוֹלָם, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן.

חֲזַק וְאַמֵּץ מָאד מָאד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי אֵין חֲקָר לְגַדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדָאֵי כָּל מֵה דְעָבִיד רַחֲמָנָא לְטָב עָבִיד, וְאִף שֵׁישׁ דְּבָרִים שְׁלֹא מְבִינִים, וּמִמִּילָא נִכְנָס כָּאֵב בְּלֵב, עִם כָּל זֹאת הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַרַע כְּשֵׁם שֶׁמְקַבְּלִים אֶת הַטּוֹב, וְלֵה' הַיְשׁוּעָה.

בְּלִיל שְׁשֵׁי נַעֲשֶׂה כְּנֶס לְכָל הַשְּׁלוּחֵי דְרַבָּנָן וְנַחֲזֵק אוֹתָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תא.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

אֵין אֲתָּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁאֲתָּ הוֹלְכֵת לְבַקֵּר בְּבֵתִי נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלַחֲזֹקֵן וְלַעוֹדְדוֹן וְכוּ', זֶה הַמְּצָוָה

אֲשֶׁר לט תב — לט תג בַּנְחָל טו

הָכִי גְדוּלָה, תִּקְחֵי עוֹד כַּמָּה נָשִׁים וְתִלְכִי עִמָּהֶן יַחַד, לְשִׂמְחָה אֶת כָּל
אֱלוֹהֵי שָׂאִינָן בְּאוֹת לְעָרֹב שְׂמֵחָה.

[חֲסֵר].

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה...

לט תב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַקּוֹרֵעַ אֶת לְבִי.

הִנֵּה נְסִיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיו כַּמָּה פְּעָמִים, וְלֹא חוֹזֵר אֵלַי, אֲנִי
מִכְרָח לְהִגִּיד לָךְ, שֶׁכָּל הַבְּעִיָּה הִיא, שְׁנִכְצָר מִמְּנִי לְעַת עֲתָה לְבוֹא
בְּמַחְנִיכֶם, כִּי אַחֲרַת מִזְמַן הִיִּיתִי עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, יֵשׁ לָךְ בְּעַל
עַם לֵב זָהָב, אֲכָל הוּא צָרִיךְ אֶת הַתְּשׁוּמַת־לֵב שְׁלוֹ, וְאִם אֵין לוֹ אֶת
זֶה בְּבֵית, אֲזִי הוֹלֵךְ אֵל הַחֲבֵר וְכוּ', אֲשֶׁר אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד, לָמָּה
הוּא מִתְחַבֵּר עִם חֲבֵר כְּזֶה, וְכוּ' אֲב לִי מְאֹד.

תִּהְיִי חֲזָקָה, בְּעֵלְךָ אוֹהֵב אוֹתְךָ, הוּא בְּחוֹר נְפִלָא, וְעַם לֵב שְׂאִין
כְּמוֹהוּ, וְהֵלֹאִי שֶׁהִיִּיתָם יְכוּלִים לְבוֹא לְכָאן לְתַקּוּפַת זְמַן, אֵף שְׂאִין
מְאֹד מְעַדִּיף, שְׂאִין אֲבוֹא אֵלֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כָּל טוֹב סָלָה...

לט תג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את לא מתארת לעצמך מה אני חושב בעֵדך, ואיך לעזור לך, אבל ספמנו שתכתבי לי הכל וכו', ואז אדע כמה זה חשוב לך, אני מצדי אשתדל רק לעזור לך, רק את תהיי חזקה, ושלא יפנסו בך מחשבות של שטיות התאבדות וכו' לברח וכו', דכאון פנימי וכו', אשר כל אלו הדברים לא יביאו אותך לשום מקום, רק ליאוש ודכאון פנימי, שלא תוכלי לצאת מכל התסביף, רק חזקי ואמצי בסבלנות, ותכתבי לי הכל, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

רק תהיי נזהרת בנטילת ידים שחרית, וכן לפני האכל, ולברך ברפת-המזון בכונה מתוך הסדור דיקא.

המצפה לשמע ממך...

לט תד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסר לך הרבה שמחת החיים, ואת זה את צריכה למלא. אל תחשבי מהעולם הזה או מהעולם הבא, תחשבי רק מהקדוש-ברוך-הוא, שהוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, ורק הוא מבין אותך, והוא מאזין לך ושומע אותך, ולכן הרגילי לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ותרגישי איך שכל החיים שלך משתנים לטובה, העקר זה שמחה, אמונה, תפלה, אשר שלשתן תלויות זו בזו.

המאחל לך שמחת החיים...

לט תה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל אהובי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המרגש מאד מרב אהבתך אלינו, וממש החיית אותי, כי אני עדין זוכר איך שעזרת לי הרבה מאד כשהיית אצלי.

מה אמר לך! התעכבתי לענות עד עכשו מרב טרדותי, אשר חשבתי שכבר אוכל להיות בשפת ביבנאל, ולעת עתה עדין נבצר ממני עד עת בוא דברו.

ראה לחזק עצמך, ואל תסתכל על שום ברירה שבעולם, ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי כל זמן שאדם מסתכל על אחרים, וחושב מה הם חושבים עליו וכו', אז הוא נמצא בגלות גדולה, כי הראש שלו נמצא אצל אחרים וכו', מה שאין בן מי שאינו מסתכל על שום ברירה, רק מסתכל קדימה אליו יתברך, והוא מחיה את עצמו עם הנקודות טובות שיש בו, אז אף אחד לא יכול לקנא בו, ואף אחד לא יכול להזיק לו, "עין הרע שיף רק למי שמסתכל מה שאחרים אומרים עליו". ולכן ראה לקחת את עצמך בידיך, ותעסק בכל מה שרק תרצה, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך בפרנסתך, ולא יחסר לך שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שיהיה לכם נחת מכל יוצאי חלציתכם, ותהיו בלכם בריאים ושלמים, ולא ישלט עליכם שום עין הרע, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה שיהיה לך בית דירה משלך, ולא תצטרך לגור בשכנות ובשכירות אצל אחר, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: שמחה לאדם בשעה הוא דר בשלו.

כדאי ללכת עכשו לבקר את ההורים לשבתות, ותקיימו מצות כבוד אב ואם, אשר אין חקר למעלת המצוה הנפלאה הזאת, יקח עוד קצת זמן עד שאגיע.

בענין למוד גמרא, כדאי לעשות שני שעורים, שעור אחד ללמד פסדרן בבקיאות, כדי שיהיה בקי בש"ס, ושעור אחד עם מפרשים בעיון, לזכך את המחין, אשר הוא ענין גדול עד מאוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לא להפגס בלחץ, הכי טוב שבנך גרו יאיר, יקח בת בעלת תשובה, שהיא חזקה ביהדות, והיא עוד תחזק את בנך.

מהשדוף הזה שהיה — תשפחו, כי היא בכלל לאחרונה לא

לְעֵנִין, וְזֶה לֹא שֶׁיְךָ בְּכָלֵל, וְלָכֵן אֵל תִּצְטַעְרוּ עָלֶיָהּ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהִיא בְּכָלֵל לֹא מִתְאִימָה לוֹ.

הַעֲקָר לַחֲתוּן אֶת הַבֵּן מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד מְסַכָּן לְהִשְׁאִיר אוֹתוֹ כֶּכֶה. בְּעֵנִין אֲמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ', צְרִיכִים רַחֲמִים לְהִשְׁאִר וְכוּ', כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה מֵה שְׁעוֹשָׂה אֶצֶל כָּל אֶחָד, וּמְכַנֵּס בּוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, וּבְדִין וּבְצֹדֵק וְכוּ', כִּי אֵיךְ יִכּוֹל רֹאשׁ שְׁמָלָא צוֹאֶה וְנֹאֲוֵף לְהִבִּין אָדָם שֶׁכָּבֵר מִזְמַן עָקֵר אֶת עֲצָמוֹ מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִחַ מִחֲשַׁבְתּוֹ רַק דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ?! וְלָכֵן אֵין זֶה פְּלֵא, שֶׁהַרְבֵּה נוֹפְלִים וְנִתְרַחֲקִים, כִּי מִי יוּכַל לְהִתְפָּאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִנְּאוּף וְהַרְהוּרִים רָעִים וְכוּ' וּמַמְעֲשִׂים מְגִנִּים. וְלָכֵן אֵיךְ יוּכַל לְהִבִּין אֶחָד שֶׁכָּל מְגַמְתּוֹ לְהִשְׁרֹף בְּכָל רִגְעַ עַל קִדּוּשׁ ה', וְלִהְיוֹת נְכָלֵל בּוֹ יִתְבַּרְךָ?! בְּיָדָאֵי יִמְצְאוּ בּוֹ אֶת כָּל הַפְּסֻלָּת, כִּי הָרִי הוּא כְּמוֹ רְאִי, וּמֵה שֵׁשׁ בְּאָדָם בְּעֲצָמוֹ, רוֹאִים אֶת זֶה בְּצַדִּיק.

הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִחְמַל עָלֵינוּ, וְנִזְכֶּה לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּאַמֶּת.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הָעֲזָרָה שֶׁעֲזַרְתָּ לִּי.

לט תח.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיֵּגֶשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

שָׁמְרוּ מְאֹד אֶת מִי אַתֶּם מְכַנֵּסִים לְדִירָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָכֶם אַחֲר־כֵּךְ צָרוֹת וַיִּסּוּרִים, וְתֹאכְלוּ מְרוּרִים מֵהֶם וְכוּ', וְלָכֵן טוֹב לְהִתְיַעַץ קֹדֶם עִם הָרַב ... גְּרוֹ יְאִיר, אֶת מִי לְהַכְנִיס, כִּי צְרִיכִים

לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד, אֲנִי רוֹצֵה לְנַקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִכָּל הַפְּסֻלֹת,
אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיִקְלָקְלוֹ לִי אֶת הַיְלָדִים, חֵס וְשְׁלוֹם.

רַק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד וְלִשְׂמֵחַ עַל הַמַּתָּנוּת שֶׁנִּתֵּן לָכֶם הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בֶּן וּבֵת, וְזָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו יְתִבְרַךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תט.

בַּעֲזֹרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶיךָ.

נִתּוּחַ עוֹשִׁים רַק בְּהַמְלֻצָת שְׁלֹשָׁה רוֹפְאִים מְמַחִים, וַיְכוּלִים
לְכַרֵּר הַיּוֹם בְּקִלּוֹת מִי הֵם רוֹפְאִים מְמַחִים אֶצֶל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּהַיֶּה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף גַּם יַחַד, מֵה שְׂיִקְבְּעוּ הַשְּׁלֹשָׁה רוֹפְאִים תַּעֲשֶׂה, וְאֵל
תַּחֲסֹךְ בְּכֶסֶף, כִּי הַבְּרִיאוֹת שְׁלֹךְ שָׁוֶה יוֹתֵר מִכָּל הוֹן דְּעֵלְמָא.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה...

לט תי.

בַּעֲזֹרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת כָּל מַכְתְּבֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הִיִּיתִי כְּבָר בְּטוּחַ, שְׁעַל שְׂבַת זוֹ אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלִבְא וְלִהְתְּגוֹרֵר בִּיבְנָאֵל, אֲבָל מֵאֵת ה' הִיָּתָה זֹאת,

שהכל נתהפך ועדין שטנא נצח, ואני מקנה שעל ידי רבוי תפלה ובקשה יקיים דינן נצח.

עליך לדעת שזו מלחמה רוחנית, מצד אחד אני רוצה להציל את הנער מנאוף וזנות וכו', ומצד שני הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, מוציא את כל החצים עלי, וככל שהוא יורה נגדי, אני מצדי מדפיס ומפיץ עוד ספרים. היום כבר הזמנתי עשרים ותמשה אלף ספרי "פעלת הצדיק" בדפוס להפיצם כאן, לחלקם בייעקב ולהפיצם בישראל.

תאמין לי, שאני מבין את כאב לבך ואת חלישות דעתך, שאיני עונה לך על כל מכתב, אך מה לעשות, תדון אותי לכף זכות, פי היה לי שבוע קשה מאד מאד, היו צריכים לדון בעניני, ובכל יום זה נדחה וכו', וזה מאד מאד פואב לי. אפלו לפי חקתיהם, אין חק בזה לענוי הדין, למשך את דיני או לכאן או לכאן, וכנראה הכל משחד. ולכן אין עצה אחרת רק תפלה.

בעניניך, תאמין לי, שאין עוד דבר יותר גדול מלקרב בני הנעורים, וזה רצונו תברך, ולכן כל אלו הקטניות והחלישות הדעת שיש לך, אל תקח את זה אל לבך, פי זה ההכרח שיהיה כך, פי כל מי שמקרב רחוקים, הסמ"ך-מ"ם לוקח את עצמו עליו. אבל כדאי וכדאי להתאגד ולטרוח בכל הפחות לקרב רחוקים, פי בזה מורידים את השכינה בעולם.

חזק ואמץ מאד, ותרבה לעין בסדרת "אוצר הקונטרסים", ושם תמצא מרגוע לנפשך. רק חזק ואמץ מאד מאד, ותרבה לדבר מנקדת השמחה, אשר אין למעלה מזה, פי השמחה זוהי הגאלה, פי כשבר ישראל שמח, נתרחב לבו ודעתו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), ואז זוכה לישוב דעתו מהי התכלית בזה העולם, אם לא להכירו יתברך מכל פרטי הבריאה, אשר באמת אין שום מציאות בלעדי השם יתברך כלל.

העקר מה טוב ומה נעים, אם תלמד את המאמר בלקוטי-

מוֹהַר־ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"ט, וְלוֹמַר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה הַנּוֹרָאָה, שְׁשֵׁם
מְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל מִבְּנֵי הַ"הֵיכַל-הַקִּדְשׁ" וּמִלְקָרֵב רְחוּקִים, וְלִשְׁמוֹ
אֲשֶׁר הִרְעֵ שְׁלָהֶם לֹא יִתְפַּס בְּמִקְרָבִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׂמִיחָה שְׂלָמָה...

לט תיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָעֵקֶר תְּהִיָּה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְהַגָּל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקִּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁנֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד. וּמִי יִתֵּן,
שְׂתַצֵּא לְהַפְּיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּכֹל יוֹם כְּסִדְרָן, תִּתְחִיל מִבְּרֻכּוֹת
עַד שְׂתִזְכָּה לְסִיִּים אֶת כָּל שְׁשֵׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְאִז תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם
אֲפֹלוּ שְׂאֲתָה לֹא מִבֵּין הַכֹּל, וְזֶה תִּקְוֶן גְּדוֹל לְהַנְשִׂמָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

אֲתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר אֶת גְּדוֹל הַצַּעַר שֶׁהָיָה לִי, שְׁלֹא יָכַלְתִּי
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁלֵכָה, כִּי אֲתָה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב, מְאֹד
שְׂלֵמְדָת פֶּה אֲצִלִּי, וְהִנֵּה הִגִּיעַ יוֹם כְּלוּלוֹת נְשׂוּאָיְךָ, שְׁנֵה הַיּוֹם הַכִּי

מֵאֲשֶׁר לְאָדָם, וְלֹא זְכִיתִי לְהִיּוֹת אֹז אֶתְךָ וְעַמְּךָ, אָבֵל בְּרוּחֵי הָיִיתִי.

רֵאָה לְחֹזֶק וּלְשִׂמְחָה וּלְאֶהֱבָה מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהִיא הַמַּתְנָה הַכִּי
יְקָרָה שֶׁנָּתַן לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן תִּשְׁמַר עַל הַמַּתְנָה הַיְקָרָה
הַזֶּה.

תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ חֶזֶק וְלֹא יַעֲבֹר, שֶׁפַּעַם בְּשִׁבוּעַ תִּכְתֵּב לִי אֶתְּהָ
וְאֲשֶׁתְּךָ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִנְתַּק הַקָּשֶׁר בֵּינֵינוּ, חֵס וְשְׁלוֹם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם סִימָן טוֹב וּמְזֵל טוֹב...

לט תיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַעֲקֹר שְׂתִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם אֲוִירָה שֶׁל
שְׂמֵחָה, וְתִמִּיד תִּשְׁמְעוּ כְּלֵי זִמְרָה, קַלְטוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה
בְּבֵית מְבִיאָה רְגִיעָה וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַיְדָדִית.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בָּאֵם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אִיזָה קוֹנְטֵרַס כְּסֹדֶרֶן,
וְאֹז תִּמְשִׁיךְ בְּעֶצְמְךָ הָאֲרֵת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִמִּילָא תִתְבַּטֵּל מִמְּךָ
כָּל הַגָּאוֹת וְהַיְשׁוּת, כִּי בְּאֵמַת כְּשֶׁאָדָם מְחַדֵּיר בְּעֶצְמוֹ אֲמַתַּת

מציאותו יתברך — נתבטלת ישותו, רק חזק ואמץ מאד, ותשמח את אשתך, כי זו המתנה הכי יפה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, ותחזיק את המתנה הזו מאד יקרה וחשובה.

גא ונא ראה לדבר עמו יתברך על-כל-פנים חמש דקות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תטו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ד' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

מאד מאד אני מצטער, שיש לנו בעיות בחנוך של בנכם ... גרו יאיר, נוסף על כל צרותי ועגמת נפש שיש לי מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, שבגללו אני לא יכול להכנס לארץ ישראל בכלל, וליבנאל בפרט, אני גם צריך לסבל מהבן שלכם, שמתחצף להרב שלו בפתה, ועושה לי שמות, ולכן אני מאד מבקש אתכם תעשו משהו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם לצאת כפר מכל הצרות, כי אני מרגיש שהצרות שלכם זה הולך ביחד עם הצרות שלי, כי אם לי יהיה טוב, גם לכם יהיה טוב, כי אנחנו כפר ביחד למעלה מעשרים שנה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תטז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ד' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָשֶׁר לט תיז — לט תיח בְּנַחֵל כה

מה מאד הצטערתי לשמע מנשיכת הפֶּלֶב וכו', לדעתך, תכף-ומיד תפתח תלונה במשטרה וכו', ונפטר מהפֶּלֶב המשוטט כִּף בלי שמירה.

העקר עלינו לשרש מאתנו את הפֶּלֶב, שהוא היצר הרע, השטן, הסמ"ך-מ"ם, שמכניס בנו רפיון בתורה ובתפלה וביראת שמים ובשמחה, ומוכא בדברי חכמינו הקדושים, שהפֶּלֶב הוא סמל של הסמ"ך-מ"ם, שרו של עשו, שממנו יצא עמלק, והוא מלקק את דם של ישראל כפֶּלֶב, וכל ענינו של עמלק הוא לקרר את בני אדם מעבודת השם יתברך, ולכן צריכים מאד להתחזק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תיז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ה' טבת ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאלתך בענין הפגישה וכו', כדאי תכף-ומיד לדבר עם הרב ... גרו יאיר, כי אם הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, שם, לא כדאי לך להיות שם, אנהנו בשום פנים לא נפגס במלכדת חדשה.

העקר תהיי שמחה ועליזה, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

המאחל לך כל טוב...

לט תיח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ וְאֶת הַהוֹדָעָה, וְתַכְּף-וּמְיָד שְׁלַחְנוּ לְךָ
אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת שֶׁבִקְשָׁתָם וְכֵן מַעֲשֵׂה ז', בְּדָאָר אֶלְקִטְרוֹנִי.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאִתָּה
מִכְנִיס לְדַפּוּס כְּבָר אֶת חֶלֶק נ"א מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כִּי זֶה חֶלְקִי
מִכָּל עַמְלִי, וּבְכָל יוֹם אֲנִי שׁוֹמֵעַ סְפוּרִים, אִיךָ שֶׁהַסְּפָרִים הָאֵלוּ
מִחַיִּים מְאוֹת בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים, וְרֵאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל
זְכוּתְכֶם, וְאֲנִי מְקַנָּא עַל הַרוֹחֲנִיּוֹת שְׁלָכֶם, כִּי זֶה אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל.

הִנֵּה לִי שָׁבוּעַ קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי הֵייתִי מוֹכֵן כְּבָר כָּל יוֹם
לְנִסְעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהֵייתִי בְּטוֹחַ שְׂאֶעֱשֶׂה אֶת הַסְּעָדָה לְכַבּוֹד
הַהַלּוּלָא דְמוֹהֲרַנְיָ"ת וְ"ל בְּצוֹתָא עִם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲבָל מְאֹד
אֲכַזְבוּ אוֹתִי; מַה לַּעֲשׂוֹת?! הַכֵּל מִמְּנוּ יִתְבַּרְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לט תיט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר וַיְגַשׁ, ו' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מַה אָמַר לְךָ! מִמַּשׁ הַחֲיִיַּת אוֹתִי שֶׁהִלַּכְתָּ בְּשִׁבְלֵי אֵל אָמוּ וְכוּ',
כִּי דַע לְךָ, כִּי בְּדַרְךָ הַטָּבַע רַק הוּא הַמִּפְתָּח וְתִלּוּי רַק בּוֹ. בְּיַדִּי
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיט־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), אֲשֶׁר הַטָּבַע גַּם הַשְּׂנֵחָה,
וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים הַפֶּרֶשׁ בֵּין טָבַע לְהַשְּׂנֵחָה, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ מִשְׁגַּח
בְּדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: מְגַלְגָּלִים זְכוּת עַל-יְדֵי זַפְּאֵי וְחֹב עַל-יְדֵי
חֵיב. כָּאֵן לְמִטָּה הוּא הַפְּתַח, הוּא הַפֶּה שְׂאֲסָר הוּא הַפֶּה שֵׁיִתִּיר.
בְּיַדִּי אֲנִי מֵאֲמִין רַק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁכָל זְמַן
שְׁיִכּוּלִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּדַרְךָ הַטָּבַע, אֲסוּר לְהַתְעַסֵּק עִם נַסִּים, וְלִכְּנֹ

אֲשֶׁר לט תב בנחל כז
תְּשׂוּאוֹת חַן לָךְ, וְתִמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת וְלַפְעַל לְמַעֲנֵי, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה
כָּבֵד לִהְיוֹת בְּאַרְץ דִּיקָא.

מחמת שהשבת נכנסת ובאה — אקצר.

המאחל לך שבת שלום...

לט תב

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכ'ל טוב ס'לה יגיעו ויירדפו א'ל כ'לליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב'ב'נא'ל "עיר ברסלב",
הו"ה עליהם יש'רה ש'כינתו תמיד.

דעו ל'כם ש'רבנו ז"ל א'מר (חיי־מוה"ר, ס'מן שיט): "אני א'עשה
מ'כם כ'תות כ'תות", הינו ידוע, א'שר ר'בנו ז"ל הוא ג'לוי ח'דש מ'אד,
ש'עדין ב'עולם לא היו ג'לויים כ'אלו, ש'יכולים ל'הג'ביה ול'הרים ל'חזק
ול'שמ'ח ול'קרב א'פלו א'ת הכי ג'רוע ש'בעולם, א'שר ידוע ש'הצדיק
הקדוש החוזה מ'לבלין, ז'כותו יגן ע'לינו, א'מר על ר'בנו ז"ל: "אור
ח'דש על צ'יון ת'איר, ונ'זכה כ'לנו ל'ילך ל'אורו", ש'רא'ה ב'מקום
ש'רא'ה, ש'אורו ש'ל ר'בנו ז"ל י'תפשט ל'בסוף ל'כל ה'עולם כ'לו, ואם
ר'בנו ז"ל א'מר על ע'נינו, ש'יעשה מ'אנשי שלומנו כ'תות כ'תות, ב'ודאי
כ'ף צ'ריך ל'היות, מ'טעמים ה'פמוסים ע'מו, ול'כן ב'ברסלב יש כ'ל מ'יני
כ'תות, כ'ל מ'יני ס'וגי אנשים, כ'ל מ'יני ל'מודים, ול'כן אני מ'ציע ל'אנשי
ש'לומנו היקרים, ד'עו ל'כם ש'הכ'תה ש'לנו ז'ה "היכל־הקדש" (המובא
ב'לקוטי־מוה"ר, ח'לק א', ס'מן נט), ש'עוסקים ל'קרב ר'חוקים א'ל הקדוש־
ב'רוך־הוא, ב'הפצת מ'עינות ה'חכמה ח'וצה, א'בל ה'זהירנו ר'בנו ז"ל
ל'שמור מ'אד מ'אד, ש'לא י'תאחו ב'נו ה'רע ש'ל אלו ה'אנשים ש'אנחנו
מ'ק'רבים.

ול'כן כ'אן ה'מקום ל'הודיע ל'כם, ש'בכ'תה ש'לנו היסוד הוא
א'הבה ל'אהב א'חד א'ת השני, ל'כבד א'חד א'ת השני, ל'עקר א'ת

הַגְזַעְנוֹת שֶׁנִּשְׁרָשָׁה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֲצֵל בְּנֵי-אָדָם, וְלִכְן אֲנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל אֶחָד שֶׁמִּתְנַשֵּׂא עַל הַזּוּלָּת, אוֹ רוֹצֵה לְהַשְׁפִּיל אוֹתוֹ, כִּי זֶהוּ הַסֵּמֶן-דִּמְיוֹן. כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָוָה אוֹתָנוּ לְתַתּ מַחְצִית הַשָּׁקֶל, כְּדֵי לְכַפֵּר עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וּמוֹכָא בְּסִפְרִים הַקְדוּשִׁים, שֶׁהֵטַעַם שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָוָה מַחְצִית הַשָּׁקֶל דִּיקָא, וְלֹא שָׁקֶל שְׁלָם, אֲלֵא לְהוֹרוֹת שָׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל צְרִיךְ אֶת הַשְּׁנַי, שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ רַק חֲצִי, חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים, בְּרָגַע שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹתֵר מִהַשְּׁנַי, הֵינּוּ שֶׁהוּא שְׁשִׁים וְחִבְרוּ רַק אַרְבָּעִים, זֶהוּ הַסֵּמֶן-דִּמְיוֹן, הַשְּׁטָן, הַעוֹסֵק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלִכְן אֲצַלְנוּ הַיְסוּד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְלִכְבֵּד אֶחָד אֶת הַזּוּלָּת, בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, בְּרָגַע שִׁיכְנֵס בְּיַמֵּינוּ אֶחָד שֶׁיִּגְבִּיחַ אֶת הַקּוֹל עַל הַזּוּלָּת וְכוּ', אוֹ יִגְבִּיחַ אֶת הַיָּד עַל הַזּוּלָּת וְכוּ', אוֹ יֵאָמֵר עַל הַזּוּלָּת עִם אִיוּמִים עַל הַזּוּלָּת וְכוּ', לְאָדָם הַזֶּה אֵין לוֹ מָה לְחַפֵּשׁ בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, הוּא לֹא שִׁיךְ לְהַפְתָּה שְׁלָנוּ, נִקְדָּה! אֲנִי לֹא צְרִיךְ בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ אֲנָשִׁים אֱלִימִים, בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפִּן, יֵשׁ בְּבִרְסָלָב הַרְבֵּה פְתוֹת, מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְשָׁמֵר עַל אַפּוֹק וְכוּ', אוֹ מִי שֶׁנּוֹתֵן מַכּוֹת לְהַזּוּלָּת, לֹא שִׁיךְ בְּכֻלָּל לְהַפְתָּה שְׁלָנוּ, שִׁילֵךְ וַיִּחַפֵּשׁ לַעֲצָמוֹ קְהֵלָה אַחֲרַת, וְאֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה חַד מִשְׁמַעִית! וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי לְנִקּוֹת אֶת הַקְהֵלָה מֵאֲנָשִׁים אֱלִימִים, אוֹ מֵאֲנָשִׁים שֶׁמְאַיְמִים אֶחָד עַל הַשְּׁנַי, אֲנִי אָבִיא לָךְ עֲבָרִינִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוּ, אָדָם כְּזֶה לֹא שִׁיךְ בְּכֻלָּל לְקַהֵלָה שְׁלָנוּ, וּמְכָל שֶׁכֵּן מִי שֶׁלֹּוה כְּסָף וְלֹא מִשְׁלָם, אוֹ מְזוֹלֵזֵל בְּכִסְפֵי הַזּוּלָּת, אוֹ שֶׁמְקַנֵּיט אֶת בְּנֵי אָדָם וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֵלוּ אֵין לָהֶם שִׁיכוֹת אֲצַלְנוּ, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂאֲצַלְנוּ יִסְתַּכְּבוּ אֲנָשִׁים שֶׁמְפָרִים אֶת הַחֵק, בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפִּן אֵין לָהֶם מְקוֹם אֲצַלְנוּ, אֲנַחְנוּ נִבְנֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְנוּ ז"ל עַל טְהַרַת הַקְדֵּשׁ, אִף שֶׁזֶה בָּא לָנוּ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אִף שֶׁנִּתְקַיֵּם אֲצַלְנוּ עֲכָשׁוּ (אִיּוֹב ח'): "וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִצְעָר", אֲבָל לְבִסּוּף יִהְיֶה "וְאַחֲרֵיתְךָ יִשְׁגָּה מְאֹד". וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לַעֲמֵד בְּתַקְנָה זוֹ, הוּא לֹא שִׁיךְ בְּכֻלָּל לְהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, אֲנַחְנוּ קְהֵלָה שְׁקֻטָּה, בְּלִי אֱלִימוֹת,

בלי איומים, וכו' וכו', מספיק שאנחנו סובלים מבחוץ, על ידי הסתת הכמר הינוני, אני לא אתן שמתוך תוכנו יהיו פראיים.

נא ונא העקר זה רק אמונה, ורבונו ו"ל אמר (לקושי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), שצריכים לחפש ולבקש ולמצא בעצמו איפה אוהו באמונה, פי העקר זה אמונה, וכל מה שאדם סובל, זה רק מחמת חסרון אמונה, פי אדם צריך להכניס בדתו, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וככל שמחדיר בעצמו אמונה פשוטה, אשר הכל זה אלקות ואלקות זה הכל, אז כל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת לגמרי.

והעולה על הכל — אמונה מביאה לידי שמחה, אשר אין לה עוד מדה יותר טובה ויפה כמו מדת השמחה, שצריכים לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על "אשר בנחל" שם גורלנו, שאנחנו זוכים לדעת מרבי אמת פזה, רבי נורא ונפלא פזה. ולכן כל אחד צריך לשמח את השני, ובפרט לשמח את אשתו, אשר חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה; כשיש שמחה בבית, יש הצלחה בבית, והילדים רגועים.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתשמרו מאד מאד על הילדים שלכם, איזו בושה, איזו חרפה שאבא נכנס למקוה דרך הקרוסלה, ומכניס עמו את בנו או שני בנים, כדי שלא יצטרך לשלם פעמים או שלש וכו', איזה חנוף זה? הרי מלמדים את הבן לגנב וכו', לזלזל בכספי צדקה. איזו בושה וחרפה יש לאדם שקונה במפלות ולא משלם?! הרי מזה האכל שגונבים, הילדים מתקלקלים, ולכן צריכים מאד לשמר על כספי הזולת, ובפרט על כספי הקדש, אם אחד עשה גזק, צריך תכף-ומיד לשלם, פי על כספי הקדש אין על זה מחילה עולמית.

ולכן אני מבקש את אנשי שלומנו, תהיו דגמא להילדים שלכם, חכמינו הקדושים אמרו (סכה נו:): שותא דינוקא בשוקא, או דאבוה או דאמיה. ופרש רש"י, משל הדיוט הוא מה שהתינוק מדבר בשוק, מאביו או מאמו שמע.

נָא וְנָא הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתִּקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְכַל-כֶּף חֶבֶל
עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לַמּוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת
הַשְּׁבוּעַ, בְּלִי לַמּוֹד פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת, בְּלִי לַמּוֹד דָּף גְּמָרָא, בְּלִי לַמּוֹד
סִימָן טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, הָרִי יְמִינוֹ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאֶרֶץ וְאִין
מְקוּנָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל
עוֹף בְּשָׁעָה שְׁהוּא עָף. יִגִּיעַ הַיּוֹם שֶׁרַק זֶה מָה שְׁיִלְוֶה אֶתְכֶם, לְמָה
לֹא תִחְשְׁבוּ עַל הַתְּכָלִית הַנִּנְצָחִית?! לְמָה לֹא תִקְחוּ לְכֶם אֵיזָה חֶבֶר
וְלִלְמַד עִמוֹ בְּיַחַד?! לְמָה לֹא תִשְׁמְחוּ בְּיַחַד?! לְמָה תִסְתַּוְּבְכוּ
מִשְׁעַמְמִים?! הָרִי כָּל יוֹם זֶה אוֹצֵר שְׁלָם מָה שְׁיִכּוּלִים לִקְנוֹת בּוֹ
טוֹב אֲמָתִי וְנִנְצָחִי.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִכְנִיס אֶת דְּבָרִים אֵלָיו לְתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

עֲכָשׁוּ יֵשׁ דִּירוֹת נִפְלְאוֹת לִקְנוֹת בְּזוֹל גְּדוֹל, תִּהְיוּ בְקָשָׁר עִם
הַרְבֵּ ... גֵרוֹ יְאִיר, וְחֶבֶל לְפִסְפֵס אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לט תכא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְתֵּי-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיִּגַּשׁ, ז' טֵבֵת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵרוֹ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׁאִתָּה נִמְצָא בְּדַחְקוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', בְּאִתִּי לְחִזּוֹק אוֹתָךְ,
שְׁשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי מְלַמְעֵלָה מְנַסִּים אֶת
כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְלִכְּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנִּסְיוֹנוֹת
שְׁלוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק מְעַמֵּד וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר. וּבְזֶה נִמְדָּדַת גְּדֻלַּת בֵּר
יִשְׂרָאֵל, שְׁאֲחַר כָּל הַקְּשָׁיִים וְהַנִּסְיוֹנוֹת הַמְרִים וְכוּ' שֶׁרַק עוֹבֵר עָלָיו,
הוּא מַחֲזִיק מְעַמֵּד בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה מָה שְׁאֲנִי עוֹבֵר עֲכָשׁוּ, סֵתָם עֲלִילַת דָּם, עֲלִילַת רְשָׁע

אָשֶׁר לט תכב — לט תכג בַּנְחַל לא

וְשׂוּא, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָנִי מַחְזִיק מֵעַמֶּד, וְאָנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל אֲחִיזַת עֵינַיִם, וְכִשְׂיִגִיעַ הָרִגַע הַנִּכּוֹן הַכֹּל יִתְבַטֵּל, וַיְהִיָּה כֹּלֵא.

וְלָכֵן גַּם אַתָּה רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֶּד, וְעוֹד תִּרְאֶה בְּקִרְוֹב נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וַיֵּאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר קִטָּן וְדַבֵּר גָּדוֹל אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן. וְלָכֵן חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִיעַ, אֵל תְּדַאֵג כָּלֵל, כִּי עוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק תִּתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוֹ תִּצְלִיחַ דְּרָבָךְ, תֵּאֱמִין לִי, אֲשֶׁר כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת נִמְצְאוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, רַק צְרִיכִים לִהְיוֹת חֲכָם אִיךָ לְלַקֵּט אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב...

לט תכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

קבלתי עֲכָשׁוּ דְוִוַח מִהַמּוֹרָה, שְׁבַתְכֶם ... תַּחֲיָה, בְּכָלֵל לֹא
מִשְׁתַּפֵּת פְּעֵלָה בְּכַתָּה, וּמִתְחַבֵּרֶת עִם בֵּת מְקַלְקֵלֶת, וְלִכְּנָן אֲנִי מֵאֵד
מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ עֲלֵיהָ מְאֹד מְאֹד, לִפְנֵי שְׂיֵהִיָּה מְאֻחָר.

תְּהִלָּה לְאֵל, עַד עֲכָשׁוּ כָּל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם הָיוּ לְמוֹפֶת, וְעֲכָשׁוּ
מֵאֵד שְׂאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁבִיל רִשְׁעוֹת הַסִּמְ"ךְ-
מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, רְאוּ מַה שְׁקוֹרָה עִם שְׁתֵּי הַבְּנוֹת שְׁלָכֶם, וְלִכְּנָן אֵל
תְּהִיוּ אֲדִישִׁים, לִפְנֵי שְׂיֵהִיָּה מְאֻחָר, חֵס וְשְׁלוֹם, תִּקְחוּ אֶת הָעֲנֻגִים
בְּיָדֵים.

הַמְּאֻחָל לָכֶם כָּל טוֹב...

לט תכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְחִי, ח' טֵבֶת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׂיֵחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים עַל טְהָרַת
הַקֶּדֶשׁ כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים.

מֵאֵד מֵאֵד יֵשׁ לִי צַעַר מִבְּתָכֶם ... תַּחֲיָה, הִיא מִתְחַצֵּפֶת לְמוֹרָה,
וּמִתְחַבֵּרֶת עִם חֲבֵרָה מְקַלְקֵלֶת וְכוּ', וְחֲבָל עֲלֵיהָ מְאֹד, וְלִכְּנָן רְאוּ
לְשִׁמּוֹר עֲלֵיהָ מְאֹד, וְלִלְכֵת בְּיַד תְּקִיפָה, אֵל תְּהִיוּ אֲדִישִׁים, שְׂיֵהִיָּה
אֲחֵר-כֶּף מְאֻחָר, חֵס וְשְׁלוֹם. אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּצְלִילוּ אֶת
בְּתָכֶם מִרְדַּת שַׁחַת, הַמּוֹרָה אוֹמְרַת, שְׂהִיא יָכוֹלָה לְהִיּוֹת בֵּת
מְקַסִּימָה, אִם לֹא תִתְחַבֵּר עִם הַנ"ל.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם מַה שְׂיִוִּתֵר מֵהָר...

לט תכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַם שְׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדְעוֹת שֶׁהִשְׁאֲרָתָ

לִי.

מָה אָמַר לְךָ! שְׁבוּעַ שְׁעָבַר עָבַר עָלַי שְׁבוּעַ קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְדַבֵּר עִם אָף אָחֵד.

אוֹדוֹת בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אַתָּה צְרִיף לְדַבֵּר רַק עִם בְּנֵי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הוּא הַקִּים אֶת הַמְּשָׁרֵד, וְלִכְּן רַק הוּא יְכוּל לְעֹזֵר לְךָ בְּגִדּוֹן זֶה.

אֲנִי מִחְזִיק אֶת בְּתֵךְ ... תַּחֲזִיחַ, עִם כָּל הַפְּחוֹת מִמֶּשׁ, וְהִנֵּה עֵכָשׁוּ קִבְּלָתִי דְּרוּחַ, שֶׁהִבַּת ... מְאֹד מִתְחַצְּפֶת נֶגֶד הַמּוֹרָה, וְסוֹחָבַת עִמָּה עוֹד בְּנוֹת, וְזֶה כָּבֵר חֲמוּר מְאֹד, וְלִכְּן רָאֵה לְעֲשׂוֹת מְשֵׁהוּ דְּחוּף מְאֹד.

הָאֲמַת אֲגִיד לְךָ, אִם יֵשׁ לְךָ טְעֵנוֹת עַל הַקְּהֵלָה, אֲזוּ תִּפְנֶה אֶת הַמְּרֻמּוֹר רַק כְּלַפֵּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ. אִיפֹה שְׁמַעוּ דְּבַר כְּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, שֶׁלֹּא נוֹתְנִים לְאָחֵד אֲזַרְח הַמְּדִינָה (יְלִיד הָאָרֶץ) לְהִיּוֹת בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל?! אִין דְּבַר כְּזֶה בְּשׁוּם מְדִינָה נוֹרְמָלִית, רַק אוֹלֵי בְּאִפְרִיקָה בְּמְדִינַת גְּיוֹנְגָל, וְלִכְּן כָּל הַטְּעֵנוֹת עַל הַקְּהֵלָה, עַל בֵּית-הַסֵּפֶר וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ לְזַרֵּק עַל הַרְשַׁע הַזֶּה. זֶה שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים שָׁאֲנִי בְּגִלוֹת וְאִינִי יְכוּל לְהַפְּנֵס, וְלִכְּן שֶׁלֹּא יְהִי לְךָ שׁוּם טְעֵנוֹת, רַק עַל הַרְשַׁע הַזֶּה, תִּפְּח רּוּחוֹ הַטְּמָאָה, מֵה שֶׁעָשָׂה נֹזֵק אֲדִיר לְהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ.

אֲנִי מְאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלָמָה, שְׁגַם סוֹפוֹ יָבוֹא עַל יָדוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֲרִיף אָף, וְלִבְסוּף גְּבִי דִּילִיָּה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַכֶּה, וְלִבְסוּף הוּא מְחִזִּיר לְמִי שֶׁמְגִיעַ לוֹ, כְּמוֹ שֶׁרְאִיתָ מֵה

שְׁקָרָה עִם הַשָּׂכֵן שְׁלֶךְ, שְׁנֵת־הַפֶּךְ כָּל-כָּף עַד שֶׁהִתְחַבֵּר עִם הַסֵּמ"ךְ-
מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, וְרַדְף אוֹתִי, וּמַת מִיָּתֶה מְשֻׁנָּה, כֵּן יֵאבְדוּ כָּל אוֹיְבֵי
בְּקָרוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ הַצְּלָחָה נִצְחִית...

לט תכו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְחִי, ח' טֵבֶת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

קִבַּלְתִּי דְּוִוח שְׁלִילִי מִהַמּוֹרָה עַל הַבַּת שְׁלֶךְ ... תַּחֲיָה, וְלִכֵּן אֲנִי
מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאִי לְקַחַת אֶת הָעֲנִינִים בְּיָדַיִם, יֵשׁ שָׁם בַּת אַחַת
מְקַלְקֶלֶת, וְחָבַל מֵאֵד שְׁתַּמְשֵׁךְ אֶת בַּתְּךָ וְכוּ', עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לְתַפְס
אֶת חֲנוּךְ הַבַּת שְׁלֶךְ בְּיָדַיִם. אֵל תַּתְּנִי לִי אֶת הַצֶּדֶק, רַק תַּצִּיֵּתִי אֶת
הַמּוֹרָה וּתְשַׁתְּפֵי עִמָּה פְּעֻלָּה, וְתִרְאִי בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּחֲנוּךְ הַבַּת,
שְׁעַכְשׁוּ הוּא הַגִּיל הַכִּי מִסְּפֵן, וּבַת אַחַת מְקַלְקֶלֶת יְכוּלָה לְהִרְס אֶת
כָּלֵן, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲקַוֶּה שְׁתַּעֲזְרֵי לִי וּלְעֶצְמְךָ.

הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָה...

לט תכו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְחִי, ח' טֵבֶת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה, מוֹרָה בְּכַתֶּה ח'.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ עִם הַדּוּ"ח, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה,
כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת אֶת כָּל הַפְּרִטִים וּפְרִטֵי פְּרִטִים, כְּדֵי לְעַמֵּד עַל
הַמְּשֻׁמֵּר, כִּי הַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה גְּדוּלָּה בְּעֵתִים הַלְלוּ, יוֹתֵר
מִהַבְּנִים, וְלִכֵּן תַּמְשִׁיכֵי לְכַתֵּב לִי, וְאֲנִי אֲטַפֵּל בָּזֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לְאַבְיָךְ, גֵּרוּ יְאִיר, וַיּוּכַל לְהִמְשִׁיךְ בְּעֶסְקוֹ, וַיִּתְפָּרֵס בְּכַבּוֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם עִם בֵּית מִשְׁלָכְכֶם, וַיְהִיָּה לָכֶם כָּל טוֹב, בַּךְ חֲזָקִי וְאַמְצִי לְדַבֵּר עִם הַתְּלִמִּידוֹת דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

בְּרַגְעַ שְׁאֵת כּוֹתֶכֶת שְׂאִין לָךְ אֶל מִי לַפְּנוֹת רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זו כָּבֵר הַיְשׁוּעָה שְׁלָךְ, וְלִכֵּן רְאִי לַפְּנוֹת רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְהַפְסִיק לְבַפּוֹת עַל הַצְלָחַת הַיְלָדִים, אִז תִּרְאִי יְשׁוּעָה לְמַעְלָה מִדְּרָךְ הַטָּבַע.

יְדוּעַ, שְׂרַבִּי צְבִי, הֵבֵן שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ, זְכוּתוֹ תִּגַּן עֲלִינוּ, הִיָּה עֲנִי גְדוֹל, וּבָא פַעַם אֶל קִבְר אָבִיו בְּמַעַז'בוּי', וּבִכָּה מְאֹד עַל גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן עַל גְּדֹל הַדַּחֲקוּת שְׁעוֹבֶרֶת עָלָיו, שֶׁהַנוֹשִׁים רְצִים וְרוֹדְפִים אוֹתוֹ. כָּל זְמַן שֶׁהַתְּפִלָּל עַל רוּחַנִיּוֹת, רָאָה אֶת דְּמוּת אָבִיו הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ, זְכוּתוֹ תִּגַּן עֲלִינוּ, יוֹשֵׁב עַל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ, כִּיּוֹן שֶׁהַתְּחִיל לְבַקֵּשׁ עַל גְּשָׁמִיּוֹת, נִעְלָמָה דְּמוּת אָבִיו וְנִתְרָאָה לַפְּנֵי אָמוֹ וְאָמְרָה לוֹ: אֲנִי אִמְךָ, דַּע לָךְ, שְׂאָבִיךָ כָּבֵר עָלָה מַעְלָה מַעְלָה, כָּל זְמַן שֶׁבַקְשֶׁת רוּחַנִיּוֹת, הוּא יֵרֵד אֵלֶיךָ, כִּיּוֹן שֶׁבַקְשֶׁת גְּשָׁמִיּוֹת, הוּא פָּרַח מִמְךָ, וְאֲנִי בְּתוֹר אִמָּא מְרַחֲמַת עָלֶיךָ, וְאֵל תְּדַאָג — הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

רוֹאִים מִכָּל זֶה, שְׂאִמָּא מְרַחֲמַת יוֹתֵר עַל הֵבֵן מִמָּה שְׂהֵאָבָא,

וְלָכֵן תִּמְשִׁיכִי לְבָכוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק זֶה הָעֲצָה לְהַצְלִיחַ
עִם הַיְלָדִים.

מֵה שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת שְׂנַכְנָסוּ בְּךָ סִפְקוֹת וְכוּ', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ,
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיזוֹ זְכוּת יֵשׁ לְךָ לְגַמְרֵי לְהִיּוֹת מְקַרְבֶּת אֶל אוֹר כְּזֶה?!
הַמֵּאחַל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לט תכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר וַיְחִי, ח' טֵבֵת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

אֶתְּךָ צָרִיךְ לְהַבִּין, שֶׁהָאָבָא צָרִיךְ לְהִיּוֹת דְּגָמָא לְהַיְלָדִים, כְּמוֹ
שְׂאֵמְרָתִי לְךָ כְּכֹר הַמוֹן פְּעָמִים, אֲבָל כְּנִרְאָה שֶׁהָרֵאשׁ שֶׁלְּךָ הוּא כְּמוֹ
אָבִן, שֶׁלֹּא יְכוּל לְקַבֵּל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן מֵה שְׂאוּמְרִים לוֹ. מֵה שְׂיֵשׁ
הוֹרִים יֵרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ הַמְתַּנְהֲגִים כְּרֵאוּי, וַיְלַדִּיהֶם, רַחֲמָנָא
לִישְׁזַבֵּן, יִצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, זֶה גִּזְרַת שְׂמִים, אֲבָל אֶתְּךָ... שֶׁלֹּא
מִכְנִים אֲצַבֵּעַ קִטְנָה בְּחַנוּף הַיְלָדִים, הִיתְכֵּן שְׂיֵהִי לְךָ טַעֲנוּת,
שֶׁהַיְלָדִים שֶׁלְּךָ יוֹצְאִים עֲקָמִים וְכוּ', יוֹצְאֵי דַפֵּן וְכוּ'?! תַּתְּחִיל
לְהִרְאוֹת לְהַיְלָדִים דְּגָמָא, וְתִשְׁפֹּף דְּמַעוֹת כְּפִים עֲבוּרִם, אִזּוֹ תִרְאָה
אֵילוֹ יְלָדִים טוֹבִים יֵהִי לְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הָעֲזָרָה שְׂעִזְרָתִי לִי, כִּי פִּשׁוּט אֲנִי שְׂקוּעַ בְּחוֹבוֹת
מְהַעֲוֹרְכֵי דִינִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ח' טבת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ! צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר, כִּי כָּבֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסג), שֶׁהַצְּדִיק צָרִיף לְהִיּוֹת בְּפִהוּ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הֵינּוּ שֶׁכָּל אֶחָד לוֹעֵס אוֹתוֹ, כִּי הוּא עוֹבֵר מִפִּה לְפִה, וְכֻלָּם מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ, וְיֵשׁ לוֹ צֶעַר גָּדוֹל מְזֵה.

סֵפֶר לִי יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם גָּדוֹל מְאֹד, שֶׁהִיָּה מְנַהֵל תְּלִמּוּד תּוֹרָה גָּדוֹל מְאֹד, וְהָיָה מִה דְּהוּהוּ וְכוּ', וְהִצְרִיף לְהִתְגַּרֵּשׁ מֵאֲשֶׁתּוֹ לֹא עָלִינוּ, וּמִשְׁפַּחַת אֲשֶׁתּוֹ בְּמָקוֹם שֶׁהֵם יִסְבְּלוּ אֶת הַבּוֹשׁוֹת שֶׁעָשׂוּ וְכוּ', עוֹד וְרָקוּ אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהָאֲשָׁמָה עָלָיו, וְכָל הָעִיר דִּבְרוּ וְרָנְנוּ אַחֲרָיו וְכוּ'. בְּצִר לוֹ נִכְנַס אֶל הָאֲדָמוֹ"ר מְגוּר, וְזָכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ, בְּעַל ה"בֵּית יִשְׂרָאֵל" (הוּא הִנֵּה חֲסִיד שְׁלוֹ), וְהִתְחִיל לְכַפּוֹת שֶׁכָּלֵם מְדַבְּרִים עָלָיו, עֲנָה וְאָמַר לוֹ הָאֲדָמוֹ"ר: אֵין מִסְפִּיק סְמֶרְטוּטִים וּנְגִירוֹת לְסִתָּם אֶת פִּיּוֹת הַמְּדַבְּרִים, עֲצָתִי אֲמוּנָה, וְסִים לוֹ: שְׁתַּק! שְׁתַּק! שְׁתַּק! וְאֵל תַּעֲנֶה לְמַתְרַפֵּיךָ דְּבַר, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּבְאַמַּת כֶּף הָיָה.

אִם נִתְבוֹנָן, נִרְאָה שֶׁעַל הָאָבוֹת הַקְּדוּשִׁים: אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הִיָּתָה מִחֻלְקַת גָּדוֹלָה מְאֹד, עַל מִשָּׁה וְעַל אֶהְרֵן דִּבְרוּ כָּל דְּבַר אָסוּר, עַל יוֹסֵף הַצְּדִיק דִּבְרוּ כָּל מִינֵי שְׁקָרִים, וְהִעֲלִילוּ עָלָיו עֲלִילוֹת רָשָׁע, וְהִצְרִיף לְהַכְּנִס לְבֵית-סִהָר, וְעַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, הָיָה לוֹ כָּל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה רַק מִחֻלְקַת, וְהֵם הַשְּׁבָעָה רוּעִים. וְכֵן אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּכָל הַנְּבִיאִים שֶׁלְעֵגוֹ וְצַחְקוֹ מֵהֵם, וְכֵן הַתְּנָאִים, וְהָאֲמוּרָאִים, וְהַגְּאוּנִים, הַצְּדִיקִים וְהַמְּקַבְּלִים, כָּל אֶחָד סָבַל מֵאִינְשֵׁי דְלֹא מַעְלֵי,

ומה היו יכולים לעשות?! ודיקא על-ידי-זה שדברו עליהם, עלו ונתעלו במדרגות רמות בעבודת השם יתברך.

ועין בסוף ספר "נעם אלימלך", שכתב בנו מכתב ארוך, בענין המחלקת שהיתה על הרב הקדוש מבארדיטשוב, זכותו תגן עלינו, וענה ואמר על זה הרבי רבי אלימלך, זכותו תגן עלינו: כבר היה לעולמים דבר זה, שאבות העולם סבלו מחלקת וכו' וכו', עין שם.

אצלי פלא גדול, איך יכולים לשמע צד אחד, הרי זה נגד התורה! שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ז:): על הפסוק (דברים א'): "שמע בין אחיכם ושפטתם", אמר רבי חנינא, אזורה לבית דין שלא ישמע דברי בעל-דין קודם שיבוא בעל דין חברו, עין שם. איך יכול להיות הפוך על הפוך, גנב שהיו לו שלשה-עשר חשבונות בנקים, והוא עשה עם כספי הקהלה מה שרצה, והוא גנב ועשק וגזל מעניים מרודים למעלה ממליון ש"ח, והוא מוסר ומלשין, והעליל עלי כל מיני עלילות רשע ושוא וכו' וכו', איך יכול להיות שיאמינו לו, לפני שישאלו ויבררו היטב מה קרה?! תאמין לי שזה מפלאי הבחירה.

אני רק מבקש מהקדוש-ברוך-הוא, שאתם לא תקבלו לשון-הרע, ואתם לא תתרחקו, כי יש בזה העולם ערכות נעימות ידידות זיו חיות אלקיות יתברך לזכות, מה שאין לתאר ואין לשער כלל, ולכן תראה להתחזק, ותחזק את כל החברים, אתם תעשו מה שבדעתכם, והקדוש-ברוך-הוא כבר יגמר לטובה.

עכשו באישון לילה עזרני הקדוש-ברוך-הוא לבאר תוספתא עמקה בזהר [הקדוש-ברוך-הוא זכה אותי עם פרוש פשוט על כל הזהר, עד שאפלו ילדים בני תשע יוכלו להבין את עמק סודות הזהר], והנה קבלתי את מכתבך, ואת מכתב חבריך, שאתם מספרים לי ספור בזה, שהרב אמר "למיחש מיהו מיבעי", מצד אחד אני מתפלא איך שומעים רק צד אחד לפני ששומעים גם את הצד השני?! ומצד שני אני רואה איך שיכולים להוליך בני אדם שולל, ונתקים מה שאמר הנביא (ישעיה ה'): "הוי האמרים לרע טוב ולטוב

אַשֶׁר לט תלא — לט תלב בְּנַחֵל לט

רַע, שְׁמַיִם חֲשֵׁף לְאוֹר וְאוֹר לְחֲשֵׁף, שְׁמַיִם מֵר לְמַתּוֹק וּמַתּוֹק לְמֵר,
הָיִי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדֵם פְּנֵיהֶם נְבֻנִים," תִּאֲמִין לִי, שְׂאִין לִי כַח
לְהַרְבוֹת בְּכַתִּיבָה, רַק אֲנִי שׁוֹלַח לְךָ אֶת הַפְּרוּשׁ שְׂרָק עֲכָשׁוּ גְמַרְתִּי,
וְתִתְעַנֵּג מִזִּיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבַּרְךָ, בְּאִפְנֵי שָׁגַם לְךָ יֵאִיר אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ.

אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה אֲנִי מַעֲתִיק גַּם לְחֻבְרֵיךָ, וּמִי יִתֵּן, שְׁתֵּרְאוּ אֶת
זֶה גַם לְשָׂאֵר הַחֻבְרִים.

רַק תִּתְחַזְּקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד יוֹם יָבוֹא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַי וְיַחֲדִי, ח' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ. רְאִי לְהִתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תֵּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, רַק אֵל תִּפְחָדִי, הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְנִשְׁמַע תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַי וְיַחֲדִי, ח' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ. אֲנִיחָנוּ מִתְּפִלָּלִים וּמַעֲוָרִים רַחֲמֵי
שָׁמַיִם, וְצָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְהִיא טוֹב לַעֲשׂוֹת לְמַעַן
נִשְׁמָתָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמִיעַ לָנוּ רַק בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְתָרוּו רַב
נַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי, הֵיּוֹת שְׁיֵשׁ לָךְ רֵאשׁ טוֹב, וְאַתָּה יְכוֹל לְגַדֵּל
צְדִיק גְּדוֹל וְעוֹבֵד ה' נִפְלָא, וּלְבִסוּף הַיָּצֵר הַרַע מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ, וְהוֹרֵס
אוֹתְךָ לְגַמְרֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדִּים, וְתִדְעַ,
שְׁעַכְשׁוּ בְּגִיל הַנְּעוּרִים, יְבוֹאוּ חֲבֵרִים רַעִים, וַיִּרְצוּ לְקַרֵּר אוֹתְךָ
וְלְהַרְחִיק אוֹתְךָ מִמּוֹקֵד חַיּוֹתְךָ, וְכַל-כֶּף חֲבָל, הִנֵּה אַתָּה יְכוֹל לְגַדֵּל
וְלְצַמַּח, וְהִנֵּה חַס וְשְׁלוֹם, אַתָּה יְכוֹל לְפַל בְּשָׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתָּיו,
רַק בְּשִׁבִיל יְלָדוֹת וְקִטְנוֹת, מִדּוּעַ לֹא תִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ כְּבָר,
וְתַעֲשֶׂה לִי נַחַת רוּחַ, תַּעֲשֶׂה נַחַת לַהוֹרִים, וְתַהֲיֶה בְּחֹר רְצִינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ כֹּל טוֹב סְלָה...

לט תלד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שְׁהִיְתָה לִי
לְקִרְאָת מִכְתָּבֶךָ.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עַל הַזְּקֵן שֶׁחֶלַק עָלָיו, בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אוֹתוֹ מִתֵּר לָכֶם לְשָׂנָא, כִּי הוּא שֹׁבֵר אֶתְכֶם בַּחֲרֹס הַנְּשֹׁבֵר"; הַגֵּם שֶׁזוֹ אִמְרָה מְאֹד חֲרִיפָה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִבִּין אֶת זֹאת טוֹב, כִּי לְמִדְתִּי אֶת זֶה עַל בְּשָׂרִי.

מָה אָמַר לָךְ, יַעֲיֵד עָלַי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲנִי אוֹהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲבָל בְּרַגַע שֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁאֶחָד גּוֹרֵם מִחֶלְקֶת עָלַי, וְגוֹרֵם שִׁיתְרַחֲקוּ מִמֶּנִּי, וְאֲנִי רוֹאֶה בְּמוֹ עֵינַי מָה שֶׁקּוֹרֶה, שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה נַעֲשֶׂה גְרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אוֹ לֹא יְכוּלִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּשִׁבִיל זֶה, אוֹ עוֹקְרִים אוֹתוֹ בְּשִׁבִיל זֶה מִהַתְנַרְה וְהַתְּפִלָּה, אֲנִי שׁוֹנֵא אוֹתוֹ בַּתְּכֵלִית הַשְּׁנֹאָה.

תְּהֵלָה לְאֵל, אֵינִן לִי שׁוֹם כְּנֻגָה בְּשׁוֹם דְּבָר, רַק לְקָרֵב אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְצִיל אֶת הַנֶּעֱרַר מִחַטָּאת נְעוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְרַגַע שֶׁקָּם עָלַי הַסְּמ"ך-מ"ם, וּמִסֵּר אוֹתִי מְסִירוֹת, וְהַעֲלִיל עָלַי עֲלִילַת שׁוֹא וְרָשָׁע, הָאָדָם הַזֶּה אֲנִי לֹא יְכוּל לְסַבֵּל, וְשׁוֹנֵא אוֹתוֹ בַּתְּכֵלִית הַשְּׁנֹאָה. וְכִבֵּר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא פְּנַחֶס): רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מִנֵּיִן אַתָּה אוֹמֵר שֶׁכָּל הַמַּחְטִיא אֶת חֲבֵרוֹ קָשָׂה מִן הַהוֹרְגוֹ? שֶׁהַהוֹרְגוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַמַּחְטִיא אוֹ הוֹרְגוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְזֶה מָה שֶׁהוּא גֵרֵם לְצַעְרֵי הָרַב, וְלִכְּן כָּל מָה שֶׁכְּתוּבָה עָלָיו זֶה נְכוּן וְאַמֶּת וְצָדֵק, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַתֵּן אֶת כָּל יְלָדֶיךָ, כְּשֶׁרַק תּוֹסֵר מִמֶּנִּי הַגּוֹרָה הַזֹּאת, שְׁאוּכַל לְהַכְּנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיְחִי, ט' טֵבֵת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶיךָ.

מה מאוד רצייתי לכתב לך, אך טרדוטי רבו כמו שרבו. תאמיני לי, שאני לא שוכח ממך כרגע, ואני מאוד רוצה רק את הטוב בשבילך, ולכן ראי להתחזק ביותר שאת וביתר עז, ותהיי דגמא לכל הבנות, הן בצניעות הדבור, הן בצניעות הלבוש. אני מבטיח לך, שבקרוב מאוד מאוד יהיה לך טוב מה שאת רוצה, ודי לחכימא, צריכים רק לחכות קצת בסבלנות, ואז טוב לך כל הימים. יש דרך קצרה וארפה, ויש דרך ארפה וקצרה, אנחנו עכשו בדרך הארפה, אבל פשיגמר כבר יהיה דרך קצרה, ותהי הכי מאשרת בחייה, רק תראי לקיים מצות כבוד אב ואם, וזה המצוה הכי חשובה.

תמשיכי לכתב לי, וממש תחיי אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תלו.

בצורת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ט' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. קדם שתשלח את הספרים תראה לכתב לי את כל הרשימה שיש לך, כדי שלא לסחב פעמים את כל הספרים, וזה מאוד מאוד נחוץ.

גא ונא ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, והקדוש-ברוך הוא יעזר לך, שיהיה לך רק טוב בחיים.

ראה להמשיך לחדש חדושי תורה שזה מחדד את המוח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, בָּאֵם שְׁנֵיכֶם תִּצְאוּ בְּיַחַד לְהִתְבּוֹדֵד בְּשִׁדְּהָ, אִז אֵין שׁוֹם חֲשֵׁשׁ שֶׁל פֶּחַד וְכוּ' וְכוּ'. אַתָּה תִּלְךְ בְּצַד אֶחָד בְּשִׁדְּהָ, וְהִיא תִּלְךְ בְּצַד שְׁנֵי בְּשִׁדְּהָ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר יִקָּר מְזֵהָ, כְּשִׁיּוֹצְאִים לְהִתְבּוֹדֵד בְּשִׁדְּהָ. וּבִפְרָט שְׁלִשְׁנֵיכֶם יֵשׁ רְצוֹן לְצֵאת לְשִׁדְּהָ, אֲבָל אַתָּה חוֹשֵׁשׁ בְּעֵינֵי אֲשֶׁתְךָ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּלְךְ אַתָּה, וְאֲשֶׁרִי הַזּוּג שְׂיִכּוּלִים לְצֵאת בְּכָל לַיְלָה לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְזֵהָ.

הַעֲקָר אֶל תְּרִיבוֹ בֵּינֵיכֶם, רַק תְּדוּנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְשִׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֶהְבָּה וְהִבְנָה הַדְּרִית.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ! לֹא עָנִיתִי לָךְ, לֹא מִפְּנֵי שְׂאֲנִי לֹא מִתְיַחַס אֶל צָרְתְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבָּה, אַתָּה חֲקוּקָה בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי מִרְגִּישׁ הַיֵּטֵב אֶת צְעֵרְךָ, וְכָל הַתְּסִכּוּל שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', אַךְ כָּל הַשְּׁבוּעַ הַיִּיטִי מְאֹד מְאֹד עָסוּק, כִּי בְּכָל יוֹם חֲשַׁבְתִּי, שֶׁהִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לְכַתֵּב לָךְ.

ראי להיות רגועה, ואף שאני יודע, שזה מאד קשה לך, אבל תדעי לך, שבחיים יש המון קשיים וכו' וכו', הדבר הכי אחרון מה שצריכים לדבר או לחשב זה התאבדות, רחמנא לצלן, כי זה לא תכלית. אם את חושבת ששם בקבר יהיה לך מנוחה? הרי אז תתחילי לסבל סבל כזה, שלא חשבת ולא דמית וכו' וכו', ולכן תפסיקי לחשב ולדבר שטיות של התאבדות.

הנה אני מאד רוצה רק את הטוב שלך, ולכן תוציאי מהראש מחשבות של הבל, מה שאת פותחת וכו' וכו', שהחיים שלך לא שוים שום דבר וכו' וכו', אל תגידי ככה, בזה העולם הכל עובר, כי ימי שנותינו הבל, והשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, כן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן א); ולכן למה לך להתבלבל ולהיות שבורה, עם העצבות והמרירות לא תשיגי שום דבר רק תספול בחיים.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא בקרוב לבא לארץ ישראל, והכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תלט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך. ראי להתחזק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים, ודעי לך, שעקר ההצלחה של אדם בזה העולם, הוא רק על-ידי שמחה, ולכן את צריכה מאד מאד לשמח, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שבזכות השמחה תהיי זריזה ועליזה, ורק תצליחי בחינה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי ששמח תמיד מצליח.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ חֵן, וְתַצְלִיחִי לְבָנוֹת מְדַרְשֵׁיהָ עֲנֻקִית.
תִּשְׁמְרֵי מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלָּךְ, וְאַז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְקִרְאָת הַמִּכְתָּב שֶׁלָּךְ, שְׂאֲנִי רוֹאָה שְׂאֵת
בְּאַמַּת אִמָּא שְׂדוּאַגַּת בְּשִׁבִיל הַבַּת שְׁלֵהָ, וּבְאַמַּת אֵין לִי פֶה שׁוֹם
כְּנֻנָה, אֶלָּא אֲנִי מְכָרַח לְהוֹדִיעַ לְהוֹרִים כְּשְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ תַּכְּף-וּמְיָד
מִהַמּוֹרָה שְׂמַשְׁהוּ לֹא בְּסֻדְר, וְלִכֵּן תִּשְׂוֹאוֹת חֵן לָךְ, שְׂתַכְּף-וּמְיָד
לְקַחַת אֶת זֶה בְּרִצִּינוֹת.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁהַיּוֹם צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבְּנוֹת,
הַהוֹרִים הֵם נְאִיבִים, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהֵילְדִים הֵם תְּמִימִים וְכוּ' וְכוּ',
וְאֵינָם יוֹדְעִים כָּלוּם, אֲבָל בְּאַמַּת לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַדּוֹר פְּתוּחַ עֲכָשׁוּ
מְאֹד מְאֹד, וּבָנִים וּבָכָרְט בְּנוֹת יוֹדְעוֹת דְּבָרִים שֶׁהִיָּה טוֹב שְׁלֹא יִדְעוּ
וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַהוֹרִים שְׂשׁוּמְרִים עַל הַבְּנוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ, שְׂתַצְלִיחִי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵרַב טְרָדוֹתַי הָרַבּוֹת לֹא יְכַלֵּתִי לְהַשִּׁיבָךְ תִּכְף-וּמְדִי, וּבֵינֵינוּ כָּף עֶבֶר קָצַת זְמַן, וְאַתָּךְ עִמָּךְ הַסְּלִיחָה.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחַנֵּךְ אֶת הַבְּחוּרִים, וּמִי יִתֵּן, שְׂאֲזֹכָה לְבָא וּלְרֵאוֹת אוֹתָם מִקְרוֹב, וּלְרוֹוֹת מֵהֶם רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה.

גַּא וְנָא תַחֲדִיר בְּהֶם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְתִסְפֹּר לָהֶם הַמּוֹן סְפוּרֵי צְדִיקִים הַמוֹשְׁכִים אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד עַל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ, שְׂאֵתָה מְחַנֵּךְ אֶת הַבְּחוּרִים, שֶׁהִיא זְכוּת נִפְלְאָה וְגִדּוּלָה מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָךְ תְּמִיד הַצְּלָחָה רַבָּה, רַק תִּתְחַזַּק שְׂיִהְיֶה לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּתְחַזְּקִי בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׂיִהְיֶה לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, כִּי מִי שֶׁהִיא מוֹרָה לְבָנוֹת, צְרִיכָה שְׂיִהְיֶה לָהּ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי,

ולא לפחד מאף אחד. וזה יסוד בחנוך, שהמחנך צריך שיהיה לו בטחון עצמי, כי התלמידים והתלמידות מרגישים תכף-ומיד אם אין בטחון עצמי, ואז מתחילים לזלזל, ולכן את צריכה מאד מאד להתחזק בבטחון עצמי.

ובכלל, טוב שתרגילי את עצמך להיות בשמחה, כי הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה בעל נפלא פנה, ותראו לחיות ביחד באהבה גדולה מאד, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תמג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ט' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאד גדלה שמחתי בשמחתך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכל לבשר לי בשורות משמחות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה אשה נפלאה, ותראה להחזיק את המתנה מאד יקר.

נא ונא ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום חק ולא יעבר, וזו סגלה לאריכות ימים, ולפרנסה, ולהשמר מחטאים, וזה צריך להיות אצלך חק ולא יעבר, כל יום ללמד קצת מפרשת השבוע, ולהתחיל ביום ראשון ולסיים ביום ששי.

וכן תעשה לעצמך שעורים בפוסקים, ויש היום הרבה קצורים,

פגון: "קצור שלחן ערוף", ו"ילקוט יוסף", ושאר לקוטים, שזה
מאד מאד נצרך לאברכים צעירים, וזה יעזר לה מאד מאד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לט תמד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ט' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת
"דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם, שתראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז,
ותדעו שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק
ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת
המאציל העליון, וצריכים להחדיר בעצמו את האמונה פשוטה
הזאת תמיד בתוך לבבו.

כי באמת מי שנוכשל בפגם הברית, קשה לו מאד להשיג את
האמונה הברורה והמוזככת, ולכן עקר העצה רק לדבר אל
הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך כל
מה שצריכים, בין בגשמי ובין ברוחני.

ולכן עליכם להיות מאד מאד חזקים בדבר זה, לדבר בכל יום
אליו יתברך, פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וזה יעזר
לכם לעבר על הפל. ואני מאד מבקש אתכם, שתתפללו את השלש
תפלות בקול גדול ובהתלהבות עצומה ובגון, שעל-ידי-זה נמתקין
כל הדינים, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מב),
אשר אם אדם מתפלל בגון, על-ידי-זה ממתיק ממנו כל הדינים,
ותראו להיות חזקים בזה.

עלי לעזר אתכם, שבחור צריך לישן טוב, כדי שיהיה לו כל
היום מחין — הן לתורה והן לתפלה, והסמ"ך-מ"ם והשטן עושה
כל מיני פעולות שבעולם בלילה למנע את הבחור מלקחת לישן,

וּמְסִתּוֹבֵב וּמִפְטֹפֵט עִם זֶה וְעִם זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְהוֹלֵךְ בְּטֵל, וְאִינוֹ עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָבֵל, כִּי בְזִמְנֵי הַיְקָר הַזֶּה יְכוּלִים לִישֹׁן, וּיְכַבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ אֲגָדָה): הוֹלֵךְ בְּטֵל כְּיִשָּׁן דְּמִי; וְלִכְן כָּל-כֹּף חָבֵל לְהִסְתּוֹבֵב בְּלִילָה וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, בְּשַׁעֲרֵי שְׁיִכּוּלִים לְלַכֵּת לִישֹׁן וְלָקוּם מִקֵּדָם, כִּי מִה שְׂאָדָם לֹא מִד בַּבְּקָר הַשָּׁמַיִם שְׁעָתִים עִם מִח מִיָּשֵׁב וְרָגוּעַ, זֶה יוֹתֵר מִמֶּה שְׁלֹמֹד כַּמָּה שְׁעוֹת בַּיּוֹם, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְטֹלָנִים! תִּרְאוּ לְגֵרִס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְהַרְג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מִה שְׁעוֹבֵר, וְיִצְרָכֶם בּוֹעֵר בְּכֶם, עִם כָּל זֹאת רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּמִסְיֹרוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְתִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְתִרְאוּ נִפְלְאוֹת אֵיךְ שִׁינְדִּכֶף מִחֲכָם. וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אֲמָרוּ (תְּהִלִּים ל'): "הַעֲלִיטָה מִן שְׂאוֹל נִפְשֵׁי" — רֵאשֵׁי תְבוֹת מ'שְׁנֵי'ה'. וּמוֹבָא בַּסֵּפֶר "מִדְרַשׁ תְּלָפִיּוֹת", אֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֵנוֹם, וּכְשֶׁבָּאִים מֵלֶאכֶי חֲבֵלָה עִם אִיזוֹ נִשְׁמָה לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּגֵיהֵנוֹם, אִזִּי מִי שֶׁלְמַד הַרְבֵּה מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב תּוֹפְסוֹ וּמוֹצִיאוֹ מִיַּדֵּיהֶם, וְהַחֲדִיד "א זָצ"ל מְצָא רְמֹז עַל זֶה עַל-פִּי הַכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ט): "מֵאֲשֶׁר שְׁמָנָה לְחֶמּוֹ", שְׁמָנָה אוֹתִיּוֹת מְשֻׁנּוּת. וְלִכְן רְאוּ מִה לְפָנֵיכֶם, וְאִף שְׂבָא לְכֶם קֶשֶׁה, תִּתְאַמְנֵנוּ לִי, אִם רַק מְרַגְלִים אֶת עַצְמָם לְגֵרִס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אֵין דְּבָר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה. וְרַבְּנּוּ ז"ל גָּתַן תְּקוּנָה לְמוֹתֵרֵנָה ז"ל וְלַעֲזוֹד כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹנוּ, שִׁיְהִיו רְגִילִים לֹאמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), וְתִתְּהֵלָה לְאֵל, גַּם אֲנִי נִהְגֵּיתִי כֹּף רְבוֹת בְּשָׁנִים, וְלֹא הִתְחַסְרְתִי יוֹם אֶחָד.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל בַּחֲוֹר שְׂיִצָּא עֲבוּר צְדָקָה, וְיִצְטָרֵף אֶל הַמַּגְבִּית לְשֵׁלֵם אֶת הַחֲשָׁמֶל עֲבוּר הַיְשִׁיבָה, שְׁנִצְטָבֵר כְּכֹר לְהוֹן תּוֹעֲפוֹת, סֵף אַרְבַּעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע-מֵאוֹת ש"ח, וְאִם לֹא יִשְׁלְמוּ אֲנִי מְכָרָח לְהַגִּיד לְכֶם, יִנְתְּקוּ לָנוּ אֶת הַחֲשָׁמֶל. וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׁכָל בַּחֲוֹר בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יִצְטָרֵף עֲבוּר הַמַּגְבִּית הַזֶּה, וְתִמְסְרוּ אֶת זֶה לְמִשְׁרָד "יִשְׁמַח צְדִיק", וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׂאֵף בַּחֲוֹר לֹא יִתְחַמֵּק מִזֶּה.

שבוע הבא מתחילים להיות ימי שובבי"ם, ועכשיו נדפס ספר "אוצר שובבי"ם", והם מלאים עצות איך לתקן את חטאת נעורים פגם הברית, ולכן רציתי שכל אחד יקבע לעצמו שעור בספר זה, וכן בספר "אוצר הקדשה", וזה יועיל לכם מאד מאד. ואני מתפלל עבור כל אחד מכם, שבקרוב מאד ימצא את בת זוגו, ויזכה להתחתן ולהקים בית נאמן בישראל.

אשרי מי שזוכה להפיץ את שני הספרים האלו בין בני הנעורים בכל הישיבות בימי שובבי"ם, וזה התקון הכי גדול שרק יכול להיות.

ומובא בספר הקדוש והנורא "ישמח משה" בפרשת פי תבא, וזו לשונו שם: "כי הגה תמהתי על עכוב הגלות, כי רב בני ישראל המה פשרים, ומדוע בן דוד לא בא. וכאשר חקרתי, נתודע לי, כי בכתרום מרבין חבילות עברות, עד שדי להם על ימי חיייהם, ועל זה אין עושין תשובה כלל וזה הגורם, ולכך אין יכולין שוב להדבק בבוראנו יתברך שמו". ולכן קומו נא והתעוררו נא לשוב בתשובה שלמה על חטאת נעורים, ואז ימחל לכם הקדוש-ברוך-הוא על הכל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

היום זה ההלולא של מוהרנ"ת ז"ל, ולכן תקבל על עצמך שבתוך החודש הזה (עד ט"ו בשבט), שתסיים להפיץ את כל הסדורים בין רכוזי התרדים, ותראה ישועה ונסים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, וכבר יהיה לך בית משלך.

ראוי לך לרקד על גדל הזכות שיש לך, שאתה זוכה ומזכה

אֲשֶׁר לט תמו — לט תמו בנחל נא

אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוֹצָה, וְאֶתָּה עוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ
שֶׁל מוֹהַרְנֵי תּוֹ"ל.

הַמֵּאחֵל לָךְ יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה...

לט תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַצְּוָאָה שֶׁל הַמּוֹרָה שְׁלֹךְ, וְזֶה
מֵרָאָה שְׁהִיְתָה אִשָּׁה צְדֻקָּת.

הַעֲקָר תִּשְׁמְרֵי מְרֻבּוּי אֹר שְׁמֵבִיא אַחֲרֵי־כֵן רְבּוּי חֲשֵׁךְ, אֶת
צְרִיכָה רַק לַעֲבֹד עַל גְּקֻדַּת הַשְּׂמִמָּה, וּלְדַבֵּר תְּמִיד עִם כָּל הַחֲבֵרוֹת
שְׁלֹךְ מִגְּקֻדַּת הַשְּׂמִמָּה, שְׂזָה הִיָּה אֶצֶל רַבְּנוֹ וַ"ל יְסוּד הַיְסוּדוֹת, כִּי
כְּשִׁישׁ שְׂמִמָּה — נִתְרַחֵב הַמַּח, וְזוֹכִים לַחֲשֹׁב תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

בְּעִנְיַן פֶּאֶה וְכוּ', אֶת יְכוּלָּה לְלַכֵּת עִם זֶה בְּלִי שׁוּם סִפֵּק כָּלֵל,
רַק צְרִיכִים לְשֹׁמֵר שְׁיִהְיֶה לְאִשָּׁה קְרֻחַת, לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַשְּׁעָרוֹת
שְׂזָה מְאֹד חֲמוּר.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק לֹא לְהַתְבַּלְּבֵל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְאִז תִּרְאֵי אֵילּוֹ
חַיִּים נְעִימִים יִהְיוּ לָךְ. הַרְגִּילִי עֲצֻמָּךְ לְבָרוּחַ בְּכָל פַּעַם אֶל
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִבְכִּי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

נָא לְפָנוֹת תִּכְּף־וּמְיָד אֶל מִשְׁרַד הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּלְהַוָּדַע מְרוֹפָא מְמַחָה מְאֹד, פְּרוֹפֶסוֹר מִיחַד לְעִנְיָן זֶה, וּכְבָר תִּקְחוּ אֶת הַבַּת, אֶל תִּזְנִיחוּ אֶת זֶה לְרַגַע.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ מִמְּנֹו יִתְבַּרֵךְ, שְׁתִּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַתְּכֶם.

נָא לְהוֹדִיעַ לִי תִכְף־וּמְיָד מַה קָרָה, כִּי אֲנִי מְחַכֶּה לְשִׁמְעַ בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם.

הַמְּבָרֵךְ אֶתְכֶם בִּישׁוּעָה וּרְפוּאָה...

לט תמח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיְחִי, עֲשָׂרָה בְּטַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ! עֲדִין מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל מַעֲשֵׂיךָ שְׁעָשִׂיתָ וְכוּ', וְאֲנִי שׁוֹבֵר אֶת רֹאשִׁי וְאֶת לְבִי אֵיךְ בָּאתָ לִידִי לְכִלּוֹךְ וְתוֹעֵבָה כְּזוֹ וְכוּ', אֵין זֶה אֶלָּא הוּא הַדְּבָר שֶׁהֵייתִי תָמִיד מְעוֹרֵר אוֹתְךָ, אִם הֵייתָ רְגִיל לְגַרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּגִירָסָא, אִז לֹא הֵייתָ כָּל־כֶּף מְשַׁעֲמֵם, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (פְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידִי זְמָה רַחֲמָנָא לְצַלָן.

הִנֵּה אֶצְלִי פַעַם תְּלָמִיד, שֶׁהֵיִתָּה דְרָכּוֹ לְסִיִּם בְּכָל יוֹם סֹדֵר אֶחָד מִשְׁשָׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה, וְלָמַד כֶּף רַב הַיּוֹם מְשֻׁנּוּת, וּבְכָל עָרַב שַׁבַּת־קִדְּשׁ סִיִּם אֶת שְׁשָׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה, וּבִשְׁבַת לָמַד כָּל הַיּוֹם אֶת הַזֶּהר מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְהֵיִתָּה לִי הַתְּפַעְלוֹת גְּדוֹלָה מִמְּנֹו אִיפֹה רָאָה הַנְּהַגָה כְּזוֹ, וְהִלְוִאי הֵייתָ לוֹמַד רַק שְׁעֵתִים בַּיּוֹם, אִז הַתּוֹרָה הֵיִתָּה שׁוֹמְרַת עָלֶיךָ, וְלֹא הֵייתָ בָּא לִידִי שְׁגָעוֹן וּשְׁטוּת וְתוֹעֵבָה כְּזוֹ.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פָּרָק ב'): כָּל הַמְקַבֵּל עָלָיו
עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירֵין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת; וְהָיוּ שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְהִתְצַב
וְכוּ', אִם תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת בַּתּוֹרָה תִּקְבַּל פְּטוּר, וְזֶה בְרוּר, וְאִם
חַס וְשְׁלוֹם לֹא וְכוּ', הַהַפּוּךְ מוּבָן מֵאֲלִיו.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֶצְמְךָ כְּכֹר בְּיַדֶּיךָ, וְחֲשֵׁנָה אֶת מַעֲשֶׂיךָ, הַעֲקֵר
הַחֲזוֹק בַּתּוֹרָה, וְאִז תִּמָּצָא אֶת בֵּית זוּגָךְ הַשְּׂיִכַת אֵלֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טֵבֵת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי מְכַל מֵה
שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ נִכְנָסִים יָמֵי
שׁוֹבְבֵי"ם, שֶׁהֵם תִּקּוֹן נִפְלָא לְפָגֶם הַבְּרִית הַיּוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְלִכְּנֹן
תִּקּוֹן עַל עֶצְמְךָ לְהַפְיִין בְּאַרְבָּעִים יָמִים הָאֵלֶּה, אֶת סֵפֶר "אוֹצֵר
הַקְדוּשָׁה", וְכֵן אֶת סֵפֶר "אוֹצֵר שׁוֹבְבֵי"ם" וּבִפְרָט לְבַחֲוִירִים. אֵל
תִּסְתַּכֵּל עַל כְּסֵף, כִּי אֵין עוֹד תִּקּוֹן יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי בְּזֶה שְׁמִקְרָבִים
אֶת אַחֲרִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל גַּם לוֹ. וְלִכְּנֹן זֶה צָרִיךְ לְהָיוֹת
הַמְבַצֵּעַ שְׁלֹף בְּאַרְבָּעִים יָמִים הָאֵלֶּה, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד מְאֹד עַל
הַעֲבֵר שְׁלֹף.

וְאֵל תִּקּוֹחַ אֶת זֶה בְּנִקְל, כִּי מוּבָא בְּסֵפֶר הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "יִשְׁמַח
מֹשֶׁה" בְּפָרְשַׁת כִּי תְבֹא, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: "כִּי הִנֵּה תִמְהָתִי עַל עֲכוּב
הַגְּלוּת, כִּי רַב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כְּשָׂרִים, וּמִדּוּעַ בֶּן דָּוִד לֹא בָּא?
וְכֹאשׁוּר חֲקַרְתִּי גִתּוּדַע לִי, כִּי בְּבַחֲרוּתָם מְרַבִּין חֲבִילוֹת עֲבֵרוֹת, עַד
שְׂדֵי לָהֶם עַל יָמֵי חַיֵּיהֶם, וְעַל זֶה אֵין עוֹשִׂין תְּשׁוּבָה כְּלָל וְזֶה הַגּוֹרֵם,
וְלִכְּךָ אֵין יְכוּלִין שׁוּב לְהַדְבִּיק בְּבוֹרְאָנוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ."

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אני יודע שעובר עליך משברים וגלים ברוחניות ובגשמיות, שהסמ"ך-מ"ם לא עוזב אותך, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתקח אתך איזו חברותא, ותסעו ביחד משיבה לישיבה, ולהפיץ לבחורים את ספרי "אוצר הקדשה", וכן "אוצר שובבי"ם", אשר אין למעלה מהפצה זו בארבעים ימים האלו, שנכנסים ובאים אלינו, שהם: ש'מות, ו'ארא, ב'א, ב'שלח, י'תרו, מ'שפטים (ראשי תבות שובבי"ם), שבימים אלו אמר האריז"ל, יכולים לתקן את כל העבר שלו, רק תראה שיהיה בהתחדשות חדשה, וזה יעזר לך מאד מאד בגשמיות וברוחניות לעבר על הפל, רק שתהיה לך עזות ועקשנות דקדשה, ואל תפחד משום בריה שבעולם, ותפיץ את הספרים הקדושים האלו לבחורים, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תנא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ב טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתמשיך לכתב את הספר תורה, כי אני צריך את זה דחוף על הקיץ, והנה אתה רואה שאנחנו משלמים לך על כל צמוד ממש בדיוק כמו שעון מדויק, וזה לך חסד ועזרה בפרנסה.

אָשֶׁר לט תנב בנחל נה

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שְׁתַּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבָעוּלִים, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַרְגֵל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה,
וְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ רְגִילִים לֹא־מֵר: אִם לֹא זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ
ז"ל אֲלֵא לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ אֶת הַעֲצָה הַזֹּאת שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת, כִּכְּר הִזָּה כְּדֹאִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כָּל טוֹב...

לט תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טבת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד כּוֹאֵב לִי שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת שְׂאֵנִי לֹא מְתִיחַס אֶל הַמְּכַתְּבִים
שְׁלֶךָ, אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי אָמַר לְךָ דְּבַר כֵּזֶה?! לְבִי נוֹטֵף דָּם מִכָּל מַה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֶת חוֹשֶׁבֶת לְגַנֵּב בַּעַל מֵאִשָּׁה אַחֶרֶת, זֶה מִתֵּר?!
וְהָאִם נִרְאֶה לְךָ שְׁנֵיה אָדָם הַגּוֹן, שְׁבָגַד בְּאִשְׁתּוֹ, וְעִכְשָׁו יִקַּח אוֹתָךְ,
הָאִם לֹא יִבְגַּד בְּךָ?! אָנִי מְבַטֵּיחַ לְךָ שְׁכֵן, כִּי נוֹאֵף גִּשְׂאָר נוֹאֵף,
וְסוֹפּוֹ רַע מְאֹד. אֵינִי יוֹדֵעַ מַה אֶת מְאִימַת שְׁתַּתְּאֲבָדִי... הָאִם זֶה יַעֲזוֹר
לְךָ?! הָאִם זֶה יִזְיוּ מִיִּשְׁהוּ?! אָנִי רַק רוֹצֵה לַעֲזוֹר לְךָ, וְעַם סִבְלָנוֹת
הַכֹּל יִסְתַּדֵּר, אֲבָל בְּרַגַע שְׂאֵת מְאִימַת עִם הַתְּאֲבָדוֹת, מַה יֵּשׁ לִי עוֹד
לְדַבֵּר עִמָּךְ?! אֶת מִרְאֶה לִי שְׂאֵינְךָ שְׁפוּיָה בְּדַעַתָּךְ, וְאֶת עֲדִין צְעִירָה
מִדִּי, וְאֶת לֹא יוֹדֵעַת מִהַחַיִּים, וְאֵיךְ הוּא הֵרַס לְךָ אֶת כָּל יְמֵי נְעוּרֶיךָ,
וְאֶת מִי יֵשׁ לְךָ לְהֵאֲשִׁים אִם לֹא אוֹתוֹ, שֶׁהוּא הֵרַס לְךָ אֶת כָּל הַחַיִּים.
כָּל זְמַן שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת דְּבָרִים שֶׁל טַעַם, אָנִי מְכַרַח לַעֲזוֹר לְךָ, וְאֵנִי
אֲעוֹר לְךָ בְּמַה שְׂאֵנִי רַק יְכוּל, אֲבָל בְּרַגַע שְׂאֵת מְאִימַת עִם
הַתְּאֲבָדוֹת וְכוּ', אֶת צְרִיכָה תַּכְּף-וּמְיָד לְלַכֵּת אֶל פְּסִיכֵיאָטֵר, שְׂתִיתֵן
לְךָ תְּרוּפּוֹת נְגִיד דְּכָאוֹן וְדַפְרֶסְיָה וְכוּ', כִּי אֶת מִרְאֶה שְׂאֵינִי לְךָ שׁוֹם

שְׁכַל עֲצָמֵי וְאֶת לֹא שְׁפוּיָה בְּדַעְתָּךְ. אֲנִי רַק יְכוּל לַעְזֹר לְמִי שְׁרוּצָה
לְצִיַּת אוֹתִי, הִלְכְּתִי עִמָּךְ עַד עֲכָשׁוּ לְאַרְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה...

לט תנג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טֵבֶת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנִיָּן זֶה שְׁהִיָּה אֲצִלְךָ אוֹדוֹת בְּתוֹ, תֹּאמֶר לוֹ, שְׁבִשׁוּם פָּנִים
וְאִפֵּן לֹא לְדַחֵק אוֹתָהּ, אִם הַבְּחוּר לֹא מוֹצֵא חֵן בְּעֵינֶיךָ, אָז לַעֲזוֹב
אֶת הַכֹּל, וְלֹא לַחֲשׂוֹשׁ מִשׁוּם קִפְדָּה וְכוּ', כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִסְּפוּרִים כְּאֵלוֹ,
שֶׁהַגִּמְרָה הִיָּה טְרָאגִי, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְלִכֵּן אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַבֵּת,
שֶׁהִיא מִכְרַחֵה לְקַחַת אוֹתוֹ וְכוּ', אֵינְךָ דְּבָר כְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה בְּכָל הָעֲנִיָּנִים,

וְכֻדָּאֵי שְׁתִּלְמַד עִם הַבְּחוּרִים בְּתִיכּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כָּל טוֹב...

לט תנד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טֵבֶת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כֻּדָּאֵי כָּל דְּבָר שֶׁאֵת שׁוֹמֵעַת מִמְשֻׁרְד הַחַנוּף, אֶת צְרִיכָה
לְהוֹדִיעַ לְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנַחְנוּ מִכְרַחִים לְדַעַת אֶת זֶה. אֵל
תַּפְחָדִי לְסַפֵּר, כִּי בְּנַפְשֵׁנוּ זֶה, כִּי הֵם רוֹצִים לַעֲקֹר אֶת עֲצָמָם... (הֵם)

לֹא יִצְלִיחוּ לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים תְּמִיד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַחֲנוּף שְׁלֵנוּ הוּא הַחֲנוּף הַטָּהוֹר).

כְּדַאי לְהַתְקַדֵּם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תנה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתְּנִי, אֲשֶׁר גִּמְרָתְךָ כָּבֵר אֶת חֶלְקִי נ"ב מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁבְּזָכוֹת זֶה עוֹד תִּרְאֶי נַחַת מִלְּדִיךָ, וְעוֹד הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, תִּדְפִּיסוּ אֶת זֶה לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָם וּלְזָכוֹתֶם, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. הֲרִי אַתֶּם רוֹאִים גִּדְּל הַנַּסִּים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּכֶם.

מִמָּשׁ מַה שֶׁקָּרָה עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, זֶה גַם נִפְלָא, וְהַכֹּל בְּזָכוֹת חֶלְקִי שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", תִּמְשִׁיכוּ עוֹד כְּרֵךְ וְעוֹד כְּרֵךְ, וְתִרְאוּ רַק נַסִּים וַיִּשׁוּעוֹת.

הַמֵּאַחַח לְךָ כָּל טוֹב...

לט תנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, ראו מאד מאד לשמח על נעם חלקנו, שזכינו להתקרב אל רבנו ו"ל, כי אין עוד דבר יותר גדול משמחה, והנה אנחנו רואים, שיוסף בחר לאביו ולאחיו שיגורו במצרים בארץ גשן דיקא, ולמה? אלא ידוע, שטמאת מצרים היתה טמאה חזקה מאד מאד, אשר אין ערף אליה, כמאמרם ו"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרק ח', סימן ג'): אין לה אמה שהיא שטופה בעולם בדרכים מלכרין ובדברין שאינן ראויין, וחשושדין בכשפים ובזמה אלא מצרים לבד, וכל מעשים רעים כלם אינן אלא המצרים בלבד; ולכן בחר יוסף הצדיק לאביו ולאחיו, מקום לגור בארץ גשן דיקא, כי גש"ן עולה כמספר שמח"ה, כי שם ישבו שבעים נפש מבית יעקב בשמחה עצומה, ועל-ידי-זה נצלו מטמאת וזהמת המצרים, ונתקיים אצלם (בראשית מז): "ויאחזו בה ויפרו ויברו מאד"; כי על-ידי שמחה זוכים להנצל מפגם הברית, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוה"ר"ן, חלק א', סימן קסט), שעל-ידי שמחה, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו ישמר אותו מפגם הברית; ולכן ראו רק לשמח ולרקד בכל יום ויום, ותשתדלו מאד, שתהיה בינינו אוירה של שמחה, ויקים בנו (ישעיה נה): "כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו כף"; ודיקא על-ידי שמחה נזכה לצאת מהגלות.

אני מאד מאד מבקש מכל אנשי שלומנו היקרים, תראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושתשרה ביניכם אהבה גדולה מאד, ואיש את רעהו יאמר חזק, וידון אותו לכף זכות, כי אין לתאר ואין לשער את גדל המעלה של האדם המלמד זכות על חברו, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קכז): הדין חברו לכף זכות דנין אותו לזכות. והיות שכלנו צריכים זכיות, לכן עלינו לדון את זולתנו, וכן צריכים לזכור תמיד את מאמרם ו"ל (קדושין מ:): עשה מצוה אחת אשריו שהכריע עצמו לכף זכות, עבר עברה אחת, אוי לו שהכריע את עצמו לכף חובה. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, אלא זוכה לחטף בכל יום את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית, במגן דיקא, וכן זוכה לחטף בכל יום חמש ורש"י עם

הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, פָּרַק מִשְׁנֵיאוֹת, דָּף גְּמָרָא, סִימָן שְׁלַחַן עָרוּף, וְהַעֲקָר מִצְּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי זֶה חֻלְקֵנוּ לְנִצָּח, וְעַל זֶה רָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקִשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים, וְזָכְנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדַעַת מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, אֲסוּר לָנוּ לְהַשְׁבֵּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, אֲדַרְבָּא עֲלֵינוּ לְשִׂמְחָה לְמַעְלָה מִכָּל הַצְּמֻצוּמִים וְהַגְּבֻלוֹת, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֶתְנוּ עִמָּנוּ וְאַצְּלָנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לט תנו.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּצְרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאַסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, רַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיט), אֲשֶׁר כַּנְרָאָה כָּאן הוּא הַגִּיּוֹנוֹם, כְּפִי הַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אַחַד, וְלִכְּנֹן אָדָם צְרִיךְ לְצִאת מִהַגִּיּוֹנוֹם וְלִקְפֹּץ לְתוֹךְ הַגִּזְעָדָן.

מוֹהַר"ן ז"ל אָמַר לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ: אִם תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיּוֹנוֹם. רוֹאִים מְזֶה, אִם אָדָם בְּשִׂמְחָה, אֲזִי אֵינוּ רוֹאֶה אֶת הַגִּיּוֹנוֹם, וְלִכְּנֹן רָאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְאֹד קָשָׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת מָה אֶתָּה צְרִיךְ לְמַשֵּׁךְ עַל עֲצָמְךָ אֶת הַגִּיּוֹנוֹם, תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ רַק אֶת הַגִּזְעָדָן עַל-יְדֵי שִׂמְחָה וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ תְּמִיד.

רַק רָאֵה 'לְגַנְבִי' חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ תִּרְגִּישׁ אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לט תנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"ד טַבַּת הַיְתַשְׁס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְצִיטִי לְדַבֵּר עִמָּךְ כָּל הַשְּׁבוּעַ, אֲבָל לֹא אֶסְתַּיַּע מִיִּלְתָּא, וְגַם לְכַתֵּב לָךְ לֹא הִיָּה הַפְּנֹאֵי, אַף שְׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצַטְעֵר וְדוֹאֵג עֲבוּרָךְ, אִיךְ שָׂרַק שְׁמַעְתִּי שְׂרָצוּ לְקַחַת אֶת הַבַּיִת שֶׁלְּךָ וְכו'.

אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתָךְ, אַתָּה אָדָם פִּקְחָ, וּבַעַל שְׂכָל, וְכֵן הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא תִּנֵּן אוֹתָךְ עִם רְצוֹן טוֹב, וְאַתָּה לֹא עֲצָלָן, וְאִם אַתָּה יוֹצֵא לַעֲשׂוֹת כַּמָּה עֲבוּדוֹת, נִכְנָס לָךְ שְׁפַע תְּהִלָּה לְאֵל, אִיךְ אַתָּה בָּא לְמַצֵּב כְּזֶה שֶׁל הוֹצָאָה לַפְּעַל?! אֵין זֶה אֶלָּא שְׁאַתָּה מִתְּרַשֵּׁל לְשֵׁלֶם מִשְׁכַּנְתָּא. כָּלֵל אֶתְדֵּי אִמֵּר לָךְ, וְתִמִּיד תִּזְכֹּר אוֹתוֹ, וְתִמְסָרְנוּ לְכֻלָּם בְּשָׁמַי: "שְׂכַר דִּיָּרָה אוֹ מִשְׁכַּנְתָּא מְשַׁלְּמִים לַפְּנֵי הַכֹּל, אֶפְלוּ לַפְּנֵי אֶכְל", כִּי אִם לֹא מְשַׁלְּמִים, נִשְׁאַרִים בְּלֵי קוֹרַת גַּג, וְחַס וְשְׁלוֹם, מִתְּמוּטְטִים לְגַמְרֵי אַחֲרֵי־כֶּף.

וּבִפְרִט שְׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זְמַן לָךְ בַּיִת מִשְׁלָךְ, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: שְׁמַחָה לְאָדָם בְּשַׁעָה שְׂדָר בְּשֵׁלוּ; מָה אַתָּךְ? תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה קֹדֶם לְשֵׁלֶם אֶת הַמְּשַׁכְּנָתָא, וְזֶה טוֹב גַּם לְהַרְגִּיל עֲצָמוּ תִּמִּיד לְשֵׁלֶם מִרְאֵשׁ עַל חֲדָשׁ אוֹ חֲדָשִׁים, כֶּף שְׁיִהְיֶה לוֹ מְנוּחָה.

וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמָּךְ, אֵל תַּעֲשֶׂה עוֹד מֵהַיּוֹם דְּבָרִים כְּאֵלוּ לְהַתְּרַשֵּׁל, כִּי לֹא בְּכֹל יוֹם מִתְּרַחַשׁ נִסָּא.

נָא וְנָא חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל שְׁלֵשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָךְ דְּבַר שְׁבַמְנָן, וְתַצְלִיחַ בְּחַיֵּיךְ.

אֲשֶׁר לט תנט — לט תס בַּנְחַל סא

הַרְגַל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חָמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁמֹר מְאֹד עַל בְּנֵךְ, שְׁלֵא יִתְחַבֵּר עִם
חֲבֵרִים רָעִים, חֵס וְשָׁלוֹם.

לט תנט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְר וְיַחֲוִי, י"ד טַבַּת ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַרְגַל עֲצָמְךָ לַעֲיִן בְּכָל יוֹם בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל",
וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּז עַל לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּל מַכְתָּב נִכְתָּב גַּם בְּשִׁבְלֵךְ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּנְיִחַ אֶת הָעֲצָבוֹת
אֲצִלְךָ כְּרָגַע, כִּי עֲצָבוֹת זֶה הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְיָמִי שֶׁהוּא שְׁמַח תְּמִיד
הוּא מַצְלִיחַ, וְאִךְ שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁקִּשָּׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת
תִּכְרִיחַ עֲצָמְךָ לְהִגִּיעַ לָזֶה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ גֵּדֵר, שֶׁבְּכָל יוֹם תַּעֲיִן בְּכַמָּה מַכְתָּבִים, וְאִז תִּרְאֶה
אִיךָ שְׂזָה יַעֲזֹר לָךְ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, רַק חִזּוֹק וְאַמֵץ מְאֹד.

הַמְאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תס.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְר וְיַחֲוִי, י"ד טַבַּת ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה מאוד גדלה שמחתי, שפכתת לי שעדין את מחזיקה את עצמך וכו', אף שזה קשה לך וכו', אני מאמין באמונה שלמה, שבקרוב מאוד אבוא, והכל יסתדר על צד הכי טוב, ואמצא לך חתן טוב ורא שמים, בעל חן ובעל מדות טובות, ויהיו לך חיים מאשרים. את רק תחזיקי מעמד בצניעות הלבוש וצניעות הדבור והנהגה, ואז לא תתחרטי.

אני יודע היטב, שקשה לך וכו', כי את בודדה וכו', ואני מבין את פנימיות לבך, עם כל זאת עוד קצת תחפי בסבלנות, ואז תראי ישועות גדולות מן השמים.

המאחל לך שבוע טוב...

תראי לכתב לי וממש תחייני.

לט תסא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ט"ו טבת ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! את מכתבך קבלתי בערב שבת קדש כשהיה אצלכם כבר שבת, וכן שמעתי את ההודעות שלך, אבל כבר לא היה באפשרות לענות לך.

הלואי שעל-פל-פנים מעכשו תתחילי לציית אותי, ויהיה לך טוב בחינה, תאמיני לי, שאני לוקח את כל הספור שלך מאוד מאוד רציני, ואני מבין היטב את כאב לבך, ואני מרגיש את התסכול והשברון לב שלך, ואני מודע אל החרפן שהמגול עשה לך וכו' וכו', ולמה אני כותב לך כך, כי אני נסיתי לדבר עמו, וראיתי שהוא

מאד מאד מקלקל בנאוף (אף שיש לו שתי פאות ארכות). עכשו הוא התחיל עם עוד וכו', אף כל האזהרות שהזהרתי אותו, ואף כל ההבטחות שהבטיח לך וכו', פשוט הוא חולה וכו', הוא בוגד באשתו בגדול, והסוף שלו יהיה מר מאד, ולכן הכרחתי לכתב לך מה שכתבתי, ואני חוזר וכותב לך מרב אהבתי אליך, שאני רוצה להציל את חייך הצעירים, אם מנוול היה יכול לעשות לך דברים מגנים כאלו וכו', ואת נתפסת בו, עד שתכתבי לי, אם אין את מקבלת אותו, את מתאבדת, רחמנא לצלן, סימן שילדות עדין יש בך, ולכן את מכרחה לקחת טפול פסיכיאטרי דחוף דחוף, כי את נמצאת במצב מאד גרוע נפשית, ואת יכולה להכנס בדכאון פנימי וכו', עד שתצטרכי לבלות את שארית חייך בבית חולי נפש, רחמנא לצלן. האם כדאי בשביל מנוול כזה שהרס אותך ובגד באשתו לסבל כל החיים? ! בודאי הוא יבגד גם בך, בלי שום צל של ספק, ולכן תקחי את עצמך בידיים, אף שאני מבין טוב טוב איך שהוא עבד על ההרגשים שלך, ואיך קסם אותך וכו', אבל הפל זה רק אחיזת עינים.

אם תציתי אותי יהיה לך טוב, אבל אם לא, אני רואה אסון גדול שהולך לקרות לך, את תתמוטטי לגמרי וכו', ואז יהיה כבר מאחר וכו', כי גם בבית חולי נפש אף אחד לא יבוא לבקר אותך.

קומי נא התעוררי נא מילדותך, בודאי זה פואב ועוד איך זה פואב, שהרס אותך פיזית ומלולית וגופנית וכו' וכו', ולקח לך את הימי נעורים הכי יפים וכו', אבל בשביל זה תטבעי יותר בבור כל-כך עמק וכו', אשר מי יודע אל אילו תוצאות זה יכול להביא אותך.

תאמיני לי, שאין לי שום פונה — אלא לעזר לך, אני כבר יותר מבגר ממך... עברתי בחיים מה שעברתי, והיו כבר אצלי במשך השנים רבות אנשים בלי שום גזמא, וכן שמעתי מכלם ספורים מה שעבר עליהם בחייהם, ולכן אני מתיר לעצמי להגיד לך פתוח וחספשי כל מה שאני רואה ויודע אל מה הוא מסגל להביא

אוֹתָךְ, "לְהַרְיוֹן", וְאַחַר־כֵּן יִזְרַק אוֹתָךְ, וְתִשְׁאַרִי מְלֵאת בּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת וְכוּ', וְיִשְׁבֵּר אוֹתָךְ לְרִסְיִסִים. וְלִכֵּן תִּפְקְחִי אֶת הָעֵינַיִם, וְתִבְרָחִי מִמֶּנּוּ כְּמוֹ מֵאֵשׁ.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּקְחִי בְּרָצִינּוֹת וּבְכִכְּד רֵאשׁ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי, וְתִחְשְׁבֵי טוֹב טוֹב, וְתִתְבוּדְדֵי בִינְךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, וְתִדְבְּרִי עִם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁאוּהֵב אוֹתָךְ מְאֹד, וְרוֹצֵה שְׂתַחַזְרִי בְּתִשׁוּבָה, וְאִזּוֹ תִרְאִי שְׂבִמְשֶׁשׁ הַזְּמַן הַכֹּל יֵצֵא מִהָרֵאשׁ שְׁלָךְ, וְתִתְחַלִּי עִם חַיִּים נוֹרְמָלִים.

כֹּל זֶה אָנִי כּוֹתֵב לָךְ מְרֹב אֶהְבְּתִי אֵלֶיךָ, וּמוֹכֵן לְעֶזֶר לָךְ, רַק תּוֹצִיאִי מִהָרֵאשׁ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁל הַתְּאֵבּוֹדוֹת, כִּי אִם תִּכְתְּבִי עוֹד פַּעַם דְּבַר כְּזֶה, אֶת צְרִיכָה לְהִתְאַשְׁפּוֹ, אָנִי מְקַוֶּה שְׂתַצִּיחֵי אוֹתִי.

הַמְּאַחַל לָךְ רַק טוֹב בְּחַיֵּי נְעוּרֶיךָ...

לט תסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּאֲמִין לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם כְּשֶׁבֵּא לְעֵינַיִ כְּסָפִים, וְאֵל תִּשְׁקִיעַ עַל סִמְךָ שֶׁל מַה בְּכָךְ וְכוּ', הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ לְהוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת כְּסָפֶךָ.

הָעֵקֶר רְאֵה לְדַבֵּק עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעַדְדֵי נִמְצָא, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָדָם הוּא מְצַמְצָם בְּצַמְצוֹם וְאִינוֹ יוֹדֵעַ כְּלוֹם, וְלִכֵּן הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִדְבַר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אִין טוֹב מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ יוֹם טוֹב וּמְצִינָא...

לט תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַרְגִיעַ אֶת הַבְּנוֹת, כָּל מִי שְׁפוֹתְכֶת לִי, אֲנִי אֲשַׁתְּדֵל לְעֲנוֹת לָהּ, אֵף שְׁאֲנִי עָמוּס עִם מְאוֹת מִכְתָּבִים בְּכָל יוֹם, וּבְקִשֵׁי אֲנִי יָכוֹל לְעֲנוֹת לְחֻמְשָׁה אַחֲוֹז, מַה לְעֲשׂוֹת? הַזְמַן אֵינוֹ בִּידִי, אֵל תַּתְּפַעֲלִי מַה שְׂאוּמְרִים לָךְ הַהוֹרִים, אֶת צְרִיכָה לְחַנֵּךְ אוֹתָם בְּדַרְךְ הַתּוֹרָה וְהַאֲמוּנָה וְהַצְנִיעוּת, וְלֹא לְעֲנוֹת לְאֵף אֶחָד. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְלָחָה גְדוֹלָה בְּמַעֲשֶׁיךָ.

רַק חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת שְׁמוֹת, ט"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

שְׂמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַ, אֲשֶׁר הִתְחַלַּת לְלַמֵּד עִם קְבוּצָה בְּכָל לַיִל שְׁשֵׁי "אוֹר הַחַיִּים" הַקְדוּשׁ, וְאַחֲר־כֵּן אַתָּם אוֹמְרִים סִדְרַת תַּקּוּן חֲצוֹת.

מַה אֲמַר לָךְ, אֵין לְמַעַלָּה מִהַנְּהַגָּה הַיְקָרָה הַזֶּה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הַקְבוּצָה שְׁלָכֶם תִּקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה שְׁאַנְחֲנוּ כְּבָר כָּל-כֵּן מְצַפִּים עֲלֶיהָ.

כִּידוּעַ מַה שֶׁכָּתַב "הָאוֹר הַחַיִּים" הַקְּדוּשׁ: "מְשִׁיחַ וְשְׂמוֹ חַיִּים",
וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמֻצְטָרֵף אֶל הַשְּׁעוֹר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתַהֲיֶיהָ שְׂמֵחַ שְׂזוּכִיתָ לְזִכּוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר כָּל
הַכוֹלָל הַקְּדוּשׁ שֶׁהוּא בָּבֶת עֵינַי עוֹמֵד רַק עַל יָדְךָ, שְׂאֵתָה מִחֲזִיק
אֵת זֶה כָּל־כֶּף יָפֵה — אֲשֶׁרֵיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׂמוֹת, ט"ז טֶבֶת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ לְחֲזוֹק אֵת נְשׂוֹת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזוֹ מִצְוָה גְּדוֹלָה
מְאֹד, וַיֵּמָּה טוֹב וַיֵּמָּה נְעִים, שֶׁתַּחֲזִיקֵי הַרְּבֵה אֵת ... תַּחֲיֶיהָ, שֶׁהִיא
נִמְצָאת בְּמִצְבַּב קֶשֶׁה מְאֹד.

אֵת רַק תּוֹצִיאֵי אֵת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ', וְתַכְבְּדֵי אֵת בְּעֵלְךָ,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה אֵת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל שְׂמִחָה, וְאֲנִי
מְקוּהָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה בְּבִיתְכֶם, רַק עַל־יְדֵי שְׂמִיחָה וְאוֹרֵרָה שֶׁל
אַהֲבָה בְּבִית כָּל־פִּי בְּעֵלְךָ וְכָל־פִּי הַיְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׂמוֹת, ט"ז טֶבֶת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁהִתְחַלַּת לְלַמֵּד שְׁעוֹר "דָּף הַקְּהֵלָה",
מָה אִמַּר לָךְ, רַק זֶה מָה שִׁישָׂאָר מִן הָאָדָם, אֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׂיִמִּינוּ
כְּצֵל עוֹבֵר וְכוּ'.

רְאֵה וְהִבֵּן וְחַכֵּם מָה עָבַר עָלֶיךָ בְּשָׁנִים הָאֵלוֹ, מָאז שְׂיִצְאָתָּ
מִהִישִׁיבָה שְׁלִי וְכוּ', מִמָּשׁ כָּל הַמְּשֻׁבְּרִים וְהַגְּלִים שְׁבַעֵוֹלָם עָבְרוּ
עָלֶיךָ, בֵּית סֵהַר, וְאִבְדָּתָ אֶת כָּל הַכֶּסֶף שֶׁהוֹצֵאתָ מִבְּנֵי-אָדָם שְׁלֹא
בְּכִשְׁרוֹת וְכוּ', וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ
בְּיַדְיָ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחֵלָה חֲדָשָׁה, וּבִרְחַ לָךְ אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר
הִיא חַיִּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת לְהַתְּפִיל שְׁחֲרִית,
מִנְּחָה וְעֹרְבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, וְאִז תִּמִּיד יִהְיֶה לָךְ דְּבָר שְׁבַמְנִין, הִינוּ
פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תסז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ שְׁמוֹת, ט"ז טֵבֵת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק תִּבְקָשִׁי אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תִּמִּיד, שְׂתִזְכִּי לְהַשָּׂאָר אֲצֵל
הַצְּדִיק, כִּי הִרַע שְׁעֲשֶׂה הָאָדָם מִתְּעוֹרֵר בְּכָל פֶּעַם, וּמִכְּנִיס בּוֹ סְפָקוֹת
בְּאִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן בְּאִמוּנַת חַכְמִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ
שְׁלֹא יִדְחוּ אוֹתוֹ בַּחוּץ, כִּי הַסֶּמֶךְ-דָּ"מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה מָאד, וְאִין שׁוּם
עֲצָה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה וּבְקָשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, שְׁלֹא יִדְחָה לַחוּץ, חַס
וְשְׁלוֹם.

אוֹדוֹת הַזּוּג אָסוּר לְחַפּוֹת כְּרֻגַע, וּבַפֶּרֶט עִם עָרֵל גּוֹי טָמֵא,
וְחָבֵל מָאד שְׁכָף הָרְסוּ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁעָקְרוּ מֵהֶם אֶת נִקְדַּת
הַיְהוּדוֹת לְגַמְרִי, עַד שְׂאִין יוֹדְעִים בְּכֻלָּל לְהַעֲרִיף אֶת חֲגֵי יִשְׂרָאֵל
וּקְדוּשָׁיו. אוֹי לָנוּ שְׁכָף עָלְתָה בְּיַדְנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלוֹ, אוֹי לָנוּ

שֶׁהֶעֱבִירוּ עַל הַדָּת בַּגְּזֵרַת שְׁמַד מְלִיוֹנִים מֵאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחִוֶּס וַיִּרְחַם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹצִיאֵם כְּכֹר
מֵהַגְּלוּת הָאָרֶץ וְהִמֵּר הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תסח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת שְׁמוֹת, ט"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַסֵּפֶר "נִהְרֵי אֶפְרַסְמוֹן" פְּרוּשׁ עַל סֵפֶר הַנוֹרָא "סְפוּרֵי
מַעֲשֵׂי־וַיִּתְּ", כֹּל זֶה נֶאֱמַר בְּכָל שַׁבַּת בְּבִקְרַת בְּרַבִּים בְּסַעֲדַת רַבִּי חֲדָקָא,
בְּשַׁעֲהָ שְׁאֲנוּ עוֹשִׂים קְדוּשָׁה בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְאִזּוּ בְּרַבִּים נִתְחַדְּשׁוּ
דְּבָרִים אֵלָיו. וְהִנֵּה זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמִשְׁךְ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה לְסַיִם
בְּרַבִּים אֲרַבְע־עָשָׂרָה פַּעַם אֶת הַ"סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂי־וַיִּתְּ", וּבְכָל פַּעַם
נִתְחַדַּשׁ עַל הַמְּקוֹם מַה שְׁנִתְחַדַּשׁ, וְחָבַל שָׁלָא גְרַשְׁמִי כְּרָאוּי בְּאוֹתוֹ
שָׁבוּעַ, וּמִמִּילָא בֵּינָן כֶּף הַכֹּל נִשְׁכַּח (מְלַבֵּד מַה שְׁהַדְּפִיסוּ קִצַּת
הַתְּלַמִּידִים בַּסֵּפֶר "תוֹרַת הַנַּחַל"), אֲבָל זֶה שְׂיֵשׁ עֲכָשׁוּ מְסִדְרָה עַל
הַסֵּפֶר, זֶה קַבְּלָתִי עַל עֲצָמֵי לְרַשְׁמִי מַה שְׁנִתְחַדַּשׁ בְּרַבִּים, בְּמַחְזוֹר
הַחֲמִש־עָשָׂרָה, וְלִכְּנֵן תִּשְׁאִיר אֶת זֶה כֶּכָּה כִּמוֹ שְׁנִכְתַּבְתִּי, כִּי מֵאֵת ה'
הִיִּתָּה זֹאת [רַק אִם אַתָּה רוֹאֵה שְׁחָסַר אִיזוֹ תְּבָה אוֹ אִיזָה אוֹת אוֹ
כְּתוּב בְּקִצְרָה, אַתָּה יָכוֹל לְתַקֵּן, אֲבָל לֹא יוֹתֵר, כִּי הַכֹּל נִכְתַּב בְּעֲזַרְתּוֹ
יִתְבָּרֵךְ]. דְּרַכִּי בְּכַתִּיבָה לְכַתֵּב פַּעַם אַחַת, וְזֶהוּ זֶה, אֵינִי חוֹזֵר וּמַעֲזִין
עַל מַה שְׁכַתְּבָתִּי, כִּי כֵּן דְּרַכִּי מֵעוֹלָם, וְלִכְּנֵן יָכוֹל מְאֹד לְהִיֹּת שְׁנַפְּלָה
טַעוֹת בֵּין בְּחָסֵר תְּבָה אַחַת אוֹ כְּמָה, אוֹ שְׁצָרִיכִים לְהוֹסִיף.

בְּעֵינַי קַבְּלָה יֵשׁ כָּלֵל אֶחָד, וְאֶת זֶה צְרִיכִים לְזַכֵּר בְּשַׁעֲהָ
שְׁלוֹמִידִים קַבְּלָה, אֲשֶׁר כָּל בְּחִינָה כְּלוּלָה מִכָּל הַבְּחִינוֹת, כֹּל עוֹלָם
הוּא פְּרָצוּף שְׁלֵם, "עֲתִיק, אֲרִיף", שְׁהֵם ג'ר, וז"ת, וְאַחֲר־כֶּף "אָבָא

וְאָמַר זְעִיר וְנוֹקְבָא, "זֶה יֵשׁ בְּכֹל סְפִירָה וְסְפִירָה וּבְכֹל שֵׁם וְשֵׁם, וְלִכֵּן לֹא שִׁיף לְשָׂאל שְׂאֵלוֹת אוֹ לְפַלְּל אוֹ לְהִיּוֹת חָכֵם בְּעֵינָיו, וְכֹל אֵלוֹ שְׁחוּשְׁבִים שֶׁכָּבַר יוֹדְעִים — אֵינָם יוֹדְעִים כָּלֵל, וְלִכֵּן אֵיפֹה שֶׁכָּתוּב לְשׁוֹנוֹת שֶׁל קְבֵלָה, תִּנִּיחַ אֶת זֶה כְּמוֹ שֶׁנִּכְתַּב (וּמִי שֶׁאֵינוֹ מִבֵּין אֶת זֹאת עִמּוֹ הַסְּלִיחָה).

על-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַהֲגָהוֹת, רַק תִּרְאֶה לְהַכְנִיֵס מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵרְאֵי מְקוֹמוֹת, כִּי עַל-פִּי-רַב אֲנִי כוֹתֵב אוֹ מְדַבֵּר רַק מֵהַזְכְּרוֹן, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהוּא מֵאֲמַר חַז"ל אוֹ פְּסוּק בַּתַּנ"ךְ.

בְּעֵינַי הַסֵּפֶר "שְׁעוֹרֵי אַמוּנָה", זֶה יוֹצֵא לְהַפְּלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, תַּמְשִׁיךְ כָּךְ, אֲזוֹ יֵצְאוּ סְפָרִים מְאֹד נִפְלְאִים.

רק חִזֵּק וְאַמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כָּל מֵה שֶׁקוֹרָה עִמִּי זֶה לְמַעַלָּה מִדְּרָךְ הַטְּבַע וְכו', לְמַעַלָּה מִשְׁכָּל אֲנוּשֵׁי וְכו', כִּי כָּל הָעוֹרְכֵי דֵינִים הֵכִי טוֹבִים וּמְפָרְסָמִים, אוֹמְרִים בְּפְרוּשׁ שְׁעוֹד לֹא הָיָה לָהֶם "תִּיק כְּזֶה" וְכַנְרָאָה שֶׁשִּׁחְדוּ אֶת הַמְּשֻׁטָּרָה בְּכֶסֶף גְּדוֹל מְאֹד, וְגַם הִפְעִילוּ עֲלֵיהֶם לַחֵץ מִכָּל הַכּוֹנֵינִים. אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֵּל לְכֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, "עֲנוּ בְּכָבֵד רְגְלוֹ בְּרִזָּל בְּאֵה נִפְשׁוּ עַד עַת בֹּא דְבָרוּ" וְגו' (תְּהִלִּים קה), הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתַי וּלְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל דֵּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה בְּכֹל הָעֲנִינִים...

לט תסט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵ שְׁמוֹת, ט"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֵלְתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְהַגּוּף גַּם יַחַד, וּמַעֲכָשׁוֹ שְׁלֵא תִרְגִּישׁ יוֹתֵר שׁוֹם כְּאִבִּים וּמְחוּשִׁים.

אוֹדוֹת הָעֵסֶק, כְּדַאי לִפְתּוֹחַ תִּיק בְּמַס הַכְּנֶסֶה, וְלֹא לְהִסְתַּבֵּךְ
אַחֲרֵי-כֵן, אָשֶׁר זֶה רַק יָבִיא צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וּבְזִיווּנוֹת, חַס וְשְׁלוֹם.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְתִתְמַיד בְּתוֹרָה, וְאִז טוֹב
לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, ט"ז טֵבֵת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יֵשׁ שִׂיחָה מְמוֹהַרְנֵי ת' ו"ל בְּשַׁעַה שְׁרַבְנוּ ו"ל הַתְּבַטָּא פְּעַם
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: "תְּפַסְתִּי אֶתְכֶם כְּכֹר בַּשֶּׁק", עַל זֶה עָנָה מוֹהַרְנֵי ת'
ו"ל: "רַבִּי, אֲבָל תִּקְשְׁרוּ אֶת הַשֶּׁק", כְּאוֹמֵר שְׁאִפְלוּ כְּשֶׁנִּמְצְאִים כְּכֹר
בְּתוֹךְ הַשֶּׁק שֶׁל הַצְּדִיק, עֲדִין יִכּוֹל לְבּוֹא כָּל נוֹכַל וְכוּ', וַיְדַבֵּר נֶגֶד
הַצְּדִיק, וַיּוֹצִיא אוֹתוֹ, כִּי זֶה כַּח הַבְּחִירָה. וְאִם רַבְנוּ ו"ל, שֶׁהוּא
הַעֲלָה אֶת תְּלִמִּידוֹ לְרוֹם הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וּבְפִרְטִיּוֹת אֶת תְּלִמִּידוֹ
הַחֲבִיב עָלָיו מְאֹד מוֹהַרְנֵי ת' ו"ל, שְׁזָכָה לְמָה שְׁזָכָה, כְּמוֹ שְׁאַנְחֵנוּ
רוֹאִים קֶצֶת בְּסִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְאַחֵר כָּל זֹאת הוּא
בְּקֶשׁ אֶת רַבְנוּ ו"ל: "רַבִּי, אֲבָל תִּקְשְׁרוּ אֶת הַשֶּׁק", כְּאוֹמֵר שְׁלֹא
יִבְרַח מִשְׁמָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֲנַחְנוּ פְּחוּתֵי עֲרָף, שֶׁהֲלוֹאֵי
שְׁזָכָה לְהַפִּיר אֶת עֲצֵמֵנוּ שַׁעַה אַחַת לְפָנֵי הַהִסְתַּלְקוּת, בְּאִיזָה פְּנִים
אֲנַחְנוּ נִמְצְאִים וְכוּ' וְכוּ'. וּמִכָּל שֶׁפֶן בְּעֲלֵי עֲבָרָה שְׁעֵבְרוּ עַל כָּל
הָעֲבָרוֹת שְׁבַתוֹרָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כְּרִיתוֹת, וּסְקִילָה, וְאַרְבַּע מִיתוֹת
בֵּית-דִין, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, עוֹנוֹת שְׁחִיבִים עֲלֵיהֶם כְּרַת וּסְקִילָה
וְחֻנֵּק, עֲשׂוּ כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת שְׁבַע עוֹלָם וְכוּ', כָּל מִינֵי עֲרִיוֹת וְכוּ',

פִּטְמוּ אֶת עֲצָמָם עִם טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, לֹא קִיְמוּ שׁוּם מִצְוֹת עֲשֵׂה
כְּמוֹ תַּפְלִין וְצִיצִית וְכוּ', וְחָלְלוּ אֶת הַשֶּׁבֶת, פִּטְמוּ אֶת עֲצָמָם עִם
בֶּשֶׂר הַחֲזוּר, וְאָכְלוּ כָּל מִינֵי שְׂרָצִים וְרִמָּשִׁים עִם רֶסֶק עֲגָבִיּוֹת...
וְעָכְשׁוּ חֲזָרוּ בַתְּשׁוּבָה, הָאִם אֲנָשִׁים כָּאלוֹ לֹא צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּמִשְׁךָ
כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ מִהֲרַגַע שְׁפוֹתָחִים אֶת הָעֵינַיִם בְּבִקְרָה, עַד הֲרַגַע
שֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן: "רַבִּי, אָבֵל תִּקְשְׁרוּ אֶת הַשֶּׁק", שְׁלֵא יִבְרָחוּ וַיִּתְחִילוּ
לְחַלֵּק עֲלֵיו! ?

וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף בַּחֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת? ! לְצַעֲרָנוּ הָרַב, כָּל אֵלֹה שֶׁהוֹצֵאתִי מִשְׁנֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁעָבְרוּ
עַל אִסּוּרֵי כְרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְאִסּוּרֵי סְקִילָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
וְעָשׂוּ כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת שְׁבַעוֹלָם, וְאֲנִי מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרָם,
וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל מָה שֶׁהִבֵּאתִי, וְעָכְשׁוּ הֵם לֹא מִתְבַּיְשִׁים לְדַבֵּר
עֲלֵי, וְזֶה אֶחָד מִפְּלֵאוֹת הַבְּחִירָה, וּלְדַעַתִּי, אַחֵר קָצַת יֵשׁוּב הַדַּעַת
כָּבֵר אֵין בְּחִירָה, אָבֵל הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְהוּא לּוֹקַח
מֵאלוֹ הָאֲנָשִׁים אֶת הַדַּעַת, וְלִכֵּן מְסַפְּנִים, אֵין לָהֶם כָּבֵר שׁוּם בְּחִירָה,
וְזֶה הַכַּח שֶׁל הַלְשׁוֹן-הָרַע שֶׁמְדַבְּרִים עַל צְדִיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ,
אֲשֶׁר יְכוּלִים לְרְאוֹת אֶת זֶה דְרָף סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְאִם אֶפְלוּ רַבָּנִים
מִפְּרָסְמִים יְכוּלִים לְקַבֵּל לְשׁוֹן-הָרַע, מָה יֹאמְרוּ אֲנָשִׁים חוֹטְאִים
מִגּוֹלִים, לְמָה שֶׁהֵם לֹא יִקְבְּלוּ לְשׁוֹן הָרַע? !

וְלִכֵּן אַתָּה לֹא צָרִיף לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְתַמִּיד
תִּחְזֹר עַל הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וְתִדְבֹר עִם אֲנָשִׁים שְׂבָאִים אֵלֶיךָ עִם טַעֲנוֹת
וּמַעֲנוֹת וְכוּ', כָּאלוֹ זֶה אוֹמֵר כֵּכָה, וְזֶה אוֹמֵר כֵּכָה, "וּבּוֹדְאֵי צְרִיכִים
רַגַע לְמַחֲשֶׁבָה... אוֹ צְרִיכִים לְבַדֵּק הֵיטֵב"... אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי
לְאוֹתָהּ חֲרָפָה לְאֵן הִגַּעְנוּ, וְאַחֲר־כֵּן מִתְפַּלְאִים לְמָה מְגַרְשִׁים יְהוּדִים
בְּרַצִּיחָה כְּזוֹ? ! וְעָכְשׁוּ בָּא הַתּוֹר לְעִיר הָאֲבוֹת, חֲבֵרוֹן וְכוּ',
וּמִתְפַּלְאִים מֵאִיפָה יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שְׁנֵאָה? ! וְאֵף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב,
שֶׁזֶה הַכַּח מִפְּנֵי שֶׁמְקַבְּלִים לְשׁוֹן-הָרַע, וּמְדַבְּרִים כָּל דְּבַר אִסּוּר עַל
צְדִיק שְׂדֵבּוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל.

רק חזק ואמץ, ואל תשבר משום דבר, ואז טוב לך כל הימים.

הייתי יכול להאריך לך עוד מאה עמודים, אבל לא ישנתי פל הלילה, והעיפות מתגברת עלי, ולכן אקצר לעת עתה, אבל פדאי לך להחזיק את המכתב הזה תמיד אצלך, כדי שאתה תתחזק, כי אני לא יודע מה יכול להיות מחר! כי בזה העולם צריכים הרבה רחמים לא לפל בפח ששם הסמ"ך-מ"ם תחת כל אלו שרוצים להתקרב אל הצדיק.

הנה מצאתי אדם יושב בבני-ברק על רצפת המדרכה עם כובע בוכארי על ראשו, יחף בלי נעלים, ומבקש נדבות מפל עובר ושׁב, ולוגם לגימה אחר לגימה ערק... וגם אדם פזה העליתי, עד שהעמדתי אותו במדרגה שיוכל גם כן ללמד ברבים, והנה רק מפני שמנעו ממני להכנס לארץ ישראל שלש שנים, כבר נכנסה בו תאות הגאון והישות והפרסמת וכו' וכו', והרס לי שלשה בתים שהתגרשו בעטיו, ועוד כמה שנמשכו אחריו, ואלמלא שלא יצאתי נגדו וכו' וכו', היה יכול להחריב לי קהלה שלמה, האם זה לא מצחיק?! האם זה לא כואב?! האם זה לא צחוק מכאיב? איך יכולים להחליף פרה (שנותנת חלב, ומחלב עושים שמנת וגבינה, וכן יכולים לאכל את הבשר שלה) בחמור (שאינו מוציא רק צואה וזבל), איך יכולים להחליף בין שפור לצדיק?! וזו הבחינה שהקדוש-ברוך-הוא נתן לנו.

מאחר שיש לך עסק עכשו עם הרבה אנשים, הצרכתי קצת להאריך לך, כי אתה אף פעם לא תדע מי מחר ימלא לך את הראש, וכדאי מאד שתדע את כל הדברים האלו, ובפרט פשאתה הולך ללמד עם הנער בתיכון, ויכול להיות שישאלו אותך וכו'. וכן הדבר עם הסמ"ך-מ"ם הרשע טמא מטמא, חוטא ומחטיא את הרבים, בור ועם הארץ, שאף פעם לא קבל סמיכה לרבנות, ונעשה רב כשהיה עדין רוק... איך היה יכול לפסק דיני פתמים או אישות?! ... האם זה לא מגחף?!

כשבאנו ליבנאל, מצאנו את המקוה שלא היו מיים באוצר מי גשמים, נמצא, שטבלו באמבטיה, והכשיל את כלם באסורי

פְּרִיתוֹת, וְלֹא הָיָה עָרוֹב, נִמְצָא, שֶׁנִּכְשְׁלוּ בְּאֶסְרוֹי הוֹצָאָה, חֲלוּל שֶׁבֶת, וְאֲנִי שְׁלֵמְתִי מִכִּיִּסִי שֶׁיְהִיָּה עָרוֹב כְּשֶׁר, וְעוֹד אִם גִּרְצָה לְהִרְבוֹת בְּמַלִּים — יָכְלוּ הַדְּפִים, וְאִלוּ מְזֻמּוֹתַי הִרְעוֹת וְהִרְבוֹת לֹא תִכְלִינָה, וְכֹל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ בְּרַק דְּרֹךְ אֲגָב, שֶׁלֹּא יִפְגַּס בְּךָ אֵיזָה אָרֶס וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁפֶן כְּשִׁיבּוֹאוֹ אֶלֶיךָ אֲנִישִׁים בְּטַעֲנוֹת, שֶׁיְהִיָּה לָךְ מֵה לְהִשִּׁיב.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁגַם אֶת זֶה הָיָה לִי קִשָּׁה לְכַתֵּב לָךְ, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד נִתְרָאָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, ט"ז טֶבֶת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שֶׁהִיא הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָה, רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, שְׁלִחַן עָרוֹף, וְאִם תִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, הַהוֹרִים מְאֹד יִשְׁמַחוּ וְיַעֲרִיכוּ אוֹתְךָ.

תִּגִּיד לְאֲבִיךָ, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי לֹא נִגַּד אֶף יְהוּדִי, אֲנִי לֹא בְּנִיתִי אֶת ... וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהַחְרִיב אֶת ... וְאִין לִי דְבַר נִגַּד ... וְכִלְנוּ מִצְפִּים בְּכָל יוֹם לְבִיאַת הַגּוֹאֵל צֶדֶק, שֶׁיִּגְאֵל אֶת כָּלֵל נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּלֵל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְנִזְכָּה לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תעב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, ט"ז טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר על ספר התנ"ך, שזה הספר מוסר ש"ל, כי כל מה שהנביא אומר, זה סובב על כל אחד מאתנו, ולכן מה טוב ומה נעים, באם תעשי שעור לנשים בתנ"ך, ומכל פ"ק יכולים לעשות מזה שיחה נפלאה מאד, ולהוציא את המוסר השפל מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, ט"ז טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי שתמסר את העשרים אלף ש"ח ל... גרו יאיר, כי אני רוצה עכשיו להדפיס דחוף אלפים סדורי "עת רצון" לעדות המזרח בהוצאה מפארת, ולהפיץ את זה בין כל שכבות העם, אשר מי שרק יקרא בפרוש של הסדור, לבסוף יבוא אל ציון רבנו ז"ל באומן, וזה ברור.

המאחל לך כל טוב...

לט תעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, ט"ז טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מרב טרדותי העוברים עלי בעתים הללו, נמנע ממני להשיבך תכף ומיד כרצונך.

מה אמר לך! הלואי הלואי הייתי יכול כבר לקבל ממך בשורות משמחות, שאת מתנהגת למופת, וזה כל חפצי ורצוני, שאת תהיי "הילדה" שכלם ילמדו ממך מדות טובות ודרך ארץ, ואז איזה נחת רוח תגרמי לי ולהורים שלך, וכלם יאתבו אותך, כי את תהיי דמות לחקוי, ודעי לך, מי שיש לה מדות טובות, והיא בעלת דרך ארץ, לה יש הרבה חברות, ולכן רציתי מאד, שגם את תהיי כך, ומאד תשמחיני.

נא ראי לכתב לי, ואז אכתב לך עוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, ט"ז טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד חורה לי, שאת פותבת, שאת לא יכולה לסבל את בעלך וכו', אוי לך, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה כזו — בעל עם מדות טובות ויקרות, ואת מזניחה את המתנה היקרה הזו, את צריכה לבקש ממנו סליחה, ולהשתדל שיהיה ביניכם הבנה הדדית ואהבה גדולה.

בענין הבית וכו', מה לעשות, הם הרי קרובי משפחה, ולכן הם לקחו את זה, אבל אתם צריכים לדעת, מה שמיעד לכם, זה יהיה שלכם, והקדוש-ברוך-הוא יתן לכם בית יפה, העקר לא לריב

ביניכם, אָשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה חֲרָבִין בְּבֵית, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא אֶבְדְּתֶם אֶת
הַבַּיִת הַזֶּה בְּשָׁבִיל מְרִיבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי...

לט תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, ט"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂאֵת הַתְּקַשְׁרֶת עִם יְתֵר הַנְּשִׁים,
וּבִיחֹד עֲשִׂיתֶם כְּתַב הַתְּקַשְׁרוֹת, וְאַתֶּן זֹכוֹת לְהִתְאַחֵד יַחַד בְּאַהֲבָה,
זֶה אֲצִלִּי מְאֹד חָשׁוּב.

הַעֲקֹר תִּרְאִי שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי, וְתֵאֱהָבִי אֶת בְּעֵלְךָ,
שְׂזוֹ הַמַּתְנַהֵג הַכִּי יִפֶּה שְׁנֵתֵן לָךְ הַקְּרוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה
לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָךְ.

תְּמִיד צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַבְּעַל בְּחִיוּךְ וּבְאַהֲבָה, וְאִזּוֹ גַם הוּא
יִתְנַהֵג כֵּן, אֲבָל אִם הָאִשָּׁה מִתְּפַרְצֶת עַל בְּעֵלָהּ, אִזִּי גַם הוּא מִתְּפַרֵץ
וְכוֹ, וְלָכֵן רַק תִּרְאִי שְׂיִהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְזֶה יָבִיא
בִּינֵיכֶם אַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ אַהֲבָה וּשְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי...

לט תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, ט"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. אֶת גְּדֵל שְׂמַחְתִּי שְׂשִׂמְחָתִי לְקִרְאָת
מִכְתָּבְךָ — זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת
לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אתה צריך לדעת, שהצדיק שבדור זה רבנו ו"ל בעצמו, אֲנַחְנוּ בְּלֵנוּ רַק חֲבָרִים, שְׁלוֹמְדִים בְּצוֹתָא אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבְנּוּ ו"ל, וּמוֹסְרִים אֶת זֶה לְזוּלַת, וְלִכֵּן חָבַל מְאֹד לְהִתְנַכַּח מִי הַצְדִּיק שֶׁבְדוֹר, וְאֵל מִי צְרִיכִים לְהִתְבַּטֵּל וְכוּ' וְכוּ'. צְרִיכִים לְהִתְבַּטֵּל רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהוֹדֵעַ, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאֶת זֶה צְרִיכִים לְפָרְסַם לְכֻלָּם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַנַּע אֶת עֲצָמוֹ בְּוִפּוּחִים וּמַחְלָקֶת — מִי הַצְדִּיק שֶׁבְדוֹר וְכוּ'.

בְּעֵינֵי הַגְּרוּשׁ וְכוּ', אִף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב, שְׂאֵלְפִי מִשְׁפָּחוֹת נִשְׁאַרוּ בְּלֵי קוֹרַת גַּג, בְּלֵי פְרֻנְסָה, שְׁבוּרִים וּרְצוּצִים, וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הִגְאָלָה, חַס וְשְׁלוֹם, תִּתְעַכֵּב, יִהְיוּ עוֹד גְּרוּשִׁים, זֶה בְּלֵי שׁוּם סָפֵק, וְאִף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב אֵל הַגְּזוּרוֹת הָאֵלוּ, וְזֶה פְּשׁוּט קָלְלָה מִהִתְנַכַּחַת (וַיִּקְרָא כו'): "וְהִבֵּאתִי מֵרֶךְ בְּלִבְכֶם בְּאַרְצָת אֲיִבֵיהֶם וְרִדְף אֹתָם קוֹל עֲלֵה נִדְף, וְנָסוּ מִנִּסְתַּח חָרֵב, וְנִפְּלוּ וְאִין רִדְף, וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאַחֲיוּ כַּמִּפְנֵי חָרֵב וְרִדְף אִין, וְלֹא תִהְיֶה לְכֶם תְּקוּמָה לְפָנַי אֲיִבֵיכֶם". פְּשׁוּט נִפְּל פֶּחַד עֲלֵיהֶם, מֵאַמָּה שְׁפָלָה פְּרָאִי אָדָם וְכוּ' וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים שְׂיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת אֹתָם שְׁלוֹם.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְמַקְדַּע עֲכָשׁוּ רַק לְהַחֲדִיר אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל, כִּי רַק בְּזֶה תְלוּיָה הִגְאָלָה, וְלֹא לְהִסִּית אֶחָד נֶגֶד הַשְּׁנִי.

מָה אַעֲשֶׂה?! שְׁנַעֲשִׂיתִי כַּמְטָרָה לַחֵץ, וְכָל פְּרִתָּח וְכָל זָב וּמִצְרַע וְטָמֵא לְנַפֵּשׁ מְדַבֵּר עָלַי כֹּל דְּבַר אֲסוּר וְכוּ' וְכוּ', מָה לַעֲשׂוֹת זֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה. וְכָבֵר אָמַר דְּוֹד הַמֶּלֶךְ (שְׁמוּאֵל ב' טז): "הִנְחוּ לוֹ וַיִּקְלַל כִּי אָמַר לוֹ הַיְיִ"ה, אוֹלֵי יִרְאֶה הַיְיִ"ה בְּעֵינָי וְהַשִּׁיב הַיְיִ"ה לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַט תַּעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַבְּעִיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁלְּךָ וְכוּ' וְכוּ'.

לְדַעֲתִי, כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלְּךָ זֶה רַק חֶסְרוֹן שְׂמֵחַת הַחַיִּים, אִם הֵייתָ תָּמִיד שְׂמֵחָה, לֹא הָיוּ לְךָ שׁוֹם בְּעִיּוֹת וְלֹא חֲטָאִים, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (תְּהִלִּים קד): "אֲנֹכִי אֲשִׁמַּח בַּהוֹי"ה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ" וְגו', בְּרַגַע שְׂאֵדָם שְׂמֵחַ עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבָר אֵין לוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת, הֵן עַל עֲצָמוֹ וְהֵן עַל אֲחֵרִים, וְכָבָר לֹא חוֹשְׁבִים — יֵשׁ לִי גֵאֻוָּה אוֹ לֹא, כִּי אֲנִי לֹא נִמְצָא כָּאֵן, כִּי הָרִי אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.

וְלִכֵּן רַק תַּעֲבָדִי עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְךָ יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְתַעֲשֵׂי הַכֹּל בְּמַחְשַׁב"ה, שְׁנֵה אוֹתִיוֹת בְּשִׂמְחָה.

אֵל תִּקְחִי חֲתָן נֶגֶד רְצוֹנְךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ שְׂמֵחָה שְׂלֵמָה...

לַט תַּעַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁהַיּוֹם הַזֶּה זְכִינוּ בְּכוֹלֵל הָאֲבָרְכִים "אוֹר הַמֵּאִיר" לְסִים מְסַכֶּת עֲרוּבִין, עַל-פִּי סֵדֶר דָּף הַיּוֹמִי, וּמְחָר אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים לְלַמֵּד מְסַכֶּת פְּסָחִים, וְגַם נִצְטָרֵךְ בְּלַמּוּד שְׁלַחֵן עֲרוּךְ וְטוֹר

בית יוסף מהלכות פסח, באפן שעד חג הפסח נזכה לסיים את כל הלכות פסח, ועל-פי סדר דף היומי כבר נחזיק בערב פסח דף פ"ה, וכך נזכה בחורף הזה לחטף שמונים וחמשה דפים גמרא, וכפי החשבון סיום מסכת פסחים יהיה ברוב עם הדרת מלך בליל יום ההלדת שלי: כ"א איר (אם יתן הקדוש-ברוך-הוא את החיים).

לזאת אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, חמלו על נשמתכם, ותעשו מה שאתם רק יכולים לעשות, כדי להצטרף כבר מחר לכולל, וללמד את הדף היומי, או שתלמדו בערב בצותא שעור דף היומי, כי זה מתנה מן השמים כשזוכים ללמד בכל יום דף גמרא, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש כל מיני נעם וערכות וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, כי דף גמרא ביום, ממשיך על האדם שמירה גדולה מאד.

ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, חבל על כל יום ויום שעובר בלי למוד דף גמרא, ולכן עשו זאת למען נשמתכם, ואפלו שזה בא לכם מאד קשה, ראו למסר את נפשכם ללמד בכל יום דף גמרא, שמופכת את הנפש, וממשכת על האדם אלקותו יתברך, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רד), אשר תלמוד עולה כמספר הקלפה המכשלת את האדם בפגם הברית, לי"ית, ועל-ידי למוד תלמוד — גמרא, מבטלים אותה. וכבר אמרו הצדיקים בדרך צחות על מאמרים ז"ל (שבת קיג): גמרא — גמר זמורתא תהא, שזה מלשון לומר העריצים ולהכרית כל החוחים, כי על-ידי למוד גמרא מזמרים ומכריתים את הקלפות שרוצות להתאחז באדם.

ולכן אל תהיו בטלנים! תצטרפו בכל יום אל למוד דף היומי, וזאת אתם צריכים לדעת, אם לא יכלתם ללמד אתמול דף גמרא, ומי יודע מה יהיה מחר, איך שתוכלו ללמד דף גמרא, וזכרו היטב מה שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ערב), שאין לנו רק את היום הזה, (תהלים צה): "היום אם בקלו תשמעו", ראו על-כל-פנים רק היום הזה לחטף דף גמרא, שזו הצלחת האדם,

וּחְכְּמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכַא מְצִיעָא לַג): גְּמָרָא אֵין לָךְ מִדָּה גְּדוּלָּה מְזוּ.

אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֻלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמַה יְפֵה יִרְשָׁתָנוּ, שְׂבַמְדָּבָר שְׁמֵם כְּזֶה אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְהַפְּךְ אֶת זֶה לְמִקּוּם תּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל כָּל הַחֲסֵד חָנֵם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל'.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ, וְכֵן הַפְּסָקֵי דֵינִים וְכוּ' וְכוּ'.

מַה אָמַר לָךְ! מִכְּתָלֵי פְּסָק-דִּין שֶׁל רַב אֶחָד, שֶׁהוּא רֵאשׁ הַמְּדַבְּרִים, אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא מְשַׁחַד לְגַמְרִי, כִּי הוּא הוֹלֵךְ עַל צַד אֲשֶׁתָּךְ, וּבְכָלֵל לֹא שָׁמַע אוֹתָךְ, וְרַק שָׁמַע אֶת כָּל הַשְּׁקָרִים שֶׁהִיא בְּדַתָּה מְלַבֶּה וְכוּ', דְּבָרִים גְּסִים עַד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ'.

בְּשָׂעָה שְׂרָאִיתִי שֶׁהָרַב ... שְׁלִיט"א, שֶׁהוּא בְּאַמַּת יֵרֵא הַשֵּׁם, וְהוּא תַלְמִיד חָכֵם צַדִּק לְטוֹבָתְךָ, וְאָמַר שְׁצַרְכִּים לְחֹזֵר וּלְדוֹן בְּעִנְיָיִךְ, וּמְאֹד הַתְּפַעֲלָתִי מֵהִישָׁר שְׁלוֹ, כִּי אֲסוּר לְשָׁמַע צַד אֶחָד, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְאֲרוּר אָדָם שֶׁשׁוֹמֵעַ רַק צַד אֶחָד, וְעַל זֶה כְּתוּב (דְּבָרִים א'): "שָׁמַע בֵּין אַחֲיֶיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אַחִיו"; וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חְכְּמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין ז'): אֲזַהְרֶה לְבֵית דִּין שֶׁלֹּא יִשְׁמַע דְּבָרֵי בַעַל דִּין קִדָּם שְׂיָבֵא בַעַל דִּין חֲבָרוֹ.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם רַק עַל הָעִנְיָן הַזֶּה, שֶׁתּוֹפֶה לְצֵאת מִכְּבָלֵי הָעִגּוּן וְכוּ'.

מה אמר לך! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאתה זוכה להפיץ את אור רבנו ו"ל, שהיא זכות גדולה ונוראת מאד, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להפיץ בכל יום עד מאה סדורים "עת רצון", והקדוש-ברוך-הוא ימשיך לך רחמים וחסדים, שתתפטר כבר מפל הצרות שלך, שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ותזכה כבר לבנות בית חם, ותנצל מפל מיני עברות שבעולם, ורחמנא לי שזבן.

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, פי גדול אדונינו רב להושיע, אני מאמין באמונה שלמה, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, בזכות שאתה זוכה ומזכה את הרבים, שזכות הרבים תלויה בך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל השלוחי דרבנן היקרים, אשר מוסרים את נפשם לזכות את נשמות ישראל עבור עמותת "ישמח צדיק", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לחזק ולעודד ולשמח אתכם, על גדל הזכות שיש לכם, כי באמת שד"ר זה ראשי תבות: שלוחא דרחמנא, הרי אנחנו עכשו בונים מחדש את הקהלה שלנו, ואנחנו רוצים להצליח קדם עם הפולל, לבסס את זה שכל אברכי הפולל יקבלו מלגה מאד מכבדת, ואחר-כך יש לנו עוד הרבה תכניות, להרחיב את גבולי הקדשה, ועוד לבנות בית-הכנסת ענקי, שיכיל מקום לכל אנשי שלומנו הנמצאים עכשו, ועוד אלו שיבואו לגור איתנו, ולכן זכותכם גדולה מאד, וגם אנחנו רוצים לעזור ולתמוך בתלמוד-תורה של הבנים, ובבית-ספר של הבנות, שגזקה למבנים גדולים ומרחבים.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּקְּחוּ אֶת הָעֵנָן הַזֶּה בְּרִצְיֹנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אַתֶּם שְׁלוּחִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלוּוֶה אֶתְכֶם, וְכִדֵּי שֶׁתְּדַעוּ מַה פְּעַלְתֶּכֶם, אִמְרָתִי לְרוּץ בְּשׁוֹרֹתַיִם אֵלָיו אֲלִיכֶם.

דַּעוּ לָכֶם, שֵׁשׁ עֲלֵיכֶם אַחֲרֵי־וַת גְּדוֹלָה מְאֹד, שְׁד"ר הוּא לֹא סֹתֵם שְׁהוּלְךָ לְאַסֵּף כֶּסֶפִּים, שְׁד"ר הוּא פְּשׁוּטוֹ כַּמְשָׁמְעוּ, שְׁלוּחָא דְרַחֲמָנָא, שְׁלִיחַ מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּשֶׁאַתֶּם נִכְנָסִים בְּבֵית שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְחֻזַּק אוֹתוֹ וְלִשְׁמַח וְלַעֲוֹדָד אֶת כָּל בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה, וְלַדְּבַר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהִתְחַזְּקוֹת, וְאִם צְרִיכִים לַדְּבַר בְּעֵנָן שְׁלוֹם-בַּיִת, תִּרְבוּ בְּדְבוּרִים, כִּי בְּזֶה יְכוּלִים לְהַצִּיל הַרְבֵּה בְּתַיִם, שֶׁלֹּא יִתְגַּרְשׁוּ חֵס וְשְׁלוֹם, וּבֵין הַדְּבוּרִים שֶׁתְּדַבְּרוּ אַתֶּם, תִּבְרְרוּ אִם הַמְּזִיזוֹת בְּשָׂרוֹת, וְאִם יֵשׁ לָהֶם תְּפִלִּין, וְלַדְּבַר מִכְּשָׁרוֹת הַמְּאָכְלִים, וּמִשְׁמִירַת שַׁבָּת, וְהַכֹּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּדַרְכֵי נֵעַם, בְּתוֹכָהּ שֶׁל מֹשֶׁה, שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל' (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), שֶׁהִתְוַכַּחַתָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּדַרְךְ אֲהַבָּה. וְכֵן תְּבִיאוּ לָהֶם אֵיזָה קוֹנְטֵרַס אוֹ סֵפֶר, וְתִרְבוּ לַדְּבַר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַעֲקֹר שֶׁכָּל שְׁד"ר שֶׁמְכַתִּיב הוֹרָאת קָבֵעַ, צְרִיךְ שִׁיחֲזִיק קֶשֶׁר עִם אוֹתָהּ מִשְׁפָּחָה, לְהִתְקַשֵּׁר אֲלֵיהֶם מִפְּעַם לְפַעַם וְלַדְּרֹשׁ בְּשְׁלוֹמָם, לְחַזְּקָם וּלְאַמְצָם, לַעֲוֹדְדָם וּלְשַׁמְחָם, וְזוֹ מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְלִכְּנֵן שְׁד"ר הוּא לֹא, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵיזָה מְקַבֵּץ גְּדֻבוֹת, אֵיזָה שְׁנוּרֵר וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא הוּא שְׁד"ר — שְׁלוּחָא דְרַחֲמָנָא, שְׁלִיחַ מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְחֻזַּק וְלַעֲוֹדָד וּלְשַׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְלְהַכְנִיס שְׂמִיחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְזוֹ הַמִּצְוָה הַכִּי גְּדוֹלָה, כִּי לְחֻזַּק בְּנֵי-אָדָם אֵין לְמַעְלָה מְזִיחָה, וְזֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנוֹכָח לְהַכְנִיס שְׂמִיחָה וְאֱמוּנָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִם תִּלְכוּ בְּאִפְסַן הַזֶּה, אֲזַ תִּצְלַיְחוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁמִּתְחַבְּרִים עִם עוֹד יְהוּדִים, וְזֶה עֲקָר שְׁלֵמוֹת שֶׁל אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאֲחַד שֶׁלֹּא יִכָּנַס בְּתַחוּם הַשָּׁנִי, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ כְּמָה מְלִיוֹנִים מֵאַחֲרֵינוּ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁכַלְכֶם מִשְׁתוֹקְקִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אַחַר שֶׁעָקְרוּ אוֹתָם מִמְּנוֹ יתְבַרְךָ, וְלִכֵּן עֲלֵיכֶם נָפַל חוֹבַת הַיּוֹם, לְצֵאת וּלְקַרֵב אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יתְבַרְךָ.

הַעֲקֹר שְׂאֵתָם תִּהְיֶה חֲזָקִים בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יתְבַרְךָ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יתְבַרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ זֶה הַכֵּל בְּחִשְׁבוֹן צְדָק, אֲשֶׁר זֶה לְמַעַלָּה מֵהַשְׁגָּתָנוּ, וְאֵין לָנוּ מִשְׁגַּ כָּלֵל בְּדַבְרֵים כְּאֵלוֹ.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּתְפַּלְלוּ עִבּוּרִי, כִּי שְׂדֵ"ר שְׂמֹזְכָה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ לוֹ כַח גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּבְזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁלְכֶם, תִּתְבַּטֵּל הַגְּזֵרָה שֶׁנִּגְזְרָה עָלַי לְהִיּוֹת בְּגִלוּת, וְאֲזַכֶּה כְּכֹר לְחֹזֵר מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מֵאֵד כֹּל הַשְּׂדֵרִי"ם לְלַכֵּת בְּכֹל עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֶל צִיּוֹן רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בְּמֵרוֹן, וְאֶל צִיּוֹן שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגֶּס בְּטַבְרִיָּה, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל כָּל אֵלוֹ הַמְּשַׁפְּחוֹת שֶׁבִקְרַתֶּם בְּמִשְׁךְ הַחֲדָשׁ, וְתִזְכְּרוּ אוֹתָם לְטוֹבָה, וְאֲנִי מְבַטֵּיחַ לְכֶם, שֶׁרַק כֶּף תִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה, כִּי צְרִיכִים לְקַחַת אֶת הָעֲנָנִין שֶׁל שְׂדֵ"ר מֵאֵד בְּרַצִּינּוֹת, וְלִדְעַת שֶׁהוּא שְׁלִיחַ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁזְזָה לְהִיּוֹת שְׂדֵ"ר עִבּוּר עֲמַתַּת "יִשְׁמַח צְדִיק", וְיִקְרַם אֶצְלָנוּ (תְּהִלִּים סד): "יִשְׁמַח צְדִיק בְּהִנְיָ"ה וְחִסָּה בּוֹ וְיִתְהַלְלוּ כֹּל יִשְׂרָאֵל לֵב".

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד להיות בשמחה תמיד, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני. ותשתדל מאד לשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה; וכן תשמח את כל אנשי שלומנו. ועל כלם — תראה שאיפה שאתה מלמד, שתכניס שמה אוירה של שמחה, ותחדיר בתלמידים אמונה פשוטה בו יתברך, והכל בדרך התלבשות, כדי שלא תעורר עליך מחלקת וכו' וכו', כי עם הסמ"ך-מ"ם צריכים ללכת בחכמה גדולה מאד מאד, כי הוא מאד שונא את רבנו ז"ל, ולכן צריכים להחדיר את הלמוד של רבנו ז"ל בדרך חכמה נפלאה.

לדעתי, תעסק רק בזה ולא בדברים אחרים, וכך יהיה לך ישוב הדעת, ותצליח במשימתך הקדושה.

נא ונא ראה להתבודד עצמך עמו יתברך בכל יום, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תפג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, י"ט טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד שמחתי שהתחלת ללמד היום מסכת פסחים במסגרת הדרך היומי, ומי יתן, שתהיה חזק בזה ללמד בכל יום דף גמרא ולחזור על זה כמה פעמים.

מה ששאלת למה הקפידו חכמינו הקדושים בבדיקת חמץ, כבר פירושו המפורשים: א. מפני שהוא אסור בל יראה ובל ימצא (ולכן מתפשים ובודקים שלא ישאר ברשותו) ב. מפני שדרך בני

אֲשֶׁר לט תפד — לט תפה בנחל פה

אָדָם לְאָכַל חֶמֶץ, וְאוֹלֵי יִשְׁפַח, וּמֵרֵב הִרְגְּלוּ לְאָכַל חֶמֶץ, יִשְׁפַח וַיֹּאכַל אֶת הַחֶמֶץ, שְׁמָא יִמְצָא גְלוּסְקָא נָאָה, וַיֹּאכַל אֶת זֶה בְּלֹא יָדִיעָה. וְלִכֵּן הִחְמִירוּ כָּל-כָּף בְּחֶמֶץ, כִּי אָדָם רָגִיל בּוֹ כָּל הַשָּׁנָה, וְקָשָׁה לְהַפְרֵד מִזֶּה.

הַמְצַפֶּה לְרִאוּתְךָ בְּקִרְוֹב...

לט תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גָּדְלָה שְׂמֵחָתִי, אֲשֶׁר בְּשָׁקֵט אַתָּה מַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה כַּמָּה מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, זְכוּתְךָ גְדוֹלָה בְּשָׂמַיִם. אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שְׁטֵמָא מְטֵמָא "הֶרֶב הַמְּקוֹמִי" מוֹנֵעַ בְּנֵי-אָדָם מִלְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה תַּחַת הַגָּב שְׁלוֹ.

רְצִיתִי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁבִמוֹצָאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ הַזֶּה תֹּאמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁעוֹר בְּעִנְיֵי טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה "הֶלְכוֹת נְחוּצוֹת", כִּי עָכְשׁוּ יְמֵי הַשׁוֹכְבִּים, וְצָרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּדַבּוּר בְּזֶה.

תּוֹדָה מְרֹאֵשׁ וּמֵאֲחֵל לְךָ הַצְּלָחָה...

לט תפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מה מאוד נפלא בעיני, שיש לך כל-כך הרבה קשיות עלי? אחרי ששדכתני לך אשה כל-כך טובה ומצינת בכל המדות טובות, וזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא עם שתי בנות חמודות, ועוד זכית להרבה טובות, ולבסוף שכחת את כל זה, ויש לך עוד קשיות עלי?! ולכן כדאי לך ללמוד את המאמר (בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נב), ותתפלל הרבה להקדוש-ברוך-הוא על-פי תורה זו, ואז טוב לך כל הימים.

אם היית מתפלל את השלש תפלות: שחרית, מנחה וערבית במנין דיקא, לא היה חסר לך פרנסה. אם היית לומד כל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, והיית מסיים את פרשת השבוע כל שבוע מיום ראשון עד יום ששי, ובשבת היית שומע קריאת התורה, אזי נשמך היתה מרגישה כל מיני ערבות ונעימות וזיו חיות אלקותו יתברך, ומחמת שחסר לך את כל זה, בשביל זה אתה מרגיש ריקנות, וצר ומר לך החיים, ואתה מוציא את העצבים שלך עלי... ויש לך הרבה קשיות עלי...

תראה לקיים מה שפתוב פה, ואז לא יחסר לך שום דבר, וכבר לא יהיו לך שום קשיות, ויהיה לך רק טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תפ

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, י"ט טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן שמעתי את כל ההודעות שהשארתי לי, אבל לא השארתי לי מספר טלפון, ולא יכלתי לחזור אליך.

הנה עליך לזכור, שהחיים מלאים נסיונות קשים ומרים, וצריכים רק להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר.

אָנִי מָאָד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב אָנִי אָבוֹא, וְאֵז
יְתַפְּסֵנִי הַכֹּל לְטוֹבָה.

תֵּרָאִי לְחִזּוֹק אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי מִסִּפְּנֵי, עוֹבֵר עָלָיו הַרְבֵּה סִפְּקוֹת
וִירִידוֹת וּבְלִבוֹלִים, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׂאֵנִי לֹא שָׁם, אִם הֵייתִי שָׁם, אֲזֵ הָיָה
לְשִׁנְיֶכֶם טוֹב, וְהֵייתֶם נִהְנִיִּים מִחַיִּיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִיזְכֶּה לְהִתְרַאוֹת בְּקָרוֹב מָאָד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תפז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַדּו"ח, וּתְשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

רְאֵה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְגַמֵּר עִם הַבְּמָה עִם הַשְּׁטִיחַ, כִּי אָנִי מָאָד
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִגְמַר לְטוֹבָה, וְאוּכַל לָבוֹא בְּקָרוֹב
מָאָד.

כְּשֶׁהִסְתַּכַּלְתִּי בַדּו"ח, רְאִיתִי אֶת הַנִּדְבָּה שְׂנִתַּתְּ אֵל ... תַּחֲיָה,
וּמָאָד מָאָד נִהְנִיתִי, כִּי הֵיא נִמְצְאָת עַכְשָׁו בְּמַצָּב קָשָׁה מָאָד מָאָד,
כִּי בְּעֵלָה עֲזֹב אוֹתָהּ וְכו', וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, שֶׁתִּמְיֵד תִּהְיֶה קָפָה
שֶׁל צְדָקָה מִהַעֲמוּתָהּ, שְׂאֵם נַעֲשֶׂה אֵיזָה קָשָׁה יוֹם שְׂצָרֶיךָ עַל הַמְּקוֹם
לְשִׁבְתָּ אוֹ בְּעַבּוֹר תְּרוּפוֹת וְכו' וְכו', וְנִתְקַע, שֶׁתִּכְתֵּב יִהְיֶה מְאִיפָה לְתַת
לוֹ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבַּרַךְ כְּמוֹ צְדָקָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תפח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, י"ט טבת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּפְּסִיק עִם הַנְּהִיגוֹת מוֹזְרוֹת שְׁלֹא צוּוּ אוֹתְךָ, וְהוּא "תַּעֲנִית דְּבוּר", אֲשֶׁתְּךָ צָרִיכָה אוֹתְךָ לְדַבֵּר עִמָּה וְכוּ', עוֹבֵר עֲלֵיכֶם עֲכָשׁוּ עֲנִיּוֹת גְּדוֹלָה מָאד, וְלִכֵּן אַתֶּם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּשִׂמְחָה וּבְתַפְלָה, וְזֶה בְּנֹדָאֵי יַעֲזֹר לָכֶם לַעֲבֹר עַל הַדְּחָקוֹת הַגְּדוֹלָה שְׁעוֹבֶרֶת עֲלֵיכֶם.

רק אל תפנסו בִּיאוש וּבְדַכְאֻן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה, וְלִכֵּן תִּשְׁפְּכוּ שְׂנֵיכֶם נַפְשְׁכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהִעֲקֹר לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְזֶה יָבִיא לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵיתְכֶם, וְכִמוֹ שְׁאַמֵּר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן תִּבְקֵשׁ הַרְבֵּה עַל שְׂמֵחָה, וְאִזּוֹ תִּבּוֹא לָךְ פְּרֻנְסָה. וְהֵייתָ אֶדְף שְׂמֵחַ — סוֹפֵי תְבוֹת שֵׁם חַתָּךְ, שֶׁהוּא שֵׁם הַפְּרֻנְסָה: פּוֹתַח אֶת יַדְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׂפַע מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תפט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, י"ט טבת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי לְבִי עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵית, וּבְכַרְטִיּוֹת עֲנִיּוֹת וְכוּ', רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמַּח אֶת

אֲשֶׁר לט תצ — לט תצא בנחל פט

בעלך, ובזכות השמחה תראו ישועה גדולה בקרוב מאד, שתצאו מכל הצרות והדחקות שלכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, י"ט טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

תראה לעזר את כל האברכים, שהיום בערך בשעה תשע וחצי תהיה התקבצות שתתקבצו יחד, ונדבר ביחד מדבורי רבנו ז"ל.

העקר ראה להתחזק בכל מה שעובר עליך, וראה 'לגנב' בכל יום חמש דקות התבודדות, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לאסף הלילה את כל האברכים בלי יוצא מן הפלל.

לט תצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, י"ט טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתקח את עצמך בנייד, פי יש לך פשרונות בלתי רגילים, ואם רק תכניס את המוח שלך בתורה ובעבודת השם יתברך — תצליח מאד.

ראה לגרס הרבה פרקים משניות בכל יום כסדרן, ותעשה סיום בששה סדרי משנה, וזה יזכך את נשמתך מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תצב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

צַר לִי שְׁנֹסִיתָ כַּמָּה פְּעָמִים לְדַבֵּר עִמִּי, וְלֹא עָלְתָה בִּידְךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ, וְעַקָר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא שְׁמִיחָה, פִּי צְרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וְהַכֵּל לְכָל חֶסֶד וְרַחֲמִים, וְזֶה פְּרוּשׁ: "אֲרַחֲמֶךָ הַיְיָ"ה חֲזָקִי", בְּזֶה שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְלֹא רַחֲמִים, זֶה עַקָר הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלִי. תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֶזֶר לְךָ, הַתְּחַנֵּן בְּגִיל צָעִיר, וַיֵּשׁ לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה וְיִלְדִים חֲמוּדִים בְּלִי עֵינַי הַרְעָה, וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיךְ לְשַׂמַּח מְאֹד, כִּי בְּיָדַי יִקְיָם בְּךָ מְאֶמְרָם וְלֵאמֹר: "מֵאֵן דִּי־הֵיב חַיִּי יְהִיב מְזוֹנָא", וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִיָּסָה בְּשִׁפְעָה לְפָרְנִס אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לט תצג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְיָקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְיָקָרִים, עֲכָשׁוּ הַשְּׁבֻעַ הַרְאִשׁוֹן שֶׁל יְמֵי הַשׁוֹבְבִים, רְאוּ לְהִתְחַזְּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, פִּי בְּאַרְבָּעִים יוֹם הָאֵלוּ יְכוּלִים מְאֹד מְאֹד לְתַקֵּן אֶת הַעֲבָר, וְהַעֲקָר עַל־יְדֵי אֲהַבַת חֲבֵרִים, שְׂאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזָק, כִּי בְּאֵמַת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוּת, מְנִיעוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבֵין מֵא): דְּקִדְוִקֵי עֲנִיּוֹת מְעַבְרִין אֶת

הָאָדָם עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנוֹ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן טו): אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: מָה אַתָּה רוֹצֵה, עֲנִיּוֹת אוֹ יְסוּרִין? אָמַר לוֹ אִיּוֹב: רַבּוֹן הָעוֹלָם, מִקְבֵּל אֲנִי עָלַי כָּל יְסוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם וְלֹא עֲנִיּוֹת, כְּשֶׁאֲצַא לְשׁוּק וְאֵין בְּיָדִי פְּרוּטָה לְקִנּוּת — מָה אֲכַל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּרְאוּ לַחֲזֹק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּמִי שִׂיּוּדַע מֵאֵיזָה מְקוֹם שֶׁמְחַלְקִים אֲכָל וְכַדוּמָה וְכוּ', שִׂיעֶזֶר לַחֲבֵרוֹ, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְתַלְמִידָיו (בְּרִכּוֹת ג'), שֶׁאָמְרוּ לוֹ: אֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ, עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרִנְסָה, אָמַר לָהֶם: לְכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מִזֶּה.

כִּי בְּאַמַּת רַק זֶה הַעֲצָה, שֶׁאֶחָד יַעֲזֹר לְשָׁנֵי בְּכָל הַמּוֹכְבִּים, וְצְרִיכִים לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, כִּי עוֹבֵר עַכְשָׁו עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַרַע שֶׁל הַשָּׁנִי, אֲלֵא עַל הָעֲנִיּוֹת שְׁלוֹ.

וְשִׁמְעֵתִי פַעַם מֵאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבָּא אֶחָד וְהִטִּיף לוֹ מוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', עֲנֵה וְאָמַר לוֹ: הֲאִם אַתָּה דוֹאֵג גַּם עַל הַגְּשָׁמִיּוֹת שְׁלִי כִּמּוֹ שֶׁאַתָּה דוֹאֵג עַל הַרוֹחַנִיּוֹת שְׁלִי?! הֲאִם אַתָּה יוֹדַע שֶׁחֹסֵר לִי חִלּוֹת וְדָגִים עַל שַׁבָּת?! הֲאִם אַתָּה יוֹדַע שֶׁחֹסֵר לִי זֵיץ לְקַדּוֹשׁ וְלִהְבַדְלָה?! כְּשֶׁהָהוּא שָׁמַע אֶת זֶה, מְאֹד גִּבְהַל. וְהַכֵּלֵל הוּא, שְׂרׁוּאִים שְׁבָנֵי אָדָם רַק דוֹאֵגִים עַל הַרוֹחַנִיּוֹת שֶׁל הַשָּׁנִי, אִף אֶחָד לֹא דוֹאֵג עַל הַגְּשָׁמִיּוֹת שֶׁל הַשָּׁנִי, שִׁיְהִיָּה לוֹ עַל צְרִיכֵי שַׁבָּת.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, וְהַשְׂמֵחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּבְזֻכוּת שִׁמְחָה יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שִׁפְע, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה הִיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמח): פּוֹתַח 'אֶת' יְדָךְ, 'שֶׁהוּא חֶת"ךְ, 'יּוֹצֵא גַם מִהַפְּסוּק (דְּבָרִים טז): וְהִיִּית' אִךְ' שְׁמַח'; כִּי עַל-יְדֵי שִׁמְחָה, יְכוּלִים לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ פְּרִנְסָה.

כָּל מִי שִׁיּוֹצֵא לְהַפְּצָה, מִבְּטָח לוֹ שֶׁתִּמְיֵד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּפִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה. וְעַכְשָׁו יֵצֵא סֶפֶר גַּפְלָא "אוֹצֵר שׁוֹכְבֵי"ם", אֲשֶׁרִי

מי שיוכל להפיץ את זה בשיבות בין בני הנעורים, ויהיה ממוזגי הרבים, אשר זכות הרבים תגן עליו.

המאחל לכם שבת שלום...

לט תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"א טבת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מאד מאד שמחתי שהיית בועד חנוכי של הקהלה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה בהצלחה מרבה.

העקר והיסוד הוא רק על-ידי אהבה, שמאל דוחה מעט, אבל ימין מקרבת הרבה מאד. אנחנו נמצאים עכשו בדור חשוף מאד, קדם התגלות האור האין סוף ברוך הוא, שכלם יראו רק עצם עצמיות אלקותו יתברך, אריף אנפין דקדושה, איפה שאדם רק יסתובב יראה רק את הקדוש-ברוך-הוא, שזה יהיה בעת התגלות משיח צדקנו, אבל לפני זה יתפשט החשוף כפול ומכפל, שזה אריף אנפין דטמאה, שאיפה שרק לא יסתובבו יראו זבל ולכלוף. ולכן עכשו הסמ"ך-מ"ם ממציא כל מיני מכשירים טמאים, שיוכלו לראות בחדרי חדרים כל מיני זמה, ורחמנות גדולה על בני הנעורים, ואין עצה אחרת רק לחתן אותם. בכל העולם פלו יש עכשו את המגפה הזו, של כל מיני כלי משחית המראים כל מיני זמה וטמאה, וכל החכמים שקוראים את עצמם "מחנכים" שדורשים דרשות וכו', וממציאים המצאות איה לחנך וכו', הכל קבל ורעות רוח, אין עצה אחרת רק לחתן את הילדים (כמובן על-פי החק של כל מדינה ומדינה), ולכן אני מאד מבקש אתכם, אל תלכו בדינים עם הילדים, אלא בדרך אהבה וקרוי וכו', מי היה מאמין שגם פה בעולם החרדי הגבילו את הבנות שלא יכולות לצאת לבד בלילה אחר שעה תשע, פי ההפקרות גדולה מאד, מי היה מאמין לדבר כזה?! ולכן אני מאד מבקש אתכם

אֲשֶׁר לט תצה בנחל צג

שְׁתַּבִּינוּ אֶת הַנֶּעַר שְׁלֵנוּ, וְתַעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִיכְלַתְכֶם לְהַעֲסִיק אוֹתָם
בְּמַה שְׂרַק יְכוּלִים.

הַהִכָּרַח לומר לְכֶם, כִּי הָעֵקֶר חָסֵר מֵהַסֵּפֶר... עַד שְׁאַנִּי הֵייתִי
בְּמַחְנִיכֶם, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ שֶׁל מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הָיָה מִתְּנַהֵג הַכֹּל בְּקִדְשָׁה וְטָהָרָה, וְלֹא הָיוּ בְּעִוֹת מִהֲנַעַר, וְלִכֵּן אָנִי
מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתַּתְּפְּלוּ עָלַי, כִּי אָנִי זְקוּק
לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִרְשַׁע מִרְשַׁע טָמֵא מִטָּמֵא, שִׁיוֹנֵק
מִהֲנַחֵשׁ הַקְּדוֹמוֹנֵי גֵרִם מַה שְׁגָרִם, אֲבָל אָנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה,
שְׁעַל-יָדַי תִּפְלֶה וּבִקְשָׁה וּבִפְרֻט עִם דְּמַעוֹת תִּתְּבַטֵּל הַגְּזֵרָה, וְאִז הַכֹּל
יִשְׁתַּנֶּה וְיִיחָזַר כְּקִדְמוֹתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תצה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"א טבת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שְׁאַתֶּם לֹא מִשְׁלָמִים שְׂכַר לַמוֹד לִילְדִים
שְׁלָכֶם, וְנִצְטַבֵּר חוֹב כָּל-כֶּף גְּדוֹל, מִמֶּשׁ סְכוּם בְּלַתִּי מוֹבֵן סֶף שֶׁל
חֲמִשׁ-עֶשְׂרֵה אֶלֶף ש"ת, וְאָנִי בְּטוֹחַ שְׁבִשְׁבִיל זֶה אַתֶּם סוֹבְלִים
כָּל-כֶּף מִפְּרֻנְסָה וְכו', וּמִהִילְדִים וְכו', וְהַכֹּל הוֹלֵךְ לְכֶם הַפּוֹף, וּמִי
יודֵעַ לְאֵן הַצְּרוֹת יִדְרְדְּרוּ. וּבְאַמֶּת מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים, אֲשֶׁר אֶת הַפֶּסֶף
הָרֵאשׁוֹן צְרִיכִים לְשַׁלֵּם עֲבוּר שְׂכַר לַמוֹד, וְזוֹ סִגְלָה וְהַצְּלָחָה לְכָל
הָעֵנִינִים, לְפְרֻנְסָה וּלְנַחַת מִהִילְדִים, וְלִצְאֵת מִכָּל הַצְּרוֹת. אָנִי מְאֹד
מְקַנֶּה שְׁתַּתְּחִילוּ לַעֲשׂוֹת תְּשֻׁלוּמִים נוֹחִים, אֲבָל רְאוּ לְשַׁלֵּם, וְאִז
תִּרְאוּ אֵיךְ שִׁיְהִיָּה לְכֶם נְסִים נְגִלִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תצו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה וְאָרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה וְיִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה, שֵׁישׁ לִי עַל שְׂזִכִּיתָ אֶתְמוֹל בְּלִילָה לְהִיּוֹת בְּשַׁעוֹר שְׁלֹמְדוֹ הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, זֶה כָּל-כֶּף חָשׁוּב, כִּי הָרִי הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ הֵן הַכִּי חֲשׁוּבוֹת, כִּי חֵס וְשְׁלוֹם, אִם לֹא לְוֹמְדִים אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ, יְכוֹלִים לְהַכְּשִׁיל בְּאִסּוֹר כְּרִיתוֹת הַחֲמוֹר מְאֹד, וּמְכַרְחִים לְחֹזֵר מְדִי פַעַם בְּפַעַם אֶת הַהֲלָכוֹת, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיד וְלוֹמֵר לְעַצְמוֹ כְּאֵלוּ אֲנִי כְּבָר יוֹדֵעַ אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ, זֶה לֹא יְכוֹל לְהִיּוֹת, אֲפֵלוּ אָדָם שְׁלוֹמֵד כָּל הַיּוֹם, אִם הוּא לֹא יִחְזֹר עַל הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ, בְּוַדַּאי יִכְשֵׁל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אָדָם שְׂאָף פַעַם לֹא לְוֹמֵד, אֵיךְ לֹא יִמְלֹט שֵׁיכְשֵׁל בְּאִסּוֹר נִדָּה הַחֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, שְׁעַל זֶה בָּא עֲנֹשׁ מְאֹד קָשָׁה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, נוֹלָדִים יְלָדִים בְּעֵלֵי מוֹמִים וְכוּ' וְכוּ', אָדָם גּוֹרֵם צְרוּת לְעַצְמוֹ וְכוּ' וְכוּ', הוּא לְקוּי בְּכִרְיָאוֹת, בְּפִרְנֹסָה וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְחֹזֵר אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ מְדִי פַעַם בְּפַעַם, וְעַכְשָׁו בִּימֵי שׁוֹבְבֵי"ם נוֹהֲגִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְחֹזֵר אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ, וּבְכָל קְהֵלָה וּקְהֵלָה מִתְקַבְּצִים פַעַם בְּשָׁבוּעַ בְּשָׁבוּעוֹת הָאֵלוּ וְחוֹזְרִים עַל הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ.

וְלִכֵּן יַעַן שֶׁשְּׂמֵעְתִּי שְׂאֵתָה הִיִּית בְּשַׁעוֹר, אַתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר אֶת הַשְּׂמֵחָה שְׂגִרְמָתָ לִי, וּבִזְכוּת שְׂזִכִּיתָ לְשִׁמְעַ אֶת הַשַּׁעוֹר בְּהֲלָכוֹת טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, תִּתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, וְיְאִיר עֲלֶיךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, בְּשַׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ אֵף פַעַם שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה בְּשָׁבוּעַ הַבָּא לְהֵבִיא עוֹד חֲבָרִים, וַיְהִיָּה לָךְ חֶלֶק בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

לט תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאֶרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, לָמָּה לֹא הוּפַעַת אֶתְמוֹל לְשַׁעוֹר בְּהִלְכוֹת טְהָרַת הַמְשַׁפָּחָה, שֶׁהֵן הִלְכוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת שֶׁל אֶסוּרֵי כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלְן. וְאֵין לוֹמַר שֶׁאֲנִי כָּבֵר יוֹדֵעַ הִלְכוֹת גְּדָה, וּמָה אָנִי צָרִיךְ לְשִׁמְעַ עוֹד פְּעַם?! אֵין דְּבָר כְּזֶה, הִלְכוֹת אֱלוֹ צָרִיכִים לְחֹזֵר הַרְבֵּה פְּעָמִים, וּבְכָל פְּעַם יֵשׁ סְפָקוֹת חֲדָשׁוֹת וְכוּ', וּשְׁאֵלוֹת חֲדָשׁוֹת וְכוּ', וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעִנְיָנֵי כְּתוּבִים, וְלָכֵן חָבֵל מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא בָּאתְ אֶל הַשַּׁעוֹר כְּלָלִי בְּהִלְכוֹת טְהָרָה שֶׁלְמָדוֹ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּמִסְגֵּרַת יְמֵי שׁוֹכְבֵי"ם, שֶׁבְּכָל הַקְּהֵלוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם חוֹזְרִים עֲכָשׁוּ עַל הִלְכוֹת אֱלוֹ, אָנִי מְקַנֶּה שֶׁבְּשָׁבוּעַ הַבָּא בֵּן תִּגִּיעַ, כִּי הֵן הִלְכוֹת חֲמוּרוֹת מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ יוֹם טוֹב וְהַצְּלָחָה מְרֻבָּה...

לט תצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאֶרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שֶׁתִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

זְכוֹר, אֲשֶׁר נְקִיּוֹת הִיא יְסוּד גְּדוֹל בְּהַצְלַחַת הָאָדָם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת,
כִּי הַנְּקִיּוֹת מְגַלָּה אֶת טַהַר לְבָבוֹ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלֹבֶף שְׁלֵם עִם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן שָׁמַר עַל נְקִיּוֹת גּוּפִי הַגִּשְׁמִי, וְאִזּוֹ גַּם
נִשְׁמַתְךָ תִּהְיֶה נְקִיָּה, וְאִזּוֹ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְלֹא תִצְטַרֵּף לְדָאָג עַל שׁוֹם
דְּבָר, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, רַק יַחֲזֹק וְאֲמִץ וְאִזּוֹ טוֹב
לְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וְאֵרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר אֶל אֵיזוֹ מַצְנָה זְפִיתִי אוֹתְךָ, פְּשוּט לְהַצִּיל
מִשְׁפָּחָה מִהַתְמוּטְטוּת, חֵס וְשְׁלוֹם. פְּשוּט לֹא רַק שְׁלֵא הָיָה לָהֶם עַל
צָרְכֵי שַׁבָּת, אֶלָּא אֶפְלוּ זוּג נְעֻלִים לֹא הָיָה לְבַעַל, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ,
וּכְבָּר הַתְּבִישׁ לְלֶכֶת לְבֵית-הַכְּנֻסֶת, וְכֵן לְאִשָּׁה הָיוּ רַק זוּג נְעֻלִים
קְרוּעוֹת וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, הָיִיתָ וְאֶחֱיָךְ שְׁלִיחִים טוֹבִים, יִשְׁלַם לָכֶם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּגִמּוּלְכֶם הַטוֹב.

כְּמָה שְׁלֵא אַתָּן לְךָ תוֹדָה, זֶה לֹא מִסְפִּיק, מַה שְּׁאֵתָה מְסִרְתָּ
וּמוֹסֵר נַפְשְׁךָ עֲבוּרֵי, וְעוֹד אֲשַׁלֵּם לְךָ חֲזוֹנָה בְּזֶה וּבְכָא, לְאֶרֶץ יָמִים
וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה תָּמִיד...

לט תק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וְאֵרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּכִי ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׁיִשׁ לִי, שְׂזַכִּינּוּ
אֲנַחְנוּ לְקַיִם מִצְוֹת צְדָקָה נְדִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד
תִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַרְבֵּה, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ לְגַדֵּל
אֶת בְּנֶךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם עוֹד זֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַעֲקָר הוּא שְׂמֵחָה וּתְשֻׁמַּח אֶת אֲשְׁתְּךָ תַּמִּיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַמִּיד תַּעֲמֹד עַל יְמִינִי לַעֲזֹר לִי, כְּדֵי
שְׂאוּכַל לַעֲזֹר לְאַחֲרַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מְרַבָּה...

לט תקא

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִהְיֶה סְבָלָן וְכֵן וּתְרַן בְּבֵיתְךָ,
וְאִז תִּצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ מִתְּנָה אִשָּׁה יְקָרָה כְּזוֹ, וְלָכֵן אַתָּה
צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְשִׂמְחַ אוֹתָהּ, וּלְהַעֲרִיף אֶת הַמִּתְּנָה
הַיְקָרָה שֶׁנָּתַן לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּרְאֶה שְׂגָם אֲשְׁתְּךָ
שְׂאוּהֶבֶת אוֹתְךָ כָּל-כַּף תִּשְׂתַּנֶּה לְטוֹבָה. רַק סְבָלָנוֹת וּוּתְרָנוֹת, זוֹהִי
הַתְּרוּפָה הַכִּי טוֹבָה וּבְרִיאָה בְּבֵית יְהוּדִי: אַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית.

וְלָכֵן אָנִי מָאָד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ עִם הַעֲצוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי, וְאִז אֶכְתֵּב לָךְ עוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ אַהֲבָה אֲמֵתִית...

לט תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל אָהוּבֵי, יְדִידֵי ... גֵּרוֹ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵה מָאד גָּדְלָה שְׂמֻחָתִי, שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְסִיִּים עוֹד מְסַכֶּת מְאֵה פְּעָמִים וְאַחַת, וְעִכְשָׁו תִּתְחִיל מְסַכֶּת פְּסָחִים לְגֵרֵם מְאֵה פְּעָמִים וְאַחַת. בְּעֶנְיֵן פְּרוּשׁ, עִכְשָׁו יוֹצְאִים לְאוֹר כָּל מִינֵי פְּרוּשִׁים וְכֻלָּם טוֹבִים וְנִפְלְאִים, וַיֵּשׁ פְּרוּשׁ שְׂמָאד תְּהִנֶּה מְזֵה, וְהוּא נִקְרָא "מְתִיבְתָא", פְּרוּשׁ קַל מָאד מָאד, וְכֵן יֵשׁ בְּסוֹף אֶת הַהֲלָכוֹת הַשְּׂיֻכוֹת לְדָף, וְזֶה מָאד נִפְלָא. וְכֵן יֵשׁ עוֹד פְּרוּשִׁים כְּמוֹ "חֲבֵרוֹתָא" אוֹ "שְׁעוּרֵי הַדָּף" אוֹ הַש"ס שְׂפַתְבָּתָ, שְׁגַם-בֶּן נִפְלָא, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ וַיֵּשׁ מֵה לְלַמֵּד, רַק צְרִיכִים אֶת הַרְצוֹן.

חֹזֵק וְאַמֵץ מָאד מָאד, וְתִהְיֶה רְגִיל לְכַתֵּב לִי, וְאֲזוֹ אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא גְּאֻלַּת הַנַּפְשׁ, לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִכָּל מִינֵי צְמֻצוּמִים וְהַגְּבֻלוֹת, וְלִכֵּן לֹא בְּחֻנָּם שְׂרַבְנוּ ז"ל בְּקֶשׁ כָּל-כּוֹף מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיוּ תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי

השִׁמְחָה מִרְחֻבֶת אֶת הַדַּעַת (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), וְעַל יָדָה זֹכִים לְיִשׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי, לְיִשׁוּב אֶת דַּעְתּוֹ אִיפֹה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי מָה שֶׁבָּנִי אָדָם רְחוּקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי הֵם לֹא בְשִׁמְחָה. הַגְּלוּת הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁל הָאָדָם, זֶה הַעֲצָבוּת וְהַמְרִירוּת וְהַדְּפֹאוֹן, שְׂזָה רֹדֵף אוֹתוֹ, וּבִאֲמַת אִם אָדָם תָּמִיד שְׂמַח, אָזִי נִגָּאֵל מִכָּל צְרוּתָיו, עַל אֵף שֶׁעֲדִין אָדָם נִמְצָא בְּמַגְבָּלוֹת, אֲבָל כִּשְׂאָדָם תָּמִיד שְׂמַח — יוֹצֵא לְחֵירוּת.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שְׂצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַטוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, וְכֵן אֶת הַטוֹב שֵׁישׁ בַּזוּלָת, וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא כָּבֵר לֹא אוֹתוֹ אָדָם, שְׂזָה מָה שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תהלים לו'): "וְעוֹד מֵעַט וְאֵין רָשָׁע וְהַתְּבוּנָת עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ". הַיְנוּ הַפְּסוּק מְזַהֵר אוֹתָנוּ לְחַפֵּשׁ אֶת הַעוֹד מֵעַט טוֹב שֵׁישׁ בָּנוּ וּבַזוּלָת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּרְאֶה שֶׁהוּא כָּבֵר לֹא רָשָׁע, וְאִם תְּתַבּוֹן עַל מְקוֹמוֹ, הוּא כָּבֵר לֹא אוֹתוֹ אָדָם שֶׁחֲשַׁבְתָּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְּם לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, וְכֵן תִּשְׁמִיעוּ כְּלִי זִמְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, בְּאֵפֶן שֶׁבְּבִיַת תִּשְׁרָה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה וְרִגְיָעָה.

פַּעַם נִכְנַס יְהוּדִי אֶצֶל הַבַּעַל הַתְּנָא' זי"ע, וְהָיָה מְאֹד מְאֹד עֲצוּב, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַבַּעַל הַתְּנָא' זי"ע, לָמָּה אַתָּה כָּל־כָּף עֲצוּב? עָנָה וְאָמַר: אֲנִי רוֹצֵה לְהֵיוֹת כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבְּנוּ, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לִי, וְלִכֵּן אֲנִי עֲצוּב. עָנָה וְאָמַר לוֹ הַבַּעַל הַתְּנָא' זי"ע: תִּתְחִיל לְשִׂמְחָה שְׂאֵינְךָ בְּלַעַם הַרְשָׁע, וְאֶת זֶה בּוֹדָאִי תוּכַל לְהַשִּׁיג תְּכַף־וּמִיד, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמַח. וּבִאֲמַת בְּדַבְרִים אֵלָיו מִנַּח סוּד הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אָדָם רוֹצֵה לְהַגִּיעַ אֶל מָה שֶׁלֹּא שִׁיף אֵלָיו, וְלִכֵּן הוּא תָּמִיד בְּעֲצָבוּת וּבְמְרִירוּת וּבְדְפֹאוֹן פְּנִימִי, לֹא־כֵן אִם הוּא שְׂמַח בְּחִלְקוֹ בְּנִקְדָּה הַשְּׂיִכָּת אֵלָיו, אֶת זֶה הוּא תָּמִיד יִשְׂיג, כִּי מָה שֶׁאַתָּה זֶהוּ אַתָּה. וְלִכֵּן מָה אַתָּה צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ דְּבָרִים יוֹתֵר גְּבוּהִים מִמָּה שֶׁאַתָּה הוּא וְתִהְיֶה בְּעֲצָבוּת? יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּהְיֶה מָה שֶׁאַתָּה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים,

וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ עִם הַנִּקְדָּה הַשִּׁיכָה אֵלַיךְ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ
 ז"ל (לְקוּטֵי־מִוֶּהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן לר), שֵׁישׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל נִקְדָּה מֵה
 שְׂאִינ בַּחֲבֵרוֹ, וְלִכֵּן אָסוּר לְחַקוֹת אֶת חֲבֵרוֹ, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ בּוֹ נִקְדָּה
 טוֹבָה מֵה שְׂאִינ בַּחֲבֵרוֹ, שָׂרֵק בְּשִׁבִיל זֶה גִבְרָא.

גַּא וְנָא רָאוּ לְהַצְטַרֵף לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין
 לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מֵה זֶה לְלַמַּד דְּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם,
 הֵייתֶם פְּבָר מְחַפִּים עִם גְּמָרָא בִּיד, וְלַרוּץ אֶל הַכּוֹלָל לְלַמַּד דְּף
 הַיּוֹמִי. דְּף גְּמָרָא בְּיוֹם מְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּכָל מִינֵי אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת,
 וּמִי שְׁמַרְגִּישׁ רִיקְנוֹת, זֶה רַק מְחַמֵּת שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה לְפַתַח גְּמָרָא.
 מִי שְׂזוּכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּעַה מְלֵאכֵי
 הַשְּׂמִירָה: גְּבֻרִיאַל, מִיכָאֵל, ר'פָּאֵל, אִוְרִיאַל. לְצַעֲרֵי הָרַב,
 מְסֻתוֹבְבִים אַבְרָכִים בְּלֹא-כְלוּם, מִמֶּשׁ מְשַׁעֲמָמִים מְשַׁתְּגַעִים מֵרַב
 שְׁעָמוּם, וְחֻבֵּל מְאֹד מְאֹד שְׁהִילָדִים שְׁלֵהֶם צְרִיכִים לְרְאוֹת אוֹתָם
 מְסֻתוֹבְבִים בְּלֹא-כְלוּם, לָמָּה לֹא תִהְיוּ דְגָמָא חִיָּה לְבְנֵיכֶם?! שֶׁהֶם
 יִרְאוּ שֶׁהָאָבָא רַץ לְכוֹלָל לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דְּף הַיּוֹמִי.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב אֶת כָּל הַנֶּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׂזוּכִיתֶם לְהַצְטַרֵף לְקַהֲלָה כָּל-כַּף קְדוּשָׁה, עַל אֵף כָּל הַצָּרוֹת
 וְהַמְרִירוֹת שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹבְרִים כָּאֵן, מֵהַסֵּמ"ף-מ"ם הַרְשַׁע מְרָשַׁע, טְמֵא
 מְטֵמָא, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֲנַחְנוּ מְחֻזְקִים מְעַמָּד, וְלֹא נִשְׁבְּרִים מִשׁוּם
 דְּבָר, אַדְרַבָּה, בְּכָל פַּעַם נִכְנָסִים מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת.

וְלִכֵּן רָאוּ לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאֵנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּמְסְרוּ
 אֶת נַפְשְׁכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית לְאַהֲבָא אֶת כָּל בֵּר
 יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשְׁךְ.

רָאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתַבְרַף, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב כְּמוֹ
 הַתְּפִלָּה וְהַהַתְּבוֹדָדוֹת וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְגַם זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת
 מֵתוֹךְ שְׂמֵחָה לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנֻם
 שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, שְׂזוּכִיתֶם לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא
 כְּזֶה. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן טז): מִי שְׂמַפְרִסֵם
 אֶת הַצְּדִיק זוּכָה לְשִׂמְחָה; וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשָׁנוּ לְגִלוֹת

וּלְפָרְסָם אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת בְּעוֹלָם בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲזִין, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְחֲצֵאוֹ לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ וְ"ל, אֲשֶׁר הֵם עוֹשִׂים מִהֶפְכָּה גְדוֹלָה בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵהַשְׂעוּבָה וְכוּ' וְכוּ', וְהַסִּפְרִים הָאֵלֶּה רַק מְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְּחִים אוֹתָם מְאֹד מְאֹד. וְלִכֵּן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם תָּמִיד, שְׂיִהְיֶה בְּתִיק שְׁלֹכֶם כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים וּסְפָרִים, בְּאִפְּן שְׂתוּכְלוּ לְחַלֵּק אֶת זֶה בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזָכְרוּ הֵיטֵב מֵהַשְּׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכֹא בַתְּרָא יא.): כֹּל הַמְּקַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלֶּה קַיֵּים עוֹלָם מְלֵא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂחֻזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ הָאָרְךְ.

רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּדוּרִים בֵּין הַחֲרָדִים דִּיקָא, אֲשֶׁר זֶה רַק יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה בְּכָל דְּרַכְיָךְ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ, רַק חֻזַּק וְאַמֶּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְחַאֵר אֶת גְּדַל הַזְּכוּת שְׂיִישׁ לָךְ בְּזֶה שְׂאִתָּה מִפִּיץ אֶת הַסְּדוּרִים עִם פְּרוּשׁ "עַת רְצוֹן", כֹּל מִי שְׂיִהְיֶה לוֹ סְדוּר בְּבִיחַת, לְבִסוּף הוּא יִהְיֶה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנֵינוּ וְ"ל בְּאוּמָן, וְזֶה בְּרוּר.

הַמְּאַחֵל שְׂשׁוֹן וְשִׁמְחָה תָּמִיד...

לט תקה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּגְדַל שְׂמֵחָתִי לְקִרְאָת הַדְּפֻסָּת שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", חֶלֶק נ"א, זֶה אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן בַּעֲנִיָּן אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים, חֶלֶק ל"א, זֶה חֶלְקִי מִכָּל עֲמָלִי.

מָה אָמַר לָךְ! לֹא יְכוּלִים לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַצֶּעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּמְרִיטַת עֲצָבִים שְׂאֲנִי עוֹבֵר בְּכָל יוֹם וְכו', שְׂאוּמְרִים לִי כֵן וְלֹא, וּבֵין כֶּף אֵין כְּלוּם, אֲבָל בֵּין כֶּף אֵין יוֹם שְׁלֹא יִתְחַדְּשׁוּ מִכְתָּבִים חֲדָשִׁים וְעוֹד סְפָרִים יְקָרִים, שְׂאֲנִי עוֹמֵד בְּאִמְצַע חֲבוּרָם, וּבְזֶה נִתְקַיֵּם אֲצִלִּי (תְּהִלִּים ק"ט): "לוּלִי תוֹרַתְךָ שֶׁשְּׁעֵי אֶז אֲבִדְתִּי בַּעֲנִי"."

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְקִרְאָתוֹ.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם קָשָׁה מְאֹד לְתַת עֲצָה לְבַעַל בַּחִירָה, כִּי כָּל מָה שֶׁתֵּאֲמַר לוֹ, יָבֵא הַזִּוּלָּת וְיֵאֲמַר אַחֲרָת, לְזֹאת הַזְּהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד לְשַׁפֵּף שִׁיחַ וְתַפְלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל תַּקּוּן הַעֲצָה: "וְתִקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ". וּבַפְּרָטִיּוֹת אֵיפֹה לְגוֹר, בְּוֹדָאֵי עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה תַפְלָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: חֵן

מקום על יושביו. הנה הולך לי בנפשי לבנות עיר על שם רבנו ז"ל בערי הגליל, במקום שהוא הנוף הכי יפה בארץ ישראל, והנה קם עלי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו בעצמו, ועומד לארך ולרחב למנע ולעכב, עם כל זאת זכינו כבר לקבוע של למעלה ממאתים וחמשים משפחות, אבל עשה הסמ"ך-מ"ם מזמותיו, שלא אוכל להכנס לארץ ישראל. ולכן קשה מאד ליעץ לך פדת מה לעשות, העקר ראה לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ולא תמשיך עצמך אל העצבות והמרירות והדכאון, שאין זו עצה כלה.

יהודי צריך להיות תמיד בשמחה, ולשמח את כל בר ישראל, שיהיה גם בשמחה, וזה צו השעה עכשו, רק לשמח את נשמות ישראל, כי עובר על כלם מרירות דמרירות, רחמנא לצלן, ולכן עכשו מצות צדקה הכי גדולה זה לשמח את נשמות ישראל, ולדבר עמהם דבורי אמונה והשגחה פרטית ממנו יתברך, ולברח מכל מיני פוליטיקה של שקר.

אשרי מי שיתחזק בעתים הללו באמונה פשוטה בו יתברך, ואז יתענג מזיו שכינת עזו יתברך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקו

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא תשוקה אל הקדוש-ברוך-הוא.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים התחזקות עצומה על כל שעל, ועקר ההתחזקות הוא שמחה, שצריכים לשמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בנו, ועלינו להחיות עצמנו עם כל מצנה שאנו זוכים לקיים את רצונו יתברך בתמימות ובפשיטות, ולרקוד מרב שמחה על נעם חלקנו.

מה טוב ומה נעים! אם תרגיל עצמך לדבר עמו יתברך באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אין עוד טוב מזה, שעל-ידי-זה זוכים להמשיך את שכנת עזו יתברך פאן למטה, עד שירגישו אותו יתברך בפעל, איך שאין בלעדיו יתברך כלל, כי הכל לכל אלקות גמור הוא, אשרי הזוכה להיות דבוק בו יתברך!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא כ"ה טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתביך הארפים, ומאד אני נהנה מכל פעלותיך מה שאתה פועל בענין המדרשה, אבל אני מכרח להגיד שזו אחריות גדולה להביא אותם אל הצאן וכו', כי בדרך כלל מי הם הרועי צאן, בחורים שלוקחים סמים וכו', וההפקרות שבאה אחרי זה, אני לא צריך לפרט לך, ובפרטיות בנות זה אסור יחוד החמור, וכבר ארעו מכשולות, ולכן צריכים לעמד על המשמר.

בעניני הנהגה של ארץ ישראל כבר דברנו, הקדוש-ברוך-הוא ישלח לנו את משיח צדקנו, ויגאלנו גאלת עולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לכם בפרנסה, וישפע עליך שפע

אֲשֶׁר

לט תקי

בנחל

קה

בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מְרֵבָה, וְתוֹכְפוּ לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת, וְתִשְׁרָה בְּיַנְיָכֶם שְׁלוֹם בַּיִת אִמְתִּי.

וְשְׁלוֹם לְאַהֲבֵי יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׂוָה קִשָּׁה לָךְ, אִךְ לְפֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, בְּשָׁמַיִם מְאֹד חֲשׂוּבָה שִׂמְחָה, וְזֶה מְכַפֵּר עַל כָּל הַעֲוֹנוֹת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ כְּתוּב "עֲזוּ וְחַדְוָה בְּמִקְמוֹ", וְלִכֵּן כְּשֶׁאַדָּם שָׂמַח, הוּא נִכְנָס בְּשִׂמְחָתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'), רַק שִׂמְחָה, זֶה יַעֲזֹר לָךְ בְּהַכֵּל.

הַמְּאַחַל לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֵבָה...

לט תקי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֲרָא, כ"ה טֵבַת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֵל תִּפְחָדִי וְאֵל תִּפְנְסִי בְּלִחְץ בְּעֵנִין הַלְמוּד עִם הַבְּנוֹת, הֵן בְּלֵן אוֹהֲבוֹת אוֹתָךְ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁגָם אֶת אוֹהֲבֹת אוֹתָן, מוֹרָה צָרִיכָה לְאַהֲב אֶת הַתְּלִמִּידוֹת כְּמוֹ הַבְּנוֹת שְׁלָה, וְכִכָּה הֵן גַּם יִרְגִּישׁוּ אֶהְבָּה אֶל הַמוֹרָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: "כְּמִים הַפְּנִים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם" וְגו'.

תְּגִידִי לְבְנוֹת וְהַתְּלִמִּידוֹת שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלָחָתָן בְּחֵייתָן, וְאֲנִי מְאֹד דוֹאֵג עֲבוּרֵן כָּל הַזְּמַן, רַק שְׂיִחְזִיקוּ עֲצֻמֵן יַחַד בְּלִי שְׁנָאָה וְקִנְאָה וּלְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת אַחַת עַל הַשְּׂנֵיָה, וְכִךְ יִגְרְמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוּל.

הַמְּאַחַל לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה בְּעִבּוֹדְתָךְ...

לט תקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַק חֲזַק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה
בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְחֲשִׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְחֲרָאָה שְׂתַמִּיד
תִּהְיֶה בְּאֹיְרָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְזֶה יָבִיא לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ רַק חֲמֵשׁ יָקוּת, וְזוֹ הַצְּלָחָה
נִצְחִית.

בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּף שֶׁשָּׂאֵלְתָּ וְכוּ', אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה בֵּינֵיהֶם, וּמְקַבְּלִים
עַל עֲצָמָם לְהִיּוֹת שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹת — יִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֶׂיךָ...

לט תקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לְמִשְׁרָד,
וּבִפְרָטִיּוֹת בְּחִלּוּקַת הַמְּכַתְּבִים, שְׂזוֹ זְכוּת הַרְבִּים.

גַּא וְנָא אֵל תִּפְנָס בְּזוֹכֹחִים עִם אַף אָחָד, כִּי לֹא כְּדַאי, כִּי מִי
שֵׁשׁ לוֹ סִבְלָנוּת הוּא הַמְּנַצֵּחַ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכֵן תְּדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, שְׂזוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ יוֹם טוֹב וְשִׂמְחָה מְאֹד...

לט תקיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִיעֵי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ה טֵבַת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

גַּא וְנָא שְׁלֵא יְהִיֹו לָךְ שׁוּם קִשְׁיוֹת, כִּי גַם אֲבָרְהָם אָבִינוּ הִיְהוּדִי
הִרְאִשׁוֹן שְׁגָלָה וּפְרָסָם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ,
צַעֲקוּ אַחֲרָיו מִיָּן, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְכֵן מֵאֵז בְּכָל הַדּוֹרוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים
סָבְלוּ מֵה שְׁסָבְלוּ, וּמִי לָנוּ גְדוֹל מִמֶּשֶׁה רַבְּנוּ, רַבֵּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים,
וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְעִידָה: "וְלֹא קָם כְּמֹשֶׁה", וְאַף-עַל-פִּי-כֵן קָמוּ
נִגְדָו מְאֻתִּים וְחִמְשִׁים רַבָּנִים, דָּתָן וְאַבִּירָם שְׂגִי רְשָׁעִים אַרְוִירִים,
וְקָרַח וְעֵדְתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְאִיךָ אֶת יְכוּלָה לְהַסְבִּיר אֶת זֹאת?!

וְהִיא טוֹב שֶׁתְּעִינִי בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נ"ב, וְאֵז לֹא
יְהִיֹו לָךְ שׁוּם קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּצַרָה גְדוֹלָה,
וְעוֹמְדַת גְּזוּרָה חֲדָשָׁה שֶׁל גְּרוּשׁ, וְעֲלִינוּ רַק לְהַתְּפַלֵּל, שֶׁתִּתְּבַטֵּל
הַגְּזוּרָה הַרְעָה הַזֹּאת, וְאִיךָ יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְמַחְלָקֶת וְכוּ'.

רְאִי לְהַתְּחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל:
יֵשׁ עֲנָנִן שִׁיתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ חַיִּים שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים...

לט תקיד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה זוכה ומזוכה את הרבים, אשר זכות הרבים תלויה בך, ובפרטיות שאתה מזוכה את בני הנעורים עם ספרי אוצר שובבי"ם, שהוא דבר נפלא מאד. ולכן ראה להמשיך. ועכשו יש אנשים שמסבסדים את זה, ואתה יכול להפיץ את זה אפלו בשלשה שקלים, העקר שיופץ בין בני הנעורים.

חזק ואמץ מאד, כי אין עוד דבר יותר גדול מהפצת ספרי רבנו ז"ל.

המאחל לך הצלחה מרבה...

לט תקטו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לכתב לי רשימה מהספרים שנמצאים אצלך, כדי לדעת איזה להביא לכאן, כדי שלא יהיו לי פאן כפולים, פאשר ארע פאן, ולכן אבקש אותך, שתירשם רשימה מכל הספרים שיש בחבילות.

העקר חזק עצמך מאד באמונה פשוטה בו יתברך, לינדע ולהודיע, שהכל משגח בהשגחה פרטית ממנו יתברך, והוא ורק

אָשֶׁר לט תקטז — לט תקיז בַּנַּחַל קט

הוא בעל הבית של העולם, וכן צריכים לבקש כל דבר שצריכים רק ממנו יתברך.

המאחל לך שמחה אמיתית...

לט תקטז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק בבטחון עצמי, אף שאני יודע שיש לך פתה קשה, אבל את מצליחה עמהם מאד מאד, כמו שכתבו לי כמה הורים, שהם מאד שמחים שאת המורה של בתם. ולכן ראי להתחזק מאד בבטחון עצמי, ואל תפחדי משום דבר, כי את מצליחה מאד מאד.

רק תתחזקי להיות בשמחה עם הילדים שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, אשר את כבר היית מיאשת, ולא האמנת שיהיה לך אי פעם ילדים, והנה עזר לך הקדוש-ברוך-הוא, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרווי רב נחת דקדשה מהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקיז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לעת עתה אין לי שום תכנית נסיעה, אלא לנסע לארץ ישראל.

תשואות חן לך על הנסיעה שזכית אותי להיות אצל הציין הקדוש קדש קדשים החת"ם-סופר ובנו הפתב-סופר, וכן אצל הציין של הש"ך, וכן להיות בבית-הכנסת שלו, שמרגישים עד עכשו שם ריח גן-עדן.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח ברכה והצלחה ולדה קלה לאשתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקיח.

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתשתדלו לשלם שכר למוד, אתם חייבים כבר 9,452 ש"ח, לא שלמתם מתחלת השנה, ומוכא בשם צדיקים, אשר עקר הצלחת הילדים הוא רק אם משלמים שכר למוד עבורם, ובעזונותינו הרבים, רואים ילדים שיוצאים לתרבות רעה, רחמנא לצלן, זה רק מחמת שאין ההורים משלמים שכר למוד "וזה גזל רבים", אני מכרח להגיד לכם, שבחוץ לארץ אפלו העני הכי גדול, שאין לו מה לאכל, מכרח לשלם 130 דולר לילד או לילדה, ואם לא משלמים שולחים הביטה, וזה השכר למוד הכי פחות. וכמה כבר מבקשים אצלנו?! בשעה שאנחנו נמצאים תמיד במצב קשה מאד מאד, ותמיד מאימים עלינו צו סגירה, ולכן אני מאד מבקש אתכם, שתבואו ותעשו הסדר לשלם שכר למוד, אין תרוץ להתחמק מלשלם שכר למוד לילדים.

נא ונא תתחזקו באמונה, אשר חכמינו הקדושים אמרו, שבראש השנה כבר נקצב כמה יהיה לו כל השנה, חוץ מהוצאות

אָשׁר לט תקיט — לט תקב בנחל קיא

שבתות וימים טובים ושכר תלמוד תורה, ולכן אין תרוץ לא לשלם, תעשו מסירות נפש ותשלמו, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליכם שפע ברכה והצלחה, שלא תצטרכו ללוות כספים.

המקנה שתעשו רצוני...

לט תקיט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

נא ונא תדע, שמלמד צריך לנהג עם התלמידים רק בדרך נעם ושלנה. וכן להזהיר את כל המלמדים והמורות, אצלנו לא מרביצים לתלמידים ולתלמידות, הפל רק באהבה ובשמחה ובקרויב לבבות, כי בטוב יכולים לפעל הפל, כי מחנך מכרח שתהיה לו סבלנות, אחרת אינו מחנך.

המאחל לך יום טוב...

לט תקב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני מאד מצטער לומר לך, שבכל פעם אתה עושה לי בעיות חדשות, אתה מסית נגד הפצת הקונטרסים, אתה מצער אותי מאד מאד, אני לא יודע מה אתה?! מה יהיה התכלית מכל השטיות והדמיונות שלך?!

צריכים להתפלל במנין כל יום השלש תפלות, צריכים ללמד

קִיב אֲשֶׁר לט תקכא — לט תקכב בַּנְחַל

בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא, הִלְכָה, הָאִם אַתָּה עוֹשֶׂה אֶת זֶה?!
אֵינִי יוֹדֵעַ, אָבֵל לְשׁוֹבֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִגְדָה הַפְּצָה זֶה אַתָּה בֵּן
עוֹשֶׂה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ — תִּחְזֹר בָּךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לט תקכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי וְקִירֵי ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת כָּל הַסְּפָרִים בֵּינֵן בָּךְ לְהַשְׁאִיר בְּיַבְנָאֵל עַד שְׁאֵמֵר לְךָ. אֶת
שׁוֹ"ת "הַרֵי יְהוּדָה" אִם אֶפְשֶׁר לְהַחְלִיפוֹ בְּחֵלֶק ב', כִּי חֵלֶק א' יֵשׁ
לִי פְעָמִים, וְאֲנִי שׁוֹלַח אֶת זֶה חֲזָרָה לְיַבְנָאֵל.

בְּעֶנְיֵן ... גֵּרוֹ וְאִיר, הוּא צְרִיף לְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, כִּי הוּא נִפְלֵ
בַּפֶּח גְּדוֹל, וְרַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וְסִבְלָנוּת יַעֲזֹר לוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ כָּל טוֹב...

לט תקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַמְּפֻלָּג ר' ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֶנְיֵן לְמוֹד בְּרַבִּים, יֵשׁ דְּבוּר מְמוֹהַרְנֵי וְ"ל: "בֵּי אֲוִנְעָר טִישׁ
אִז אֲוִנְעָרַע דְּבוּרִים אֲוִן אֲוִנְעָרַע נְגוּנִים" [בְּשִׁלְחָן שְׁלָנוּ יֵשׁ רַק

אֲשֶׁר לט תקבג בנחל קיג

הדבורים שָׁלְנוּ וְהַנְּגוּנִים שָׁלְנוּ; כִּף אָמַר פֶּעַם מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל לְגִיסוֹ,
שָׂרָצָה לְהַפְרִיעַ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁהַחֲלֻטָּה.

הַמְצַפָּה לְרְאוּתָךְ בְּקֵרוֹב מְאֹד.

הַמְּבַרֵּךְ אוֹתָךְ בְּשַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תקבג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַרְא, כ"ז טבת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיִישׁ
לִי, וְאַנִּי מְרַגֵּישׁ מְאֹד מְאֹד אֶת הַכָּאֵב שְׁלֶךָ, וּלְדַעֲתִי, אֵין מִי שְׁיִבִין
אוֹתָךְ כֹּל־כֶּף כְּמוֹ שְׁאַנִּי מִבֵּין אוֹתָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף הָרְסוּ לָךְ אֶת
כָּל הַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי בְּטוֹחַ וְאַנִּי מְאַמֵּין, שְׁכָּל הַהֲרַס
וְהַחֲרָבָן וְכוּ' וְכוּ', יְכוּלִים לְבַנוֹת מִחֻדָּשׁ, וְתַמִּיד הַבְּנִיָּה הַחֻדָּשָׁה
יְכוּלָה לְהִיּוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר יָפָה מִהַקּוֹדֶמֶת, וְלִכֵּן אֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהַקּוֹדֶשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָךְ, וְיִהְיֶה לָךְ בַּחוּר נִפְלָא, שְׁלֶךָ דִּיקָא, שְׁיִרְצָה
רַק אוֹתָךְ, וּבְיַחַד תְּבַנּוּ בֵּית מַה שְׁיִוְתֵר מֵהַר, וּתְשַׁקְּמִי אֶת עֲצָמֶךָ,
וְתַתְּחִילִי בְּךָ חֻדָּשׁ בְּחַיִּים, וְתַהֲיִי הַכִּי מְאַשְׁרֵת בְּחַיִּיךָ.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד, כִּי עִם קִצְת סְבֻלָּנוֹת יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד
מְאֹד בְּחַיִּים, עַל כָּל אֲדָם עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מַה שְׁעוֹבֵר, וְצָרִיכִים
לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

תִּרְאִי מַה שְׁעוֹבֵר עָלַי, הַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילַת דָּם וְעֲלִילַת רֶשַׁע,
כְּאִלוּ חַתְּנָתִי בְּנוֹת שְׁתִּים־עֶשְׂרֵה עִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים וְאַחַד שְׁלֹשִׁים
וּשְׁתִּים וְכוּ', מַה שְׁכָּלֵם יוֹדְעִים שְׂזָה מְצוּץ מִהֶאֱצָבַע, לֹא הִיָּה דָּבָר
כְּזֶה, וְלֹא יִהְיֶה דָּבָר כְּזֶה. עִם כָּל זֹאת הַסְּמִיךְ־מ"ם בְּשַׁל מַה שְׁבִשְׁל,
עֲלִילוֹת דָּם וְרֶשַׁע כְּאִלוּ, וְזֶה כְּבָר שְׁלֹשׁ שָׁנִים שְׁאַנִּי לֹא יְכוּל לְהַכְּנִס

לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבִיל רְשָׁעוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר הִכַּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל,
 עוֹרְבָא פָּרַח וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְחַזֵּק בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה
 מְאֹד, אִף שְׁכּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד אֶת הַכְּאֵב שֶׁל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁעוֹבֵר
 עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וּבִפְרָט עַל הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, שֶׁהֵם רְבִים וְכוּ'
 וְכוּ', וְהַפֵּל מִפְּנֵי שְׁאֲנִי לֹא שָׁמָּה, כִּי בָּעֵת שְׁאֲנִי הֵייתִי רְגִיל לְהִיּוֹת
 בְּיַבְנָאֵל, לֹא קָרָה דְבָר כְּזֶה אִף פְּעַם.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִרְוֵב מְאֹד לְהַגִּיעַ, וְהַפֵּל
 יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

דְּרָךְ אֲגַב, הַגִּיעַ לִי רַק רְבַע מֵהַמְּכַתֵּב שְׁלֶךְ, כִּי הִפֵּל הָיָה מְחוּק,
 אֲבָל מֵהֶרְבַּע הַבְּנֵי כָּבֵד הֵיטֵב כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפְנֵימִיּוֹת
 לְכַבֵּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לט תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֻדֵּר וְאֵרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וְכֵן אֶת הַיְדִיעָה שֶׁנּוֹלַד לָכֶם בֶּן
 לְמִזְל טוֹב, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַבְּרִית יִהְיֶה בְּעִתּוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְיִמִּי
 יִתֵּן, שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עַל הַשְּׂמִיחָה שְׁלָכֶם.

כָּל הַזְּמַן הַתְּפַלְלֹתִי עֲלֵיכֶם, אֲבָל אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁזֶה לֹא תְלוּי
 בְּיָדִי, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֵּל יִגְמַר סוּף כָּל סוּף, כָּל
 עֲלִילַת הַדָּם וְעֲלִילַת הַרְשָׁע שְׁרַק הַעֲלִילוֹ עָלַי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָכֶם, שֶׁהַיְלָד יִקְרָא עַל שֵׁם הַצְּדִיק,
 וְיִהְיֶה צְדִיק גְּדוֹל מְאֹד, וְיָבִיא לָכֶם אוֹר וּפְרֻנְסָה בְּבֵית.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לט תקכה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו ... שׁיחיו.

באתי לאחל לכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית, על הַלְדַת הבן שלכם, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שנקרא על שם הצדיק. הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שתרוו ממנו רב נחת דקדשה, ומכל יוצאי חלציקם, והוא יביא לכם אור ופרנסה בבית.

העקר ראו לחזק את עצמכם ביתר שאת וביתר עז, ותשמרו מאד מאד לא לריב ביניכם, פי המריבות בבית זה סם המות. ורבנו ו"ל אָמַר (ספר־המדות, אות מריבה, סימן סו): במקום מריבה שם השטן. ולכן תשמרו מאד מאד לא לריב, חס ושלום, רק תראו לשמח ביחד, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לכם, שיהיה לכם רק טוב בחיים.

המאחל לכם שבת שלום...

לט תקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו ... שׁיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד אני שמח בשמחתכם, שאתם שמחים יחד, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתמיד תהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, ואחד יחזק את השני, פי הולך לי מאד מאד בחיים, שתהיה ביניכם רק הבנה הדדית, ואהבה גדולה מאד, פי זה הנה עקר גדול אצל חכמינו הקדושים, כמאמרם ו"ל (יבמות סב): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה,

קטז אֲשֶׁר לט תקכו — לט תקכח בַּנַּחַל

וְהַמְשִׁיאֵן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עָלְיוּ הַפְתּוּב אוֹמֵר (אִיּוֹב ה'): "וַיִּרְדֵּף כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה". וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם, שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיכֶם תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְתִהְיֶה לְעִזְרָה אֶחָד לַשְּׁנַי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְשָׁמַע אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְהַעֲקֹר שְׁתַּעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנַי.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לט תקכו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרָא וְאַרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֶה שְׁבִמּוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ הַזֶּה תִּלְמַד בְּרַבִּים הַלְכוֹת נְדָה, וְתַחֲזֹר עִמָּהֶם אֶת הַתְּמַצִּית וְאֶת הַהֲלָכוֹת שְׂאִתָּה מִבֵּין שְׁהֶם נַחוּצִים מְאֹד מְאֹד, וְזֶה מְאֹד חָשׁוּב לִי, שְׁהַשְּׁבוּעַ אֶתָּה תִּלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת, סוּף כָּל סוּף אֶתָּה מְקַבֵּל מִשְׁכָּרַת מִהַקְהֵלָה, אֲזִי לְכָל הַפְּחוֹת שְׁתַּתֵּן אֶת הַשְּׁעוֹר בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת הַזֶּה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּמִי שְׂאִמֵר לְעוֹלְמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי, וְאֲנִי מְקַנָּה שְׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטוֹב.

הַמְּאַחַח לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לט תקכח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרָא וְאַרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּכִנְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל
 וּבִפְרֹט הָאֲבָרְכִים, שְׁבִמוֹצְאֵי שַׁבַּת־קֹדֶשׁ תִּתְקַבְּצוּ לְשִׁמְעַע שְׁעוֹר
 בְּהִלְכוֹת טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְאֵל יֹאמֶר הָאוֹמֵר, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ כָּבֵר אֶת
 הַהִלְכוֹת, כִּי עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁהַעֲגִיז כְּרוּף בְּאִסּוּרֵי כְּרִיתוֹת, וְתָמִיד
 נִתְחַדְּשׁוֹת הַלְכוֹת שְׁלֵא יִדְעָתֶם, וְעַל־יְדֵי שְׁאֵלוֹת שְׁבַנִּי אָדָם שׁוֹאֲלִים
 נִתְבָּרַרַת הַהִלְכָה.

וְעַכְשָׁו נוֹהֲגִים בְּכָל קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ, שְׁבִכָּל הָעוֹלָם שְׁבִימֵי
 שׁוֹבְבֵי"ם פְּעַם בְּשָׁבוֹעַ חוֹזְרִים עַל הַהִלְכוֹת הָאֵלוּ, וְזֶה מָאד מָאד
 חָשׁוּב וְנִחוּץ, שְׁכָּל אֲבָרָה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יִצְטָרֵף אֶל הַשְּׁעוֹר, כִּי
 אַחֲרַת יִכְשַׁל בְּאִסּוּר נִדְּהָ הַחֲמוּר מָאד מָאד, וְאִסּוּר לִהְיוֹת חָכֵם
 בְּעֵינָיו כָּלֵל.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ, שֶׁהַפְּעַם כָּל הָאֲבָרְכִים יָבֹאוּ וְיִצְטָרְפוּ אֶל
 הַשְּׁעוֹר בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת, וְזָכְרוּ הֵיטֵב, אֲשֶׁר פֶּה מְדַבְּרִים מֵאִסּוּרֵי
 כְּרִיתוֹת, וּמִי שְׁלֵא לָמַד אֶת הַהִלְכוֹת, לֹא יִמְלֹט שְׁלֵא יִכְשַׁל בְּעוֹן
 הַחֲמוּר הַזֶּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. אֲנִי מָאד מְקַוֶּה שְׁכֵּלְכֶם יִצְטָרְפוּ וְיִשְׁאֲלוּ
 אֶת כָּל סִפְקוֹתֵיהֶם, וְתִתְבָּרַר הַהִלְכָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תקכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֶדֶר וְאָרָא, כ"ו טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, רְאוּ לְהַכְנִים אֶת
 עֲצֻמְכֶם בְּמִצְוֹת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי רוֹאִים אֲשֶׁר כָּל
 הַצְּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְּׂמֻחָה,
 כִּי בְּאֵמַת אִם אָדָם הִזָּה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, לֹא הִיָּתָה לוֹ שׁוּם בְּעֵיָה

בעולם. וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, כִּי אָדָם כָּבֵר כָּל־כָּף נִפְל בְּדַעְתּוֹ, וּבַפְּרָט מִי שְׁחָטָא בַּפְּגָם הַבְּרִית, וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּפִי שֵׁישׁ הַיּוֹם אֲנָשִׁים שְׁקֻלָּקְלוֹ כְּמוֹ שְׁקֻלָּקְלוֹ וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁנַטְמָטִים שְׁכָלָם וּמַחֵם לְגַמְרִי, וְהֵם מְנַחִים בְּעַצְבוֹת וְעַצְלוֹת, וְנִכְנַס בָּהֶם דְּכֹאֵן פְּנִימִי, הֵם לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן לֹא בְּחָנָם שְׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד), שְׁצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׁבָאִים עַל הָאָדָם גַּם בְּגַשְׁמִיּוֹת, זֶה רַק מַחְמַת חֶסְרוֹן הַשְּׁמָחָה, וְזֶה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהַסְבִּיר, אִיךָ שְׁכָל גְּאֻלַּת הָאָדָם הַפְּרָטִית תְּלוּיָה אִיךָ וְרַק בְּמַדַּת הַשְּׁמָחָה.

וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁהַסְּמ"ךְ־מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה רַק רוֹצִים לְשׁוּב אֶת הָאָדָם, שְׂיִהְיֶה עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וּבְדַכְּאוֹן, וּבְרַגְעַ שְׁתּוֹפֵס אוֹתוֹ בְּרִשְׁתּוֹ, אֲזִי כָּבֵר אָבֵד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, "הָעוֹלָם הַבָּא" אָבֵד, כִּי אֵין לוֹ חֶשֶׁק לְלַכֵּת לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּמַגֵּן שְׁחָרִית, מְנַחָה, עַרְבִית, עַד שֵׁישׁ שְׁבָקְשֵׁי יֵשׁ לָהֶם חֶשֶׁק לְהַתְּעַטֵּף בְּצִיצִית וּלְהַנִּיחַ תְּפִלִּין וְכוּ' וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׂאִין לָהֶם חֶשֶׁק לְקַחַת בְּיַד חֶמֶשׁ אוֹ מְשָׁנִיּוֹת אוֹ גְּמָרָא אוֹ שְׁלַחַן עָרוּף, כִּי מֵרַב הֵיאֻשׁ שְׁנוּבְעַ מֵהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן, קָשָׁה לָהֶם לְהַחְזִיק דְּבַר רוֹחֲנִי, וּבָא לָהֶם כָּל דְּבַר שְׁבָקְדָשָׁה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה. "הָעוֹלָם הַזֶּה" אָבֵד, כִּי אֵין לוֹ חֶשֶׁק לְצַאֵת מֵהַמַּטָּה, שׁוֹכֵב כְּמוֹ פְּגַר מַת, לֹא רוֹצֶה לְעַבֵּד, וְלֹא רוֹצֶה לְעֹזֵר בְּבֵית, רַב עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', בְּקִצּוֹר רַע וְגַם לֹא מְאֹד מְאֹד הַחַיִּים, וְרוֹאֶה רַק חֶשֶׁף, וְנִדְמָה לוֹ שְׂאֵף פְּעַם כָּבֵר לֹא יִרְאֶה אוֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה. וּבְאֻמַּת הַכָּל בָּא רַק מַחְמַת שֶׁהַסְּמ"ךְ־מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה תְּפָסוּ אוֹתוֹ בְּרִשְׁתָּם, שֶׁהוּא הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן.

וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוֹצֶה לְתַקֵּן אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ וּלְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, הַהֲכָרַח לוֹ שְׂיִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וַיַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְדַבֵּר עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ רַק מַעֲנִינִי שְׁמָחָה וְאַהֲבָה, וְכֵן יְדַבֵּר עִם כָּל חֲבָרָיו וּמִיַּדְעִיו וְקָרוֹבֵי מְשַׁפְּחָתוֹ רַק מַעֲנִינִי שְׁמָחָה. כִּי הַהֲתַחֲזָקוֹת שְׁמַחְזָקִים אֶת הָאָדָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְשִׁיעֲשֶׂה תִשׁוּבָה מַחְמַת שְׁמָחָה וְאַהֲבָה

שְׂאוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי מִי שֶׁעוֹבֵד אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק מֵאַהֲבָה שְׂאוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשֵׁשׁ
וְשִׁמַּח כְּבִיכּוֹל עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְצִאת מֵהַקְּטָנוֹת שֶׁבְּכֶם,
וְהִדְבִּיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, תִּדְעוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְכָל מֵה
שֶׁקוֹרָה עִם הָאָדָם זֶה עִם חֲשׁבוֹן צֶדֶק, וְאִסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר,
אֲלֵא לְזָכֵר, שֶׁדָּבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת
הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם,
וְאִפְלוּ מֵה שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל מִבְּעַל בְּחִינָה, צָרִיךְ שִׁידַע שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, כִּי גַם אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילֵיהּ, בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא כְּדֵי לְנַסּוֹת בָּהֶם אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וּמִי לָנוּ גָדוֹל מִמֶּשֶׁה רַבְּנוּ, שֶׁמָּסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי עַם יִשְׂרָאֵל,
עַד שֶׁלֹּא הָיָה יְכוֹל לְסַבֵּל כְּבָר אֶת הַסֵּבֵל שֶׁל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֹא
בְּטַעֲנָה אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמַר (שְׁמוֹת ה'): "לָמָּה הִרְעַתָּה לְעַם
הַזֶּה, לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי, וּמָאֵז בְּאֵתִי אֵל פְּרַעַה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הַרַע
לְעַם הַזֶּה, וְהִצַּל לֹא הִצַּלְתָּ אֶת עַמֶּךָ"; וְעַל זֶה קִבֵּל עֲנֵשׁ, שֶׁלֹּא יוֹכֵל
לְהַפְּגֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּבֶּר עִמּוֹ קְשׁוֹת. וְאֲנַחְנוּ
מוֹצְאִים דְּבָר פְּלֵא, מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עַל מִשָּׁה, שֶׁבֵּא
בְּטַעֲנָה עַל זֶה שֶׁנִּגְזַר עָלָיו שֶׁלֹּא יְכוֹל לְהַפְּגֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל (מִדְּרַשׁ
אַגְדָּה): רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִרְבֵּה פְּעָמִים נִצְטַעַרְתִּי בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל, עַד
שֶׁהָיוּ לִּי עִם סִגְלָה וְנַחֲלָה, וְרֵאִיתִי בְּצַרְתָּן, וְלֹא אָרְאָה בְּשִׁמְחָתָן? !
הָרִי אֲנִי עוֹשֶׂה תוֹרְתְךָ פְּלִסְתֵּר, שֶׁכָּף כְּתִיב (דְּבָרִים כד): "בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן
שְׁכָרוֹ"; וְעַכְשָׁו הֵיכָן שְׁכָרִי שֶׁל מ' שָׁנָה שִׁיגְעַתִּי בְּשִׁבְלֵי בְּנֵיךָ,
וְנִצְטַעַרְתִּי עֲלֵיהֶם בְּמִצְרִים וּבְיָם וּבַמִּדְבָּר, וְקִבַּעְתִּי לָהֶם תוֹרָה
וּמִצְוֹת? ! צַרְתָּם רֵאִיתִי וְטוֹבְתָם אֲנִי רוֹאֶה, כִּי תֹאמַר לִי שֶׁלֹּא
אֶעֱבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן, מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד עַכְשָׁו לֹא הֵייתִי מוֹרֵה הוֹרָאָה
וְיוֹשֵׁב בִּישִׁיבָה? מִיָּד הַתְּחִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְפִיֶּסוֹ, אָמַר לוֹ:
בְּנִי, מִשָּׁה, הִרְבֵּה מִתְקַן לָךְ לְעוֹלָם תְּבֵא, שֶׁתִּשְׁבַּע מִכָּל מִיָּנִי גֹן-עֵדֵן

וְעַדְנִיו, שְׁנֹאֲמַר (מְשַׁלֵּחַ): "לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאַצְרַתִּיהֶם אִמְלֵא";
אלו הצדיקים המקימים את התורה מאהבה.

רואים מפל זה, שהקדוש-ברוך-הוא בעצמו מבטיח, שמי
שמקיים את התורה והמצוות בשמחה ובאהבה, אין קץ לשכרו
בעולם הבא. ולכן תמסרו את נפשכם להיות רק בשמחה תמיד.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּצְטַרְפוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף
גְּמָרָא "דף היומי", אֲשֶׁר מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, יִנְצֵל
מִכָּל הַצָּרוֹת, וְכָל-כֶּף חָבַל שְׁעוֹבֵר יוֹם אַחַר יוֹם, וְלֹא מִצְטַרְפִּים אֶל
לְמוֹד "דף היומי", שְׁנִלְמַד בְּכָל יוֹם בְּכוֹלָל, וְדוּד הַמְלֶךְ צוֹעֵק
וּמְכַרִּז (תהלים לד): "טַעְמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב הַיְוָ"ה אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר יַחֲסֶה
בו", רַק טַעְמוּ, אֲזִי כָּבֵד תֵּרְאוּ אִיךָ טוֹב הַיְוָ"ה. אֵיזָה נְעִימוֹת זֶה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֵיזָה נְעִימוֹת זֶה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין עוֹד טוֹב יוֹתֵר מִזֶּה, וְחָבַל שְׁמַבְלִים אֶת הַזְּמַן
בְּהֶבֶל וְרִיק, וּמִסְתּוֹכְבִּים מְשַׁעֲמָמִים, כִּי הָרִי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי
זְמָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְכָל הַצָּרוֹת בָּאוֹת לְאָדָם מִפְּנֵי שְׂאִין לוֹ מָה
לַעֲשׂוֹת עִם הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלוֹ. הָרִי כָּל יוֹם וְיוֹם זֶה אוֹצֵר שְׁלֹם,
שְׂיִכּוּלִים לְזִכּוֹת בְּזֶה, עֵין לֹא רָאָתָה, אִךְ הַסְּמִיךְ מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה
מִפִּילִים אֶת הָאָדָם בְּעֲצָבוֹת וּבְמִירוֹת, עַד שְׁנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ אֶבֶד
מְנוּס וְתַקְנָה מְמַנּוּ, וּמְמַנּוּ לֹא יִהְיֶה כְּבָר שׁוֹם דְּבָר, וּבְאַמַּת הַכָּל הַכָּל
וְרַעוֹת רוּחַ, כִּי רַבְּנּוּ ו"ל צַעֵק (לְקוּשִׁי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵין
שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֵין דְּבָר בְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ, כִּי אֶפְלוּ מִהַמְצָבִים
הַכִּי קָשִׁים יְכוּלִים לְצַאֵת.

נָא וְנָא רְאוּ לְצַאֵת בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, עַכְשָׁו בִּימֵי שׁוֹכְבֵי"ם
הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁרִי מִי שְׂיַפִּיץ אֶת סִפְרֵי "אוֹצֵר הַקְּדוֹשָׁה", "אוֹצֵר
שׁוֹכְבֵי"ם", שְׁזֶה עוֹלָה סֵף הַכָּל חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים, וְעַכְשָׁו יֵשׁ מִי
שְׂמִסְבֵּסֵד אֶת זֶה, עַד שְׂיִכּוּלִים לְקַבֵּל אֶת זֶה בְּשִׁלְשָׁה שְׁקָלִים, וְכֵן
הַדְּפִיסוּ עַכְשָׁו מְחַדָּשׁ סִפְרֵי נִפְלָא "רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת", שֶׁהוּא
גַּם-כֵּן חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים, וְעַל-יְדֵי הַסְּבִסוּד יַעֲלֶה לְכָל מִפִּיץ שִׁלְשָׁה
שְׁקָלִים. וְלִכֵּן לְמָה שְׁלֹא תַצְאוּ בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, וְלִזְכוֹת אֶת גְּשׁוֹמוֹת

יִשְׂרָאֵל, וְתִזְכּוּ לְשֵׁנֵי צַפְרִים בְּכִיס אֶחָד: א. לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל מִי שִׁיְהִיָּה אֶצְלוֹ אֵיזָה סֵפֶר אוֹ קוֹנְטֵרַס וְחוֹבֶרֶת, בְּיָדָיו יָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, כַּאֲשֶׁר הַמְצִיאֹת הָרֵאֲתָה, שְׁפָל אֶחָד שָׂרָק רָאָה אֵיזָה סֵפֶר אוֹ קוֹנְטֵרַס וְחוֹבֶרֶת, נִתְעוֹרַר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. ב. מִי שִׁיֵּצֵא בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, אֶף פַּעַם לֹא יִחְסַר לוֹ כֶּסֶף בְּפִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה. וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁזְוֶכָה לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם אֶת הַקוֹנְטֵרַסִים וְהַחוֹבֶרֶת וְהַסְּפָרִים, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁישׁ לוֹ כֶּסֶפִי צְדָקָה, שִׁיִּסְבֹּסֵד לְהַמְפִּיצִים סְפָרִים וְקוֹנְטֵרַסִים, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַפִּיץ אֶת זֶה בְּזוּל לְבִנֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה — מִלְחִזֵק וְלַעֲוֹדֵד וְלִשְׂמַח אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְאֶף אֶחָד לֹא קוֹלֵט, וְהִיא רַחֲמָנוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּעֵתִים הַלְלוּ, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁמְפִּיץ בִּינֵיהֶם אֶת הַסְּפָרִים הַנּוֹרָאִים וְהַנְּפִלְאִים, הַמְּחִזְקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשִׂמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרֵאוּ שִׁיְהִיָּה לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת.

חִזְקוּ וְאַמְצוּ לְהִיּוֹת שְׂדֵרִיִּים (שְׁלוּחֵי דְרַחֲמָנָא) לְהַתְרִים בְּנֵי אָדָם שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בְּקִהְלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, וְתִקְבְּלוּ עַל-יְדֵי-זֶה פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְתִזְכּוּ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְבַדֵּק לָהֶם אֶת הַמְּזוּזוֹת, אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת אוֹ לֹא, וְכֵן לְהַתְעַנְּנֵן אִם יֵשׁ לָהֶם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְלְדַבֵּר וְלַחֲזֹק אוֹתָם עַל שְׂמִחָה וְאַמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִהַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית, שְׁזוֹ עֲבוֹדַת שְׂדֵר, שְׁנִכְנֵס אֶל בֵּיתֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְדַבֵּר דְּבוּרֵי חֲזוּק, וּמְעוֹרֵר אוֹתָם עַל כְּשֵׁרוֹת הַמְּאֻכְלִים וְעַל שְׂמִירַת שְׁבֵת וְעַל טְהָרַת הַמְּשֻׁפְּחָה וְעַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ' וְכוּ', לְקָרְבֶם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה וְנֵעֵם דִּיקָא, תְּרֵאוּ וְתִבְדְּקוּ, וְאֲזוֹ תְּרֵאוּ שְׁגָם בְּגִשְׁמִיּוֹת לֹא תִפְסִידוּ, שִׁיְהִיָּה לָכֶם מִזֶּה פְּרִנְסָה בְּנִקְל וּבְשִׁפְע גְּדוּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים, לְשִׁמֹּר אֶת עֲצֻמוֹ מִכָּל מִינֵי עֲסָקִים מְפַקְפָּקִים, וּבְכַפְרֵט לְבָרַח מִכָּל מִינֵי גְּנֻבוֹת וּשְׂקָרִים אֲשֶׁר סוּף גְּנֹב וְשִׁקְרָן שִׁיפֵל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה.

וְכָלֵל זֶה תְּקַחוּ בְּיַדְכֶם: "מִי שִׁמְרָמָה אֶת הַבְּרִיּוֹת, וּמוֹצִיא מֵהֶם

כָּסֶף בְּשֶׁקֶר, לְבִסּוּף יִצְטָרֵף לְהִשְׁתַּמֵּשׂ עִם הַכֶּסֶף הַזֶּה — או לְרוֹפְאִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, או שְׂיִתְבַּזְּבוּ לוֹ, וַיֵּאבֵד אֶת זֶה בְּצוּרָה מְרָה מְאֹד"; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּף־הוּא תְּמִיד לְפָנַי עֵינָיו, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל עֲבוּרֵי, כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים.

לט תקל.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי בֵּא, כ"ט טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי לְמָה אַתָּה לֹא הֵייתָ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּשַׁעַה שְׁלִמְדוֹ דִּינִי טְהֵרַת הַמְשַׁפְּחָה הַלְכוּת נְדָה, הָרִי זֶה הַלְכוּת חֲמוּרוֹת שְׁבַח־חֲמוּרוֹת, וְהַהֲכָרַח לְחִזּוֹר עַל זֶה מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְאַתָּה כָּל-כֶּף מִתְרַשֵּׁל, זֶה כּוֹאֵב לִי מֵאֵד.

הָאֵם אֵינָהּ יוֹדֵעַ, שָׂאֵם לֹא לוֹמְדִים, יְכוּלִים לְהַכְשֵׁל בְּאֶסּוּר כְּרִיתוֹת הַחֲמוּר מֵאֵד. וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּשַׁתְּדֵל לְבוֹא בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּתוֹת הָאֵלוֹ שֶׁל יָמֵי שׁוֹכְבֵי"ם, שְׁחוֹזְרִים עַל כָּל הַהֲלָכוֹת, וְחָבַל מֵאֵד שֶׁלֹּא תִהְיֶה שָׁם. אֲנִי בְּנֵדָאֵי דֵן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, עִם כָּל זֹאת שַׁעַה אַחַת הֵייתָ יְכוּל 'לְגַנְב' וְלְבוֹא, וְלִכֵּן רְאֵה מֵהַיּוֹם לְהִשְׁתְּדֵל מֵאֵד לְבוֹא.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר ב'שָׁנִים מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם', בְּאֶפֶן שֶׁתּוּכַל לְסַיֵּם בְּכָל שְׁבוּעַ 'שָׁנִים מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם', וְכֵן תִּגְרַם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ראש־חֲדָשׁ שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ.

מָה אָמַר לךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לִהְיוֹת רַק שְׂמֵחַ, וְלִשְׂמֵחַ עַל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּנוּ, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים אִם הֵינּוּ נִבְרָאִים, חַס וְשְׁלוֹם, אֵיזָה גוֹי עָרַל טָמֵא וְכוּ' וְכוּ'; וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לִשְׂמֵחַ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי".

וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר הִצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֹשֶׁה לֵיבב מְסָאסוֹב זי"ע הִיא אוֹמֵר: בִּבְקָר כְּשֶׁאֲנִי אוֹמֵר אֶת הַבְּרָכָה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", אֲזוּ קַבְלָתִי כְּבָר אֶת הַכֹּל, וּמָה שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה אַחֲרֵי-כֵן, זֶה כֵּלּוֹ רִנָּח, הֵינּוּ שְׁכַל-כֵּף שְׂמֵחַ שְׁלֵא נִבְרָא גוֹי, עַד שֶׁבָּזָה הַחֲזִיָּה אֶת עֲצָמוֹ, וְרָקַד כָּל הַיּוֹם רַק עִם נִקְדָּה זוּ — "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי"; וַיִּתֵּר הַבְּרָכוֹת שֶׁבִּרְךָ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּתֵּר הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּתֵּר הַלְּמוּדִים שֶׁלְּמַד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, זֶה כְּבָר הִיא כֵּלּוֹ רִנָּח, כִּי הִיא לוֹ מְסַפֵּיק לִשְׂמֵחַ עִם נִקְדָּה אַחַת — "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי".

וּבְאֵמַת בְּדַבְרִים אֵלּוּ מִנְּחִים סוּדוֹת נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, כַּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'): מָה שֶׁהָעוֹלָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי שֶׁהֵם לֹא שְׂמֵחִים, כִּי אִם הָיוּ שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, תְּמִיד הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְלָמָּה אָדָם לֹא שְׂמֵחַ? מִפְּנֵי שֶׁהוּא לֹא מוֹצֵא אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בוֹ, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת.

וְלִכֵּן עָלֵינוּ לִשְׂמֵחַ מְאֹד מְאֹד עַל נְעִם חֶלְקֵנוּ, עַל "אֲשֶׁר בְּנַחַל" שֶׁם חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁצְּרִיכִים לִשְׂמֵחַ עִם "שְׁלֵא

עֲשֵׂנִי גוֹי". וְלִכֵּן רָאָה לְשִׂמְחָה וְלִשְׂמֵחַ אֶת הָאֲחֵרִים, וַתַּעֲוֹרֶר אֶת הָאֲחֵרִים שֶׁיֵּלְכוּ עִבּוּר הַפִּצָּת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְכֵן "הוֹרָאת קִבְע", וְאֵנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוּתָךְ בְּקָרוֹב.

גַּא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתָּךְ כְּרַגַע, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, אֲנִי מְאַמֵּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁכַל מַה שְּׁקוֹרָה בְּזֵה הָעוֹלָם זֶה הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְיוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁמַר עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, שְׁאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ שָׁבֹט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּאַמֵּין לִי, שֶׁמִּזְמַן שְׂכַחְתִּי מַה שְּׁקוֹרָה בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִיךָ תִּכְתֵּב לִי שְׁקַבְלָתִי עֲלֶיךָ לְשׁוֹן-הָרַע, אוֹ אֶתְּה דִּבְרָתְךָ, אוֹ הֵהוּא דִּבְרֵי וְכוּ' וְכוּ', הֵלֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצָדֵק וּבְמִשְׁפָּט, דְּבָר גְּדוֹל וְדַבָּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֵלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיּוֹן, הַגָּה עֲכָשׁוּ יְרַדְּנוּ מִהָעוֹלָם הַבֵּא, וְאַנְחָנוּ עוֹבְרִים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַגָּה אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים אֶל הָעוֹלָם הַבֵּא, וְלִכֵּן מִי יֵשׁ לוֹ לְרַגַע זְמַן לְכָל הַשְּׁטִיּוֹת לְקַבֵּל לְשׁוֹן-הָרַע אוֹ לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע?!

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם דְּבַר, וּמֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה תִּרְאֶה לַחֲזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת מִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, שְׂאֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָם, וְאֲנִי רוֹצֵה רַק בְּטוֹבָתָם.

רְאֵה לְיֵצֵאת בְּכָל יוֹם לְהַפְצֶה וְכֵן לְהוֹרֵאת קִבְעֵ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעֵ.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדִבּוֹר שְׂמֵדְבָרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תְּמִיד הִיִּיתָ מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵ בֵּא, רֵאש־חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְבִי נִקְרַע בְּקִרְבִי עַל שְׂאֲחִיךָ יוֹשֵׁב בְּבֵית-סִהֵר בִּיפְזָן וְכו', אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׂפָנִיתָם אֶל הַקּוֹנְסוּלְיָה וְכו', וְשְׂיִהְיוּ הֵם שְׂלִיחִים טוֹבִים לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִשָּׁם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתָנוּ מֵהַגְלוּת, שְׂזֵה הַבֵּית-סִהֵר הַכִּי גְדוֹל, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים בּוֹ, וּבְתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל אֲזָכָה גַם-כֵּן לְיֵצֵאת מֵהַבֵּית-סִהֵר עַל־לִיל הַדָּם, עַל־לִיל הַרְשַׁע וְשׂוֹא, שְׂהַעֲלִיל עָלַי הַסַּמ"ךְ-מ"ם הַרְשַׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְתִתְבַטֵּל מַלְכוּת הַרְשַׁעָה לְגַמְרִי, וְתִתְגַּלֶּה מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְקִרְוֹב מְאֹד נִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת — הֵן אֲצִלְכֶם, וְהֵן אֲצִלִי, וְהֵן אֲצֵל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַח לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ...

לט תקלד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ראש-החדש שבט ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

אין מלים בפני להודות לך על כל הטובות שאת עושה עמי, ואני מאמין באמונה שלמה, שהקדוש-ברוך-הוא ישלם לך חזרה רק טוב, תתחזקי, ואז טוב לך כל הימים.

חזקי מאד מאד, ואל תתני שתשברי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ראש-החדש שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את כל מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז להמשיך להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם אינו פועל. אמת הנה רואים ישועה, והנה מתעכבת ישועה, אבל סוף כל סוף הישועה באה כשאדם חזק בתפלה, ולכן תמשיכי להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, ובפרט על הילדים שלך, כי מה שתפלה עם דמעות עושה, שום דבר בעולם אינו עושה.

אני יודע ומבין היטב את מכאובי לבך, אבל אין זו עצה

אֲשֶׁר לט תקלו — לט תקלו בנחל קכז

להשבר, אלא צריכים להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ראש-החדש שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אין מלים בפיו להודות לך על כל הטובות שאתה עושה אתנו, ובפרט שאתה מחלק את המכתבים לאנשי שלומנו, אשר בזה אתה משרת את הצדיק.

יעזור הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תהיה שמח, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות. העקר ראה להיות חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בתוסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, אשרי מי שמכניס את זה אל תוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ראש-החדש שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בדרכי רבנו ו"ל, ובפרט שהקדוש-ברוך-הוא תנן אותך עם מתנות כאלו, אתה צריך מאד מאד לשמח, ולא להשבר משום דבר.

גַּא וְנָא אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּבְרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקלח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֹזַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיִתֵּךְ שְׁאֵת וּבְיִתֵּךְ עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, עַל אֶף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, צָרוֹת וּמְכַאֲבוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבוֹרַח תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים הָיוּ רְגִילִים לוֹמֵר: אִם לֹא הָיִינוּ זוֹכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְ"ל אֶלָּא לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ אֶת הַמַּתְנָה הַזֹּאת שְׁנַתֵּן לָנוּ, וְהוּא — הַגְּלוּי שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ — תִּפְלָה וְהַתְּבוּדָה, כְּכֹר הִיָּה כְּדָא, וּמִכָּל שְׁכַן שְׁקַבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ וְ"ל כָּל-כְּפָה הַרְבֵּה עֲצוֹת נִפְלְאוֹת לְהִתְחַזֵּק וְלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֶפְלוּ בְּמַצְבֵּים הַכִּי קָשִׁים וְגִרּוּעִים וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעו), שְׁרָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ לֹא שְׁמַחִים עִם רַבְּנוּ וְ"ל, סִימָן שְׁאִין לָנוּ אֲמוּנַת חֲכָמִים. וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִזְדַּכֵּךְ הַמַּח שְׁלָנוּ, וְשִׁנְאַת מִכָּל הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלִבּוֹלִים שְׁיֵשׁ לָנוּ בְּפָגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, כְּמוֹכָא

אָפּוּר לט תקלט בַּנְחַל קכט

בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא): כְּשֶׁאַדָּם נִפְגָּם לֹו
הָאֲמוּנַת חֻכְמִים, אָזִי יֵשׁ לוֹ צוּאָה וְטוּפוֹ בְּרֹאשׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיַחֲוּס וַיִּרְחַם עָלֵינוּ,
שְׂתַהַיֶּה לָנוּ אָמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבֵּנוּ ו"ל, וְנִזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת
סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", וְלוֹמַר עַל כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה אֶת
הַתְּפִלָּה הַשְּׂיֵכֶת אֵלֶיהָ, וְמִי יִתֵּן, שְׂתַעֲשֶׂה לְעִצְמָהּ שְׂעוֹר בְּכָל יוֹם
בְּ"לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן" הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְתֹאמַר אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
בְּ"לְקוּטֵי־תְּפִלוֹת", וְאָז טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים.

רק חזק ואמץ, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש־ברוך־
הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בא, ראש־חֹדֶשׁ שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכָל יוֹם בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ — כְּפִי פִגְעִי וּמִקְרֵי הַזְּמַן.

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְבוֹא בְּקִרְוֹב אֶל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל וְלַחֲתוֹן אֶת בְּנֵךְ, רַק אֵל תִּכְנָס בְּלַחֲץ. אֵל תַּעֲשֶׂה עָלָיו בְּקִרְוֹת,
תְּחַזֵּק אוֹתוֹ, תַּעֲוֹדֵד אוֹתוֹ וְתַשְׁמַח אוֹתוֹ, כִּי מִסְכֵּן, עוֹבֵר עָלָיו כְּמוֹ
שְׂעוֹבֵר עַל כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

אֲנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה לְבוֹא בְּכָל יוֹם, אֲנִי מְחַפֶּה שְׂתִרְדַּד הַגּוֹרָה
שְׂנַגְזָרָה עָלַי, שְׂאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי הַסִּתּוּת
הַסִּמְ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׂמוֹ, וּבְנוֹדָאֵי כָּל תְּפִלָּה, כָּל תְּחִנָּה, כָּל
בְּקָשָׁה שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְפַּלְלוּ עָלַי — תוֹעִיל וְתַעֲזוֹר.

הַעֲקֵר תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמַח, וְזֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת וְהַלֵּב, וְתִזְכֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מִה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תָּמִיד הָיוּ מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִכְלֵל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, כָּל מִה שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים וּמְרַגִּישִׁים — זֶה הַכֵּל אֱלֻקוֹת, כִּי בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרַךְ הַכֵּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכְנִיס טוֹב טוֹב בְּלִבָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבֹרָךְ...

לט תקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר בֵּא, רֵאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמַה אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲצוּבָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ בְּעַל כָּל-כֶּף נִפְלֵא, וְיִלְדִים כָּל-כֶּף חֲמוּדִים, אֶת צְרִיכָה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמֵחָה, וְלְהַרְקִיד אֶת חֲבְרוּתֶיךָ, הַשְּׂמֵחָה הִיא הַתְּקוּן לְכָל הָעוֹנוֹת, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ כְּתִיב (דְּבָרֵי-הַיָּמִים א' טז): "עֹז וְחֻדְוָה בְּמַקְמוֹ", וְלִכֵּן זֶה הַסִּימָן אִם אָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה — אִם הוּא תָּמִיד שְׂמַח; וְלִכֵּן מִצְוָה עֲלֶיךָ לְשַׂמַּח אֶת עַצְמְךָ וְאֶת בְּעֵלְךָ, וְאֶת הַיְלָדִים שְׂלָךְ, וְגַם אֶת חֲבְרוּתֶיךָ, וּבְרַגַע שֶׁתִּהְיֶי תָּמִיד שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, כְּכָר תִּשְׁפָּחִי מִכָּל הָעֶבֶר הַמְּלַכְלֶךְ שְׂלָךְ וְכוּ' וְכוּ'.

לְמַה אֶת צְרִיכָה תָּמִיד לְחַשֵּׁב מִה שֶׁעֲבַרְתָּ וּמִה שֶׁהָיָה, הַכֵּל פָּרַח וְכוּ' וְכוּ', מִה שֶׁאֶת צְרִיכָה עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת, זֶה רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַתְּוֹדֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם מְתוּדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מוֹצִיא אֶת כָּל הָעוֹנוֹת מֵעַצְמוֹתָיו, וְלִכֵּן תִּפְסִיקִי לְהַתְּלוֹנֵן וְכוּ',

ותפסיקי להיות בעצבות ובמרירות ובדכאון, תתחילי להיות שמחה ועליזה, ואז תראי איזה יפי של חיים יש. אנחנו נמצאים פה בזה העולם, שהוא הגן-עדן של הקדוש-ברוך-הוא, כי באמת רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט), שאין עולם הזה, יש או גיהנום כפי שאנחנו רואים מה שקורה פה מה שבני אדם סובלים, או גן-עדן כפי שאנחנו רואים שהצדיקים הדבקים באין סוף ברוך הוא, להם אין עולם, הם נכללים לגמרי באין סוף ברוך הוא.

ולכן אל תהיי בטלנית! תהיי חזקה מאד מאד, ותזכרי שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותך מאד מאד, וחפץ לשמע את קולך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכי לקיים כל מה שאני מבקש אותך, להיות בשמחה, ולשמח את בעלך, ולשמח את החברות, ולא להסתפל על אף אחד, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך חדש מברך...

לט תקמא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ראש-החדש שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע למה אתה צריך להתבלבל ולחכות ולצפות כל יום אחר מכתב ממני?! תפתח את ספר שו"ת "אשר בנחל", ותדע שכל מכתב ומכתב פתבתי רק בשבילך, ותחיה את עצמך בזה.

אני חושב שהעבודה שלך צריכה להיות להשקיע בנער שלנו, לחזק אותם, לעודד אותם ולשמח אותם, כי הם כבר צאצאי אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל, אף מחמת שלא הייתי שמה הרבה זמן, הם התקררו, ולכן מנח החוב עליך לחזק אותם, לעודד אותם

וְלִשְׁמַח אוֹתָם, וְלַחֲמֵם אוֹתָם מִהַקְרִירוֹת שֶׁנִּפְלְהָ עֲלֵיהֶם, זוֹ צְרִיכָה לִהְיוֹת הַהִפְצָה שְׁלֶךְ.

תְּבַטִּיחַ לִי, שְׁמֵהִיּוֹם אַתָּה תּוֹפֵס אֶחָד אַחַר הַשְּׁנַי בַּחוּרִים צְעִירִים מְגִיל בֶּר-מִצְוָה וְלִמְעֵלָה, שְׁלִמְדוֹ אֶצְלִי, וּתְחַמֵּם אוֹתָם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וּמִמָּךְ יִקְבְּלוּ.

אֵיפֹה שְׂאֵתָה מְלַמֵּד תִּרְאֶה לְחֻזַּק אֶת הָאֲנָשִׁים בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע שֶׁכְּשֶׁמְדַבְּרִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זוֹ מִצְוֹת עֲשֵׂה נִפְרֶדֶת. וְלִכֵּן תִּהְיֶה מְאֹד מְאֹד חֻזַּק בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְיֵד תְּשַׁמַּח אוֹתִי בְּזֶה שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

נָא וְנָא כָּל יוֹם יוֹם תִּתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל יוֹם יוֹם תְּדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ...

לט תקמב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ שָׁבֵט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, כָּל הַבְּעִיּוֹת שְׁלֶךְ בְּעִיּוֹת פִּיזִיּוֹת, בְּעִיּוֹת נַפְשִׁיּוֹת, בְּעִיּוֹת כְּלָפְלִיּוֹת וְכוּ', וְכוּ', הַכֹּל מִחֲמַת שְׂאֵת עֲצוּבָה, אַתָּה לְקַחְתָּ לְעֲצֻמְךָ דְרָךְ לְהִיּוֹת תְּמִיד עֲצוּבָה, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאֵיפֹה זֶה נִפְלַע עֲלֶיךָ. הֵן אֲמַת שֶׁעֲבַרְתָּ תְּקוּפָה קָשָׁה מְאֹד, אֲבִדְתָּ אֶת אֲבִיךָ, וְאֶת אֲחִיךָ וְכוּ', וְעָבְרוּ עֲלֶיךָ הַרְבֵּה מִשְׁפָּרִים, אֲבָל הַיּוֹם הַקְדוּשׁ

ברוך הוא נתן לך בעל גפלא, וילדים חמודים, את צריכה להיות
מאד שמחה.

ועל כלם — יש לך בית משלך, את לא צריכה לגור אצל
שכנים, ועכשו את גם בונה דירות, שתוכלו להשכיר, ויהיה לך
פרנסה מזה, ולמה את צריכה להיות עצובה?! את צריכה מאד מאד
לשמח את עצמך, ולשמח את בעלך, ולשמח את הילדים, להיות
תמיד בשמחה, השמחה זה הרפואה לכל.

אשרי האשה שתמיד שמחה, שמכנסת אורה של שמחה בתוך
הבית, ואם תהיי חזקה בזה, הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלת
שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך חדש מברך...

לט תקמג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ראש-חדש שבט ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד שמחתי לקראת כתב ההתקשרות שהתקשרתן יחד
להיות בצותא, ולאהב אחת את השנייה, והתקבצתם היום ביחד, זו
אצלי השמחה הכי גדולה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תרגישי טוב, ותשתדלי מאד
מאד לדון את בעלך לכף זכות, יהיה איך שיהיה, ויהיה מה שיהיה,
כי כן אמר החכם מפל האדם (משלי יד): "חכמות נשים בנתה
ביתה"; אשה חכמה בונה את הבית שלה, ואף שיש לך טענות
ומענות וכו' וכו', עקר הצלחת קיום הבית — כשהאשה מראה
אהבה לבעלה, אזי נתקיים (משלי כז): "כמים הפנים לפנים, כן לב
האדם לאדם". ולכן ראי להיות פקחית, ותשתדלי מאד מאד שיהיה

תמיד שִׁמַּח בְּבִיתְכֶם, וְאִזּוּ הַשְּׂכִינָה תִשְׂרָה בְּבִיתְכֶם, וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל (סוטה יז): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ, שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן. וְכִשֶּׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית, אֲזִי הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּבֵית.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְּרָךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ 'לְגִנּוּב' בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר לְמַעַלָּה זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר וְחָשׁוּב, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם!

רק חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד לְהַחֲזִיק קֶשֶׁר, וְתִרְאִי לְכַתֵּב לִי, וְאִזּוּ אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ תְּמִיד טוֹב בְּחַיִּים, וְשָׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית תִּשְׂרָה בֵּינֶךָ לְבַעֲלֶךָ, וְאִזּוּ בְּאֲמַת תִּשְׁמַחִי אוֹתִי, כִּי כָּל רְצוֹנִי וְחֲשָׁקִי שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ...

לט תקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵךְ בָּא, רֵאשֵׁי-חֲדָשׁ שְׁבַט ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

שְׁמַעְתִּי שְׂאֵת אֲרֻגְנָתְךָ אֶת הַקְּבוּץ שֶׁל הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת הַלִּילָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּכַתְּבִי לִי אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל כָּל מִי שְׂהִיתָה שָׁמָּה, וְתִשְׁאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה שְׂהִיית אֲתֵרְאִית לְאַסֵּף אֶת כָּל הַנְּשִׁים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְשֻׁמַּח אוֹתִי, שְׂאֵתָן זוֹכוֹת לְהִתְקַבֵּץ יַחַד עַל-כָּל-פְּנִים פְּעַם בְּשָׁבוּעַ, זֶה מְכַנִּיס בִּי שְׂמָחָה עֲצוּמָה.

גַּא וְנָא רְאִי לְהַתְחַזֵּק, וּבְיַדַּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ראש־חדש שבט ה'תשס"ו.

הכתב והמכתב בידי מוסר פתב זה, הרב רפי ... גרו יאיר, הוא לאות ולראיה, שאני מפיר אותו אישית, ויש לו משפחה גדולה, ועכשו חתן בן למזל טוב, ולרש אין כל, והוא נקלע בחובות רבים, ולכן מצונה רבה לעזור לו ולתמוך בו, ואשרי האדם שיזכה לקרבו בסבר פנים יפות, וינדב לו סכום הגון להעמידו חזרה על רגליו, שלא יתמוטט לגמרי, חס ושלום, ואז שקרו גדול בשמים, ויאיר לנודב מזל, ומן השמים יתברך בברכות עד אין סוף, ויאיר עליו מלך הכבוד בעצמו.

הפזתב וחזתם למען התורה...

לט תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ב' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי תעשי וכו', על-כל-פנים לשנה שלמה פמובן ברשות בעלך, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך כחות הנפש, ויהיה לכם רק טוב במיניכם, העקר שיהיה ביניכם אהבה גדולה והבנה הדדית, אשר זה מביא ברכה בבית.

הקדוש-ברוך-הוא יעזור לכם בקרוב מאד, שיהיה לכם בית משלכם, ותהדיה השמחה שרויה תמיד ביניכם.

קלו אֲשֶׁר לט תקמוז — לט תקמח בַּנְחָל

רק הרגילי עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו
יתברך כל מה שאת צריכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקמוז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ב' שבט ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מחמת טרדותי לא היה הפנאי להשיבך עד כעת.

בענין הבת וכו', אני עושה כל מה שביכולתי שיהיה ביניהם
שלום-בית אמתי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיה לך כבר גחת
בבית, ויתרחב לכם בגשמיות וברוחניות. בתוך היתה אצלי ביום
ראשון עם שלש בנותיה, וממש גחת לראות איך היא מסתדרת
עמהן, והקדוש-ברוך-הוא יעזר להם תמיד.

רק חזקי ואמצי תמיד באמונה פשוטה, אשר אין בלעדיו
יתברך, כי הכל משגח ממנו יתברך, אפלו עגמת נפש שיש מבעל
בחירה, הכל ממנו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ג' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁר

לט תקמט

בַּנְחַל

קלז

אני מאד מבקש אותך, ראי לכבד את בעלך, ואז הפרכה תפנס
בביתכם, ותזכוי לחתן את בנכם בכבוד.

אסור להפנס בלחץ, ומכל שכן אסור לקלל את הבעל והילדים,
תשתדלי מאד שתהיה בבית אוריה של רגיעה ושקט, אוריה של
שמחה, וזה תלוי רק בך, כמאמר החכם מכל האדם (משלי יד):
"חכמות נשים בנתה ביתה"; תשתדלי להיות מערבת יותר בין נשי
אנשי שלומנו, ואז תפנס בך שמחה אמיתית.

המאחל ששון ושמחה וישועה בבית...

לט תקמט.

פעורת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ג' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ושמחתי לקראת כתיבתך כעל כל
הון, אבל מאד מאד אני מצטער על תכן המכתב, שבו אתה כותב
שהשלום-בית גרד אצלך.

מה אמר לך! אם אדם רוצה שיהיה לו שלום-בית אמתי, צריך
להרגיל עצמו להיות ותרן גדול בביתו, אף שאני יודע שזה קשה
לך מהרגלך לשלט, אבל אם אתה רוצה לזכות לשלום-בית אמתי,
עליך להשתדל להיות ותרן, לדם ולשתק על עלבונות, חרופין
וגדופין שמנת חלקה, ואף שאני יודע שזה קשה, אבל רבנו ז"ל
גלה, שזה עקר תקון התשובה (לקוטי מו"ת, חלק א, סימן ר): לדם
ולשתק; תרגיל עצמך לא לענות לה, ואז תראה שבזמן קצר היא
תשתנה אליך לגמרי.

בענין בנה, חבל מאד שאינו בקשר עמי, הייתי יכול בקלות
לחתן אותו.

קלח אֲשֶׁר לט תקנ — לט תקנא בַּנְחַל

רֵאָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר חֲמֵשׁ דְּקוֹת.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ג' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

מָה אִמַּר לְךָ! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי
שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמָּד, וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר מִשׁוֹם דָּבָר, וְאֵל זֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי
אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ, וְכָל מַה שֶּׁרַק עוֹבֵר עַל
הָאָדָם, זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, לְעוֹרֵר אוֹתוֹ שִׁיחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

וְלִכֵּן הַחֲזִיק בְּשִׁמְחָה בְּכָל הַכּוֹחַ, אַף שֶׁזוֹ הַעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה
שֶׁבִּמְקַדְשׁ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמַסּוֹר נִפְשׁוֹ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
כִּי הַדְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ — זֶה הַצְלָחָה נְצָחִית.

אוֹדוֹת הַכָּאֲבִים שֶׁל אֲשַׁתְּךָ וְכו', אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִגְוְרוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ג' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּרֹאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְתֵאָהָבוּ אֶחָד

אֲשֶׁר

לט תקנב

בַּנְחַל

קלט

את השני, ועל-ידי-זה השכינה תשרה בתוך ביתכם. ובמקום
שהשכינה נמצאת — שם הברכה מצויה.

נא ונא תחזרו כבר אליו יתברך, ותדעו שהקדוש-ברוך-הוא
מנהיג את עולמו בצדק ובמשפט, בחסד וברחמים, וצריכים רק
לשוב אליו יתברך, ולהכירו בפרטי פרטיות מכל פרטי הבריאה,
אשרי האדם שזוכה לאמונה ברוחה ומזככת, ואז הברכה תהיה
מצויה אצלו, כי "איש אמונות רב ברכות".

ראו לקיים שניכם מצות כבוד אב ואם, אשר זהו מהמצוות הכי
חשובות וחמורות, ובזכות מצוה זו, תזכו שגם הילדים יאהבו
אתכם, כי אחרת גם הם יחזירו לכם כמפעלכם.

המברך אתכם בברכת שים שלום...

לט תקנב

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ג' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל אהובי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח תמיד.

אני מאד מבקש אותך לילך בסבלנות עם התלמידים, כי היום
בקלות יכולים לאבד את הנער, כי הפרוץ יותר מהעומד וכו', ויצר
דעריזות וכפירות וכו' רובץ על הפתח של כל אחד, ולכן עכשו הוא
רק צת של קרוב קרובים יותר מקרוב רחוקים... אנחנו צריכים
לשמר על הבנים שלנו כמו ששומרים על העינים, ולכן אסור
להשפיל שום תלמיד; רק לקרבו, עדיף ללמד אפלו פחות, ולקחת
אותם תמיד לטיולים ולקברי צדיקים, ולהרבות בתפלה ובקשה, כי
כל אחד צריך עכשו לרחמים מרבים, שישאר באמונה פשוטה בו
יתברך, כי הסמ"ך-מ"ם רואה שהנה הגיע קצו, אזי הוא מוציא את
כל החצים על הנשמות הטהורות, וכל-כף חבל שאנחנו לא נשמר
על הילדים שלנו, זהו עגן של פקוח נפש והצלת נפשות ממש.

אתה רק חזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

ראה וגם ראה באיזה מצב הפילו אותי, ואני יודע שכל הצרות שסובלים עכשו הנער בקהלתנו, זה רק מפני העדרי משם וכו', אבל מה לעשות? כף גזרה חכמתו יתברך! ומסרו את זה בידי הרשעים וכו', אבל אני מאמין רק בו יתברך, אשר עם תפלה נוכל לבטל את כל הגזרה הרעה הזו, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ותאמין לי, שברגע שאני אבוא, הכל ישתנה לגמרי.

אתה רק אל תשבר, הדבק עצמך בו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך הצלחה מרבה...

לט תקנג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל מלמדי תינוקות של בית רבן, "חסידי ברסלב" ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם מאד מאד, תדעו שאתם עוסקים בעבודה הקדושה שהיא קדש קדשים, בלחנף את בני ישראל, אשר אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל יב): "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד" — אלו מלמדי תינוקות. ויש לדקדק: א. למה קרא למלמדי תינוקות מצדיקי הרבים? ב. למה דמה את התלמידים פכוכבים? אלא יש לומר, כי בכמה יש הרבה תלמידים, ולא ימלט שלא יהיו קטטות ביניהם, וכל אחד צועק כמוכן שהוא צודק, ולכן על המלמד להצדיק את כלם, ולא יוציא את כעסו על איזה תלמיד שהוא מתעצבן עליו, אלא יצדיק את כלם, ומצא אצל כלם טוב, ולכן קרא את המלמדי תינוקות 'מצדיקי הרבים', שהם

צְרִיכִים לְהַצְדִּיק אֶת כָּל הַפֶּתָה, לֹא לְהַטְפִּיל עַל תַּלְמִיד אֶחָד, מֵאִיוֹז סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה (כִּי תַמִּיד צְרִיף לַחֲשֹׁב אוֹלֵי הַתַּלְמִיד הַזֶּה שְׂרוּצָה לְכַעַס עֲלָיו — זֶה הַבֵּן שָׁלוּ, וְכַפִּי שֶׁהִיָּה מִתְנַהֵג עִם הַבֵּן שָׁלוּ, כִּף יִתְנַהֵג עִם הַתַּלְמִיד הַזֶּה, לְהַצְדִּיק אוֹתוֹ). וְכֵן דַּמָּה אֶת הַתַּלְמִידִים כְּכּוֹכְבִים, כִּי צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁמִּכָּל תַּלְמִיד יָכוֹל לְצֵאת תַּלְמִיד הֶגוֹן כְּזֶה, שְׁעוֹד יִקְרַב אֲלֵפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְרַבִּים כְּכּוֹכְבִים, כְּמוֹ שְׁבַעֲיָנִינוּ רְאִינוּ צְדִיקִים קְדוֹשִׁים תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, שְׁזָכוּ וְזָכוּ אֶת הַרְבִּים בְּסִפְרֵיהֶם לְאֲלֵפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבּוֹדָאֵי כְּשֶׁהֵם הָיוּ קִטְנִים, גַּם־כֵּן הָיוּ שׁוֹבְבִים, וְאִם הַמְּלַמֵּד הִיָּה מְדַבֵּא וּמִשְׁפִּיל אוֹתָם, וְהִיָּה שׁוֹבֵר וּמַבְזֶה אוֹתָם, לֹא הָיוּ גְדֻלִים אַחֲר־כֵּף גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן צְרִיף כָּל מְלַמֵּד לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן, אֲשֶׁר כָּל תַּלְמִיד שְׁלוּמֵד אֲצָלוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת עוֹד פֶּעַם צְדִיק קְדוֹשׁ וְגָדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן עַל הַמְּלַמֵּד לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּחֻנוּף הַתַּלְמִידִים. וְעַקֵּר הַחֻנוּף הוּא לְחַנּוּף אֶת עַצְמוֹ, כִּי הַתַּלְמִידִים מְסַתְּפָלִים עַל רַבָּם, אִם הוּא הוֹלֵף עִם הַצִּיצִית בַּחוּץ? אוֹ אִם הוּא הוֹלֵף עִם זָקֵן וּפְאוֹת? אוֹ נִזְהָר לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן, וְלֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה? אוֹ שֶׁכָּל הַתְּנַהֲגוֹתָיו הֵיא בְּדַרְךְ אַרְץ גְּדוֹל מְאֹד עִם הַזּוּלָת? ! כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ כְּבָר מִשְׁפִּיעִים עַל הַתַּלְמִידִים, אֲפִלוּ לַפְּנֵי הַלְמוּד.

וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁמַּחְדִּירִים בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּמְדַבְּרִים אֹתָם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וּמְסַפְּרִים לָהֶם הַמּוֹן סִפּוּרֵי צְדִיקִים, זֶה עַקֵּר הַחֻנוּף, כִּי בְּעַתִּים הִלְלוּ הַיְלָדִים מְאֹד מְסַכְּנִים מְצַד הַרְחוֹב שֶׁהַכֵּל הַפֶּקֶר, וְצְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁלֵא יִתְקַלְקְלוּ, וְלָכֵן עַל הַמְּלַמֵּד לְשִׁים דָּגֵשׁ גְּדוֹל עַל סִפּוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמַעוֹרִים אֶת הַלֵּב לַתַּלְמִידִים, שְׁגַם־כֵּן יִהְיוּ צְדִיקִים, וְלִהְכִנִּים בָּהֶם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְצְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מִמְצוּוֹת שֶׁהֵן קְלוֹת בְּעִינֵי הַבְּרִיּוֹת, כְּגוֹן: נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֲרִית עַל יַד הַמָּטָה דִּיקָא, בְּרַכַּת "אֲשֶׁר יִצַר" בְּכָל פֶּעַם שִׁיּוּצָאִים מִשְׁרוּתִים אַחֲרֵ שְׁנוּטָלִים אֶת יְדֵיהֶם מִסְּפַל דִּיקָא, בְּרַכַּת־הַמּוֹזֵן וּקְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה מִתּוֹף הַסְּדוּר

דִּיקָא, וְכֵן לְעוֹרֵר עַל הַבְּרָכוֹת לְפָנַי שְׂאוּכָלִים וְכוּ' וְכוּ', דְּבָרִים שְׂמֻלְמֵדִים אֶת הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם קְטַנִּים, הֵם יַחְזִיקוּ בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַזְהֵר לֹא לְהַרְבִּיץ לְיְלָדִים, כִּי אֵין זֶה בְּכָלֵל חֲנוּפָה, אֲלֹא מְכַנִּים אֶת הַיְלָד בְּלַחֲץ וּבְפִתְחֵי גְדוּל, וּמְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתּוֹ, עַד שֶׁלֹּא קוֹלֵט מֵה שְׂלוֹמֵדִים. צָרִיכִים סְבָלְנוֹת עִם תְּלַמִּידִים כְּמוֹ בְּרוֹזֵל, וּמִי שֶׁאֵין לוֹ סְבָלְנוֹת, אֲסוּר לוֹ לְהִיּוֹת מְלַמֵּד, כִּי כָּלֵל גְּדוּל בְּחֲנוּפָה, שֶׁהַיְלָד צָרִיף לְבוֹא לְתַלְמוּד תּוֹרָה מִתּוֹךְ אֲהָבָה, וְזֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שְׂקוּנִים אֶת לְבוֹ בְּמַתְנוֹת, כְּמֵאמְרָם וְ"ל (תַּעֲנִית כּד): רַב אֵיקְלַע לְהֵהוּא אֲתָרָא גְזוּר תַּעֲנִיתָא, וְלֹא אֲתָא מִיטְרָא, נְחִית קַמִּיהָ שְׁלִיחָא דְצְבוּרָא, אָמַר: "מְשִׁיב הַרוּחַ" וְנָשַׁב זִיקָא, אָמַר "מּוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" וְאֲתָא מִיטְרָא, אָמַר לִיה מֵאֵי עוֹבְדָךְ?! אָמַר לִיה: מִיִּקְרִי דְרַדְקֵי אָנָּא וּמְקַרִּינָא לְבַנֵּי עַנְיֵי כְּבַנֵּי עֵתִירִי, וְכָל דְלֹא אֲפֹשֶׁר לִיה לֹא שְׁקִילְנָא מִיְנִיה מִיְדִי, וְאֵית לִי פִירָא דְכוּרִי, וְכָל מָאן דְּפִשַׁע מְשַׁחֲדָנָא לִיה מְנִיְהוּ וּמְסַדְרִינָן לִיה וּמְפִסִּינָן לִיה עַד דְּאֲתִי. הָרִי שְׂאֲפְלוֹ אִם יֵלֵד פּוֹשַׁע, מְשַׁחֲדִים אוֹתוֹ וּמְפִסִּים אוֹתוֹ עַד שֶׁבֹא וְלוֹמֵד. וְהַמְלַמֵּד הַזֶּה, הֵיךְ לוֹ כַח לְפַעַל בְּשָׁמַיִם שְׂיַרֵּד גֶּשֶׁם, מֵה שָׂרֵב לֹא זָכָה לָזֶה, אֲפֹלוֹ שְׂגוֹר תַּעֲנִית, לֹא הוֹעִילָה תְּפִלָּתוֹ — רַק בְּזוֹכוֹת הַמְלַמֵּד הַקְּדוֹשׁ, שֶׁלֹּא עָשָׂה אֲפִלָּה בֵּין יֵלֵד עֲשִׂיר לְבֵין יֵלֵד עַנִּי, וְלֹא לְקַח שׁוּם כֶּסֶף, אֲלֹא הֵיךְ לוֹ אֲקוּרִיוֹם שֶׁל דְּגִים קְטַנִּים, שֶׁהַיְלָדִים אֲהָבוּ לְשַׁחֵק עִם זֶה, וְשַׁחַד אוֹתָם, וְהַפֵּל בְּדַרְךְ אֲהָבָה — לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה, וְלַעֲוֹרֵר אֶת לְבָבָם אֶל אֲבִינוֹ שְׁבַשְׁמַיִם.

הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ מְצִאנּוּ זי"ע, בְּעַל הַמַּחְבֵּר סֵפֶר "דְּבָרֵי חַיִּים", שְׂאֵל פַּעַם אֶת הַמְלַמֵּדִים שֶׁל בְּנָיו הַקְּדוֹשִׁים כְּשֶׁהָיוּ קְטַנִּים: הֵאֵם הֵם לוֹמְדִים עִם בְּנָיו סִפְרֵי מוֹסֵר? עָנוּ וְאָמְרוּ: כֵּן. וְשְׂאֵל אוֹתָם: אֵילוֹ סִפְרֵי מוֹסֵר? אָז כָּל אֶחָד אָמַר סֵפֶר אַחֵר, כְּגוֹן: "רֵאשִׁית חֻכְמָה", "קַב הַיִּשְׂרָאֵל", "מְגִלַּת הַמְּאֹרֹת" וְכוּ', עָנָה וְאָמַר: לֹא לָזֶה הַתְּכוּנָתִי, אֲלֹא תְּסַפְרוּ לָהֶם סִפּוּרֵי צְדִיקִים, מִהַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנֹסֶק זי"ע, וּמֵאֲחֵיו הַרְבֵּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאֲנִיפּוֹלִי זי"ע. הָרִי שְׁלָכְם לְפָנֵיכֶם, שְׁסִפּוּרֵי צְדִיקִים, זֶה מְעוֹרֵר וּמוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב יוֹתֵר מִהַכֵּל,

כִּי הַיְלָדִים תָּמִיד רוֹצִים מְצַד נְשַׁמְתֶּם לְהִיּוֹת צְדִיקִים כְּמוֹ גְדוֹלֵי
מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים.

וְלִכֵּן רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְהִרְבִּיץ לַיְלָדִים, רַק לְקִנּוּת אוֹתָם
בְּאַהֲבָה, וְלְקִנּוּת לָהֶם מִתְּנֹנּוֹת, וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם טִיּוּלִים, כִּי זֶה עוֹלָה עַל
הַכֹּל, וַיִּמְשֹׁךְ אֶת לְבָבְכֶם הַקָּטָן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאַחַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקנד.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַקְּרִיִּים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִיִּים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

רְאוּ לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת הַזֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד מְאֹד, כִּי הִנֵּה
קְרוּבָה יְשׁוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְבוֹא, כִּי הַשְּׁבוּעַ קוֹרְאִים (שְׁמוֹת יב):
"הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֹדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדֶשֶׁי הַשָּׁנָה",
הַמְדַבֵּר מִקְדוּשׁ הַחֹדֶשׁ. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מְכִילֵתָא בֵּא),
וְהוּבָא בְּפִרוּשׁ רַש"י: הִרְאָהוּ לְבָנָה בְּחֻדוּשָׁהּ, וְאָמַר לוֹ: כִּשְׁהִירַח
מִתְחַדָּשׁ, יְהִיָּה לָךְ רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְכוּ', נִתְקַשְׁהּ מִשָּׁה עַל מוֹלַד הַלְבָנָה,
בְּאִיזָה שְׁעוֹר תִּרְאָה, וְתִהְיֶה רְאוּיָה לְקֹדֶשׁ? וְהִרְאָה לוֹ בְּאַצְבַּע אֶת
הַלְבָנָה בְּרַקִּיעַ, וְאָמַר לוֹ: 'כְּזֶה רְאָה וְקֹדֶשׁ'. וּפְרַשׁ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל
(לְקוּטֵי הַלְכוֹת, הַשְּׁמַת הַבְּקָר, הַלְכָה א'), כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִדְּמוּ כְּלְבָנָה,
הִנֵּה נִתְמַלְאָה בְּמִלּוּאָה וּמְאִירָה, וְהִנֵּה נִתְמַעֲטָת וְנִחְשָׁכָה לְגַמְרֵי,
וּבֵית-דִּין צְרִיכִים שְׁיִבּוּאוּ עֲדִים, וַיַּעֲדוּ שָׂרְאוּ נִקְדָּה קִטְנָה מֵהַלְבָנָה,
וְאִזּוּ בֵּית-דִּין קֹדְשׁוֹ אֶת הַלְבָנָה, וְנִעֲשֶׂה רֹאשׁ-חֹדֶשׁ, וּמֵהַנִּקְדָּה
נִתְגַּדְּלָה בְּכֹל פְּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד אֲמַצַּע הַחֹדֶשׁ, שְׂאִזּוּ הִיא בְּמִלּוּאָה
וּבְשִׁלְמוֹת, וְאַחֲרֶיךָ עוֹד פְּעַם נִחְשָׁכָת וְנִעְלָמָת, וְכֵן בְּכֹל חֹדֶשׁ.

וְלִכֵּן יִשְׂרָאֵל מוֹנִים לְלְבָנָה, כִּי דָבָר זֶה עוֹבֵר עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל,

הנה יש לו תשובה חזקה לחזור בתשובה אליו יתברך, ומקבל על עצמו קבלות חזקות ללמד תורה ולעסק בתפלה, ולקיים את המצוות, והנה עובר עליו מה שעובר — צרות ויסורים ומכאובים רעים, עד שנחלשת דעתו לגמרי ונופל, ודבר זה הולך אצל כל אחד ואחד בכל פעם. ולכן מסביר מוהר"ת ז"ל: הקשי של משה היה — איך גדלה צריף להיות של הלבנה שנוכל לקדשה? והראה לו הקדוש-ברוך-הוא לבנה בתדושה, שאפלו היא רק נקדה קטנה, כבר יכולים לקדשה.

הינו שהקדוש-ברוך-הוא למד עם משה את הגלוי שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון את כל אחד לכף זכות אפלו רשע גמור, לחפש ולמצא בו נקדה טובה ששם אינו רשע, וזה (תהלים לו): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", הינו שהפסוק מזהיר, שתמצא עוד מעט טוב אצל בר ישראל, ותראה ששם הוא אינו רשע, ועל-ידי-זה: "והתבוננת על מקומו ואיננו", זה כבר לא אותו אדם, כי תמיד צריכים לחפש ולבקש ולמצא אצל כל אחד נקדה טובה, שזו נקדת הלבנה, וכשיש כבר נקדה זעירתא נקדה קטנה, אזי לאט לאט תתגדל עד שתהיה הלבנה בשלמות, סיהרא באשלימותא. וזו תהיה עבודת משיח צדקנו, וכך יכבש את העולם, שיחפש ויבקש אצל כל אחד ואחד נקדה טובה, אפלו נקדה קטנה ששמה אינו רשע, ובזה לאט לאט יגדל, עד שישלים את עצמו לגמרי, וזו תהיה הגאולה. וכמו שיש גאולה בכלליות, כן יש גם עכשו גאולה בפרטיות, כמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע על הפסוק (תהלים ט): "קרבה אל נפשי גאולה", שכל אחד צריך לבקש בכל יום ויום על-כל-פנים על גאולה פרטית, שיגאל מהסמ"ך-מ"ם והשטן שרודף אותו, ומכשילו בחטאים ועוונות, ומכניס בו יאוש ודפאון, פאלו הוא כבר לא שוה לשום דבר, ועל-ידי-זה הוא מפילו לגמרי.

ולכן מצוה על כל אחד ואחד לחפש ולבקש ולמצא בזולת נקדה טובה, ולמסר את נפשו לדון את זולתו לכף זכות, ולכן אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, תשמרו את

עֲצָמְכֶם מְאֹד מִמְחַלְקֶת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשֵּׁטָן, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא מְאֹד מִחַלְקֶת, מִסְפִּיק שֵׁישׁ לָנוּ מִבְּחוּץ מְסִיתִים וּמְדִיחִים שְׁעָלֵיהֶם אֶסוּר לְלַמֵּד זְכוֹת, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פח): אֵין מְלַמְדִין זְכוֹת עַל הַמְּסִית, הֵינּוּ אָף שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), שְׁצָרִיכִים לְדוּן לְכַף זְכוֹת אֲפִלוּ רָשַׁע גָּמוּר, זֶה מְדַבֵּר לְאָדָם שֶׁיִּצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו, אוֹתוֹ צָרִיכִים בּוֹדְאֵי לְדוּן לְכַף זְכוֹת, אֲפִלוּ שֶׁהוּא רָשַׁע גָּמוּר, מִסְכָּן, עֲשֵׂה מַה שֶׁעֲשֵׂה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עַל מְסִית וּמְדִיחַ נֶגְדַּת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנֶגְדַּת הַצַּדִּיק וְנֶגְדַּת הַתּוֹרָה, עַל הָאָדָם הַזֶּה אֵין מְלַמְדִין זְכוֹת, כִּי הוּא בְּנִקְל יִפִּיל אוֹתָךְ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, תַּעֲשׂוּ כָל מַה שְׁבִינְדְכֶם לֹא לְעוֹרֵר מְדַנִּים בֵּין אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְלֹא לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעַת הַזוּלָת, רַק תִּתְחַזְּקוּ בְּיַחַד, וְתַעֲזְרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּשֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, שׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לָכֶם, כַּמְּאָמְרָם ז"ל (תְּנַחֲמוּמָא נְצִיבִים): בְּנֵהֲג שְׁבַעוּלָם, אִם נוּטַל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קִנִּים, שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת?! וְאֵלוּ נוּטַל אַחַת אַחַת, אֲפִלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא, שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו בְּלֵן אֲגִדָּה אַחַת.

וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן וּמִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, נָא וְנָא תְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַשֵּׁטָן מְעַנֵּן לְעֵשׂוֹת בֵּינֵיכֶם פְּרוּדִים, הָעֵקֶר לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, מְדֵי פַעַם קָם אֶחָד פְּתָאם, שֵׁישׁ לוֹ בְּאוֹתוֹ יוֹם מִשְׁבָּר... אוֹ הוּא מְלֵא עֲצָבִים... וּבָא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּמִתְנַפֵּל עַל אֶחָד עַל לֹא דָבָר, וְעַל לֹא עוֹל בְּכַפּוֹ וְכוּ', וּמִבְּזוּהוּ וּמִחֲרָפוֹ כְּאֶחָד הַרִיקִים, וְתַצְרָה חֲכִי גְדוּלָה, כְּשֶׁרוּצָה לְאַמַּת אֶת דְּבָרָיו... מַה הוּא אוֹמֵר? "בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"שׁ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ לְכָלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲצַלְנוּ לוֹמְדִים רַק דְּרוֹךְ אֶרֶץ וְאַהֲבָה, שְׂאֶחָד יֵאָהֵב אֶת הַשֵּׁנִי, וְיִרְאֶה לְדוּנוֹ לְכַף זְכוֹת, כִּי זֶה הַיְסוּד וְהָעֵקֶר אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּלִי זֶה לֹא יְכוּלִים

לקבל את הלמוד של רבנו ז"ל בשום פנים ואפן, כי היסוד אצל רבנו ז"ל היה תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רלט), שאי אפשר לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אלא על-ידי שלום, כמו שכתוב (תהלים קנג): "אדברה נא שלום"; ולכן תקן האריז"ל, שקדם התפלה צריכים לקבל על עצמו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", כי אי אפשר להתפלל רק אם יש שלום ואהבה בין אחד לשני, וזה כל הלמוד אצלנו. שתזכרו היטב שאין לאדם אף אחד בזה העולם, רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואל ידמה אדם בדתו כאלו יש לו חבר, אין דבר בזה, כל אחד לטובת עצמו הוא דורש. ולכן עקר התכלית רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ואם יש אדם שמתחזק אותי, אני צריך לאהב אותו מאד, אבל ההתחזקות צריכה להיות לקרב אותי אל הקדוש-ברוך-הוא ואל התורה ואל התפלה. ולכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אהבה, סימן ו'): כשתחזק את האדם בעבודת השם יתברך הוא יאהב אותך.

ולכן אנחנו צריכים לחזק אחד את השני רק לעבודת השם יתברך, כי אין שום תכלית בזה העולם רק לחזור אליו יתברך, ולרקד ולשמח בכל יום, כי מה יש לנו להפסיד בזה העולם, כי נשמתנו ירדה מרום גבהי מרומים אל העולם הזה, וכאן זה רק מעבר, ולא יקח הרבה זמן, ואנחנו חוזרים חזרה לרום גבהי מרומים אל עולם הבא, ובין כך אנחנו מקימים את מצותיו יתברך בשמחה עצומה, בין כך אנחנו לומדים את תורתו הקדושה, שהיא חכמתו יתברך, ובין כך עוזרים לעוד יהודים להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, ומחזקים ומשמחים ומעודדים אותם, ובין כך אנחנו מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלנו, שזו תפלה והתבודדות, ומתפללים את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית. ולכן למה לנו להיות בעצבות ובדכאון?! הלא הקדוש-ברוך-הוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא, והכל בהשגחה פרטית, דבר גדול ודבר קטן אינו געשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, כי בכל

תְּנוּעָה וְתנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְלָכֵן מֵה יֵשׁ לָנוּ לְהַפְסִיד בְּזֶה הָעוֹלָם! ?

וְהִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָנוּ עִם אִשָּׁה וּילָדִים, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בָּהֶם רַק אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבַּרֵךְ, וּלְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַקְּאֻמְתִּית, שְׂאֵדָם תָּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ כְּתִיב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טו): "עֹז וְחֻדְוָה בְּמִקוּמוֹ"; אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ שְׂרוּיָה רַק הַשְּׂמֵחָה.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, קוּמוּ נָא וְהִתְעוֹרְרוּ נָא, וְתִשְׁלִימוּ זֶה עִם זֶה, וּבְכַפְרֵט שְׂתַקְפִּידוּ עַל הַשְּׁלוֹם-בַּיִת שְׁלָכֶם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל יַלְדֵיכֶם, כְּמוֹ שְׂאֵתָם שׁוֹמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵיכֶם, וְאֵף אֶחָד שֶׁלֹּא יִגִּיד שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר כֵּךְ — הוּא רוֹצֵחַ, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי בְעֵתֵים הִלְלוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְעִם מִי הֵם מְדַבְּרִים, וּמֵה הֵם עוֹשִׂים! ? וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקָלוֹת, כִּי בְּנַפְשְׁכֶם הוּא.

נָא וְנָא חֲמְלוּ עַל עֲצַמְכֶם, וְתִרְאוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁהוּא הָאָרְה וְזִיו לְנַפֵּשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַצְטַרֵף לְלַמּוֹד דָּף הַיּוֹמִי, וְאֵז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׂיֻכַּל לְסַיֵּם בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, אֲשֶׁר זֶה סְגָלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, כְּמִאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו.

הַעֵקֶר שֶׁבְּשִׁבְתַּת הַזֶּה תִּשְׂמְחוּ מְאֹד מְאֹד, וּבְכֻכּוֹת הַשְּׂמֵחָה וְהַתְּפִלָּה תִּרְאוּ דְּבָרִים יָפִים מְאֹד.

הַמְּאָחַל לָכֶם שִׁבְתַּת שְׁלוֹם...

לט תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בא, ה' שבט ה'תשס"ו.

שלום ובִּרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד כּוֹאֵב לִי, שְׁכָכָר שְׁבוּעִים עָבְרוּ (וְאָרָא בֵּא), וְלֹא שְׁלַחַת לִי דו"ח שְׁבוּעִי, הֵן אִמֶּת שְׁאַתָּה עֶסוּק מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אִמְרַתִּי לָךְ, אִם אַתָּה תִּרְשֵׁם בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ קִצַּת הוֹצָאוֹת וְהִכְנָסוֹת, אֲזִי לֹא יִהְיֶה עֲלֶיךָ שׁוּם עִמָּס בְּסוּף שְׁבוּעָה. אֲנִי מִבֵּין שְׁאַתָּה טָרוּד, אֲבָל לִי זֶה עֲקָרוֹן גָּדוֹל, שִׁיְהִיָּה לִי דו"ח וּפְקוּחַ וְכו'.

אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַקְּהֵלָה, שֶׁתַּעֲבִיר אֶת הַמְּכַתְּבִים שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לְכָל אֶחָד, פִּי בְּכָל יוֹם אֲנִי מְקַבֵּל הַמוֹן מְכַתְּבִים מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִיִּבְנֵאֵל, כָּל אֶחָד עִם הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁלוֹ וְכו' וּבִהְכָרַח לְחִזְקוֹ, פִּי אִם לֹא, מַה יִּהְיֶה נִשְׁאָר?! כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹבֵד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת לְשִׁבְרֵי אֶת הַקְּהֵלָה, וְלָכֵן מְאֹד חָשׁוּב לְמַסֵּר אֶת הַמְּכַתְּבִים.

הַמְּאֻחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לט תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בא, ה' שבט ה'תשס"ו.

שלום ובִּרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

תִּרְאֶה לִהְיוֹת מְסֻדָּר עִם הַזְּמַן הַיָּקָר, פִּי הַזְּמַן הוּא הַדְּבָר הַכִּי יָקָר, וְאִי אֶפְשֶׁר לְקַנּוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּסָף. מְקַבְּלִים אֶת זֶה בְּחִנָּם, אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ מִבְּזוּבִים אֶת זֶה בְּחִנָּם, וְחֻבֵּל מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לְקַיֵּם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שְׁזוֹ הַמְּצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה, וְהִיא חֲמוּרָה שֶׁבְּחֻמוֹרוֹת.

אֲשֶׁר לט תקנו — לט תקנה בַּנְחַל קמט

התמד בלמוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש והלכה בכל יום, ותשמר להתפלל את התפלות הקבועות במנין דיקא.

תעין בשו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לט תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בא, ה' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מצטער שהחלישו את דעתך עם שטיות וכו', לב מי לא נקרע לגזרים, שרואים איך שמכים יהודים ברציחה כזו וכו', שלא יאמן כי יספר, ולכן אל תתבלבל משום ברירה שבעולם, והיום כתבתי לאנשי שלומנו מכתב כללי, וראוי לך לקרא את זה.

העקר הדבק עצמך רק בו יתברך, אשר אין טוב יותר מזה, ובודאי כל מה שעובר זה הפל טוב, אבל אנחנו לא מבינים הרבה דברים וכו', ולכן ראה רק לסלק את הדעת, ולהיות בשמחה תמיד, כי השמחה מרחקת את הדעת.

המאחל לך שבת שלום...

לט תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בא, ה' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר לקנות לעצמו מדת הסבלנות, שזו המתנה הכי יפה שרק

יְכוּלִים לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ, כִּי עִם סִבְלָנוֹת בְּכָל דְּבַר בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם,
יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת הַחַיִּים בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלָךְ, תֵּאֲכִלִי וְתִישְׁנִי וְתִנּוּחִי
הַרְבֵּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת וְהִרְחִיבוּ בְּבֵיתְכֶם
תְּמִיד.

תְּלַמְדֵי אֶת הַבְּנוֹת הָעֶקֶר אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִכְנַס
בְּהֵן בְּשָׁחוֹן עֲצָמִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לט תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! צְרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ, כִּי אֲמַרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל.): יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם,
וְלוֹא עֲזַרְתָּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא יְכוּל לֹ. וְעֶקֶר הָעֲזָרָה הוּא,
שְׁאֵנְחָנוּ מִקַּבְלִים מִהַצְדִּיק אֲמוּנָה וְשִׂמְחָה וְתִפְלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח בְּהִתְקַדְּמוֹת הַמְדַרְשָׁה, רַק זָכַר, שְׁכָל דְּבַר
קְדוּשׁ בָּא לְאָדָם קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, תִּעָבֵר עַל
כָּל הַקְּשָׁיִים שֶׁרַק עוֹבְרִים עִכְשָׁו, עוֹד נִעָבֵר עַל הַכָּל.

הָעֶקֶר שְׁמֹר עַל הַבְּנוֹת, שְׁחַס וְשְׁלוֹם, לֹא תִסְתַּוְבְּכָנָה וְכוּ',
וּבִפְרָטִיּוֹת לְהִיּוֹת רוּעוֹת צֶאֱן וְכוּ', כִּי הִיא סִפְנָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי
הַיּוֹם יֵשׁ בַּחוּץ כָּל מִינֵי טְפוּסִים מְשַׁחֲתִים וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלָכֵן
צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַלֵיָהֶן מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וְשְׁלוֹם וְאַהֲבָה...

לט תקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה עֲכָשׁוּ לְרַכּוֹז עֲצֻמָּךְ קִדְּם עַל דְּבַר אֶחָד, לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהֵר, וְלִבְנוֹת אֶת בֵּיתְךָ, וְאֵת הָעֵתִיד שְׁלֶךְ, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שְׁתִּזְכְּרִי לְמִצָּא בְּחֹרֵר יֵרֵא שְׁמַיִם וְטוֹב לֵב וּבַעַל חֶסֶד, וּבְיַחַד תִּבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַעֲקָר רֵאִי לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּנִיחִי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּפֹאוֹן שְׁתִּכַּנְס אֶצְלְךָ כְּרֻגַע, וְזֶה יִרְחִיב לְבָבְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְזֶה מִמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם הָאָרְה רִוְחָנִית.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת בְּתָךְ וְכוּ', רֵאֵה לְבָדֵק אוֹתָהּ אֶצְל רֹפֵא יְהוּדִי מִמְּחָה, וְלַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שְׂאוּמֵר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכָּה כְּכֹר לְהִתְרַאוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תקסב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בא, ה' שבט ה'תשס"ו.

שלום ובִּרְכָה אֶל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! ממש הִחִיית אותי בזה שנתת לו עוד סכום נכבד על חשבון החובות שלי, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתמיד נצא מחובות בגשמיות וברוחניות.

רק חזק ונאמץ להיות תמיד בשמחה, אשר אין למעלה מזה, כי שמחה פורצת את כל הגדרים והמחצות המסתירות ומעלימות את הקדוש־ברוך־הוא.

המאחל לך שבת שלום...

לט תקסג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר בא, ו' שבט ה'תשס"ו.

שלום ובִּרְכָה יגיעו אֶל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מרב טרדותי בעתים הללו לא היה פנאי להשיבך כרצונך.

מה אמר לך! אין עוד שמחה אצלי יותר גדולה מהפצת ספרי רבנו ז"ל, ובפִּרְטוּיֵת הקונטרסים והחוברות, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל, והולך לי בחיים שיופץ בכל קצוי תבל.

בענין שלי, עדין איני יודע איך יפל דבר, כי עדין מעלילים

אָשֶׁר לט תקסד — לט תקסה בַּנַּחַל קנג

עֲלֵי עֲלִילוֹת שׁוֹא וְשֶׁקֶר וְכוּ', אִף אָנִי מֵאֲמִין, כִּי יִשׁוּעָתִי תְלוּיָהּ רַק
בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְרַק הוּא יוֹצִיאֵנִי מֵהַפֶּחַ יְקוּשׁ שְׁנַפְלָתִי לְשֵׁם.

תִּמְשִׁיךְ לְהַפְיֵץ וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבֵת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ו' שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵת עִם כָּל
הַחֲבֵרוֹת שֶׁלְּמִדּוֹ אֶצְלָנוּ בְּבֵית־סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", הַנִּקְרָא עַל שֵׁם אָם
רַבֵּנוּ ז"ל, מֵתְאַסְּפוֹת פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ בְּכָל לַיִל שְׁנִי, זֶה מְאֹד מְאֹד
מְשֻׂמַח אוֹתִי, שְׂאֵתָן כֻּלָּן מְחֻזְקוֹת עֲצָמָן יַחַד.

וְלָכֵן בְּקִשְׁתִּי שְׂתִּמְשִׁיכוּ לְהַתְאַסֵּף, וְתִגְרְמֵי לִי נַחַת רוּחַ גָּדוֹל
מְאֹד מְזִיחַ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂכַבְרֵהּ כֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכָל
הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, כָּלֵיל יַחְלִפוּ,
וְנִזְכֶּה לְהַתְרַאוֹת בְּשְׂמֵחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבֵת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ו' שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵי לְחֻזַק עֲצָמָךְ מְאֹד, וְתַעֲמְדֵי בְּקִשְׁרָה עִם כָּל הַנְּשִׂים הַצָּעִירוֹת

קנד אָשֶׁר לט תקסו — לט תקסז בַּנְחַל

בוֹגְרוֹת "בֵּית פִּינְגָּא", וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת הָאֲחֵרָאִית לְקַבֵּץ בְּכָל לַיִל שְׁנִי.

בְּעֵינַי הַטִּיּוֹלִים, אָנִי אֲשַׁתְּדֵּל שְׂיִמְשֵׁף לָכֶם פֶּעַם בְּחֹדֶשׁ טִיּוֹל יָפָה, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה מְגִבֵּשׁוֹת יַחַד, כִּי הַיּוֹם כָּלֶם צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת, וּמֵה גַם צְרִיכִים פֶּעַם לְהַתְּפָרֵק מֵהַלַּחֲץ הַתְּמִידִי בְּבֵית.

רַק תִּהְיֶי שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְתֵאֶסְפִּי אֶת כָּלֶם בְּכָל לַיִל שְׁנִי, וְזֶה יִהְיֶה טוֹבָה לְכָלֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לט תקסו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ו' שָׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּוֵדָאִי אַתָּה צְרִיךְ לְשַׁנּוֹת שְׂמֶךָ, כִּי זֶה לֹא שֵׁם בְּכָלֶל, וְשֵׁם "יְרוּחָם" שֵׁם מְצֻלַח בְּשִׁבְלֶךָ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ, וּמִן הַשָּׂמַיִם יִרְחַמוּךָ, אֲבָל תִּפְסִיק לְהִיּוֹת עֶקֶשׁן לְלַכֵּת רֹאשׁ בְּרֹאשׁ בְּקִיר בְּטוֹן עִם אֲשַׁתְּךָ, בְּבֵית צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן, כִּי אִם הוֹלְכִים בְּבֵית רֹאשׁ בְּרֹאשׁ, אִזּוֹ אֵין בֵּית שְׁלֵא צְרִיכִים לְהַתְּגַרֵּשׁ, כִּי מְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת קוֹרָה אֶצֶל כָּל זוּג, אֲבָל מִי שְׂיֹתֵר פִּקְחָה, הוּא הַסִּבְלָן הַכִּי גְדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לט תקסז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ו' שָׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׁלֶךְ.

אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁבַעֲלֶךְ לֹא רוּצָה לְהִתְגַּרֵּשׁ, הוּא רוּצָה רַק לְהִצִּיק לְךָ מְאֹד, שְׂאֵת הַפִּית אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הוּא מִתְגַּרֵּה עִמָּךְ, אֲבָל הוּא לֹא רוּצָה לְהִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּךָ כָּלֵל, זֶה רַק מִשְׁחַק יְלָדִים וְכוּ'. וְלִכֵּן אֵל תִּכְנָסִי בְּלֶחֶץ, תִּשְׁבִּי בְּסִבְלָנוֹת וְתִרְאִי יְשׁוּעָה, תִּשׁוּעַת ה' פְּהֶרֶךְ עֵינַי, אֲסוּר לְהִתְיָאֵשׁ אֲפִלּוּ בַּמְצַבִּים הַכִּי קָשִׁים וְכוּ', אֲבָל אֶת גַּם צְרִיכָה לְלַמֵּד, שְׁעַל בַּעַל לֹא מַגְבִּייהִים יָד, אֲפִלּוּ שְׁזָה לֹא הִיָּה כָּל-כֶּף חֲזַק... "אֲסוּר לְהַגְבִּיֶה יָד עַל אֶף אֶחָד", אֶת זֹאת תִּזְכְּרִי תָּמִיד.

אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, שְׁבִי בְּשִׁקֵּט וּבְסִבְלָנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֹדֵר בֹּא, ו' שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, בַּעֲלֶךְ לֹא צְרִיךְ לַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי אֶת גְּתַת מִכָּה לְבַעֲלֶךְ (כְּמוֹ שְׁפִתְבֶּת לִי), וְלִכֵּן הוּא הַגְּבִיֶה עֲלֶיךָ יָדוֹ, וְנִתֵּן לְךָ חֲזָרָה, פְּתוּב: "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִ'כַּ'ם' קָרְבָן", מִ'כַּ'ם' רֵאשֵׁי תְבוֹת: מ'דָּה כְּנִגְד מ'דָּה; אֲסוּר לְהַגְבִּיֶה יָדִים עַל אֶף אֶחָד, וּמִכָּל שְׁפָן לֹא אִשָּׁה עַל בַּעֲלָהּ, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִבַּעֲלֶךְ, וּלְהִשָּׁלִים עִמוֹ, וְאֵז הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה עַל הָעֲצָבִים, וּמָה שְׂאָדָם יוֹתֵר בְּשְׂמֵחָה, זוֹכֶה לְעֲצָבִים יוֹתֵר רְגוּעִים, וְלִכֵּן תִּשְׁמְעֵי תָּמִיד קִלְטֹת שֶׁל שְׂמֵחָה, וְזֶה יַעֲזוֹר לְעֲצָבִים שְׁלֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בּא, ו' שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת הַהוֹרִים שְׁלֹךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מְזוֹ, כִּי מִסְפְּנִים הַהוֹרִים, מֵה שֶׁעָבְרוּ בְּחַיֵּיהֶם, הָעֶרְב־רֵב הַטְּמְאִים הָעֹבְרִים עַל הַדָּת אֶת כָּל יְלָדֵיהֶם, וְעִכְשָׁו הֵם מְפַזְרִים בְּכָל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, מְעַרְבִים בֵּין גּוֹיִים וְגוֹיֹת רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְזֶה עוֹד קוֹרְאִים 'אַתְּחַלְתָּא דְגַאֲלָה', אוֹי לְטַפְּשִׁים שְׁקוֹנִים אֶת הַכְּפִירוֹת הָאֵלוֹ.

אַתָּה רַק יְכוּל לְפַל עַל פְּנִיךָ, לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מְרַבִּים עָלֶיךָ, שִׁיצֵא מְצַרוֹתָי וְיִשְׁתַּחֲרַר, וּכְשֶׁתִּתְפַּלֵּל עַל אַחֶיךָ תִּתְפַּלֵּל גַּם עָלַי, כִּי זֶה שְׁלֹשׁ שָׁנִים שְׁאַנִּי לֹא יְכוּל לְהַכְּנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי רִשְׁעַת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׂאֵלוֹ ה'רַע־בְּנִים' הֵם שְׁלֵיחֵי הָעֶרְב־רֵב.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בּא, ו' שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

יְרַחֵב לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּכָל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, רַק אֵל תַּכְנִיסִי עֲצָמְךָ בְּלַחֲץ, וְעוֹד תִּרְאִי הַרְבֵּה נְסִים וְיִשׁוּעוֹת שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֵין זֶה עֲצָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּמַרְירוֹת וּבְמַרְהָ שְׁחוּרָה, תִּשְׁמְעֵי

אָשֶׁר לט תקעא — לט תקעב פּנחל קנז

תמיד קלָטת שֶׁל שְׂמֵחָה, וְזֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי. רק
אל תפחדי משום דָּבָר, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, אַף שֵׁישׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׂאִין אָנוּ מְבִינִים.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תקעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתברך, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֵדֶר בּא, ו' שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

ותשאות חן על הבשורות המְשֻׁמְחֹת, שֵׁישׁ אַחֲדוֹת בֵּין אֲנִשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.

מָה אָמַר לְךָ! דְּבַר זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל,
וְלָכֵן חוֹב מְנַח עֲלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְךָ, אַתָּה תַחֲזֹק אֶת הַגְּבָרִים, וְאֲשֶׁתְךָ
תַחֲזֹק אֶת הַנְּשִׁים בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְהַעֲקָר לְהַכְנִיס בְּקֹהֶלֶה אֲוִירָה
שֶׁל שְׂמֵחָה, שְׂזֵה הַעֲקָר, כִּי בְּמִקּוֹם שְׂמֵחָה — שָׁם שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתברך, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֵדֶר בּא, ו' שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

רק חזק ואמץ מאד, וְשׁוּם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, יֵשׁ הַיּוֹם
מַחִין קְטָנִים, שְׂעוּשִׁים רק מְרִיבוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עא); וְרְאוּי לְךָ לְלַמֵּד וְלַעֲיֵן בַּתּוֹרָה הַמְתַקָּה

קנח אֲשֶׁר לט תקעג — לט תקעד בַּנַּחַל

הזו, איך שָׂרַבְנוּ וְ"ל מַגְלָה לְנוּ, שֵׁישׁ מַחִין שֶׁל חוּץ לְאַרְץ (שְׁזָה מַחִין שֶׁל כְּפִירוֹת), אֲשֶׁר הֵם נִקְרָאִים חוֹבְלִים, שְׁחוֹבְלִים זֶה אֶת זֶה, וְלִהְפוֹךְ יֵשׁ מַחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (שְׁזָה מַחִין שֶׁל אֲמוּנָה), שְׂמַנְעִימִים זֶה לְזֶה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וּתְחִיָּה אֶת נִשְׁמַתְךָ הַצְּמֵאָה. וְגַם תֹּאמַר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה הַשֵּׁיכֶת אֶל תּוֹרָה זוֹ מִ"לְקוּטֵי תְּפִלוֹת".

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ו' שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יֵשׁ לְלַמֵּד נְהִיגָה אֲצֵל אִשָּׁה דִּיקָא, כִּי עַם גְּבוּר יֵשׁ בְּזֶה אֶסוּר יַחּוּד, וּמָה גַם יֵשׁ קְלוֹת רֹאשׁ וְכוּ', וְהַדּוֹר הַיּוֹם פְּרוּץ וְכוּ', יֵשׁ הַמּוֹן מְפָקְרִים וְכוּ', וְלִכֵּן אִשָּׁה צְרִיכָה לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְלַמֵּד נְהִיגָה אֲצֵל גְּבוּר, אֲשֶׁר הוּא דְּבָר שֶׁל קְלוֹת רֹאשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁבְּבֵיתְכֶם תִּשְׁרָה רַק הַשְּׂמֵחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ו' שְׁבֻט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְקִרְאָתוֹ.

צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חַכְמִים, כִּי לוֹיֵלָא חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל

אָפֿשר לט תקעה — לט תקעו בַּנַּחַל קנט

הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּכֹל מַעֲשֵׂיהֶם וְדַבּוּרֵיהֶם וּמַחְשַׁבְתָּם, לֹא הָיָה לָנוּ שׁוּם קִיּוּם כְּרַגַּע, וְרֵאיוֹי לָךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַמַּאֲמָר בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מ"ב, וְלוֹמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה בְּ"לִקּוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְזֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת הָעֵינַיִם, מֵה זֶה אֲמוּנַת חֲכָמִים.

הַעֲקָר רְאֵה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּתְרֹאֶה שְׂבִיבֵיתְכֶם תְּמִיד תִּהְיֶה קִלְטֹת שֶׁל נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֻחָה, פִּי הַשְּׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל, וְזוֹכִים לִישׁוּב הַדַּעַת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'); וְרֵאיוֹי לָךְ לְלַמֵּד גַּם אֶת הַמַּאֲמָר הַזֶּה, וְלוֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה עָלָיו.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב...

לט תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

עֲכָשׁוּ סִפֵּר לִי בְּעֵלְךָ, שֶׁהוּא הִגִּיעַ לְפָהּ בְּלִי רְשׁוּתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבָר זֶה, וְאֲנִי מְקַנְיָה מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה, שְׂיִבֹּא בְּרִנָּה רַק עִם רְשׁוּת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַעֲבְרֵי אֶת יְמֵי הַרְיוּנְךָ בְּקִלּוֹת, וְתִלְדִי בְּלִי שׁוּם קֶשִׁי כָּלֵל, וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב...

לט תקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיֶּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְשִׂמְחָתִי כְעַל כָּל הַיּוֹם, כִּי זֶה זְמַן רַב
לֹא שָׂמַעְתִּי מִמֶּךָ.

בְּיָדַי אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁהָרֹפֵא אוֹמֵר כּו', וְלֹא
לִפְחַד, זֶה כְּלוּם, הִרְבֵּה עוֹשׂוֹת אֶת זֶה וְכו', רַק תִּחְזַק אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
הַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת מְאֹד, רְאֵה לְשִׂמְחַת מְאֹד, וּלְשִׂמְחַת אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
וְתִקְבַּע לַעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, הִלְכָה, בְּכָל
יוֹם קִצָּת, וְתִקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְאִזּוֹ אַף פְּעַם לֹא תִחְסַר לְךָ
פְּרִנְסָה, וְהַעֲקָר הוּא שְׂמִיחָה — לְשִׂמְחַת תְּמִיד, שְׂנֵה יִסוּד הַיְסוּדוֹת
בְּחַיֵּי הָאָדָם.

הַמְּאַחַל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב...

לט תקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַת, ז' שָׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אִישׁ חַי רַב
פְּעָלִים, הֵרַב ... שְׁלִיט"א.

מְאֹד מְאֹד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַתְּ שֶׁאַתָּה לֹא מְרַגֵּישׁ טוֹב וְכו' וְכו',
וְהִנְנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שִׁישְׁלַח לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה
מִן הַשָּׁמַיִם, בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ וְשִׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טְפִי דְמִידָה, וְאֶסוּר
לְהִתְיָאֵשׁ מִרְפוּאָה, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי, יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן אֶת
הַכֹּל, וַיֵּשׁ עֲנִין שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

שְׂמַעְתִּי מִגְּאוּן אַחַד שֶׁנִּחַלָּה בַּמַּחְלָה וְכו', וּבָא אֶל הַגְּאוּן
הַסְטִיפְלָר זי"ע, וְשִׁפְף אֶל לְבוֹ עַל מַר נִפְשׁוֹ שֶׁנִּחַלָּה בַּמַּחְלָה הַיְדוּעָה
וְכו', וְהוּא עֲדִין צָעִיר, וּבָא לְהִתְיַעֵץ פְּדַת מַה לַעֲשׂוֹת. וְעָנָה לוֹ
הַגְּאוּן הַסְטִיפְלָר זי"ע בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: הִנֵּה אָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם בְּבִקְרַת
אֶת הַבְּרִיתָא (שְׁבַת קְכו'): אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶם בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְהִקְרָן קִיָּמַת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא וְכו', "וּבִקְוֹר חוֹלִים וְהִתְנַסַּת כְּלָה
וְלוֹיֵת הַמַּת", וְלִכְאוּרָה לְמַה הַכְּנִיסוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים בֵּין מִצְוֹת

”בקור חולים” לְבֵין ”הַלְוִיַת הַמֵּת” — מִצְוַת ”הַכְּנַסַת פְּלֵה” ? אֵלֶּא פֶּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְגַלִּים לָנוּ סִגְלָה לְחֻלָּה שְׁנַחֲלָה — שְׂאֲרִיף יָמִים, הַכִּיָּצֵד ? שְׂיִתְעַסֵּק בְּמִצְוַת הַכְּנַסַת פְּלֵה. וְלִכֵּן בֵּין בְּקוּר חוֹלִים לְבֵין הַלְוִיַת הַמֵּת הַכְּנִיסוּ מִצְוַת הַכְּנַסַת פְּלֵה; וְהָהוּא קָבַל עַל עֲצָמוֹ לְעַסֵּק בְּמִצְוַת הַכְּנַסַת פְּלֵה בְּצַנְעָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לוֹ עוֹד עֲשָׂרִים שָׁנָה, אֵף שְׁהָרוּפְאִים יִיאָשׁוּ אוֹתוֹ.

וְלִכֵּן עֲצָתִי גַם אֲתָה, שְׂתַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּמִצְוַה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, שְׂאֵף אַחַד לֹא יֵדַע, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת וּבְרִיאוֹת.

אֲנִי חָיֵב לְךָ הַפֶּרֶת הַטוֹב, כִּי בַעַת שְׂיִשְׁבָּה וְעַדָּה עָלִי כָּאֵלוֹ שְׂאֲנִי מַחֲתוֹן בְּגִיל צָעִיר (שְׂבֹאֲמַת הַכֹּל שְׂקָר וּמִצוּץ מִן הָאֲצָבַע, וְעַלִּילַת דָּם, עַלִּילַת שְׂוֹא וְכוּ', שְׂהַכֵּל צָחוּק מְכַאִיב), וְאֲתָה הֵייתָ זֶה שְׂהַפְרַת אֶת כָּל הַנְּעֵדָה, וְכָל הַתְּבִיעוֹת הַתְּבִטְלוֹ אֹז, וְעַל זֶה אֲנִי חָיֵב לְךָ הַפֶּרֶת הַטוֹב מְאֹד, וְלִכֵּן אֵיךְ שְׂשִׁמְעֵתִי הַבְּקָר מִצָּבֶךָ, אֲמַרְתִּי לְגַיִס מִנֵּן אֲבָרְכִים לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עַל רְפוּאָתְךָ (נָא לְרֶשֶׁם אֶת שֵׁם אִמּוֹ).

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְהֵאָרִיף יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְשֶׁרֶת אֶת הַצְּבוּר יָמִים רַבִּים.

מָה אֲמַר לְךָ ! זֶה לִי שְׁלֹשׁ שָׁנִים שְׂאֲנִי לֹא יְכוֹל לְהַכְּנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, עַל עַלִּילַת דָּם, עַלִּילַת רֶשַׁע, שְׂהַעֲלִילוֹ עָלַי, לְדַעֲתִי, עוֹד לֹא שָׁמְעוּ מִקְּרָה בְּזֶה, אֲנִי אֲזַרַח אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נוֹלַדְתִּי שָׁם, וְאֵין עָלַי שׁוּם כְּתָב אֲשׁוּם, עֲבַרְתִּי חֲקִירוֹת, וּמְעַכְבִּים אֶת כְּנִיסָתִי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ לִי שְׁנֵי עוֹרְכֵי דִינִים טוֹבִים ... וְ... הַמְּטַפְּלִים בְּזֶה, וְעַדִּין דְּיוֹחִים אוֹתָם בְּלֶךְ וְשׁוֹב.

מִסְפֵּר הַטְּלָפוֹן שֶׁל הָעוֹרֵף דִּין ... לְבַרֵּר מֶה קוֹרָה עִם הַתִּיק שְׁלִי, זֶה ...

הַמְּאָחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּרְפוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לט תקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי בְּשִׁלַּח, ז' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִידֵי "הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּעִיר אֶלְעָד, הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם אֲשֶׁר בּוֹ אַתֶּם מְבַשְּׂרִים בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת עַד מְאֹד, שְׂאֵתֶם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית־הַכֶּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל: "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ".

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי מוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), שֶׁהַצַּדִּיק בּוֹנֶה הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ, וְלִכְן אֲשַׁרִּיכֶם וְאֲשַׁרֵי חֲלֻקְכֶם, שְׂאֵתֶם זוֹכִים וּמְזֻכָּים אֶת הַרְבֵּים, וְתִהְיֶה זְכוּת הַרְבֵּים תְּלוּיָה בָכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁבֵּית־הַכֶּנֶסֶת יִהְיֶה יְסוּד מוֹסֵד לְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וְלְדַבֵּר שֵׁם רַק דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְלִכְרַח מְכַל מִינֵי מַחֲלָקַת שְׁבַעֲעוֹלָם, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה לְכַרַח מִהַקְלָלָה הָאֲרוּרָה שֶׁהַכְּנִיס הַסָּמ"ך־מ"ם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן הַזֶּה, וְהוּא: "גִּזְעָנוֹת", אֶת זֶה צְרִיכִים לְשַׁרֵשׁ לְגַמְרֵי, כִּי זֶה שָׂרֵשׁ הַטְּמֵאָה הַעוֹלָה עַל כָּל הַטְּמֵאוֹת, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה נִתְרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, מִפְּנֵי שְׁנֵאוֹת חֲנָם, וְהַגִּזְעָנוֹת זֶה בְּעֶצְמוֹ הַשְּׁנֵאוֹת חֲנָם, וְלִכְן בֵּית־הַמִּדְרָשׁ שְׁלָנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ" צְרִיף לִהְיוֹת מוֹסֵד עַל אַהֲבַת הַזּוּלָת, וְשֵׁלָא יִמְצָא וְלֹא יִזְכֵּר בֵּינֵינוּ גִזְעָנוֹת, וְאֵז דִּיקָא תְּצַלִּיחוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂתִהְיֶה רְצִינָיִים, וְתִכְנִיסוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּמַרְץ גְּדוֹל מְאֹד, לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְתִתְקַבְּצוּ יַחַד, וְתִרְאוּ שֵׁלָא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, אִם תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אַחֲדוֹת אֲמִתִּית, שְׁפָל אַחַד יִרְצֶה רַק לְבָנוֹת, וְלֹא יִקְנֵא אַחַד בְּהַשְׁנֵי וְכוּ', שֶׁיִּהְיֶה לָכֶם

מבנה של קבע, וזה ברור, שאם מתאחדים יחד ורוצים רק למען רבנו ז"ל, ולקדש את שמו, על-ידי-זה יש הצלחה מרבה מאד.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו להוציא את זה מהפח אל הפעל, ואני מתפלל עליכם, שתהיה ביניכם תמיד אהבה גדולה מאד, ותזכו לקדש את שמו יתברך, ולגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ועל-ידי-זה תרבו את הספסלים, עד שיהיה אפס מקום, וזאת רק אם פונתכם תהיה רצויה, ואז דיקא תצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

רציתי מאד, שתשלוחו לי עוד פעם את הרשימה של משפחות אנשי שלומנו באלעד, ואכתב לכל אחד בפרטיות.

לט תקעט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ז' שבט ה'תשס"ו.

שלום אל היקר לי מאד, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו תגן עלינו ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור להתיאש אפלו במצבים הכי קשים, רק חזק מאד לקנות לעצמך מצות השמחה, ותשמע תמיד קלטות של שמחה, למען שתוכל להחיות עצמך תמיד, ותדע, שאין אדם שלא יעבר עליו בזה העולם איזה משבר וכו', ואשרי מי שיכול להחזיק מעמד בזה העולם העובר, אשר לא כדאי לדאג על עולם שאינו שלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי בְּשִׁלַּח, ז' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּהַצְלָת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין עֲרָךְ לְמַעַלְתָּךְ בְּשָׁמַיִם, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: "הַמְּצִיל נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא", וּבְכַרְטִיּוֹת פֶּה הַצֵּלְתָּ אָדָם מִמָּוֶת בְּטוֹחַ, רַחֲמָנָא לְצַלְוֵנוּ, לְחַיִּים, שְׂכָרְךָ גְּדוֹל מְאֹד, וְרֵאוּי לָךְ לְהִיּוֹת עִמָּהֶם בְּקֶשֶׁר.

בְּצַעֲרֵירוֹתֵי יֵצֵא לִי גַם-כֵּן סְפוּר כְּזוֹה, שְׂזַכְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַצִּיל אָדָם שְׁטַבַּע בְּבִרְכַת שְׁחִיָּה, זָקֵן הַלֵּךְ וְנִטְבַּע בְּתוֹךְ הַבְּרָכָה, וְשִׂמְעָתִי מִרְחוֹק יְלָדִים צוֹעְקִים בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת: "הַצִּילוּ", וְהַתְּחַלְתִּי לָרוּץ כְּחֵץ מִקֶּשֶׁת, וְהִסְפַּקְתִּי עוֹד לְתַפֵּס אוֹתוֹ וּלְהַצִּילוֹ מִמָּוֶת בְּטוֹחַ, וְהַשְׁכַּבְתִּי אוֹתוֹ עַל הַרְצָפָה, וְהַתְּחַיֵּל לְהַקְיֵא הַמוֹן מִיָּם שְׂכָבֵר בְּלַע, וְכָךְ לְאֵט לְאֵט חוֹזֵר אֶל הַכְּרַתוֹ.

לְכֵן רָאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וּשְׂכָרְךָ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּמִי יִתֵּן, שְׁנִזְכֶּה לְצֵאת גַּם לְהַפְּצָה, וּלְהַצִּיל נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת מִמָּוֶת בְּרוּחָנִיּוֹת לְחַיִּים טוֹבִים.

רָאֵה לְחַזֵּק עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ וְיַלְדֶיךָ, וְכֵן אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא סִגְלָה לְהִרְחַבֵּת הַדַּעַת.

נָא וְנָא רָאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׂתִזְכֶּה לְסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעַ פְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י, וּמוּבָא בְּסִפְר "זְכוֹר לְמַרְיָם" לְהַרְמִח"ל זי"ע (פָּרָק כ"א): עֲצָה הַיְעוּצָה שְׂתִתְחַזֵּק הָאִמּוֹנָה בְּלֵב הָאָדָם הִיא — שְׂיִלְמַד

אָשֶׁר לט תקפא — לט תקפב בנחל קסה

פֿרשֶׁת הַשָּׁבוּעַ בְּכָל שָׁבוּעַ עִם פֿרוּשׁ רַש"י, וַיִּדְקֶדֶק וַיַּעֲיֵן בָּהֶם הַיֵּטֵב וְכוּ', עַיִן שָׁם, וְהִיא מַצּוּה דְרַבְנָן. וְרַאוי לְהִזְהַר בְּזֶה מְאֹד, וְזוֹ סִגְלָה לְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקפא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ז' שָׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ כְּבָר פְּמָה פְּעַמִּים, אֲבָל מְרֹב טְרוֹדוֹתִי לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! בְּעֵינַי רַבֶּךָ וְכוּ', בְּוֹדָאֵי הוּא צוֹדֵק, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, נַעֲשֶׂה עֲרֻבוּבֵיהַ גְּדוּלָה בְּפָנִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם הָיָה מִפִּיר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" עוֹבְדֵי ה', בְּוֹדָאֵי לֹא הָיָה מִתְנַגֵּד כָּל־כֶּף, וּבְוֹדָאֵי כְּוַנְתּוֹ לְשָׁמַיִם, כִּי אִם נִכְשָׁלִים וְכוּ', בְּוֹדָאֵי עַדִּיף לְהַשְׁאֵר בְּבֵית וְכוּ'.

וְלִכֵּן עֲצַתִּי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה עַל שְׂצַעְרַתְךָ אוֹתוֹ כִּי כְּוַנְתּוֹ לְשָׁמַיִם, וְתַתֵּן לוֹ כְּמָה מִסְפָּרֵינוּ עַל אַבוֹת, וְכֵן אֶת הַסְּדוּר, וְתִדְרַשׁ בְּשְׁלוֹמוֹ בְּשָׁמַיִם, כִּי הוּא מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן בְּקֶשׁ סְלִיחָתוֹ.

אַתָּה תִּתְחִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהַתְמָדָה רַבָּה עַל־פִּי סֵדֶר הַדָּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְנּוֹ ו"ל (עַיִן שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן עו), וְאֵז טוֹב לָךְ תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקפב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ז' שָׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאַל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, רַק תִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, רַק חֲזַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְהַכּל, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו.): אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה; וּבִזְכוּת הַשְּׂמִיחָה תְּבוֹא לָכֶם שְׂמִיחָה בְּבֵיתְכֶם, שְׂמִיחָה רוּחָנִית, וְשְׂמִיחָה גְּשָׁמִית, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּשִׁלַּח, ז' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נְהַנִּיתִי מְאֹד לְשִׂמְעַ אֵיךְ הַשְּׂמִיחָה עֲבָרָה בְּשִׁלּוֹם, וְכֻלָּם נְהַנּוּ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תִּהְיֶה שְׂמִיחָה בְּבֵיתְכֶם, רַק תִּרְאוּ אֶת וּבְעֵלָה לְהַסְתַּדֵּר וְלָדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂזוּכָה לְשִׁפּוֹךְ אֶת הַלֵּב שֶׁלָּהּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׂיחָה בִּינָה לְבֵין קוֹנֵה, וְאִז תִּמְשִׁיךְ לְעֲצָמָה יְשׁוּעָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּשִׁלַּח, ז' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה יִתְרַחֵב לִבְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה יַעֲזֹר לְךָ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

אֶת צְרִיכָה לְשָׁמֵר עַל הַגּוּף וְלַנְּיוּחַ הַרְבֵּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְכַנִּיסָה בְּלֵב תַקְוָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקפה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר בְּשִׁלְחָה, ז' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַחֲוִיָּה.

לְנִכּוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הָאָבָא וְכוּ', לְדַעַתִּי, מִסְפִּיק שִׂתְּכֹתְבִי לוֹ רַק מִכְתָּבִים, וְזֶה יִהְיֶה מִסְפִּיק לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב, וְאִף שֶׁעָשָׂה מַעֲשֵׂה חֲמוּר וְכוּ', אֲבָל אֶת צְרִיכָה רַק לְרִשֵׁם מֵדֵי פַעַם מִכְתָּב, וְלִשְׁאֹל בְּשִׁלּוּמוֹ, וְזֶה הַכֹּל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, שִׁיחֲזֹרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּיַדֵּי עֲבָרַת יְלָדוֹת לֹא קָלָה וְכוּ', אֲבָל עֲכָשׁוּ תַחֲנֻחֵי עַם בְּעֵלְךָ הַיָּקָר, וְתִהְיֶה שְׁנִיכֵם שְׂמִחִים וְעַלִּיזִים, וְלֵאמֹר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִכְבֹּד וְלִהְבִּין אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה יִהְיֶה פְצוּי אֲמַתִּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ז' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

תְּשׁוּבָתִי, בְּיָדָי שֶׁתִּצָּא לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַחֵן וְהִיפִי וְהַפָּאָר שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי
חֲלָקָה, עִם יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים עֲכָשׁוֹ סֶבֶל גְּדוֹל מְאֹד, וְחֻבֵּל שְׁלֵא נִחְזַק
אוֹתָם בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁהַשְּׂאִיר לָנוּ מוֹהֲרֵינִי וְ"ל
צְנָאָה: הַעֲבָדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה — יְפּוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה.

מִחֲמַת רַב טְרִדוֹתַי אֶקְצֹר, לְעֵת עֵתָה לָךְ בְּכַחֲךָ זֶה, וְהוֹשַׁע אֶת
יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁנִי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ח' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל שְׂיַחֲיוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׁסוּף כָּל סוּף אַתֶּם מִתְאַחֲדִים יַחַד עִם
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" בְּעִיר אֶלְעֵד, וְאַתֶּם רוֹצִים לִפְתּוֹחַ בֵּית
הַמִּדְרָשׁ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", זֶה אֶצְלִי הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה, אֲנִי מְאֹד
מְקַנֶּה שֶׁתִּאֲחֲזוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, כִּי זֶה הַיְסוּד בְּדַעַת רַבֵּנוּ וְ"ל
לְהִיּוֹת מְאַחֲדִים יַחַד, וְרֵאוּי לָכֶם לְהִתְוַעֵד פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ כְּמוֹ מְשֻׁפָּחָה
אַחַת, וְזֶה הִיפִי שֶׁלְמִדְנוּ אֶצֶל רַבֵּנוּ וְ"ל — לְשׂוֹרֵף אֶת הַגְּזֻעֲנוֹת
הָאֲרוּרָה, וְלְהִתְאַחֵד יַחַד עִם כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עוֹ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד

שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמַתִּי, לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְשְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, זֶה יְסוּד מוֹסֵד בְּקִיּוּם בֵּית יְהוּדִי, כִּי הַיְלָדִים תָּמִיד מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂתִּהְיֶה בְּבֵית שְׁלָכֶם אֲוִירָה שֶׁל רְגִיעָה, עַל-יְדֵי שְׂתַפְעִילוּ קִלְטֹת שֶׁל שְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְקַרְרֶת אֶת הָעֲצָבִים. אֲשֶׁרֵי הַבֵּית שְׂתָמִיד מְדַבְּרִים שְׂמָה רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּשׁ שְׂמָה שְׂמֻחָה וְאַהֲבָה וְהַבְּנֵה הַדְּדִית.

אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה אֲנִי כוֹתֵב לְכָל אֶחָד מֵכֶם, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂתִּהְיֶה כְּאִישׁ אֶחָד וּבָלֵב אֶחָד מְאַחֲדִים לַעֲשׂוֹת דְּבָר שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וּלְפַתֵּחַ בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְאֲזוּ תִרְאוּ שְׂבִזְמָן קָצֵר יָבֹאוּ אֲלֵיכֶם מְכַל הָעִיר לְהַצְטַרֵף עִם הַקְּהָלָה שְׁלָכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַת, ח' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

רְאֵי לְהַרְגֵעַ וְאֵל תִּפְנְסֵי בְּלַחֲץ, כִּי זֶה לֹא יָבִיא אוֹתָךְ לְשׁוּם דְּבָר, אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׂבִזְזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְקַנּוֹת לַעֲצֹמוֹ מִדַּת הַסַּבְלָנוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

... נִרוּ יֵאִיר! תִּאֲמִין לִי, שְׂאֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָךְ, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲזֹר לְאַשְׁתָּךְ, וְהַעֲקֹר תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם שְׂחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, כִּי אֵין דְּבָר גְּדוֹל וְחָשׁוּב מִזֶּה, כִּי מִי שְׂמַתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן, יֵשׁ לוֹ דְּבָר שְׂבִמְגִינֵן, וְתִשְׁתַּדְּלֵ לְצִאת לְהַפְּצָה, וְאֲזוּ תָמִיד יִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף בְּכִיס.

אֲסוּר לְזוּג צָעִיר שְׂיִהְיֶה לָהֶם חוֹבוֹת לְמַעְלָה מְעַשְׂרִים אֶלְף ש"ח, זֶה בָּא רַק מְעַצְלוֹת, אֲשֶׁר כָּבֵר אָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מְשַׁלִּי

יט): "טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה", שאחד כל-כף עצל שמניחים לו את האכל על השלחן, וקשה לו לקחת את הכפית מהצלחת עד הפה, ולכן תקום בזריזות בכל יום, ועם מרץ תלך ללמד בכולל חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, ותגרט פמה פרקים משניות, וכמה דפים גמרא, ואז תרגיש ספוק גדול מאד.

נא ונא אל תריבו ביניכם, אלא תשתדלו להיות רגועים, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אתכם מכל רע.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הסתפלתי בתוך המבחן, ואני רואה שאפה מברר את סגיות הגמרא די לעמק, ואני מאד מאד נהנה מזה, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו, רק מה שמכניסים את הראש שלנו בתוך התורה.

בענין בנך ... גרו יאיר, צריכים רק סבלנות, ותהלה לאל, שהתחיל לבוא ללמד בכולל "דף הקהלה". אני מאד שמח, כי זה מראה שבפנימיות הוא רוצה לחזר אל השורשים, וחבל מאד שבשביל רשעת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, כל הבנים והבנות שלנו צריכים לסבל סבל כל-כף גדול, והוא טמא מטמא, רשע מרשע, אשר אני לא יודע, אם היה פעם טמא כזה, כי אחד שמתחזה כרב חרדי, שיגרם שבני הנעורים יחטאו, זה באמת טמא מטמא, רשע מרשע.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שגם הסוף שלו יבוא, ואני

אֲשֶׁר

לט תקצ

בַּנְחַל

קעא

מִבְקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַעֲשֶׂה אֶת זֶה לְמַעַן בְּנֵי וּבְנוֹת
יִשְׂרָאֵל, שְׂמוֹנֵעַ אוֹתָם מִלְּהִתְחַתֵּן, וְאֲנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר מִזֶּה שֶׁהוּא
מוֹסֵר וּמְלַשִּׁין, אֲשֶׁר דִּינוֹ נִפְסַק כָּבֵר בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ, שֶׁהוּא בְּכֻלָּל
מ'מורידים אוֹתוֹ וְלֹא מְעַלִּין, וַיְהִי שְׂמוֹ הַטָּמֵא נִשְׁאָר לְשִׁמְצָה כְּמוֹ
הַמֶּן בְּשַׁעֲתוֹ.

אודות כתיבת ספר תורה, רצייתי מאד מאד שתמשיך בזה: א.
תהיה לך פרנסה, ומה תפסיד מיד ליד? ב. אנחנו מכרחים על הקנין
שיהיה לנו ספר תורה אשכנזי, ולכן תעשה כל אשר ביכולתך
להמשיך לכתב, וגם מזה אל תנח ידך לחזק ולהתחזק בשעור "דף
הקהלה".

נא ונא ראה 'לגנב' בכל יום חמש דקות התבודדות, אשר הוא
דבר גדול מאד, לספר להקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות כל
מה שמעיק לו ומציק לו, ואם היית יודע מה שאפה פועל למעלה
בשמים במשך החמש דקות האלו, היית מאד מאד מתמיד בזה,
לחטף פה חמש דקות ושמה חמש דקות במשך כל היום, וזה ידביק
אותך אל אמתת מציאותו יתברך, שיהיה חקוק בדעתך אשר אין
בלעדיו יתברך כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תהיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מתפלל ומבקש על האבא והאמא, שהקדוש-ברוך-הוא

יִשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף, וְתַמִּיד
יִשְׁמְחוּ בְּשִׂמְחַתְכֶם.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּשְׁמְרֵי עַל הַבֶּן שְׁלֶךְ, שְׁחַס
וְשָׁלוֹם לֹא יֵצֵא לְתַרְבוֹת רְעָה, כִּי מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי עָלֶיךָ, וְאַתָּה
צְרִיכָה לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר אִתּוֹ וּלְהַסְבִּיר לוֹ אִיךָ שְׂאֲנִי אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְאָנִי
רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה צְדִיק וְעוֹבֵד הַשֵּׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחָה, ח' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל
לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שְׂיִישׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְאַתְּ גְּדֹל הַגִּעְגּוּעִים שְׂאֲנִי
מִתְגַּעְגֵּעַ אֲלֵיכֶם, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַקְרוֹב מָאד נִתְרָאָה,
וְיִהְיֶה כְּבָר סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ וְתַחֲלָה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ.

הַעֲקֵר תַּשְׁמְרוּ מָאד מָאד לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְתַשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאֱהָבָה גְּדוֹלָה מָאד, וְתַבְּיֵנוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יָדֵי
הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה, תִּשְׁרָה בֵּינֵיכֶם הַשְּׂכִינָה, וְיִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.
רַק תִּתְחַזְּקוּ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְאֲזוּ תִּרְאוּ יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקצב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאד אני מצטער על זה שאת מבלה את הזמן שלך בשטיות וכו', אשר אמרתי לך את זה עוד לפני כמה שנים, ולצערי הרב, כן קרה. למה שלא תקחי את עצמך בידים?! איך גרים ביחד עם בחור שנה וחצי בלי חתונה?! לדעתי, זה הבחור המתאים לך, ותכף-ומיד תראי להתחתן אתו ותסעי אחריו בכל מחיר, כי לא תמצאי עוד בחור שיאהב אותך כמו הוא, כל הבעיות שנוצרו ביניכם, זה רק מפני שחיייתם בלי קשר נשואין, שזה חיי הפקר, שמחר יכולים לעזוב אחד את השני.

ולכן עצתי אמונה, שתכף-ומיד תתחתני בלי שום שהיות כלל, ותזרקי כבר את התכמות שלך, ואז תהיי הכי מאשרת בחיים, הרי את כבר בגיל שלשים, מה את מחכה?! החיים כל כך קצרים, ולכן תחזרי אל השרש שלך, שהוא הקדוש-ברוך-הוא, ותתחתני עם ... גרו יאיר, וביחד תבנו בית נאמן בישראל, ותתחזקו ביחד באמונה ובקיום מצוות מעשיות, ויהיה לך טוב בחיים.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתציתי אותי הפעם ולא תתחרטי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אָל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות השדוּף והבעיות הרפואיות, ראוי לשאל חנות דעת רופא ממחה, ומה שייגיד פן תעשה, רק אל תכנס בלחץ, הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

ראה לבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אָל ... גרו יאיר.

כמה צער ועגמת נפש יש לי ממך, שאתה לא רוּצה לצינת, ואתה עושה שטיות וכו', ומה יהיה בסופך? לא עולם הזה ולא עולם הבא וכו'.

ולכן תקח את עצמך בנדיה, ותגרס בכל יום ח"י פרקים משניות בסדרן, וזה יטהר אותך מכל השטיות שלך, ותשמר מאד לא להרביץ, ולא להכות אף ילד או בחור שהוא בגילך, פי המגביה ידו על חברו, אף-על-פי שלא הפהו נקרא רשע. אני מאד מקווה, שתחזור בתשובה ותשנה את מעשיך, ואז תצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאוד גדלה שמחתי, שאת מציתת אותי בצניעות הדבור והלבוש, יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה לכל הטוב המיעד לך, רק לחכות עוד קצת, והכל בוא יבוא על הצד הכי טוב, רק תשתדלי מאוד להיות בעלת מדות טובות וצנועה, ולצית את ההורים ולעזור להם, ולא יקח הרבה זמן שאת תהיי הכי מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תקצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את ההודעות וכו'.

את צריכה להבין, כשאיני נמצא בחדר, אין מי שיענה לך, ולכן הטוב והמיטיב לשפך שיח ותפלה רק אליו יתברך, שהוא תמיד נמצא.

אודות השדוף וכו', אם יש ביניכם משיכה וגם שפה משתפת, תגמרו את זה לטוב, העקר, שחס ושלום, שלא יקח סמים וכו', שזה שורף את תאי המוח, וכבר לא יכולים לתפקד, ולכן זה צריך להיות מהתנאים הכי חזקים שיבטיח לך שגומר עם זה.

קצו אָשֶׁר לט תקצו — לט תקצח בַּנַּחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִגְמַר הַכֹּל בְּכִי טוֹב, וּתְבַשְׂרֵי לִי
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ יוֹם טוֹב וְשִׂמְחָה...

לט תקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַת, ח' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהֵיוֹת חֲזוֹק בְּשִׁמְחָה, וְתִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
וְתִמַּיֵּד תְּצִיר בְּדַעְתְּךָ, אֵיךְ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין בְּלַעֲדֵיו
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גִּמּוּר הוּא, וְאַתָּה נִמְצָא בְּאִמְצַע
הָאוֹר, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת אֵין טוֹב מֵהִדְבָּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַת, ח' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם
וְאַתְּכֶה וְהַבְּנֵה הַדְּדִית בֵּינֵיכֶם, וְאֵין עוֹד מִתְּנֶה יוֹתֵר יָפֵה כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם
וְהָאֱהָבָה בְּבִית, כִּי זֶה מִשְׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבִית, וְאֵז כְּבָר לֹא חֹסֵר
שׁוֹם דָּבָר, כִּי בְּמִקּוֹם הַשְּׂכִינָה — שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תקצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, וראה לברח ממקום סכנה וכו', מה לעשות? עכשו הארץ מלאה עם חיצונים, שדים ורוחות וכו', ואסור להתגרות עמהם וכו', ולכן הבורח מן הצרה פקח. ראה וגם ראה מה שקרה, שלא רחמו על אף אחד, והצליפו בהם מפות רצח וכו', ולכן ברח לך מבעוד מועד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבקרוכ מאד יתגלה אור חדש בעולם בכלל, ובארץ ישראל בפרט, וכלם יחזרו בתשובה שלמה.

רק חזק ואמן מאד להתמיד בשעורי תורה כסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל ברציפות: משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך וכו' וכו', וממש תרגיש נעימות גדולה בחייה.

ועל כלם — ראה להרגיל עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, ועל-ידי-זה יאיר עליך מלך הכבוד בהארה נוראה ונפלאה מאד, כי הכל ממנו יתברך, וכל מה שעובר עלינו עכשו, זה רק לנסות אותנו אל מי נברח בעת צרה מרה כזו, שגוזרים גרוש אחר גרוש וכו', וגם אותי גרשו מארץ ישראל, אף שזה מאד כואב וכו', עם כל זאת ההכרח להתחזק ולהחזיק מעמד ולא להשבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחָה, ח' שִׁבְט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתַכְנִיֵּס אֶת הַשִּׁמְחָה בְּכָל הַתְּלַמִּידִים,
כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וּפּוֹתַחַת אֶת הַלֵּב לְקַבֵּל יוֹתֵר אֶת
הַלְמוּד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאָז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

בְּזִמְן הַפְּנוּי שֶׁלָּךְ תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׂוֵה מְטֵהר אֶת
הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמְּאַחַל לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה...

לט תרא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחָה, ט' שִׁבְט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב יִגִיעוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ מְזִמֵּן, אִךְ מְרַב טְרַדוֹתֵי קִשָּׁה לִי
הַכְּתִיבָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה
לְדַעַת, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, בֵּינָן בְּגִשְׁמֵי וּבֵינָן בְּרוּחָנוּ.

רְאֵי שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְאָז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁר לט תרב — לט תרג בַּנְחַל קעט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שִׁיְהִיָּה לְךָ כְּבֹר טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ט' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי יַקִּירֵי ...
גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשָׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֵין עוֹד
יְפִי שֶׁל בֵּית יְהוּדֵי כְמוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(יְבָמוֹת סב.): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּגּוּפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ, עָלָיו
הַכְּתוּב אוֹמֵר (איוב ה'): "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶיךָ".

וְלִכֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְלְהַפְסִיק עִם
הַנְּכּוּחִים וְהַעֲקִיצוֹת וְכוּ', וְלְהַתְּחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה
תִּשְׁרָה בְּבֵיתְכֶם, וַיֵּאִיר עֲלֵיכֶם מְלֶךְ הַכְּבוֹד בַּעֲצָמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ט' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַשְׁלִים עִם בְּעֵלְךָ, אֲנִי מָאד מְקַנָּה, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב, רְאֵי לְהִיּוֹת וּתְרַנִּית, וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ תְּמִיד, אֲנִי מְקַנָּה גַם לְכַתּוֹב
לְבְּעֵלְךָ, וּשְׂגִיכֶם תִּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית,
וְתַצְּלִיחוּ בְּחַיֵּי נַשׂוּאֵיכֶם.

רק חזקי ואמצי מאד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שֶהכל יתהפך לטובה, רק תראי למחל לבעלך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה.

מה מאד שמחתי, אם תמשיך בדרךך אשר לקחת לעצמך להתפלל כל היום תפלות עלי, ותשואות חן לך על זה, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, כל הקלפות והחיצוניים שהולכים ביחד עם הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, התלקטו עלי, ולא מניחין אותי להכנס לארץ ישראל, ואני בטוח, בזכות התפלות שלך והקבלות טובות שקבלת על עצמך, ישברו כל המניעות.

רק חזק ואמץ מאד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותמיד תזכור, אשר הקדוש ברוך הוא הוא בעל-הבית של העולם, "יתפרדו פל פעלי און" (תהלים צב), ולא ישאר מפל אלו הטמאות פלום, רק אם נברח תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י' שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר לי מאד! החיים מלאים נסיונות קשים

ומרים, ועובר על כל אחד מה שעובר, ברוחניות ובגשמיות, וצריכים רק להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, וזה הנסיון של כל אחד, לראות אל מי יפנה בעת צרה.

ולכן אל תהיה בטלן! החזק עצמך ותהיה רק בשמחה, ואף שזה בא לך מאד קשה, תכריח עצמך להיות בשמחה, ועל ידי זה יתרחב לך לדבר עמו יתברך, וזוהי העצה היחידה, שאדם צריך לזכר תמיד את רחמנותו יתברך שמרחם עלינו, ומטה תמיד כלפי חסד, וזה שאמר דוד המלך "ארחמך הוי"ה חזקי" (תהלים יח) — בזה שאני יודע שאתה הוי"ה מרחם עלי, אפלו שאני כמו שאני, זוהי ההתחזקות שלי. ולכן ראה 'לגנב' חמש דקות תפלה והתבודדות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, י"א שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני מאד מבקש אותך, ראה להיות בשלום עם כלם (לרבות עם אשתך), ולמען טובתך הנצחית, תפש תמיד רק אחר השלום והאהבה, כי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי המחזיק ברכה אלא השלום (עקצין ג), ושלום הוא שמו של הקדוש-ברוך-הוא; לכן אשרי מי שמחזיק תמיד במדת השלום.

אדם צריך לכבד את אשתו, וזה יביא לו עצירות, כמאמרם ז"ל (בבא מציעא נט): אוקירו לנשיכו, כי היכי דתתעתרו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַח, י"א שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן שְׂמַעְתִּי שְׁחִזְרַתֶם אַחַד לַשָּׁנִי, וְגִדְלֵה שְׂמַחָה שְׂיִישׁ לִי מִזֶּה —
אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

נָא וְנָא תִפְסִיקוּ לְרִיב וּלְהַתְנַפֵּחַ, הִנֵּה דְאָגַתִּי שְׂיִהְיֶה לְכֶם עַל
שְׁבַת שְׁפַע, נָא לְהִיזוֹת אֹתִי בְקֶשֶׁר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עַרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּשִׁלַח, י"ב שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכְמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן הַכִּי יִפֶּה שְׂאֵתָה יְכוֹל לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב (אִיכָה ג'): "טוֹב לְגֹבֵר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", וְלִכֵּן תִּרְגְּלֵ אֶת
עֲצָמְךָ לְגֵרֶס הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, הִינּוּ מְלַבֵּד סֵדֶר הַיְשִׁיבָה שְׁלֹךְ,
שְׂתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּגֵרְסָא בְּמִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד,
אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהדְרִין מ.ב.): בְּמִי אֵתָה מוֹצֵא
מְלַחֲמָתָה שֶׁל תוֹרָה? בְּמִי שְׂיִישׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמִוֹבֵּא
(מִדְרָשׁ תַּלְפִּיּוֹת), שְׂאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֵנוֹם, וּמִי
שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת, אֵינּוּ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם; וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי
שְׂיִגְרֶס בְּכָל יוֹם כְּפֶה וְכֶמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
כִּי מִשְׁנֵנָּה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְאִם תִּצְיֵת אוֹתִי לֹא תִתְחַרֵּט, וְכָךְ תִּתְנַהֵג
כָּל יְמֵי חַיִּיךָ.

וּתְתַפְּלֵל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְזוֹ סִגְלָה נִגְדַּד מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (אָסְתֹר ט'): "אָמַר עִם הַסֵּפֶר יֵשׁוּב מִחֲשָׁבְתוֹ הִרְעָה", אִם אָדָם אוֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר, תִּתְבַּטְּלֶנָּה מִמֶּנּוּ הַמִּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת. וְכֵן תִּבְרַךְ בְּרַפְת־הַמְּזוֹן מִהַסְּדוּר דִּיקָא, וְזוֹ סִגְלָה לְעִשְׂרֵי-רוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה שְׁתַּצִּיית אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלַּח, י"ב שְׁבָט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בִּיבְנֵי-אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד חֲקוּק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הַשְּׁבַת הַזֶּה נִקְרָאת "שַׁבַּת שִׁירָה" עַל שֵׁם קְרִיעַת יַם סוּף שֶׁקָּרָה בְּשָׂבוֹעַ זֶה. עוֹמְדִים לְפָנָי יַם סוּף, וְלֹא יוֹדְעִים לְאִיזָה צַד לְבָרַח, וּמֵהֵיכָן תִּבּוֹא יִשׁוּעַתְנוּ, וּמִשָּׁה רַבְּנוּ אוֹמֵר לְעַם יִשְׂרָאֵל: "הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת יִשׁוּעַת הַיְזוּ"ה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְכֶם הַיּוֹם", וְהַעֲקֹר שְׁצַרִּיכִים לְזִכֹּר אֲמַר לָהֶם מִשָּׁה רַבְּנוּ: "הַיְזוּ"ה יִלְחַם לְכֶם וְאַתֶּם תִּתְחַרְשׁוּן", הַיְנוּ עַקֵּר הַנֶּס יִהְיֶה כְּשֶׁאַתֶּם תִּשְׁבוּ בְּשֶׁקֶט, וְלֹא תִתְגַּרוּ עִם אֶף אֶחָד, זֶה תִּהְיֶה הַיִּשׁוּעָה הַכִּי גְדוֹלָה.

וְהִנֵּה קָרָה הַנֶּס שְׁנִקְרַע הַיָּם, וּבִגְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֻשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם, וְהַיָּם לָהֶם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם, שְׁזָה נֶס בְּתוֹךְ נֶס, וּדִיקָא אֲזוֹ כְּשֶׁנִּקְרַע הַיָּם, וְעָבְרוּ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָׁה, מָה עוֹשֶׂה מִשָּׁה רַבְּנוּ? "אֲזוֹ יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְהַיְזוּ"ה", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲזוֹ" — כְּשֶׁרָאָה הַנֶּס, עָלָה בְּלִבּוֹ שֶׁ"יִשִּׁיר"

שִׁירָה; וְהִנֵּה אָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם אֶת שִׁירַת הַיָּם, וְאָמְרוּ בְּזֶהֱר
הַקְּדוּשׁ, שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שְׂאוֹמֵר בְּכֹנֶנָה בְּכָל יוֹם אֶת שִׁירַת הַיָּם,
מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וּבִאֲמַת רְאוּי לָנוּ לְהִתְעוֹרֵר וּלְהִבִּין לָמָּה שִׁיְהִיָּה בְּאֲמַת פְּכָה?
אֵלָּא אִם אָדָם מִתְחִיל לְהִכִּיר בְּנַסְיוֹ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אֶתּוֹ,
וְשָׁר עַל זֶה שִׁירָה, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה אֶת אֲמַתֵּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִיךָ
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִם הָאָדָם נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וְהוּא אֶפְלוּ לֹא מִכִּיר אֶת הַנְּסִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (נדה ל.): לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַיָּם אֵינוּ מִכִּיר בְּנִסּוֹ; וְלִכְן
כְּשֶׁאָדָם כֵּן מִכִּיר בְּנְסִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמוֹדֶה
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה עִמּוֹ, וְהוּא
שָׁר שִׁירָה עַל זֶה, מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, שֶׁהַשַּׁבָּת
הַזֶּה תְּהִיָּה לְכֶם שַׁבַּת שֶׁל שְׂמֻחָה, שְׂנֹזֶכָה אַחַר שְׁלֹשׁ שָׁנִים שֶׁל גְּלוּת,
שְׂאֲזֹכָה לְחֹזֵר אֲלֵיכֶם, וְנִתְרָאָה בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כְּרְאוּי לְאָב
שֶׁמִּתְרָאָה עִם בְּנָיו וְעִם בְּנוֹתָיו, אֲשֶׁר הַשְׂמֻחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל
הַשְׂמֻחוֹת.

וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְטוֹבֵתִי וּלְטוֹבֵתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד
מְאֹד עַל הַחֵק, וְחַס וְשָׁלוֹם, לֹא לְהִפָּר אֶת הַחֵק, כִּי מֵעוֹלָם לְמִדְתִּי
אֶתְכֶם, אֲשֶׁר אֲנִי חֲנוּן אֵין לָנוּ שׁוֹם פְּנִינָה אַחֲרַת כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל, רַק לְגוֹר
וּלְהַתְגוֹרֵר כָּאֵן, וְלַעֲבֹד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָה
בֵּין הַהָרִים וְהַגְּבְעוֹת, וּלְטִיֵּל בְּשָׂדוֹת, וּלְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁרָצָה מְאֹד שְׂנֵהִיָּה בְּשָׂדוֹת, וּלְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו, וְכָאֵן הַמְּקוֹם הַזֶּה בְּיִבְנָאֵל הוּא
הַמְּקוֹם וְהַנּוֹף הַכִּי יָפֵה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכָאֵן יְכוּלִים לְגַדֵּל אֶת
הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה, וְכֵן יְכוּלִים לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּשָׁלוֹת
הַנֶּפֶשׁ.

אִךָ דָּא עָקָא, שֶׁהַעֲלִיל עָלַי מִי שֶׁהַעֲלִיל וְכוּ' וְכוּ' עֲלִילַת רָשָׁע,
עֲלִילַת שׂוֹא, עֲלִילַת דָּם, וְהַצְּרֵכְתִי לְהִיּוֹת בְּגָלוּת שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְלִכְן

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, וְזָכְרוּ הֵיטֵב אֶת אֲשֶׁר לַמְדַתִּי אֶתְכֶם, וְאָנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם תָּמִיד:

כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה שְׁלֵמָה, כְּלָנוּ בְּנֵי אֲבָרָהִם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֵינן בְּמִלּוֹן שְׁלֵי מְלָה כְּזוֹ: "חֲלוֹנִי" "דְּתִי", אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ יְהוּדִים, וְלָכֵן עָלִינוּ לְכַבֵּד אֶת כָּלָם, וְלְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, וְלֹא לְהַפְרִיעַ לְאֵף אֶחָד מִשְׁכִּנֵּינוּ. אֶחָד נוֹסֵעַ, לְצַעֲרָנוּ הַרֵב, בְּשַׁבָּת, זֶה לֹא הָעִנְיָן שְׁלָנוּ, צָרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּידוּעַ מֵה שְׁאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע: "כְּשֶׁאָדָם רוֹאֶה חֲלוּל שַׁבָּת, יֵדַע שֶׁיֵּשׁ אֶצְלוֹ אוֹתָהּ עֲבָרָה", וְאֶפְלוֹ שְׁחֹזַר בְּתִשׁוּבָה, אוֹלֵי עֲדִין דְּבוּק אֶצְלוֹ הַחֲלוּל שַׁבָּת שְׁחָלַל פָּעַם וְכוּ' וְכוּ'. וְלָכֵן הָעֵצָה רַק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֶסוּר לְהַפְרִיעַ לְשָׂכֵן, וּמְכַל שְׂפָן לֹא לְעַצְבָּן אֶת הַזּוּלָּת, כְּשֶׁהוּא נוֹסֵעַ עַל הַרְחוּב, אֶסוּר לְלַכֵּת בְּאֲמֻצֵּעַ הַרְחוּב, כִּי זֶה נִקְרָא הַתְּגָרוֹת שְׁמִתְגָּרִים, וְגוֹרְמִים לוֹ יוֹתֵר שְׁנֵאת הַדָּת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלָכֵן צָרִיכִים לְהַקְדִּים לוֹ "שַׁבָּת שְׁלוֹם", אֲבָל לֹא לְהַפְרִיעַ לְאֵף אֶחָד.

אֶת זֶה אָנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם כְּכֹר שְׁנִים עַל גְּבֵי שְׁנִים, אֵף שְׁזָה אֲשֶׁר מֵעַלִּיל עָלַי עַלִּילוֹת שְׁוֹא, עַלִּילוֹת רָשָׁע, עַלִּילוֹת דָּם, מִסִּית וּמְדִיחַ כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ מִפְּרִים אֶת הַחֵק, הָאָמֶת הוּא עַד לְעֲצָמוֹ, וְיַעֲדֵד שְׁאֵין לָנוּ שׁוּם כְּוִנָּה לְהַפְרִיעַ אֶחָד לְשָׂנִי, אֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק שְׁלוֹם וְשְׁלוּהָ.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתִּלְכוּ רַק עַל הַקּוֹ הַזֶּה, וְזֶה מֵה שְׁלַמְדַתִּי אֶצְל רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֵק א', סִימָן רַפּב), בְּסִגְיָה הָעֲמֻקָּה עֲמֻק עֲמֻק מִי יִמְצָאֵנוּ, סְגִיּוֹת "אֲזַמְרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי", שְׁזוֹ סְגִיָּה מְאֹד מְאֹד רַחֲבָה, (אִיּוֹב יא): "אֲרַפֵּה מֵאַרְץ מִדְּבָר וּרְחֲבָה מִנִּי יָם", וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְתַלְמִידוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל: אִם הֵינּוּ יְכוּלִים לְקַיֵּם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת אֶת הַסְּגִיָּה הָעֲמֻקָּה הַזֶּה, שְׁמַגְלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְדוֹן אֶת הַזּוּלָּת לְכַף זְכוּת, מִזְמָן הֵינּוּ יְכוּלִים לְקַרֵּב אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל אֵלָיו

יִתְבַּרְךָ, וְהָיִיתָ שְׂאֲנַחְנוּ עֲדִין רְחוּקִים מִלְּהִבִּין הֵיטֵב אֶת פְּנוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן אֵין בְּכַחֲנוּ עֲדִין לְקַרֵּב אֶת הַזּוּלַת אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, תִּרְחַמּוּ עָלַי, וְתִבְיֵנוּ אֶת הַסֶּבֶל שֶׁסְּבִלְתִּי, וּמָה גַם שְׂאֲתֵם סְבִלְתֵם זֶה שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים בַּחֲנָם עַל לֹא דָבָר, רַק עַל הַסְּתוּת הַפְּרוּעוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן אָנִי מִבְּקֵשׁ, שְׁכַל אֶחָד יִזְהִיר אֶת חֲבֵרוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו, שְׁחַס וְשְׁלוֹם לֹא יִפְרוּ אֶת הַחֶק, וְתִצִּיתוּ אֶת הַסְּדֻרִים שְׁלָנוּ, כִּי בְּנַפְשֵׁי וּבְנַפְשֵׁכֶם הַדָּבָר, וּמִי שִׁיפֵר אֶת הַחֶק, אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתוֹ, שְׁלֹא יִבּוֹא בְּתוֹךְ הַד' אֲמוֹת שְׁלִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי מִסְפִּיק סְבִלְתִּי וּמִסְפִּיק סְבִלְתֵם אֲתֵם עַל לֹא דָבָר. וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ, אָנִי לֹא רוֹצֵה שְׁיִמְצֵא בְּקֵהֲלָתְנוּ אֶחָד שְׁלוֹקֵחַ סְמִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה לֹא מְקוֹם גְּמִילָה, אוֹ אֶחָד שֶׁמִּפֵּר אֶת הַחֶק יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה, אִפְּלוּ דָבָר קָטָן, שֶׁהוּא חוֹנֵה סְכִיב בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ בְּמְקוֹם שְׂאֲסוּר לְחִנוּת, אָנִי לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ בְּקֵהֲלָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, וְאָנִי מְאֹד מְקַפֵּיד שְׁלֹא נִפְרֹ אֶת הַחֶק בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ הִיא הַקְּהֵלָה הַכִּי יִפְה בְּהַעוֹלָם, הָאֲחָדוֹת שְׁבִינְנוּ, הָאֲהֵבָה שְׁבִינְנוּ, הַחֶסֶד שְׁבִינְנוּ, עֲקִירַת הַגְּזוּעוֹת מֵאֲתָנוּ, זֶה אֵין בְּשׁוּם קֵהֲלָה בְּעוֹלָם. וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲתֵכֶם, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר הַזֶּה, וּנְחַנְּךָ אֶת יְלָדֵינוּ לְקִדְשָׁה וּלְטָהָרָה.

וְאָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲתֵכֶם שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי, שְׂאֲזוּפָה לְבַצֵּעַ אֶת כָּל חִפְצֵי וְרוֹצוֹנֵי, לְהַחֲדִיר בְּכֶם רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְשִׁתְּהִיָּה בִינְנוּ אֲהֵבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וּכְמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (תִּי־מוֹהֲר"ן, סִימָן רצב): הַעוֹלָם רְאוּי שִׁתְּמָהוּ עֲצָמָם עַל הָאֲהֵבָה שְׁבִינְנוּ; בּוֹאוּ וּנְגַשִּׁים אֶת זֶה לְהִלָּכָה וּלְמַעֲשָׂה, שְׁלֹא יִמְצֵא אֶחָד מִבֵּין כָּל הַקְּהֵלָה שֶׁמִּתְחִיל עִם הַזּוּלַת, אָנַחְנוּ רוֹצִים רַק לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְאֵהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִידַע שְׁכָלְנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים יד): "בְּנִים אֲתֵם לְהוֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת יג): לֹא תַעֲשׂוּ אֲגֻדּוֹת אֲגֻדּוֹת, אֲלֵא כָלְנוּ נִהְיֶה אֲגֻדָּה אַחַת; וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא

נִצְבִּים): בְּנִהַג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קִנְיִים, שְׁמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת, אֲפֵלּוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין, עַד שֶׁיְהִי כֻּלָּן אֲגָדָה אַחַת; זֶה כָּל הַלְמוּד שְׂאִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם כָּל הַשָּׁנִים.

הַעֲקָר תִּזְכְּרוּ הַיָּטֵב מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): לְפִי שְׁבַשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וַרְשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזָה מְסַגֵּל לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָּל הַמְשָׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו.

וְכֵן תִּרְאוּ לְגֵרָם בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מ.ב.): בְּמִי אֶתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת), שְׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גִּיּוֹנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת, אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלַחָה נִצְחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נִשְׁמ"ה. וְכֵן תִּתְמִידוֹ מְאֹד בְּלְמוּד גְּמָרָא כְּסִדְרָן, עַל-פִּי סֵדֶר הַדֶּף הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל לְגֵרָם דֶּף אַחַר דֶּף מֵהַתְּחִלַּת הַש"ס, עַד שְׁיִזְכָּה לְסִיָּם אֶת כָּל הַש"ס, שְׂאֹז יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צֶלֶם אֱלֹקִים. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה מ.ד.): "וּבִגְיַת בֵּיתְךָ", זֶה גְּמָרָא. אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם אֲפֵלּוּ בְּגֵרָסָא בִּבְלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסַפְתָּא, רֵאשִׁי תְבוֹת בִּי"ת, שֶׁיִּבְנֶה לְעֲצָמוֹ בִּי"ת נִצְחִי, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיָּכוֹל לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד "דֶּף הַיּוֹמִי", שְׁזָה לְמוּד הַשָּׁוֶה לְכָל גִּפְשׁ, וּבְפִרְט שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָנוּ מִגִּיד שְׁעוֹר נִפְלָא — ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זָכְרוּ הַיָּטֵב מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֲלֵא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה בְּלִבָּד; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיָּכוֹל 'לְגַנֵּב' אִיזָה זְמַן וְלִבְרַח אֶל הַכּוֹלֵל הַנִּפְלָא

שָׁלְנוּ "אוֹר הַמַּאִיר", אָשֶׁר ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹמֵד בְּרֵאשׁוֹ, וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר הַכּוֹלֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהִקְהֵלָה שָׁלְנוּ תִהְיֶה מְקוּם תּוֹרָה.

אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים! אֵלָּא תִצְאוּ בְּכֹל יוֹם לְהַפְצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּמֶרֶץ הַכִּי גָדוֹל, וּלְקַרֵּב אֶת כָּלל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת דִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשִׁתְּהִי אֶהְבֶּה גְדוּלָה בֵּין כָּלל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אָשֶׁר הִזְכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הִזְכִּיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבֵּים, שְׂאֵז זְכוּת הַרְבֵּים תִּלְוֵי בּוֹ.

גַּא וְנָא רְאוּ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי, כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְאַהֲיֶה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה עַל זֶה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיִּצְיָתוֹ אֶת הַסִּדְרָנִים, וּמִי שֶׁמִּפָּר אֶת מַה שֶׁהֵם מְבַקְשִׁים, הוּא פְּשׁוּט מְצַעֵר אוֹתִי, וְגוֹרֵם לִי רַע, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה בְּמַחְצָתִי.

לט תרי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי יְתָרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַבֵּן שְׁלָכֶם, הַיּוֹם בְּבִקְרָה הוּא נִהְגָּה בְּרִכְבּ שְׂאֵחָד מִמֶּנּוּ לֹא לְנִהְגָּה, זֶה מִמֶּשׁ סִפְנֵת נִפְשׁוֹת וּרְצִיחָה, הוּא הִיָּה יְכוּל לְאַבֵּד שְׁלִיטָה, וְלִהְיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרֵים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְאֲסוֹר לוֹ דְּבַר כְּזֶה, כִּי אַתֶּם יְכוּלִים לְהִסְתַּבֵּף עִם הַחֹק, וְלִמָּה לָכֶם אֶת הַצָּרָה הַזֹּאת, וּמַה גַּם שְׂזוֹ סִפְנֵת חַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, אֵיךְ אַתָּה מוֹסֵר רֶכֶב לִילָד בְּגִיל שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה לְנִהוּג, הֲרֵי בְקָלוֹת אַתָּה יְכוּל לְשַׁכַּת בְּבֵית סִהַר בְּשִׁבִיל דְּבַר כְּזֶה, וְעוֹד — זֶה עֲנִיָּן שֶׁל רְצִיחָה, הַיֵּלֵד יְכוּל לְאַבֵּד שְׁלִיטָה וְלַהֲרִיג אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים, וְאַתָּה נִקְרָא פּוֹשֵׁעַ וְכוּ', וְאִינִי יוֹדֵעַ וּמִבִּין לְמָה תִּהְיֶה מִפְקָר כְּזֶה?! וְלִכֵּן אָנִי מֵאֵד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תַעֲשֶׂה עוֹד דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, כִּי זוֹ סַכְּנַת חַיִּים וּפְקוּחַ נַפְשׁ, וְנִכְנָס בְּגִדְרֵי רְצִיחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לט תרבי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֲרַר וְלִשְׁעַר אֶת הַשְּׂמִחָה שֶׁהַכְּנֶסֶת בִּי אֶתְמוּל, אֵיךְ שֶׁרְאִיתִי אֵיךְ שֶׁעֲשִׂיתָ תְּקוּן נִפְלֵא בְּעֲנִיָּן הַחֲנִיּוֹת, זֶה הִיָּה מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, פְּלֵאִי פְּלֵאִים, כִּי תַעֲשֶׂה כָּל זְמַן שֶׁאֲנִי נִמְצָא כָּאֵן, כִּי שְׁלֵא יִהְיֶה טְעֵנוֹת לְאֵף אֶחָד מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שֶׁאֲנִי מִפְּרִיעַ וְכוּ', אֲדַרְבֶּה, יִרְאוּ כָּלֶם שֶׁאֲנַחְנוּ מְסֻדְרִים בְּהַכֵּל, וְאֵין אֲנַחְנוּ מְעַנְיָנִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה תַגְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, אֶלֶּא אֲנַחְנוּ קֹהֵלָה שְׂקֻטָה, שְׁלֵא רוֹצִים לְהַפְּרִיעַ לְאֵף אֶחָד.

אָנִי מְקַנֶּה לְרְאוֹת אֶת בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּדֵי לְזָרוּ מִשְׁהוּוּ בְּשִׁבִילוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְתוֹדָה רַבָּה עַל הַכֵּל...

לט תריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, ח"י שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְעִנֵּיתִי בּוֹ הַרְבֵּה, קִדְּם עָלִי לומר לְךָ, כִּי בִּבְקוֹר הַזֶּה אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוֹם פָּנִים לְהֶאָרִיךְ מִפְּנֵי כַּמָּה טְעָמִים שְׁמוּבָנִים, וְלָכֵן אָבּוֹא בְּקִצְרָה, קִדְּם אָסוּר לְהִשָּׁבֵר, אָנִי לְמִדְתִּי בְּשַׁעוֹר קָבוֹעַ עִם תְּלִמִּיד אֶחָד כַּמָּה חֲדָשִׁים, וְלִבְסוּף הָיוּ בְּשַׁעוֹר קָרוֹב לְמֵאָה תְּלִמִּידִים, וְלָכֵן אֶף שֵׁשׁ רַק תְּלִמִּידוֹת אֶחָדוֹת — אָסוּר לְהִשָּׁבֵר, אֶלָּא לְהִיּוֹת חֲזָק עִם רְצוֹנוֹת טוֹבִים.

בְּעֵינַי כֶּסֶף וְשֹׁכֵר וְכו', צְרִיכִים לִידַע שֶׁכָּל הַתְּחִלוֹת קְשׁוֹת, אֲבָל לִבְסוּף מִתְגַּבְּרִים עֲלֵיהֶם, וְכֵן אֶתָּה יָכוֹל לְצַאת וְלֶאֱסֹף תְּרוּמוֹת עֲבוּר הַמְדַרְשִׁיָּה, וְכֵן לְדַרֵּשׁ בְּרַבִּים, כִּי שְׁלִיחֵי מְצֻה אֵינָם נְזוּקִים אִם בּוֹנֵתֶם הִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם.

בְּעֵינַי הַלְשׁוֹן הָרַע וְכו', אֵל תִּפְחַד כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה אִם מְדַבְּרִים עָלֵינוּ, וּמוֹצִיאִים לַעַז וְשִׁקְרִים עַל קְהֵלְתָנוּ, זֶה סִימָן טוֹב, שְׁאַנְחָנוּ הַיּוֹלָכִים בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר, כִּי אוֹי וְאֵבּוֹי אִם כָּלֵם הָיוּ מִסְפִּימִים אֶתְנוּ, כִּי כָּלֵל מִנְחָ בְּיַדֵּינוּ מִצְדִּיקִים קְדְמוֹנִים, אֶשֶׁר אִם אֵין הַתְּנַגְדוֹת עַל הַדְּבָר, סִימָן שְׂגוּה אֵינוֹ בָּא מִצַּד הַקְּדוּשָׁה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מִוֶּהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב): כְּשֶׁנִּתְעוֹרֵר קוֹל הַקְּדוּשָׁה נִתְעוֹרֵר נִגְדוֹ קוֹל הַבְּרָה שֶׁל הַסֵּטֶרָא אַחֲרָא. וְלָכֵן אֵל תְּשִׁים לֵב לְכָל זֶה, רַק תִּתְחַזַּק, וְתִתְחַזַּק אֶת חֲבֵרֶיךָ שְׁבֵאוֹ לְכָאוֹ, אֶשֶׁר סוּף כָּל סוּף יִקְרִים אֶצְלָנוּ מֵה שְׁאֵמֵר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם: "טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב". הַשֵּׁם טוֹב שְׁלָנוּ יוֹצֵא, תְּהִלָּה לְאֵל, בְּכָל הָעוֹלָם, וְהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ רַק גְּדֻלָּה וְצוּמַחַת, עַל אֶף שְׂגוּה לְאֵט, אֲבָל תְּהִלָּה לְאֵל, כָּלֵם רוֹאִים אֵיזוֹ חֲמָמָה נִפְלְאָה זֶה! וְאֵל תִּשְׁכַּח, כִּי זֶה שְׁלֵשׁ שָׁנִים הָיִיתִי בְּגִלוּת, וְלֹא יִכְלָתִי לְהַכְנִס מִפְּנֵי הַסֵּתֵת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְזֶה לֹא דְבָר

אֲשֶׁר לט תריד — לט תרטו בנחל קצא
פשוט, שְׁקֵהֲלָה תַחֲזִיק מֵעַמֵּד מִשֶּׁךְ זְמַן רַב כְּנֹה, וְתִצֵּא תִהְלֶה לְאֵל,
מִחֲזָקַת בְּיֹתֵר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, ח"י שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הָרַב הַחֲסִיד אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, עוֹסֵק בְּצָרְכֵי
צְבוּר בְּאַמוּנָה הַרַב ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב תְּלִמִּידֵי, הַגָּרִים בְּעִיר אֶלְעָד,
מוֹנִים בַּיּוֹם כְּבָר קְבוּץ גָּדוֹל, וְנִצְרָכִים לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ פְּרָטִי עֲבוּרִם,
וְלִכְּנֵן הַנְּנִי לְהַמְלִיץ בְּעֵדֶם, הִיּוֹת שְׂאֵתֶם עוֹזְרִים לְכָל הַחֲסִידוֹת וְלְכָל
הַזָּרְמִים, תִּיַקֵּר נָא גַם הַקְּבוּצָה הַזֹּאת בְּעֵינֵיכֶם, וְלִרְאוֹת לְעוֹזֵר לָהֶם
כְּכֹל אֲשֶׁר בִּיכְלִתְכֶם, כִּי מִהַגָּרְעִין הַזֶּה תִּצְמַח לְכֶסֶף עֵדָה גְּדוֹלָה,
וְיִהְיֶה לָכֶם אַחֲרֵי-כֵן מֶהֱם תוֹעֵלֶת גְּדוֹלָה כְּמוֹ שְׁהִיָּה בְּעֵבֶר וְיֹתֵר
מִזֶּה, וְדִי לְמַבִּיז, וְעַל כֵּן רְאוּ לְעַמֵּד בְּעֶזְרַתְכֶם, וּשְׁלַח לְחַמֵּךְ עַל פְּנֵי
הַמַּיִם וְגו'.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּשְׁתַּדְּלֵי לְעוֹזֵר לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוֹ, וְכֵן מִשְׁפַּחַת
... שְׂיַחֲיוֹ, כִּי הֵם נִמְצָאִים בְּמִצַּב פְּרִנְסָה וְכִסְפֵי נוֹרָא וְאִים, יִרְדּוּ עַד
כְּפַר לָחֶם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְלִכְּנֵן תִּרְאִי בְּמָה יְכוּלִים לְעוֹזֵר לָהֶם,

קצב אָשֶׁר לט תרטז — לט תריז בַּנְחַל

וּבִפְרָטִיּוֹת מֵהַבָּשָׂר שֶׁשָּׁחַטְנוּ אֶת הַכֹּבָשִׁים, שִׁיתָנוּ לָהֶם בָּשָׂר, וְכֵן כָּל
מֵה שָׂרֵק יְכוּלִים לָתֵת לָהֶם מִצְרָכֵי מְזֹזֵן, וּלְמִצְוֵה רַבָּה יִחָשֵׁב.

רק חזקי ואמצי, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הַנְּנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, הִיּוֹת שֶׁמְסֻתוֹכֵב בְּסִבִּיבָה אֶדָם פְּלִילִי,
וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִיְתָה לָךְ טוֹבֵת הַנָּאָה מִמֶּנּוּ בְּכִסְפִּים וְרִכְבֵּי, וְאֲנִי רוֹצֵה
שִׁיצֵא תִכְף-וּמִיד מִכָּאֵן, כִּי יֵשׁ לוֹ עֶבֶר פְּלִילִי, וְאֲנִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן
לֹא רוֹצֵה אֲנָשִׁים פְּלִילִיִּים בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ,
תִּתְרַחֵק מִמֶּנּוּ בְּעוֹד מוֹעֵד, לְפָנַי שִׁיפְלִיל אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן שְׁמֵעֵתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁחִפְּשָׁת אוֹתִי.

הִנֵּה הַהֶכְרַח לומר לָךְ שֶׁהִגִּיעַ גֵּזֶק לְרִכְבֵּי יוֹתֵר מֵאֲלָפִים וְחֲמֵשׁ
מֵאוֹת ש"ח, כִּי כָּלֵם קָפְצוּ עַל הַרִכְבֵּי, וְהַרִכְבֵּי הַזֶּה הִזָּה שְׁכוּר, וְלִכֵּן
רָאָה לְהִיּוֹת בְּקִשְׁר עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת הַגֵּזֶק. חָבַל מְאֹד
שֶׁלֹא הָיָה מְטַעַמְכֶם שְׁמִירָה, כִּי הַקֶּהֶל דִּחְקוּ מְאֹד מְאֹד, מִמֶּשׁ הָיָה
פְּקִיחַ נִפְשׁ.

אָשֶׁר לט תריח — לט תריט בַּנְחַל קצג

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׂמְחַת אֶת הַהוֹרִים, וְאֶת הַמְשַׁפְּחָה שְׁלָכֶם,
וַיְהִי רָצוֹן שְׁנָה יְהִי תְקוּן לְאַחֲוֹתָךְ הַי"ד, וּזְכוּת הַסֵּפֶר תּוֹרָה שְׁאַתֶּם
מְכַנְיָסִים בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ, יְהִי לְזְכוּת נְשִׂמְתָּהּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מָאד רָצִיתִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, אַךְ טְרַדוֹתֵי הָיוּ לְמַעְלָה רַאשׁ, וַתְּהַלֵּךְ
לְאֵל, הַשְׂמַחָה בְּפָרִיצַת כָּל הַגְּבוּלוֹת לְמַעְלָה מִהַמְשַׁעַר, כִּי זֶה לִי
שְׁלֹשׁ שָׁנִים רְצוּפוֹת שְׁהַרְשָׁעִים הִרְחִיקוּ אוֹתִי מִיְּבִנְאֵל, וּמִצְאָתִי שָׁם
הִרְבָּה מֵהַלְתֵּקוֹן, הַיּוֹם חֲזַרְתִּי, וּבְעוֹד כְּפֹה שְׁבוּעוֹת אֲנִי חוֹזֵר,
וְאֲשָׁבוֹת שְׁתֵּי שְׁבָתוֹת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְבוֹא לְגוֹר בְּקִבְעוֹת.

אֲנִי מָאד שְׂמַח, שְׁנַתְּנוּ לָךְ עֲבוּדָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְהַקְהָלָה תִּתְבַּסֵּס בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְאֲזוּ לֹא
תִצְטָרֵף כְּבָר לְנִסְעַת לְחוּץ לְאַרְץ, כִּי תִהְיֶה לָךְ מְשַׁכְּרַת מְכַבְּדָת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

הִנֵּה שְׂמַעְתִּי שְׁבוֹנְכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִתְכַּוֵּן לְבוֹא לְכָאן, אֲנִי
מְכַרַח לְהַזְהִירְכֶם, שְׁפֹה אֲצִלִּי לֹא אֶתֵּן לוֹ דְרִיסַת רָגֶל, וּבְחוּץ הוּא
יִתְקַלְקַל לְגַמְרִי, וְלִכֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּתְּנוּ לוֹ לְנִסְעַת, כִּי זֶה

קצד אָשֶׁר לט תרכ — לט תרכא בנחל

סכנה ברוחניות ובגשמיות בשבילו, וחבל שיקלקלו את השם שלו כאן, ראו כי הזהרתם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרכ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הנה מסתובב בסביבה אדם מבחוץ, שיש לו עבר פלילי, והוא רוצה להפליל אברכים צעירים, ואתה אחד מהם, הוא בא במתק לשונו, נותן כסף, מלווה כסף, וגם נותן את הרכב לנסע, ההכרח לי להודיע לך, שכל הענין הזה מאד מסבך ופלילי, ובקלות אתה יכול לשבת בבית-הספר, ויתפרו עליך תיק על לא דבר, ועל-פני אני מזהיר אותך בכל מיני אזהרות, חוסה על נפשך ועל נפש ביתך, אל תקח שום טובת הנאה מהאדם הזה, ואף שזה יצר הרע גדול לנסע עם רכב חדש שמציע, אבל כל הענין הוא פלילי, ובקלות יפלילו אותך, ותהיה מהצועקים ואינם נענים, ראה כי הזהרת!

רק חזק ואמץ, ותתפלל בכל יום שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, ואז תצליח ברכך, ולמען טובתך הנצחית, תתבודד להקדוש-ברוך-הוא חמש דקות שיהיה לך ישוב הדעת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרכא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מָאד מָאד אֲנִי שְׂמַח, שְׂכַתְבָּתָּךְ עוֹד שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים, וּכְבֹר תִּקְבַּל
עַל זֶה כֶּסֶף, וְרָצִיתִי מְאֹד מְאֹד, אִם אֶפְשֶׁר בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים לְהִזְדַּרֵּז
(כְּמוֹכֵן לֹא עַל הַחֲשׁוֹבוֹן יִפִּי הַפְּתִיבָה שְׁלֹךְ), כִּי אֲנִי רוֹצֵה תִּכְוֶה-וּמְיָד
אֲחֵר סֵפֶר תּוֹרָה זֶה לְכַתֵּב אֶצְלָךְ עוֹד סֵפֶר תּוֹרָה כְּזֶה.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
שְׂמַחְתִּי לְרֹאוֹת אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂמַחִים וְעֲלִיזִים, וּבְקִרּוֹב מְאֹד אֲנִי
חוֹזֵר.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

רַק אֶתְמוּל חוֹרְתִי מְנִסֵּיעֲתִי, וְנִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁנִפְלֹתֶם קָרְבַּן
לְרִשָּׁע עָרוּם, שְׁפָל עֲבוֹדָתוֹ הִיא רַק לְסַחֵט כְּסָפִים מֵאֲנָשִׁים תְּמִימִים
וְכוֹ' וְכוֹ', לֹא הָאֲמִנְתִּי שֶׁהֲרִשָּׁע מְרִשָּׁע הַזֶּה לֹא דִי שֶׁהוֹצִיא מִמֶּנּוּ
שְׁבַע-עֶשְׂרֵה אֶלֶף דוּלָר עַל לֹא דְבָר, וְכֵן הִכְנִיס אוֹתִי בְּפַח עִם עוֹרְכֵי
דִּינִים מְפַקְפָּקִים, שֶׁשָּׁרְתוּ אֶת הָאֵינְטֶרְסִים שְׁלוֹ, וְכֵן הִבִּיא לִי רוֹאֵה
חֲשׁוֹבוֹן עֲבוּר חֲמִשָּׁת אֲלָפִים דוּלָר, בְּשָׁעָה שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ רוֹאֵי חֲשׁוֹבוֹנוֹת
הַכִּי טוֹבִים שְׁלוֹקָחִים לְשָׁנָה שְׁלֵמָה עֲבוּר עֲמַתּוֹת הַכִּי מְסַבְּכוֹת לֹא
יֹתֵר מִחֲמַשׁ מֵאוֹת דוּלָר, וְזוֹ מְצִיאוֹת, וְהִנֵּה אַתֶּם נִפְלֹתֶם בְּפַח שֶׁל
רִשָּׁע מְרִשָּׁע שְׁעוֹבֵד עֲלֵיכֶם וְסוֹחֵט אֶתְכֶם עִם כָּל מִיָּנִי כְּסָפִים.

זֶה סוֹכֵן כְּפוּל, הוּא אֲשֶׁר מְדַלִּיק אֶת הַשְּׂרֵפָה וְהוּא אֲשֶׁר מְכַבֶּה
אֶת הַשְּׂרֵפָה, הוּא נוֹכַל מִתְחַכֵּם, וְכֹל-כֵּן אֲנִי מְצֻטָּעַר שְׁנִפְלֹתֶם בְּפַח
כְּזֶה, עַד שֶׁפָּשׁוּט אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִיֹּת רְגוּעַ כְּרָגַע, אִיךָ אַתֶּם יְכוּלִים
לְהִיֹּת כָּל-כֵּן נְאִיבִים! ? בָּאוּ וְתַבִּינוּ הַגִּיּוֹנִית, הוּא אוֹמֵר שֶׁהוּא מְסַר
אֶת נַפְשׁוֹ לְהִבִּיא אוֹתִי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהוּא שָׁלֵם מְכִיסוֹ כְּבָר לְמַעֲלָה
מֵאַרְבָּעִים אֶלֶף דוּלָר... וְאִם כֵּן לָמָּה הוּא צְרִיךְ מִכֶּם תִּשְׁעַת אֲלָפִים

דולר? ! אם הוא כֹּל-כֶּף נָדִיב, שֶׁהוֹצִיא מִפִּיסוֹ סְכוּם עֲנֻקֵי כֹּהֵן, לָמָּה
הוא צָרִיךְ מִכֶּם אֶת הַכֶּסֶף? ! וְאִם הוּא בְּאֵמַת עֶזֶר לִי, לָמָּה הוּא לֹא
בֹא לְתֵת לִי שְׁלוֹם? ! הֲרֵי אַתֶּם רוֹאִים לִפְנֵי עֵינֵיכֶם, שֶׁנִּפְלַתֶם בַּפֶּח
עִם רַמְאֵי רָשָׁע, סוֹחֵט כֶּסֶפִּים, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ הֵיכָן לָשִׁים אֶת עֲצָמֵי
מִרְבַּצְעֵר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, אִיךָ שֶׁרָשָׁע כֹּהֵן יְכוּל לְמַצֵּן לָכֶם אֶת דָּם
הַתְּמַצִּית? !

אֲנִי מֵאֵד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִסְבֹּךְ אֶתְכֶם, וְלֹא
יִקַּח לָכֶם אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם, עַד שֶׁתִּהְיוּ מַחֲסְרֵי בַיִת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
כֹּל-כֶּף כּוֹאֵב לִי אִיךָ גִּנָּב אִישׁ פְּלִילִי, שֶׁכָּל פְּרַנְסָתוֹ זֶה רַק לְמַצֵּא
אֲנָשִׁים קְטַנִּים תְּמִימִים כְּמוֹכֶם, וְלְמַצֵּן מִכֶּם כָּל שֶׁקֶל וְכָל אֲגוּרָה,
בְּאֵמַת אֵין לִי עֲצָה אִיךָ לִיעֵץ לָכֶם לְצַאת מֵהָרָשָׁע הַזֶּה, שֶׁזֶה
מֵאֲפִיוֹנֵר, אֲלֵא לְהַתִּיעֵץ עִם הָעוֹרֵף דִּין שְׁלִי.

מָה אָמַר לָכֶם, הוּא גִּנָּב מִתְחַכֵּם, שֶׁכָּל הָרֹאשׁ שְׁלוֹ אִיךָ לְהוֹצִיא
כֶּסֶפִּים מִבְּנֵי אָדָם תְּמִימִים, כֹּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׁאֵלְתִי אֶתְכֶם,
הֵאֵם יֵשׁ לָכֶם עֲדִין קָשֶׁר עִם הָרָשָׁע הַזֶּה, וְתִמִּיד אֲמַרְתֶּם לִי שֶׁנִּתְקַתֶּם
מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים, וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁהוֹצִיא מִכֶּם בְּמִרְמָה
וּבְשֶׁקֶר וּבְרָשָׁעוֹת שְׁמוֹנֵת אֲלָפִים דּוֹלָר, וּמִי יוֹדֵעַ כְּמָה אֲלָפֵי דּוֹלָרִים
הוּא הוֹצִיא מִכֶּם עִם כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת שֶׁל שֶׁקֶר, כְּאֵלוֹ הוּא הִבִּיא
אוֹתִי לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל? ! הֲרֵי אִם אֲנִי לוֹקַח עוֹרֵף-דִּין אֲנִי צָרִיךְ לְחַתֵּם
לוֹ יְפוּי כַח, וְאֶף פְּעַם לֹא נִתְתִי לְעוֹרֵף-דִּין שְׁלוֹ יְפוּי כַח כֹּהֵן, וְלִכְן
אִיךָ הוּא יְכוּל לְשֶׁקֶר לָכֶם שֶׁהוּא וְהָעוֹרֵף-דִּין שְׁלוֹ מִיִּצְגִים אוֹתִי.

אֵמַת, שֵׁישׁ לוֹ יָד בְּכָל מְקוֹם, כִּי הוּא מֵאֲכָעֵר, "יָדוֹ בְּכָל יוֹד
כַּל בּו", כְּמוֹ יִשְׁמַעְאֵלִי אָרוּר טָמֵא, אֲבָל עַד סְחִיטַת כֶּסֶפִּים, עַל זֶה
הוּא יְכוּל לְשַׁבֵּת בְּבֵית-סֹהַר כְּמָה וְכְמָה שָׁנִים, וְאֲנִי בְטוֹחַ שְׁסוּפוֹ
יִהְיֶה סוּף מֵר מְאֹד. אֲבָל אֲנִי מִצְטַעֵר מִמְּעַמְקֵי לְבָבִי עַל אַתֶּם
שֶׁנִּפְלַתֶם קִרְבָּן לְמִזְמוֹתָיו, וּמִי יוֹדֵעַ אִיךָ הוּא עוֹד מוֹצִיא מִכֶּם
כֶּסֶפִּים לְאֲלָפִים, לְדַעְתִּי, אַתֶּם צָרִיכִים לִפְנוֹת אֶל הָעוֹרֵף דִּין שְׁלִי,
וּלְסַפֵּר לוֹ בְּאִזְהָ פֶח נִפְלַתֶם, וְאֲז אֲנִי בְטוֹחַ שֶׁהַנּוֹכַל הַזֶּה יִמָּצֵא אֶת
עֲצָמוֹ בְּבֵית-סֹהַר, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַצְּעֵר

אָשֶׁר לט תרכג — לט תרכד בַּנְחַל קצז

וְהַעֲגַמְתָּ נַפְשׁ שְׁשֹׁמְעֵתִי מֵה שֶׁהוּא גּוֹרֵם לָכֶם, אֵינִי מִבִּין אִיךָ אָדָם
לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְמִכּוֹר לָכֶם שְׁקָרִים כְּאֵלוֹ, שֶׁהוּא הֵבִיא אוֹתִי לְאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי מִקְנֶה מְאֹד שְׁתוּדִיעוּ לִי אֶת הָאֲמֶת מֵה קוֹרָה, וּמִי שְׁאֲמַר
לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצִרוּתֵינוּ דֵּי, וְכָל אֵלוֹ שְׁמַצִּיקִים וּמְעִיקִים לָנוּ
יִפְלוּ בְּנִפְיֵלָה אַחַר נִפְיֵלָה, וְסוּפָם הַפֹּר יִדְבֵק בָּהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל עוֹרְךָ דֵּיין ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַיּוֹם קִבַּלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, הָאֵם לְהַתְיַחֵס אֵלָיו וּלְהַתְרַאֵן
עִמוֹ, אוֹ 'שָׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִיךָ', רְצִיתִי מְאֹד שְׁתוּדִיעַ לִי, וְתִדְרִיכֵנִי
כַּדָּת מֵה לַעֲשׂוֹת.

תּוֹדָה מְרֵאשׁ...

לט תרכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי, שְׁאֲתָה
מִפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בֵּין הַחֲרָדִים דִּיקָא, וּבִפְרֵט הַסְּדוּרִים, אָשֶׁר
אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ סְדוּר "עֵת רְצוּן", הוּא
יְבוֹא בְּוֵדַי לְבִסּוּף אֶל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אַתָּה גּוֹרֵם שְׁאֲלָפִים
יְבוֹאוּ אֶל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

וְלִכְּנֵן תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּתְּפַעֵל מֵאִף בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וּתְפִיִצֵם בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, וְזֶה הַתְּקוּן שֶׁלְךָ — לְקָרֵב אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת נֶאֱוָף, סִימָן מֵא): תְּקוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וְלִכְּנֵן כָּל מִי שֶׁיּוֹדֵעַ נִגְעֵי לְבָבוֹ, וּמִפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁנִּכְשַׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשַׁל וְכוּ' וְכוּ', עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלֹא יִתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי בְּטוּחַ, שֶׁרַק בְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לִישׁוּעָה גְדוֹלָה, וּתִתְּפֹטֵר מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְךָ.

נָא וְנָא תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה וּתְשִׂימַח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְפָגֵשׁ אוֹתְךָ, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּפְּנֹס לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, כִּי פִּה מְקוֹם קְדוֹשׁ וְעֲלִיּוֹן מְאֹד, וְלִכְּנֵן יֵשׁ כָּל-כָּף הַרְבֵּה צָרוֹת וּמְנִיעוֹת לְהַגִּיעַ לְמְקוֹם הַזֶּה, וּמוֹבָא בְּזִהָר (וַיֵּרָא קִיט): בְּשִׂיתִין וְשִׂית יִתְגַּלִּי מִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל. וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים בְּשִׁנַּת תְּשַׁס"ו שְׁזָה ס"ו שִׂיתִין וְשִׂית, וְאֲנַחְנוּ מְאֹד מְקוּיִם וּמְצַפִּים בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע, שֶׁיִּתְגַּלֶּה כְּכֹר אוֹר זִיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּתְמַסֵּר נַפְשְׁךָ עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, וּתִרְאֶה לְשִׂימַח אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו): אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה; וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִתֵּן לְךָ מִתְּנֶה טוֹבָה כְּזוֹ, אִזִּי אַתָּה צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל הַמִּתְנֶה הַזֶּה, וְאָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מְשַׁלִּי יב): "אִשְׁתַּ חֵיל עֲטָרַת בְּעֵלָה", וְאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ

הַקְדוּשִׁים (יְבִמוֹת ג): אֲשֶׁה טוֹבָה מִתְּנָה טוֹבָה לְבַעֲלָהּ; וְלִכְן אֶתָּה צְרִיף לְהַחְזִיק מְאֹד מְאֹד יָקָר אֶת הַמִּתְנָה הַזֹּה, וּמִי יִתֵּן, שְׁתָּבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא יִחְסֹר לָךְ שׁוֹם דְּבָר לֹא בְּגַשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי הַנּוֹף מוֹשֵׁף אֶת הָאָדָם מְאֹד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַשֶּׁקֶט וְהַשְׁלֹוּה שְׁנִמְצָאִים שָׁם, לֹא תִמְצָא בְּשׁוֹם מְקוֹם שֶׁבְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדָדוֹת, אֲשֶׁר הוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, לְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת כָּל מַה שְׁמַעִיק לוֹ וּמְצִיק לוֹ, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה שְׁאַתָּה פּוֹעֵל לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם בְּמִשְׁפָּךְ הַחֲמֵשׁ דְּקוֹת הָאֱלוֹהִים, הֵייתָ מְאֹד מְאֹד מִתְמַיֵּד בְּזֵה, לְחַטֵּף פֶּה חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְשָׁמָּה חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּמִשְׁפָּךְ כָּל הַיּוֹם, וְזֵה יִדְבִּיק אוֹתָךְ אֶל אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִהְיֶה חֲקוּק בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאֵה לְגַלוֹת וּלְפָרְסִם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הָאָרֶץ לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְפָרְסִם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁצַרִּיכִים לְהִיוֹת מְאֹד חֲכָם לְדַעַת אֵיךְ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם רַק בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּלִקְרֹב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר יָקָר מִזֶּה, כְּמוֹכָא בְּזִהֵר (תְּרוּמָה קכח): תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאֶחִיד בְּיַדָּא דְּחִיבָא, וְאֲשִׁתְּדַל בֵּיהּ לְמַשְׁבַּק אֲרַחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֲסַתְּלַק בְּתַלַּת סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אֲסַתְּלַק תְּכִי בַר נָשׁ אַחְרָא, גְּרִיִּים לְאַכְפִּיָּיא סְטְרָא אַחְרָא, וְגְרִיִּים דְּאֲסַתְּלַק קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בִּיקְרִיָּה,

וְגָרִים לְקַיֵּמָא כּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמֵיהּ לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר גֵּשׁ
כְּתִיב (מְלָאכֵי ב'): "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם"; וְזָכִי לְמַחְמֵי
בְּנִין לְבָנוֹי, וְזָכִי בַּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כּל מְאַרִי דִּינִין לֹא
יְכַלִּין לְמִידָן לִיהּ בַּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי
וְלִית מְאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קיב): "גִּבּוֹר בְּאַרְצָן
יְהִיָּה זֶרְעוֹ דְּדוֹר יִשְׂרָאֵל יְבָרְךָ הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עִמְדַת לְעַד,
זֶרַח בַּחֲשָׁף אִוֵּר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'. אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם אֶת זֶה, וְאִז
טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כּל הַיָּמִים שֶׁהוּא חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פַּה תִּקְבַּל מִכְּתָב כְּלָלִי לְמַסַּר אֶת זֶה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גִּרוּ יְאִיר,
כִּי הַפֶּקֶס בַּמְשָׁרְד אֵינּוּ עוֹבֵד עִכְשָׁו, וְלִכֵּן לְמַצּוֹה רַבָּה יַחֲשֹׁב אִם
תִּמְסֹר לוֹ אֶת זֶה תַּכְּפֵּי-וּמִיד כְּדֵי שְׁיִתְּלָה אֶת זֶה.

לט תרכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

מַה מְאֹד אָנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאִתָּה מְשִׁתַּקֵּק כָּל-כֶּף לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה
שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְדַעַתִּי, עִם זֶה בְּעַצְמוֹ רְאוּי לָךְ לְהַחֲיוֹת אֶת
עַצְמְךָ, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂכַבְר הַתִּיאָשׁוּ מִחַיֵּיהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְנִדְמָה לָהֶם
כָּאֵלוּ הֵם כְּבָר לֹא יוּכְלוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן נִפְלוּ בְּיַאוּשׁ
עַצוּם, אֲבָל אִתָּה עֲדִין מְשִׁתַּקֵּק לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשְׁךָ בְּנַעַם זִיו שְׁכִינַת
עִזוּ יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה בְּעַצְמוֹ רְאוּי לָךְ לְשֹׂמֵחַ.

קֶשֶׁה מְאֹד לְתַת לְאָדָם סֵדֶר וְכוּ', כִּי אָדָם הוּא לֹא מְכֻוֹנָה ... גַּם
מְכֻוֹנָה מִתְקַלְקֵלָת, וְלִכֵּן קֶשֶׁה לְתַת עֲצָה לְאָדָם, עַקֵּר הָעֲצָה מַה שְׂיֵישׁ
לָנוּ הִיא לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה, כְּדֵי לְזַכֵּךְ וּלְטַהֵר אֶת מִחַ מַחְשַׁבְתָּנוּ,

וּלְחֹשֶׁב תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵת סֵדֶר הַלְמוּד כְּדָאֵי לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֵלּוּ הֵד' לַמּוֹדִים הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, וּכְשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֵת הַד' לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ, גִּמְשֵׁף עָלָיו אוֹר מִד' עוֹלָמוֹת, וְזֶה לֹא קֶשֶׁה.

חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ צְרִיכִים לְלַמַּד בְּכָל יוֹם, פִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשִׁנוֹתָיו. וְתַתְּמִיד בְּכָל יוֹם לְגַרֵס כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנָיוֹת, אֲשֶׁר זֶה מִזְכֵּךְ אֵת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִיַּי חֲלָדָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לַחֲזוֹר בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנָיוֹת, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מ.ב.): בְּמִי אָתָּה מוֹצֵא מִלְחַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שָׁיֵשׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְרָשׁ תַּלְפִּיּוֹת), שְׂאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמַּד מִשְׁנָיוֹת, אֵינוֹ מַנְיַחוֹ לְהַפְגִּס שָׁם; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיגְרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנָיוֹת, שֶׁהִיא הַצְּלָחָה נִצְחִית, פִּי מִשְׁנָיָה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן צְרִיף כָּל אָדָם לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ חֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבֹא כָּל הַיָּמִים. וְכֵן כָּל אֶחָד יִרְאֶה לְהִרְבּוֹת בְּשַׁעוֹרִים כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ, וְקֶשֶׁה לְהַגִּיד לְאָדָם אֵיךְ וּמָה וְכוּ' וְכוּ' לְהַתְנַהֵג, הַעֲקָר מֵהַ שְׂצָרִיכִים — לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִרְקֹד וּלְשַׂמַּח אֵת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן אֵת אֲשֶׁתוֹ, וּבִזְכוּת הַשְּׁמִחָה יִתְרַחֵב הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֵק ב'), סִימָן י"ג, מֵהַ שְׁבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי שְׂאִינָם שְׂמַחִים, כִּי הַעֲקָר הוּא הַשְּׁמִחָה, שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרכח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מה מאד גדלה שמחתי למצא את הקהלה שלנו במצב שמח
כל-כף, ומאחדת יחד, וזה נתן לי תקווה גדולה מאד על העתיד
שלנו, שנופה לבנות קהלה מיחדת במינה בין כלל נשמות ישראל,
קהלה שכל מגמתה היא רק אחדות ואהבה ועזרה לזולת, ולכן אני
מאד מבקש את אנשי שלומו היקרים, באו ונחזיק את עצמנו
ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, וצריכים מאד לשמר שלא
יפנסו במחננו אנשים מפקפקים וכו', או פליליים וכו', אנחנו קהלה
מאחדת לאהבת ישראל, לעזר לכל בר ישראל, לחזקו ולאמצו,
לעודדו ולשפחו, אבל אנחנו צריכים מאד לשמר, שלא יפנסו בינו
שום תמהוניים, או עברניים, ואני מאד מבקש את אנשי שלומו
שתזהרו מאלו המתחזים לבעלי תשובה, כי הם מאד מסכנים,
כמאמרם ז"ל (סוטה כב:): אל תתיראי מן הפרושין ולא ממי שאינן
פושין, אלא מן הצבועין שדומין לפרושין, שמעשיהן כמעשה
זמרי ומבקשין שך כפנחס.

עליכם לזכור, שהקהלה שלנו אינה ערי מקלט לפושעים
ולאלימים ולפליליים, אנחנו רוצים רק לעבד את הקדוש-ברוך-הוא
בתורה ובתפלה, ובקיום מצוות מעשיות בשמחה עצומה, ואין לנו
רצונות אחרים רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל
בר ישראל.

נא ונא תהיו חזקים באמונה פשוטה בו יתברך, ותדעו שכל
מה שקורה אתנו, זה הכל ממנו יתברך, והגיע הזמן, שאחד יעזיר
את חברו בעבודת השם יתברך, כי נקדת החבר, זה היה אצל רבנו

ו"ל עקר גדול מאד, וכמו שאמר החכם מפל האדם (קהלת ד'): "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם, כי אם יפלו האחד יקים את חברו, ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו"; ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו, שאחד יחזק את השני, ותשמרו מאד מלשון-הרע ורכילות וליצנות, אשר זה אבי אבות הטמאה.

שמעתי שרבים מאנשי שלומנו רוצים להגיע לכאן לפורים, עלי להודיע לכלכם, שישכול מאד להיות שאני אהיה ביבנאל בפורים, ולכן חבל לבוא לכאן.

המאחל לכם שבת שלום...

לט תרכט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ז שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לקראת התשוקות והרצונות שנתעוררו אצלך לעשות התחלה חדשה בעבודת השם יתברך, ומי יתן, שתחזור ליבנאל עם כל החבריה שלך.

העקר ראה לחזק את כלם. תאמין לי, שקשיות יש לכל אחד על הקדוש-ברוך-הוא, ועל הצדיקים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נב), וראוי לה לעיין במאמר הזה, ותהיה לה חיות מזה, כי מאד צריכים לשמור מהכל פה של רשעים, שגורם להרהורים רעים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מג).

העקר חזק ואמץ מאד, ותראה לעשות התחלה חדשה, תראה לחזק את כל הבחורים, כי יש להם כחות גדולים, ואל תהיה קטן בעיניך, כי לגדולות ונצורות נבראת.

אתה לא יודע מהם הכחות שלך, ראה לחזק את ... גרו יאיר, שיעזוב כבר את השטיות שלו, הקדוש-ברוך-הוא חנן אותו עם אשה וילדים, והנה היצר הרע נתלבש בו וכו'.

וכן תחזק את ... גרו יאיר, שיראה להתחנתן, כי חבל להסתובב כף בלי אשה, אשר נכשלים על-ידי-זה בפגם הברית, ורחמנא לצלן, שזה מטמטם את הדעת והמת, ומכניס באדם קשיות על הקדוש-ברוך-הוא ועל הצדיק, כי כף אמר רבנו ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו), דזה כלל — כשאדם פגם בברית, אי אפשר לו להשיג בדברי הצדיק.

המאחל לך שבוע טוב...

פה תקבל שני מכתבים למסר את זה ליצדום.

לט תרל.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ז שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מצטער, שהפיל אותך הסמ"ך-מ"ם בפח יקוש כזה, שאמללת בת ישראל, אשר לא יאבה הקדוש-ברוך-הוא לסלח לך על זה, עד שתשוב בתשובה שלמה, ועקר התשובה: חרטה ועזיבת החטא, שתעזוב אותה, כי מרה תהיה לך באחרונה אם לא תעזוב אותה.

הקדוש-ברוך-הוא נתן לך אשה יקרה ויפה עם ילדים חמודים וכו', והנה בידיים אתה הורס את מזלך, "אם כבר אז כבר". אם תזרף בתשובה צריף להיות עד הסוף, ולא לחזור לעשות שטיות

אֲשֶׁר לט תרלא — לט תרלב בנחל רה

וכו', תשובה צריכה להיות עם אמת, אני מקווה שתצית אותי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תרלא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ז שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לראותך ביבנאל, מי יתן שכבר תתחתן, כי לא טוב היות האדם לבדו. כי לבד, אמרו חכמינו הקדושים: כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, בלא טובה וכו', ולכן לך לפיון של חתונה, והקדוש-ברוך-הוא יצליח ברפך, ואתה יכול לקבל עבודה במוסדות שלנו.

רק חזק ואמץ להניח תפלין בכל יום, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תרלב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ז שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, ותזכה שתהיה לך דינה משלך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: שמחה לאדם בשעה שדר בשלו.

רק חזק ואמץ מאד לא לדחק את השעה, אשר בזה תלינה כל

הַצְלַחַת הָאָדָם, כַּמּוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ' וְסִימָן קצו), אֲשֶׁר גַּם בְּתַפְלָה אָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה. וּמוֹהַר"ן תְּ ו"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר כָּל הַצְרוֹת בָּאוֹת רַק מִחֲמַת דְּחִיקַת הַשְּׁעָה (עִין לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גּוֹלָה, הַלְכָה ה'); וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים שְׁתַּעֲזוּ בְּהַלְכָה זוֹ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תרלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב עִם בְּנֵיךָ וְהַנְּתוּחַ יִצְלִיחַ, שֶׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִיף, וְלֹא צְרִיכִים לְסַפֵּר לְאַף אֶחָד בְּעִנְיָנֵי הַהוֹצָאוֹת וְהַכְּנָסוֹת, כַּמָּה שְׂיִתְּנוּ לָךְ קַח, וּמָה שְׁנֹשְׂאָר תִּרְאֶה לְהוֹרִיד מֵעֶשֶׂר לְמַעַן הַדְּפַסַּת שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", לְמַעַן זְכוּת הַיָּלֵד שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְיִוָּכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית, כִּי מִי שְׂיִנְדָּב לְמַעַן הַדְּפַסַּת חֵלֶק שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", תִּהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

עַל הַדְּרָךְ חֲזָרָה תִּסַּע דְּרָךְ קָיָב, וְתִהְיֶה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנּוּ ו"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ וְדַרְכְּךָ, רַק תִּשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה מאד גדלה שמחתי לקראת מכתבך, ולשמע איך שאתה מתחזק ומחזק אחרים, אשר אין למעלה מזה, כי גדול המזכה את הרבים, אשר אין חטא בא על ידו, ולכן רק תהיה בשמחה תמיד, ותחזק את כל אחד ואחד באמונה פשוטה בו ותברך, אשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.
המאחל לך שבוע טוב...

לט תרלה.

בעזרת השם ותברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר משפטים, כ"ז שבט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׁיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אודות התרופות וכו', צריכים להוריד לאט לאט, אי אפשר בפעם אחת.

העקר תשמרו על השלום־בית שלכם ואל תריבו, כי זה הדבר הכי גרוע בבית, כשרבים הזוג ביניהם, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם לא לריב ביניכם, רק השלום יהיה בביתכם תמיד, ואז טוב לכם הימים.

העקר שתשמעו בקביעות קול שמח בביתכם, ותפעילו קלטת של שמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ובפרט לאלו שנפלו בדפאון וכו'.

המאחל לכם שבוע טוב...

לט תרלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

רְאֵי לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתָךְ בְּרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף, וְשִׁיְהִי יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יָחַד, וְלֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּאִמַּת אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה אַתָּה כּוֹתֵב, שְׂאֵתֶם צְרִיכִים לְהִתְאַוֵּר וְכו', מַה זֶה לְהִתְאַוֵּר? הֲאֵם עֲבַדְתֶּם פֶּל-כֶּף קֶשֶׁה?! הֲרֵי אַתָּה מְכַרַח לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבִיל חֲנוּף הַיְלָדִים, אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁהַיְלָדִים צוֹמְחִים עַל הָעֵץ, וּכְפִי שְׂרוּצִים כֶּף הֵם נֶעֱשִׂים?! הֲרֵי בִּילָדִים צְרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ אֶת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאַחֲרֵיכֶם צְרִיכִים עוֹד הִרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם, שֶׁהַכֵּל יֵצֵא כְּמוֹ שֶׁצְּרִיךְ לְצֵאת וְכו', וְכו', אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵת תַּעֲנֶה לִּי כֵן... כֵּן... נִכּוֹן... נִכּוֹן... אֲכַל אַתָּה מְשַׁטָּה אֶת עֲצָמְךָ, וְלִכְּן לְדַעַתִּי תִשְׁבּוּ בַּבַּיִת, אֲנִי מְקַנְהָ לְבוֹא תִכְף-וּמִיד אַחַר חַג הַפּוּרִים לְהִיּוֹת זְמַן מִמְשָׁךְ בְּיַבְנָאֵל, וְחָבַל עַל הַכֶּסֶף.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּיַת אוֹתִי, וְאִם לֹא, זֶה

הַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ, שְׁלֵא תָבוֹא אַחֲרֶיךָ בְּטַעֲנוֹת שֶׁהֵילָדִים שֶׁלָּךְ גְּדֻלִים כְּמוֹ שֶׁגְּדֻלִים מִפְּקָרִים וְכוּ', וְעוֹשִׂים שְׁטִיּוֹת.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ כְּכֹר בְּיָדִים, תְּקוּם בְּזִמְנָךְ, תִּתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית בְּמִנְיָן, מְנַחֵה בְּזִמְנָךְ בְּמִנְיָן, עֲרַבִּית בְּזִמְנָךְ בְּמִנְיָן, שִׁיְהִי לָךְ סֹדֵר בַּיּוֹם, הָרִי הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת הֵם הַמְּסֻדָּרִים אֶת הַסֹּדֵר שֶׁל הָאָדָם, אָדָם קָם בַּבֶּקֶר הוּא הוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, אַחֲרֵי הַצְּהָרִים מִתְפַּלֵּל מְנַחֵה, בַּלַּיְלָה מִתְפַּלֵּל עֲרַבִּית, כִּכָּה יֵשׁ לוֹ סֹדֵר כְּפִי שֶׁלֹּא תְפִלוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְלָךְ נִתְהַפֵּף הַיּוֹם לְלַיְלָה וְהַלַּיְלָה לַיּוֹם וְכוּ', תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ כְּכֹר, אֵין לִי פֹה שׁוֹם כְּנֹנֵה לְצַעַר אוֹתְךָ, אֲלֵא לְהוֹלִיךָ אוֹתְךָ בְּדַרְךָ הַנְּכֹנֵה, הַלְּוֹאִי שֶׁאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא אוֹתְךָ מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת אֶת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרֻט שֶׁאַתָּה לוֹמֵד כְּפִי סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ ו"ל, שֶׁזֶה יִשְׂאֵר אֶתְךָ כָּל הַחַיִּים, הֵינּוּ שֶׁתִּמְשִׁיךְ כִּכָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְתִגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, וּכְשֶׁתִּסִּים שֶׁשֶׁה סֻדְרֵי מִשְׁנֵה תִתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּש"ס כְּסֻדְרָן דָּף אַחֲרֵי דָף וְדָף אַחֲרֵי דָף, וְאַפְלוּ בְּגִרְסָא וְאַפְלוּ שֶׁאַתָּה לֹא מִבִּין, כִּי סוּף כָּל סוּף תְּבִין, וְכָךְ תִּזְכֶּה לְסִים אֶת הַש"ס הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּיְמֵי חַיֶּיךָ, וְרַק זֶה מְלוּנָה אֶת הָאָדָם.

אוֹדוֹת הַשְּׁדוּף, אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׁמַח, וְאַנִּי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁגָם לָךְ יֵשׁ שְׁדוּף וְזוּוּג, וְלִכְן אֶסוּר לָךְ לְהִתְיַאֵשׁ.

בְּעִנְיָן דוֹר יִשְׂרָאֵל וְכוּ', הַיּוֹם כָּלֵם לּוֹקָחִים אֶת זֶה, וְלִכְן אֵין לָךְ

מה לפחד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְךָ
בשורות משמחות.

ראה לכתב לי מכתב פעם בשבוע, וממש תחיני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרלט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, כ"ח שבט ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך, נפלת בפח גדול מאד מאד, האברך הזה
הוא רשע מרשע, הוא בוגד באשתו, ואמלל ילדה צעירה, אשר אם
היה מתגלה דבר כזה למשטרה היה יכול לשבת כמה שנים בכלא,
פשוט פתה אותך וכו' וכו', והרס לך את כל החיים שלך, ולדעתי,
את טפשה גדולה שיש לך עדין רצון לברח עמו, את לא יודעת
כשם שהוא בגד באשתו הוא יבגד בך, וזה בלי שום ספק, ואז כבר
יהיה מאחר, והחיים שלך יהיו ממרמרים עד הסוף. ולכן לדעתי,
תוציאי אותו לגמרי מהראש, אני יודע שזה מאד מאד קשה, פי
הילדות והשחרות משחירים את חייך, ונדמה לך אשר אין טוב
ממנו, וזה פשוט, פי הוא היה הבחור הראשון שטמא אותך, פשוטו
כמשמעו, ואת לא יכולה לשכח את זה, ולכן אני מאד מבקש אותך,
עכשו את צריכה לעבד רק על נקדה אחת, להוציא אותו מהראש,
פי אחרת את אמללה על כל ימי חייך, וזכרי היטב מה שבקשתי
ממך, כי אין לי פה שום כוונה עצמית, אלא לעזר לך לצאת מהפח
יקוש שנפלת בו, ואני מאמין באמונה שלמה, שאת יכולה לצאת
ולשקם את עצמך.

נא ונא ראי להתפלל להקדוש-ברוך-הוא שתשכחי ממנו, פי
זה יצר הרע גדול מאד מאד, וזכרי היטב, שהוא אמלל אותך על

כָּל הַחַיִּים, אָבֵל אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁמַכֵּל צָרָה יְכוּלִים לְצַאֵת, וְלִכְנֹן גַּם אֶת
 יְכוּלָה לְצַאֵת מֵהַצָּרָה אִם אֶת תְּרַצִּי. אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שֶׁהַמְּכַתֵּב הַזֶּה יַעֲזִיר אוֹתָךְ, וְאִף שָׁזָה מְזוּעָזֵעַ אוֹתָךְ לְשִׁמְעַ
 מִמְּנֵי דְבוּרִים פְּאֵלוֹ, עִם כָּל זֹאת הַהִכָּרַח לֹא יִגְנֶה, כִּי חָבֵל עַל יָמֵי
 נְעוּרֶיךָ, אֶת עֲדִינֵן מְאֹד מְאֹד צְעִירָה, וּפְשׁוּט הַרְשָׁע הַזֶּה פִּתְּהָ אוֹתָךְ,
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְנֹן תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיָ וְתִתְאַוְרְרִי, וְתַעֲזֹבִי אֶת
 הַרְשָׁע הַזֶּה, וְאֲנִי קוֹרָא אוֹתוֹ רְשָׁע, כִּי סוּף כָּל סוּף הִיִּתְהָ צְרִיכָה
 לֵהִיּוֹת לוֹ אַחֲרֵיּוֹת, יֵשׁ לוֹ אִשָּׁה וְיִלְדִים, וְאִיךָ הוּא מְאֲמֵלֵל בַּת
 יִשְׂרָאֵל! ?

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבְּלִי אֶת דְּבָרִי, וְאִזּוֹ
 טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ לַחֲתֹן אוֹתָךְ, וְיִהְיֶה לָךְ חַיִּים
 טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, אִם רַק תִּשְׁמְעִי בְּקוּלִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרמ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לִנְכוּן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
 מִמְּךָ.

רְאֵה לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלִם
 לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, אֶתָּה רַק אַל תַּעֲזֹב אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
 אִישׁ אֵל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, וְאַפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְלִכְנֹן אֵל

ריב אָשֶׁר לט תרמא — לט תרמב בַּנְחַל

תְּהִיָּה בְּטָלָן! וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדְּיִינִים,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְךָ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

שָׁמַר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֶךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִכְפָּרֵט שָׂאתָ מִתְכוּנָנֶת לַעֲשׂוֹת סְעֻדַת רֵאשׁ חֲדָשׁ עִם כָּל נָשִׁי
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהֵן מִתְחַפְּשׁוֹת וְעוֹשׂוֹת שְׂמֵחַ, זֶה אֶצְלִי יוֹתֵר חָשׁוּב
מֵהַכֹּל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִיָּה טוֹב לְכָל הַנָּשִׁים, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רַק תִּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ:
אַמוּנָה גִימְטְרִיָּה בְּנִי"ם, עַל-יְדֵי אַמוּנָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְבָנִים חַיִּים
וְקִיָּמִים, וְעַדִּין אֲנִי לֹא מִתְיָאֵשׁ מִכֶּם לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת אֶצְלָכֶם,
אִתְּךָ רַק תִּתְחַזְּקִי וְאֵל תִּתְיָאֵשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ וּלְחִזְקֵךְ אֶת אִשְׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵעֹזֵר, שְׁנִשְׁמַע תְּמִיד אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתֵצֵא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וּמִכָּל חוּבוֹתֶיךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְתִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבְּרַךְ כָּל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, וְהַעֲקֵר לְצֵאת מֵהַחוּבוֹת שֶׁלְּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד גִּזְפָּה לְרְאוֹת יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

גַּא וְנָא תִרְאֶה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, וַיְהִי לְךָ דְבַר שֶׁבְּמִנְיַן, כִּי סִגְלָה לְפָרְנֶסָה — לְדַקְדָּק וּלְהַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא. וְעַל כָּלֵם — תִּרְאֶה לְבָרַךְ בְּרֶכֶת הַמְזוֹן מִתּוֹךְ הַסְדוּר דִּיקָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

הַסְדוּר עִם פְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן" זֶה סְדוּר הַשְּׁוֶה לְכָל גִּפְשׁ, וְלִכְּנֵן אַתָּה יְכוּל לְעֵיִן בְּפְרוּשׁ, וְתַחֲמִיָּה אֶת עֲצָמְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יֵעֹזֵב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרמג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי תְרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁנַעֲשִׂיתָ שְׂדֵ"ר, לְהַסְבִּיר לְךָ אֶת הַמַּעֲלָה הַזֹּאת, תִּאֲמִין לִי שֶׁאִין מְלִים לְהַסְבִּיר בְּפֶה וּמִכָּל שְׂכָן בְּכֶתֶב. אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צִוָּה אֶת מֹשֶׁה שֶׁיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, "וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה", וְאָמְרוּ תְּחַמְּיֵנוּ הַקְדוּשִׁים, שֶׁאָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אוֹתִי אַתֶּם לוֹקְחִים, הֵינּוּ בְּזֵה שְׂמֹזְכִים אֶת גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּתְרָמוּ

לְצַדְקָה, מִמְּשִׁיכִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בִּינְנוּ. וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוֹ
 וְזִכְנוּ לְהִתְרַחֵב מְאֹד, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ הִיא יְחִידָה בְּמִינָהּ, וּבְכָל פַּעַם
 נִכְנָסִים מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת.

וְרֵאִיתֶם בְּמוֹ עֵינֵיכֶם בְּשַׁעַה שְׁהֵייתִי בָּא רַק לְבַקּוֹר קָצֵר, לֹא
 הִיָּה מְקוֹם לֹא רַק הֵיכָן לְשַׁבֵּת, אֲלֵא אֶפְלוּ הֵיכָן לַעֲמֹד. וְלָכֵן עָלִינוּ
 עֹכְשׁוֹ לְבָנוֹת בֵּית-הַכִּנְסֶת עֲנָקִי, אוֹלָם עֲנָקִי, וְאֲנַחְנוּ רוֹצִים לְבַסֵּס אֶת
 הַכּוֹלָל, וַיֵּשׁ לָנוּ עוֹד הַרְבֵּה תְּכֵנִיּוֹת, לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ, וְלַעֲזוֹר
 לְכָל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה שְׂד"ר, שֶׁהוּא "שִׁיחוּחַ
 דְּר'חַמְנָא", שְׁלִיחַ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַבּוֹת אֲצֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 שְׁיִהְיֶה לָהֶן חֵלֶק בְּמִשְׁכַּן הַקְּדוֹשׁ.

הֲרֵי סוּף כָּל סוּף מַה לוֹמְדִים אֲצִלְנוּ? רַק אֲמוּנָה, גְּלוּי אֱלֻקוֹת,
 מִמָּה אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים? בְּמַה אֲנַחְנוּ מְחַנְכִּים אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ? אִם
 לֹא בְּגְלוּי אֱלֻקוֹת, לְהַחֲדִיר בְּנוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וּבִלְעָדִיו
 אֵין שׁוּם נִמְצָא, שְׁזֵה בַּעֲצָמוֹ מִשְׁכַּן הַשְּׂכִינָה. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיּוּצָא
 לְהִיּוֹת שְׂד"ר, וְלִזְכוּת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּקְהֵלָה
 הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתָךְ
 בְּשָׁמַיִם, כִּי בְּזֵה שְׁאַתָּה עוֹזֵר וּמְזַכֶּה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, תִּנְצֵל מְכַל
 מִיַּי צְרוֹת שְׁבַע עוֹלָם. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדָקָה, סִימָן לט):
 מִי שֶׁמְדַבֵּר לְבִנְי אָדָם שִׁיתָנוּ צְדָקָה, הוּא מְרַבֵּה יְשׁוּעָה. וְלָכֵן רְאֵה
 לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, לְצֵאת לְהִתְרַיֵם אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וּבַפְּרָט עֹכְשׁוֹ בְּחֻדֵּשׁ אֲדָר, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁעַקֵּר זְמַן אֲסַפֵּת
 צְדָקָה הוּא בְּחֻדֵּשׁ אֲדָר, שְׁבֻזְכוּת זֶה זֹכִים לְהַכְנִיעַ אֶת הַקְּלָפוֹת
 וְהַסְטָרָא אַחֲרָא, שֶׁבְּרָא הָאָדָם עַל-יְדֵי עוֹוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים שְׁרוּדְפִים
 אוֹתוֹ וּמְכַנִּיסִים אוֹתוֹ בְּדַכְאוּן וְכוּ' וְכוּ'.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁיִקִּים אֲצִלְךָ (שׁוּפְטִים ו'): "לָךְ בְּכַחֲךָ
 זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל"; עַל-יְדֵי שְׁאַתָּה תִּתְרַיֵם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 לְמִשְׁכַּן הַשְּׂכִינָה שֶׁאֲנַחְנוּ בּוֹנִים, אַתָּה מְמַהֵר אֶת הַגְּאֻלָּה, אֲשֶׁרִיךְ
 וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֵךְ!

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ,

ותצא להיות שד"ר עכשו בחדש אדר ותצליח, ויהיה לך שפע גדול מאד, מה אתה צריך לצאת לחוץ לארץ ולהיות נע ונד וכו' וכו', וספק ספיקא אם תצליח לגמרי, בשעה שבארץ ישראל יש כל השפע שבעולם, תנסה להיות שד"ר, ותראה שתקבל מלגה חדשית, ויבנס לך שפע שתוכל לשלם את כל החובות שלך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח במשימתך הקדושה, ותמצא חן בעיני כל, ויבנס לך שפע כזה, שאף פעם לא תצטרך לצאת לחוץ לארץ בשביל כסף, אלא לנסע אל ציון רבנו ו"ל.

המאחל לך ברכה מיחדת...

לט תרמד.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ט שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, בשלב זה 'שב ואל תעשה עדיף', וכמאמר הצדיקים: "אז מען זוכט טרעפט מען", הינו בשרופא אומר ללכת לעשות בדיקות וצלומים וכו', מוצאים, חס ושלום, דברים בלתי רצויים, ולכן לעת עתה בשלב זה אתה לא צריך לחפש, וממילא לא תמצא שום דבר, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרמה.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ט שבט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל הַפְּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְתָמִיד תִּזְכְּרֵי, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל מִשְׁגָּח
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלָכֵן תִּהְיִי תָמִיד בְּשִׂמְחָה.

לְדַעֲתִי, יֵשׁ לָךְ הֵתֵר עַל שָׁנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ פְּחוֹת
הַנֶּפֶשׁ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִרְאִי תָמִיד רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁבְּךָ וּבְזוֹלָת, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְהַזְכִּירְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל מִתֵּר לְהִתְחִיל לְצַבֵּעַ, יֵשׁ כָּבֵר
צַבֵּעַ וְכוּ' וְכֵן מִבְּרָשׁוֹת וְכוּ', וְאֲדַאֵג שִׁישְׁלֵמוּ לָךְ.

וְאִם כָּבֵר מְדַבְּרִים מְצַבֵּעַ, עָלֵינוּ לְזַכֵּר תָּמִיד, אֵיךְ שְׂצָרִיכִים
לְשֹׁמֵר מִהֵיִצֵּר הָרַע שֶׁנִּקְרָא צְבוּעַ, כְּמֵאֵמֶר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ
זִי"ע עַל מֵאֲמָרָם ו"ל: הַשּׁוֹחֵט מִשּׁוֹם מֵאֵי חַיִּב? מִשּׁוֹם צוֹבֵעַ,
הַשּׁוֹחֵט דְּעַלְמָא שֶׁהוּא הֵיִצֵּר הָרַע, מִשּׁוֹם לָמָּה הוּא חַיִּב? הֲלֹא
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרָאוּ לְהַסִּית בְּנֵי אָדָם? אֲלֹא מִשּׁוֹם צוֹבֵעַ עֲבָרָה
לְמַצּוּהָ, וְזֶה עוֹלָה בְּקִנְיָה אֶתְדָּ אֵל מַה שֶּׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע מִתְּלִבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת; וְלָכֵן עַל זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד, שִׁישְׁמַר אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֲלוֹ שְׂרוּצִים
לְהַפְּךָ אֶת הַשֶּׁקֶר לְאֵמֶת וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ט שָׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲתָמוּל הָיוּ אֶצְלֵי הוֹרֵיךְ הַיְקָרִים, וְסִפְרוּ לִי שִׁקְנוּ בֵּית בִּיבְנָאֵל,
וְחָבַל שְׁלֹא סִפְרָתָ לִי.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד,
וְעַקֵּר גְּבוּרַת הָאָדָם זֶה — אֵיךְ לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים
שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. וּבְאֵמַת הַמַּאֲמִין הָאֲמֵתִי, שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, יוֹכֵל
לְעַבֵּר עַל הַכֹּל.

וְרֵאוּי לָךְ לְלַמֵּד וּלְעֵיִן עֲכָשׁוּ בַּמַּאֲמָר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", חֵלֶק
א', סִימָן קנ"ה, וְלוֹמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה מְ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְאָז תִּרְגִּישׁ
חַיִּים חֲדָשִׁים. כִּי רַבְּנוּ ו"ל מְגַלֵּה שֵׁם, אֵיךְ עַל-יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה
זוֹכִים לְאֲרִיכַת אַפְּסִים, לְהִאָרֵיךְ אֶף עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיֵּשׁ לוֹ
כַּח הַגִּדֵּל וְכַח הַצּוּמָח, לֹא-כֵן מִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
הוּא נִרְקָב לְגַמְרֵי וְכוּ', עֵינֵי שֵׁם; כִּי נִפְלְאוֹת הָעֲצוֹת שְׂיוּצְאוֹת מִשֵּׁם
לְחַיֵּי יוֹם יוֹם.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרֵךְ שְׂאֵת וּבְיִתְרֵךְ עֵז, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל הָעֶבֶר
שְׁלָךְ, רַק תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעָה,
וְתוֹפֶה לְשִׂמְחָה נְצַחִית, לְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲתָה צָרִיךְ לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְרֵאוּי
לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת הָעֶקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר זֶהוּ רְפוּאָה
גְּדוּלָּה לְאָדָם בֵּין בַּגֶּשֶׁמִּי וּבֵין בְּרוּיָחִי, וְרֵאוּי לָךְ לְשִׁמְעַ שִׁירֵי שְׂמֻחָה
כָּל הַיּוֹם, וְהָעֶקֶר שְׂתוֹפֶה לְהַגִּיעַ אֶל הַדְּבִקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּיָה הוּא,
וְתַחֲדָשׁ אֶת עֲצָמָךְ מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְלוֹלֵא שְׂזַכִּיתָ לְבֵן חֲמוּד וּמִיָּחָד כְּזֶה, אֲשֶׁר

השְׂכִינָה שׁוֹרָה עַל פְּנֵיו, כְּבָר הָיָה כְּדָאֵי לְשִׁמְחָה, וּמְכַל שְׁפָן שֶׁקִּבְּלָתָּ
בְּחִיָּדָה עוֹד מִתְּנוּת, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר, אֲלֵא קַח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ,
וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ט שֶׁבֶט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גִּדְּלָה שְׂמֵחָתִי שְׂאֵתָה שְׂמַחַת, וַיֵּרָאָה לְשִׁמְחָה אֶת אֲשֵׁתְךָ,
כִּי אִשָּׁה בַעֲלָהּ מִשְׂמָחָה. וְלִכֵּן תֵּרָאָה שְׂתִיָּהּ רַק שְׂמָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ,
וּמִי יִתֵּן, שְׂתִיָּהּ לָךְ בֵּית מְשֻׁלָּךְ, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים:
שְׂמָחָה לְאָדָם בְּשַׁעֲהָ שְׂגֵר בְּשִׁלּוֹ, קִדְּם תִּקְחוּ אֶת זֶה, וְאַחֲרֵי-כֵן אֲתֵם
יְכוּלִים לְמַכּוֹר אֶת זֶה וְלִקְנוֹת עַל הַהָר, הַעֲקֹר תִּפְלֶה, וְלִבְקָשׁ כָּל דְּבָר
מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל פְּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרָיִם בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב מֵה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּעֵנִית כ"ט): מִשְׁנַכְנֵס
אָדָר מִרְבִּין בְּשִׂמְחָה; וַיְדוּעַ מֵה שְׂפָרַשׁ דּוֹד רַבְּנוּ ו"ל (דְּגַל מַחְנֶה אֶפְרַיִם
— לְקוּטִים): אָדָר אוֹתִיּוֹת א' — אֵלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, ד"ר — הֵינוּ

דִּירַת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא שֵׁם אֲדֹנָי, כְּשֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם אֵיזָה דִּין, חֵס וְשָׁלוֹם, אִז עָלָיו לְהִכָּנִס בְּעֵצְמוֹ אֶת אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, לִידַע אֲשֶׁר דָּבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נִעְשֶׂה מֵעֵצְמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נִמְתָּק הַדִּין מִמֶּנּוּ; כִּי בְּאֵמֶת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי מועד קטן, פָּרָק ב', הִלְכָה ד'): שִׁמְחָה לְאָדָם בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ שָׁלוֹם. וְלָכֵן עָקַר הַשְּׁלָמוֹת לְהִכָּנִס אֶת הָא' שֶׁהוּא אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶל תוֹךְ דָּ"ר שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִעְשֶׂה יַחֲוֹד בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ. וְזֶה עָקַר הַשְּׁלָמוֹת.

וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אִם כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְנֶה לְעֵצְמוֹ בֵּית דִּירָה מְשֻׁלוֹ, וְלֹא יִצְטָרֵף לְגוֹר בְּשִׂכְרוֹת, וּמֵה גַם שְׂיֹסִיף לְבָנוֹת לְעֵצְמוֹ כַּמָּה צִימְרִים, וְיִוֹכַל לְהַשְׁכִּיר אֶת זֶה, וּבְנִקְל יִתְפָּרַס מִזֶּה, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנִי אֲבוֹא לְתַקּוּפוֹת אַרְכוֹת, וְחָבַל מְאֹד, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כַּמָּה צִימְרִים, וְיִכְנַס לָכֵם מִזֶּה שְׁפַע, כַּדִּי לְהִתְפָּרַס מִזֶּה בְּנִקְל.

מֵה אָמַר לָכֵם! הַחֲדָשׁ הַזֶּה חֲדָשׁ אֲדָר, עָלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל גְּאֻלַּת וּפְדוּת נַפְשֵׁנוּ, כִּי בַחֲדָשׁ הַזֶּה מוֹחֲקִין אֶת הַמֶּן־עַמְלָק, שֶׁהוּא כָּלֵל הַסְּפָקוֹת שֶׁנִּכְנָסוּ בְּאָדָם, שְׂזוֹ הַצָּרָה הַכִּי גְדוֹלָה. כִּי עַמְלָ"ק גִּימְטְרִיָּה סַפ"ק, וְאֵין עוֹד צָרָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כְּשֶׁנִּכְנָסִים סְפָקוֹת בְּאָדָם בְּאֵמוּנָה בּוֹ? תִּבְרָךְ, (שְׁמוֹת יז): "הִלֵּשׁ הַוַּי"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין", וְכֵן נִכְנָסִים סְפָקוֹת בְּאֵמוּנַת חֲכָמִים. וְדָבָר זֶה נִמְצָא אֶצְלָ כָּל בֶּן אָדָם, עַל־יְדֵי שְׁפָגַם בְּבְרִית, וּנְפָגְמָה אֶצְלוֹ הָאֵמוּנָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לא), אֲשֶׁר בְּרִי"ת וְאֵמוּנָה תְלוּיּוֹת זוּ בְזוּ, כַּמּוֹ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים פט): "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ", כִּי מִי שֶׁקִּלְקַל בְּבְרִיתוֹ, נִכְנָסִים בּוֹ סְפָקוֹת בְּאֵמוּנָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּכְמוֹ־כֵן אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו), דְּזֶה הוּא כָּלֵל גְּדוֹל, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשׁוּם אָדָם לְהַשִּׁיג וּלְתַפֵּס בְּדַבּוּרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, אִם לֹא שִׁתְקַן בַּתְּחִלָּה אוֹת בְּרִית קִדְשׁ פְּרָאוּי. וְלָכֵן כָּל מִי שְׁפָגַם בְּבְרִיתוֹ, עוֹלָה לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, וְאֵלוֹ הַקִּשְׁיוֹת הֵן קְלַפַּת עַמְלָק שֶׁהוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וּמְקַרְרֶת אוֹתוֹ מִחֲמִימוֹת עֲבוּדַת הַשֵּׁם תִּבְרָךְ. וּבַפְּרָט בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁפַעַם הֵיחָה לָהֶם הַתְּעוּרָרוֹת

והתלהבות אש דקדושה לעבודת השם יתברך, אבל על-ידי שפגמו בברית, עמלק מקרר אותם, כמו שכתוב (דברים כה): "אשר קרר בדרך", ובשכיל זה קדם חדש אדר, שהוא חדש השמחה, שבו מוחקים את עמלק, מקדימים ארבעים ימי שובבי"ם, שאז מתקנים את פגמי הברית שפגמו כל אחד כפי בחינתו, ובוזה מבאר הצדיק הקדוש מבארדיטשוב זי"ע (קדשת לוי דרוש לפורים) את מאמרם ו"ל (מעניית כט): משונכנס אדר מרבין בשמחה. כי עקר השמחה לאדם בהעלותו הנצוצות לעבודתו יתברך, שהנצוצות נעשים לאדם שמעלה אותם כמו לבוש, ובוזה מגיע לו השמחה.

וקדם אדר הוא שובבי"ם, שהוא עת העלאת הנצוצות לקדושה, ומשהגיע אדר, כבר הגיע עת שהעלה אותם מקדם בשובבי"ם, ועתה באדר נעשים לו מלבוש, לכן נקרא שמו אדר, לשון מלבוש כמו אדרת אליהו. וזוהי פונת מאמר חכמינו ו"ל: משונכנס אדר, כשהגיע אצלו הלבוש מנצוצות הקדושים שהעלה בשובבי"ם, מרבין בשמחה, כי באה לו השמחה שמעלה אותם, עין שם.

נמצא כשאדם שש ושמח בחדש אדר, סימן שתקן את בריתו, כי העלה את כל הנצוצות והטפות שנאבדו ממנו, ועכשו התלקטו אחד אל אחד, ועל-ידי-זה נעשה שמחה גדולה, וזו השמחה של חדש אדר.

ולכן עלינו למסר את נפשנו כל החדש הזה להיות בשמחה עצומה למעלה מפל ההגבלות, ובכל יום אחר התפלה תראו לרקד, כי על-ידי הרקודים מעלים את הרגלין טפח מהעולם הזה, ובפרט שראוי לכם לשמח על שמחתי, שנתבטל הדין, ואוכל לנסע לארץ ישראל.

נא ונא ראו לחזק אחד את השני בעבודת השם יתברך, ותשמרו את עצמכם מאד מאד מעון לשון-הרע, שאחד לא ידבר על השני, כי עקר הלשון-הרע בא מהמן-עמלק, כמאמרם ו"ל (מגלה יג): ליכא דידע לישנא בישא כהמן. כי כל הפרודים באים רק מהמן עמלק, שהוא נכדו של עשו, ששרו הוא הסמ"ך-מ"ם, וכל

עֲנִינוּ הוּא רַק 'הַפֶּרֶד וּמִשְׁלֵ'. וְלִכֵּן אָמַר (אֶסְתֵּר ג'): "יִשְׁנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד", כִּי בְּזֶה רָצָה לְתַפֵּס אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִהְפֹּךְ — אֶסְתֵּר שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה בְּהֶסְתֵּרָהּ, אָמְרָה לְמַרְדֵּכִי שֶׁהוּא הַצַּדִּיק (אֶסְתֵּר ד'): "לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים"; כִּי עַקֵּר הַיְשׁוּעָה הִיְתָה רַק עַל-יַדִּי אֲהַבָּה וְאַחֲדוּת, שְׁעוֹרְרָה אֶסְתֵּר שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה אֶת מַרְדֵּכִי שֶׁהוּא הַצַּדִּיק, שִׁיקְבֹּץ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַחַד. וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְאָז אַף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲדָשׁ מְבָרֵךְ וְשִׂמְחָה...

הַיּוֹם יוֹצֵא אוֹטוֹבוֹס בְּחֻנָּם מֵהֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ אֶל הַכְּנֵס שִׁיְהִי בְּיַד אֱלֹהֵינוּ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי כָּל אֱלוֹ מַאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיְכֹלִים לְהַצְטַרֵף וְלִנְסֵעַ לְשָׂמ, וְלִהְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט אֶת סַפְרֵי "מְגִלַּת אֶסְתֵּר" עִם פְּרוּשׁ "גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ", וְכֵן סַפְרֵי "אוֹצֵר הַפּוּרִים".

לט תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשֵׁי-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! עֵתָה נִתְבַּשֵּׁר לָנוּ, שְׁחַתְּכוּ אֶת מְלֶגֶת הַכּוֹלָל בְּכָל הָאָרֶץ (וְזֶה אַחַת מֵהַגְּזוּרוֹת לְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי רוֹצִים חֵס וְשְׁלוֹם, לְבַטֵּל אֶת הַכּוֹלָלִים, הִיָּה לֹא תִהְיֶה).

וְלִכֵּן בְּאִתִּי לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד אוֹתְךָ, שְׂאֵל תְּעֹזֵב אֶת הַכּוֹלָל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, אֲלֹא תִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּכּוֹלָל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְהִיִּיתִי מֵיַעֵץ אוֹתְךָ, שְׁתַּכַּף-וּמִיד אַחַר גָּמַר לְמוֹד הַכּוֹלָל, שְׁתִּהְיֶה שְׂד"ר, וְזֶה יִכְנִיס לָךְ חֵלֶק גְּדוֹל בַּפְּרָנְסָה, כִּי כָּל שְׂד"ר מְקַבֵּל מְלֶגֶה בְּסוֹף חֲדָשׁ בְּכַבוֹד גְּדוֹל, וְלִכֵּן בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן

אל תעזב את הכולל, כי התורה היא חיינו וארץ ימינו, ורק זה מה שישאר מאתנו.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ואל תסתכל על שום ברִיה שבעולם, אלא תלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, פסדרן דיקא, ומלבד זאת תלמד טור ושלחן ערוך, כפי סדר הכולל, וכן תלמד את הדף היומי במסגרת הכולל, ואז טוב לך לנצח. וזכור מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ו'): לפי שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

חזק ואמץ עכשו בחדש אדר, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך הצלחה גדולה מאד, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך חדש שמח ומבשרך...

לט תרנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים, כי עובר על כל אחד מה שעובר בזה העולם, כי הסמ"ך-מ"ם רודף את כל אחד, ורודף לתפס אותו ברשתו.

תעשה כל מיני תחבולות להיות בשמחה, ובפרט עכשו בחדש השמחה, רק תהיה בשמחה, וזה יועיל לך הרבה מאד לעבר על המשברים שעוברים עליך, ועל הצלקת שנושאה בך וכו'.

ראה להיות חזק ואמץ מאד, כי תהלה לאל, אמה בונה לנו את כל עניני השדרים, שהוא העתיד של קהלתנו.

אָשֶׁר לט תרנב — לט תרנג בנחל רכג

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוּת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה רְאֵה לְנִסְעַ לְבַד תַּכְּף-וּמִיד, פִּי אַחֲר־כֶּךָ אָנִי בָּא לְיִבְנָאֵל לְתַקּוּפָה, וְלָכֵן אֲתָה יְכוּל עֲדִין לְהַסְפִּיק לְנִסְעַ וּלְחֹזֵר לְפָנַי שְׁאֲנִיעַ, אָבֵל לֹא כְּדַאי לְטַלְטֵל אֶת הַמְשַׁפָּחָה בְּשָׁבִיל שְׁבוּעַ אֶחָד, וּלְהוֹצִיא כָּל-כֶּךָ הוֹצָאוֹת בְּחֻנָּם מִמֶּשׁ.

בְּעֵנִין בְּנֶךָ, לְדַעֲתִי, הוּא מְסַכֵּן גְּדוֹל, הוּא לֹא יוֹדֵעַ מַה לְהַחְלִיט, וּבֵינן כֶּךָ הוּא נוֹפֵל בְּכָל יוֹם בְּעֵבְרוֹת חֲמִירוֹת וְכוּ', יֵשׁ כַּמָּה שְׂדוּכִים, הוּא רַק צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת הָרֵאשׁ וּלְהַתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאִז לֹא יִהְיֶה חֶסֶר לוֹ שׁוּם דְּבָר, תִּזְכֹּר מֵאַמְרָם ז"ל (יְבָמוֹת סג): נְחִית דְּרַגְנָא וּנְסִיב אִיתְתָּא — עַל מִי זֶה נֶאֱמַר.

הַמֵּאחֵל לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה עַל הַדְּרָךְ...

לט תרנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין הַשְּׂדוּף לְבְנֶךָ, כְּדַאי שְׁשֻׁנִיָּהֶם יְבַדְּקוּ בְּדוֹר יִשְׂרָאֵל, כְּדִי

רכד אֲשֶׁר לט תרנד — לט תרנה בַּנְחַל

לְכַרְר אִם אֵין, חס וְשְׁלוֹם, עֲנִינְ תוֹרְשִׁיתִי, וְלִבְדִּיק עִם רוּפֵא
בֵּית-חֹלִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, שְׁלֵא יִהְיֶה, חס
וְשְׁלוֹם, שׁוּם גִּזְק.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׂאֵתָה וּמִשְׁפַּחְתָּךְ מִתְגוֹרְרִים בְּבֵית אֶלְמָנָה, וְכֵן גְּרוּשָׁה
שׁוֹנֵת־גְּרָשָׁה עוֹד פְּעַם מִבְּעֵלָה הַשְּׁנִי, וְהִיא שְׂבוּרָה וְרְצוּצָה וְכוּ', וְלִכְן
אֵינִי מִבִּין לָמָּה אֵתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שָׁם, לָמָּה אֵתָה לֹא יָכוֹל לְקַחַת
אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדִּיךָ, וְלִצְאֹת לְהַפְצָה, וַיִּהְיֶה לְךָ כֶּסֶף תְּמִיד בְּכִיס, וְתִהְיֶה
לְךָ דִּירָה מְשֻׁלָּךְ, וְלֹא תִצְטָרֶךְ לְהִיּוֹת כְּמוֹ נֶיֶד שֶׁהוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד, שֶׁהִיא
קַלֶּלֶת קִיּוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּצָּא מִשָּׁם וְתִשְׁכַּר דִּירָה.

רק תִּתְבַּוְּדַר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
מִנָּה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲשֶׁר לט תרנו — לט תרנו בנחל רכה

יען שאתם רואים לפניכם נסיעה תסעו, ואף שפאן זה בכלל לא קל, כי יש פאן עמס עם משלחים, אבל לה' הישועה.

בענין הבת שהיא פבר בגיל, צריכים לחתן אותה, וראוי לבדק בחור טוב בשיבת "דמשק אליעזר", יש שם בחור טוב בשם ... גרו יאיר, ראוי לבדק מה הוא ומי הוא.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליכם ברכה והצלחה...

לט תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי רק לשמח מאד על נעם חלקך, שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא בעל פנה, עם ילדים חמודים, ויהיה תמיד בביתכם אהבה ושלום. תוציאני מהראש שאת נחותה וכו', זה סתם דמיון גדול, את אשה מאד מצלחת בכל הענינים, ואת צריכה לבקש ממנו יתברך הרבה לבטחון עצמי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, א' דראש חדש אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

בצער רב קבלתי את הידיעה על האסון שקרה לכם.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, וכבר לא תדעו משום צער.

רכו אֲשֶׁר לט תרנח — לט תרנט בַּנְחַל

רק לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ בְשִׁבִיל טוֹבַת הַנִּפְטָר אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם, זֶה מְאֹד חָשׁוּב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרנח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁיחַדָּשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ שְׁאַתָּה עוֹזֵר לְקַהֵלָה שְׁלֵנוּ בְּכָל הָעֲנִינִים, הֵן בְּעֲנִינֵי שְׁדָרֵי"ם הֵן בְּעֲנִינֵי הַצְּלָה.

בְּעֲנִין הַקֶּפֶת חוֹלִים, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְהַחֲלִיפָם, תְּדַבֵּר עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יִסְבִּיר לָךְ אֵיךְ וּמָה וְכוּ'.

רק חֲזוּק מְאֹד מְאֹד, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ, הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַרְגֵּל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אִפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאֵז טוֹב לָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרנט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁיחַדָּשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה שְׁאַתָּה מִתְקַדֵּם עִם הַסֵּפֶר תוֹרָה, אֲצִלִּי זֶה שִׂמְחָה גְדוֹלָה, כִּי זֶה כַּמָּה אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְסֵפֶר תוֹרָה קָטָן אֶחָד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֶחָד בַּחוּץ לְאֶרֶץ וְלָכֵן "חִילָּךְ

אָשֶׁר לט תרס — לט תרסא בנחל רכז

לאורייתא" ותזדרז, ואנחנו נשלם לך על כל עמוד, ויהיה לשנינו טוב, לך תהיה פרנסה ומצנה, ולי תהיה מצות פתיבת ספר תורה.

המאחל לך חדש מבךך...

לט תרס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת היטב חרה לי מי שמשטה את הצבור, ואומרים דברים בשמי, אני מאד מקפיד על זה [חסר], אני בקשתי שתהיה סעדת ראש חדש בליל שלישי (לסוף לא קימו את רצוני ובשביל זה לא אמרתי אתמול שיחה לפני הנשים). מהיום והלאה אל תצייתי את שום בריה שמדברת בשמי, וראי לפרסם זאת בין כל נשי אנשי שלומנו, וזה יהיה התקון.

ראי להתחזק, ותמיד נשמע בשורות טובות.

המאחל לך חדש מבךך...

לט תרסא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל היניק וחפים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני נהנה מהתמדתך, אכל שמר על רבוי אור שגורם פבוי הנר.

אני מאד רוצה שתתחתן, ואני גם מציע לך שדוף הגון, אכל

הַהֶכְרַח שֶׁתְּשִׁיב לִי אִם אַתָּה מְסִפִּים, לֹא שִׁיחִיָּה לִי סִפּוּר עִמָּךְ,
שֶׁאַתָּה מְטִיל עֲכָשׁוּ בְּשָׁמַיִם וְכוּ', אַתָּה מְלַאֵךְ וְכוּ', אֲלֵא זֶה רְצוֹן
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת לְמַעַלָּה וְגַם לְמַטָּה, כַּמּוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ
ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סח).

וּמָה טוֹב בַּמָּקוֹם לְסִיִּם פְּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
שֶׁתְּסִיִּם רַק פְּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ, שֶׁזֶּה גַם-כֵּן חֲדוּשׁ, וְתִרְאֶה לְסִיִּם
בַּמָּקוֹם זֶה בַּמָּשָׁךְ כָּל הַחֲדָשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" הַקְדוּשׁ
וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר אָמַר מוֹהַר"נַת ו"ל: בְּגוֹף שִׁיחִיָּה בּוּ הַ"לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן", הַתּוֹלְעִים בְּקֶבֶר לֹא יִגָּשׁוּ.

וּבְאַמַּת אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַקְרִיא עַל שֵׁם רַבְנּוּ ו"ל כָּל זְמַן שֶׁהַ"לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן" אֵינָם שְׁגוּרִים עַל פִּיו בְּעַל פִּה, כִּי רַבְנּוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנִיו, שֶׁכָּלוּ וְנִשְׁמָתוֹ מְצוּיִם
בְּתוֹךְ סִפּוּר; וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְקַבֵּל פָּנָיו בְּכָל יוֹם.

וּכְשֶׁהֵייתִי בַּחֹר צְעִיר בְּשַׁעַה שֶׁעָבַר עָלַי מָה שֶׁעָבַר, אָמַרְתִּי
לְעִצְמִי: אֲנִי הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ אֶל מוֹהַר"נַת ו"ל, שִׁיחֹזֵק אוֹתִי, וּפְתַחְתִּי
אֶת הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְלַמְדַּתִּי כְּסִדְרָן, וּמִשֵּׁם שֶׁאַבְתִּי חֲפָנִים מְלֵאִים
הַתְּחִיזוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ...

לט תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ דְּבָרִים
כְּאֵלוֹ, שְׁנוֹתָנִים צָדֵק לְתַלְמִידָה וְלֹא לְמוֹרָה וְכוּ', אֲנִי שׁוֹלַח אֶת
מְכַתְּבְּכֶם אֶל ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, כְּדֵי שִׁיקְרָא וְיִשְׁמַע גַּם אֶת הַצַּד שֶׁלְּכֶם,
מֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי עַל הַנְּהַגָּה מוֹזְרָה כְּזוֹ, כִּנְרָאָה שֶׁעֲדִין לֹא הִגִּיעַ

אָשֶׁר לט תרסג — לט תרסד בַּנְחַל רכט

עולם התקוּן, כִּמָּה שְׁאֲנִי רַק מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אִיךָ לְנִהֲג אָחֵד
עִם הַשָּׁנִי.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, אֲנִי אֶעֱשֶׂה סֵדֵר וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב,
אֵל תְּדַאֲגוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲדָשׁ מְבֻרָךְ וְשִׂמְחָה...

לט תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אָדֵר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

תְּמִיד תִּקַּח אֶת הַכָּלָל הַזֶּה "שְׁמוֹעַ בֵּין אַחֲיֵכֶם", צְרִיךְ לְשָׁמַע
אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים, כִּי מָה שְׁאֲנִי סוֹבֵל זֶה אֲרַבְּעִים שָׁנָה רְצוּפִים, זֶה
רַק מִפְּנֵי שְׁשׁוּמְעִים צֵד אָחֵד וְכוּ', וְזֶה לֹא מוֹעִיל בְּכָלֵל מָה שְׁאֲנִי
אוֹמֵר, הָעֵקֶר מָה שֶׁהַשָּׁנִי אוֹמֵר, אֲזִי אֲנִי רוֹאֶה תִּכְף-וּמִיד אֶת הַשֶּׁקֶר
שֶׁצָּף לְמַעַלָּה. בְּכָל דִּין וּדְבָרִים, אֲסוּר שְׂיִהְיֶה אָדָם מְשַׁחֵד מֵאֵף
אָחֵד, רַק לְעַמֵּד מִבְּחוּץ כְּגוֹף שְׁלִישִׁי, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ.

בְּעֵינַי לְהַכּוֹת יְלָדִים בֵּין בְּתִלְמוּד תּוֹרָה בֵּין בְּבֵית-סֵפֶר זֶה עֵינַי
חֲמוּר מְאֹד מְאֹד.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ מָה שֶׁהִיָּה הַיּוֹם בְּטְבָרְיָה, וְרְאוּי מְאֹד לְצַלֵּם
אֶת זֶה, וְלִמְסֵר לְכָל הַמְטַפְּלוֹת, כִּי זוֹ סִפְּנַת חַיִּים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ...

לט תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אָדֵר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה וְכֵן אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַבְּרִית שֶׁיְהִיָּה בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, קַח אֶת הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְמוֹהֵל, תִּקְרָא אֶת שֵׁם הַרְף בְּשֵׁם נַחְמָן נִתֵּן עַל שֵׁם רַבְּנוּ וְ"ל וּמוֹהַרְנֵ"ת וְ"ל, וְסַנְדֵּק תֵּן לְחַמִּיָּה, גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁר רַבּוֹת סָבַל בְּחַיָּיו, הַשְּׁפָלוֹת וּבְזִיווּנוֹת, וּבְזָה תַעֲשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד גָּדוֹל. וְאֵת קְרִיאַת הַשֵּׁם תֵּן לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזֹכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחוֹת שְׁלָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ בְּרַבַּת מְזַל טוֹב חֲמָה...

לט תרסה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ־חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

יֵשׁ לִי הַצָּעָה טוֹבָה שְׂדוּף לְבַנְכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּלְדַעְתִּי זֶה יוּכַל לְהַתְאִים מְאֹד, וְיִנְדָּבֵר מְזִה פֶּה אֵל פֶּה, רַק שְׁיִהְיֶה בְּסוּד, כִּי אֵין לָךְ יָפָה מִהַצְנִיעוֹת, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּעֵינַי שְׂדוּכִין, עַד שְׁלֹא נִגְמַר צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת זֶה בְּסוּד.

הַעֲקָר רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְלָרוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי תְּלַצִּיכֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְתִּיק מִמְּכֶם אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְיִמְשֹׁף עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרסו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָכֶם! צְרִיכִים הִתְחַזְּקוּת עֲצוּמָה בְּכָל יוֹם, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַשְּׁטָן עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ לְהַחֲלִישׁ אֶת הָאָדָם מְאֻמוֹנָת חֻכְמִים, וְהַפְּלֵא הִכִּי גְדוֹל שֶׁהִיא אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֲנָשִׁים שְׂאֵף פַּעַם לֹא רָאוּ אוֹתוֹ וְלֹא הִפְרִירוּ אוֹתוֹ, דִּבְרוּ עָלָיו. וְאָמַר בְּפִרוּשׁ: צִירוּ אָדָם וְעָלָיו חוֹלָקִים וְכוּ', וְגַם אֲנִי חוֹלֵק עַל אָדָם כְּזֶה שְׂצִירוּ, הַפְּטִיר רַבְּנוּ ז"ל.

וְדָבָר זֶה סוֹכֵב גַּם אֲצֵלִי, וּפְלֵא אֵיךְ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַשְּׁטָן תִּפְסוּ בְּרִשְׁתּוֹ רַבָּנִים שֶׁהֵם יִרְאִי הַשֵּׁם, אֵין זֶה אֲלֵא כַח הַבְּחִירָה שֶׁמְסֻרוּ בִּידֵי אָדָם. עַל-כָּל-פָּנִים אֵתָּה רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת לְחֹרֵשׁ אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִתֵּת הַרְצָאוֹת לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְזוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְאַחִיד וְכֵן לְגִיסְתְּךָ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ שְׂאֲצֵלִיחַ לְגִשְׁר בִּינֵיהֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-יַחֲדָשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

אֵף שְׂאֵינִי מַכִּיר אוֹתְךָ, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ שׁוֹרוּתִים אֵלָיו לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַזְּמִין לְךָ אִשָּׁה יָפָה וְחֻכְמָה, פְּקֻחִית, וְכָל הַמַּעֲלוֹת שָׂרָק יֵשׁ לְאִשָּׁה, וְהִנֵּה בָּא הַשְּׁטָן וְנִכְנַס בְּחַיֵּי גִשְׁוֵאִיכֶם, וְשָׁבַר לָכֶם אֶת זֶה. לָמָּה לֹא תִבִּין, שְׂאֵם בְּחוּרָה יְכוּלָה לְשַׁבֵּר לְזוּג מְצֻלַח אֶת הַבֵּית, לְבִסּוּף הִיא תִמְאָס בְּךָ, וְתִזְרַק אוֹתְךָ, וְתִשָּׂאֵר קָרַח מִכָּאן וְקָרַח מִכָּאן.

הִיָּה כְּדָאֵי, שְׁתַּלְמַד עֲכָשׁוּ פְּרָקֵי מְשָׁלֵי, מַה שְּׁאָמַר הֶחָכֵם מְכַל
הָאָדָם, שְׁזוֹנָה רְצָה אַחַר גֹּבֵר לְהַכְשִׁילוֹ וּלְנַתְקוֹ מֵאִשְׁתּוֹ הָאֵהוּבָה,
וְכַל-כֶּף חָבַל, כִּי יֵשׁ לָךְ אִשָּׁה נְהַדְרֵת עַד מָאד, הִיא הִיָּתָה בְּבִיתִי,
וְסִפְרָה לִי אֶת כָּל הַסְּפוּר, וְעַדִּין הִיא רוֹצָה אוֹתָךְ חֲזָרָה, זֶה מְרָאָה
אֶת טֹהַר נְשֻׁמְתָהּ. וְלִכְּנָן עֲזוּב כְּבָר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְתִזְרַק אֶת הַקְּלָפָה
שְׁשֻׁבְרָה לָךְ אֶת הַבֵּית, וְתַחֲזוֹר אֶל אִשְׁתְּךָ הָאֵהוּבָה, וְאִם תַּעֲשֶׂה זֹאת,
תַּתְּבַרְךָ בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא, וְיִהְיֶה הַקָּשָׁר יוֹתֵר אֲדוּק וְחֲזָק.

נָא וְנָא תַקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, כִּי מְאֹז שֶׁהִיא נִכְנָסָה לְחַיִּיכֶם
וּמְנַסָּה לְשִׁבֵר אֶת הַנְּשׁוּאִים שְׁלָכֶם, אֶתְּהָ מְסַתּוֹבֵב שְׁבוּר וּמְתַסְּכָל
מִלָּא סִפְקוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּצִּית וְתַחֲזוֹר אֶל אִשְׁתְּךָ, וְהִיא תִמְחַל לָךְ עַל הַצַּעַר
וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ, וְעַל הַכְּאֵב הַעֲמֵק, וְעַל הַבְּכִי שֶׁבְּכַתָּה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה.

זְכוֹר שִׁישׁ בּוֹרָא עוֹלָם וְהַחַיִּים מָאד קִצְרִים, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
שְׁבָעִים שָׁנָה, וְגַם זֶה פּוֹרַח כְּרַבַּע שָׁעָה, וְצִרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים
לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ לְגִיל שְׁבָעִים, וְלִכְּנָן מַה לָּךְ לְרוּץ אַחַר הַהֶבֶל וְהַרִיק,
בְּשָׁעָה שִׁישׁ לָךְ אוֹצָר גְּדוֹל וְיִהְיֶה מְלֻטָּשׁ וְיִפֶּה מָאד בְּבִיתְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּבֵין כֶּף הֵיית גַּם בְּבִיתִי וְסִפְרָתִי לִי
אֶת כָּל הַסְּפוּר וְכוּ', וּמָאד מָאד כּוֹאֵב לִי הַכְּאֵב שְׁלֶךָ, וְכֵן אֶת הַכְּאֵב
שֶׁל בְּעַלְךָ, אֵיךְ שְׁקָלָפָה קָשָׁה תִפְסָה אוֹתוֹ (כִּי אִם אַחַת יְכוּלָה
לְהוֹצִיא בְּעַל מֵאִשְׁתּוֹ, שֶׁהֵם נְשׁוּאִים בְּאֵהָבָה, בְּנוֹדָאֵי זֹאת קָלָפָה
וּמְכַשְׁפָּה).

אֲשֶׁר לט תרסט — לט תרע בַּנְחָל רלג

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁאֵם אֶת תְּעֻשֵׁי כָּל מִינֵי הַשְּׂתַדְּלִיּוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת לְהִרְאוֹת לוֹ אֶהְבֶּה, הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה. אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי הוּא לֹא אֲשֵׁם, מְסַכֵּן, תְּפֹסֵה אוֹתוֹ קְלִפָּה מְכַשְׁפָּה וְכוּ', וְאִם תִּתְּפֹלֵל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂיֻצֵיא אוֹתוֹ מֵהַפַּח שֶׁנִּפְל אֵלָיו וְכוּ' הוּא יִחְזוֹר. וְלָכֵן אֶת רַק תִּמְחָלִי לוֹ וְתִקְבְּלִי אוֹתוֹ בְּאַהֲבָה, וְלֹא לְהִזְכִּיר לוֹ אֶת הַשְּׂטוֹת שֶׁעָשָׂה, וְאֲזוּ תִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ...

לט תרסט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם וְהַשְּׁטָן רוֹדְפִים אֶחָרֶיךָ לְהַכְשִׁילְךָ בְּעִבְרוֹת וְכוּ', שֶׁהַתּוֹצְאוֹת מִזֶּה הֵן שְׁעָמוּם וְשִׁגְעוֹן, וְלָכֵן בְּרַח לָךְ מֵהֶם עַל-יְדֵי תִקְוֵי הַשְּׂמֻחָה שֶׁתִּכְנִים בְּעֲצָמָךְ, שֶׁתִּשְׁמַע קְלָטוֹת שֶׁל נְגוּנֵי שְׂמֻחָה, שֵׁשׁ הַיּוֹם לְהַשִּׁיג לְרַב, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עַל דוֹר יְרוּד כְּזֶה, וְהִמְצִיא שְׂבָדִיסק אוֹ קְלָטוֹת אַחַת יְכוּלִים לְשַׁמַּע מִקְהֵלָה שְׁלָמָה שֶׁל כָּל מִינֵי כְּלֵי זֶמֶר: גַּבֵּל, תֵּף וְכוּנֹר, עֶגֶב וְחִלִּיל וְכוּ'. וְלָכֵן רְאֵה רַק לְשִׂמְחָה, וְזֶה יוֹצֵיא אוֹתָךְ מֵהַבֶּץ שֶׁאֵלָיו נִפְלְתָ וְנִשְׁלַכְתָּ וְכוּ'.

אֲנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתִּזְכָּה לְצֵאת מֵהַמָּצַב שֶׁבוֹ נִקְלַעְתָּ, וְתִהְיֶה בֶן חוֹרִין אֲמִתִּי עִם מַחִין דְּגִדְלוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ...

לט תרע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר לט תערב בנחל רלה

שֶׁתִּכְּף־וּמְיָד תִּשְׁאַל אוֹ אֶת הָרֵב ... גֵּרוֹ יָאִיר, אוֹ הָרֵב ... גֵּרוֹ יָאִיר,
אוֹ אֶת הָרֵב ... גֵּרוֹ יָאִיר, כִּי הֵם קִבְּלוּ סְמִיכָה עַל הַלְּכוֹת אֱלוֹ, וְגַם
זָכוּ לְשִׁמְשׁ פְּמָה רַבָּנִים מְבַהֲקִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל
דְּבַר זֶה, כִּי עֲנִיָּן זֶה הוּא חֲמוּר מְאֹד, וְאֶסוּר לְהַקְל בְּזֶה.

אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי מֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
מְאֹד מְקַפֵּיד עַל טְהָרָה, וּבְמִקּוֹם שֵׁישׁ טְהָרָה יֵשׁ קִדְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תערב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָא־שִׁחְדָּשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּפְּנָסִי לְהַרְיוֹן, וְתִלְדִּי
בְּקִלּוֹת, תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְטָבַל בַּמְּקַנָּה שְׁלֹנוֹ, שְׂזוֹ סִגְלָה לְהוֹלִדָּה
בְּטוֹחָה, גַּם תִּלְכִּי עִם קָמִיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְלֵא אֶת מִשְׁאַלוֹת
לְבָבְךָ לְטוֹבָה.

הַעֲקָר תִּרְאִי לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, שֶׁתְּמִיד תְּהִי בְּשִׂמְחָה,
וְתִשְׂמַחֲתִי אֶת בְּעִלְךָ, וְאַתָּה לֹא צְרִיכָה לְהוֹצִיא אֶת כָּל הָעֲצָבִים שֶׁלָּךְ
עַל בְּעִלְךָ, וְכִף בְּעִלְךָ יֵאָהֵב אוֹתָךְ.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל־כָּל־
פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ,
וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרעג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

איני יודע במה מדובר, מה זו הדחיפות ומה זו הבהילות וכו', רבנו ז"ל למד אותנו לילך בדרך סבלנות ואריכת אפים (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן קנה), רק תהיי בשמחה, ואז לא יהיו לך שום בעיות, כל הצרות באות לאדם רק מחמת חסרון השמחה.

אני אהיה בארץ ישראל בעוד כשלושה שבועות בעזרתו יתברך, וטוב מאד להפגש עם האברך היקר ... גרו יאיר, שאני מאד אוהב אותו, כי ראשו ורבו הוא אצל רבנו ז"ל.

ראי להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש יקות, שאין למעלה מזה, ותפרסמי את רבנו ז"ל לכל אשה שאת פוגשת.

המאחל לך חדש שמח...

לט תרעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתחזק ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה; תעשה כל מיני פעולות שבעולם לשמח את אשתך, ואל תוציא את כל העצבים שלך עליה.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְתִדַּע, שֶׁהוּא יתְּבַרֵךְ
מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר,
זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר טוֹב
טוֹב בְּעֲצָמוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּחֻמֵּשׁ
וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ, בְּאִפְסָן שְׁלֹא יִחְסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד,
שְׁלֹא תִלְמַד חֻמֵּשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְזוֹ סִגְלָה לְאֲרִיכוּת יָמִים
וְשָׁנִים, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרָק מְשָׁנִיּוֹת וְדָף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגִרְסָא,
וְזֶה יַעֲזוֹר לְךָ לְצִאת מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַהֲבָלִים שְׁלֶךְ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וְכֵן תִּזְכּוּ לְבֵן זָכָר
צְדִיק.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תערה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵת גִּדְּל הַנְּעוּזוֹעַ שֶׁנִּזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ
מֵה שֶׁבַּעֲלֶךָ עָשָׂה לְךָ, אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר, וְתִכְף-מִיָּד
שֶׁלַחְתִּי לוֹ מִכְתָּב אֲזַהְרָה, כִּי בְּאֵם עוֹד פֶּעַם יַעֲשֶׂה דָבָר כְּזֶה, אֲנִי
אֶפְנֶה אֶל הַגּוֹרָמִים שֶׁל נְשִׁים מְכוּת, וְנִפְרִיד בֵּינֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּמִיד תוֹדִיעֵי לִי אֵם, חֵס וְשְׁלוֹם, קוֹרָה מִשְׁהוּ חֲרִיג,
כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֲנִי רוֹצֶה
לְרַאוֹת אֶת הַטוֹב בֵּינֵיכֶם.

רְאֵי לְהַתְּחַזֵּק וְתִמְחָלִי לְבַעֲלֶךָ, וְאֲנִי מְאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה,
שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה עִכְשָׁו, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרעו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך, ומצד שני אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, ש'ההורים שלך לא יבואו אל החתנה שלך וכו' וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! לכל אחד יש לו את הנסיגות הקשים והמרים שלו. ההורים שלך לא מבינים אותך, שאתה צריך להתחמק, וסוף כל סוף מצאת אשה יקרה במדות טובות ובמעשים טובים ובדרך ארץ ויפיי וכו' וכו', ולכן חבל מאד מאד ש'ההורים לא רוצים לבוא לחתנה שלך, עם כל זאת עליך להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ואתה צריך לכבד אותם, לדבר אתם יפה, כי מצות כבוד אב ואם זה מהמצוות הכי חמורות, אתה תעשה את שלך, רק לדבר אתם באהבה, ולומר להם בפה מלא, שאתה אוהב אותם, ואתה לא מבין למה הם עושים לך דבר כזה וכו' וכו', כפי צחות לשונך פן תדבר. חס ושלום, אל תצא לריב אתם, כי זה עון חמור מאד מאד לפגוע בהורים.

העקר הדבק את עצמך בו יתברך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון. ולכן אם סבב הקדוש-ברוך-הוא עמך סבות כאלו, אתה צריך להתחזק מעמד ולא להשבר, ואני מבטיח לך, שעוד תראה הרבה גחת בתייך, וההורים שלך עוד יבואו ויעזרו לך בכל המוכנים, אתה רק תחזיק מעמד.

אני יודע את הכאב העמוק שעובר עליך, עם כל זאת חזק ואמן להיות בשמחה על המתנה היקרה שקבלת, אני מאד מקנה

אָשֶׁר

לֹט תִרְעֹז

בְּנַחֵל

רִלֵט

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּנַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּתוֹךְ הַשְּׁמַיִם
שְׁלֶךְ, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְעֹזְרֶת לִי מְאֹד מְאֹד בְּהַדְפָּסֶת
סִפְרֵי רִבְנוּ ו'ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹט תִרְעֹז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַה טוֹב
מִמְכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רֶכֶב מְשַׁלְכֶם, וְלֹא
תִצְטָרְכוּ לְהַטְלִיט עִם אוֹטוֹבוּסִים, כִּי אֲנִי מַחְזִיק שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה לוֹ רֶכֶב. זֶה טוֹב לְכָל הָעֹנֵנִים כִּי גַם רִבְנוּ ו'ל רָצָה
שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה לוֹ עֲגָלָה עִם סוּסִים, שְׂזֶה הָיָה פֶּעַם,
וְהַיּוֹם זֶה רֶכֶב, וְלָכֵן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִהְיֶה לוֹ רֶכֶב.

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד,
וְאֵף פֶּעַם שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּכְוָחִים, אֲלֹא תַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי
וְעַל-יְדֵי-זֶה הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב
בְּחַיִּים, אֵל תִּבְלָבְלוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַרְגִּילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם עַל
כָּל פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁלַמְעֵלָה בְּשָׁמַיִם זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר. אֲנִי מְאֹד
מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַתְּחִזְקוּ וְתִשְׁמְחוּ וְתַקְיְמוּ אֶת רְצוֹנֵנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז
טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרעח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק בַּיָּתָר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אַתְּ צְרִיכָה לְדַעַת, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְכָל מָה שְּׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם זֶה רַק לְטוֹבָה, וְעַל זֶה אֲנִי חֹנֵן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לְהַבִּין אֶת הַטוֹבָה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אִתּוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּרֹאֵי לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת בְּעַלְךָ, כִּי יֵשׁ לְךָ בְּעַל גַּפְּלָא מְאֹד, וּבְפָרֵט הַבֵּן ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְחִזֵּק אוֹתוֹ, כִּי אֲנִי אֲחַתֵּן אוֹתוֹ, שְׁלֹא יֵדָאג, רַק שְׁיִלְמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, וְסוּף כָּל סוּף תְּרוּוֹ נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ב' דראש חדש אדר ה'תשס"ו.

שלום ובְּרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵה מְאֹד גְּדֻלָּה שְׂמֵחָתִי, שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֲתָה לּוֹמֵד עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּמְחַדֵּיר בְּהֶם אֲמוּנָה, אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד, שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ יִגְלוּ וַיִּפְרָסְמוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכֵךְ אָמַר לְמוֹהַרְ"ת ז"ל: כְּשֶׁאֲתָה כּוֹתֵב וּמְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים, כְּשֶׁתִּגִּיעַ לְאוֹתִיוֹת 'אֲמוּנָה' וְ'צִדִּיק' תִּרְחִיב אֶת הָעֵט,

כְּאוֹמֵר לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר לְהַחְדִּיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת מַעֲלַת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא הַמַּגְלָה לָנוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), שֶׁהַצַּדִּיק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְהִסְתַּפֵּל בַּגְּדַלַּת הַבוּרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, וְלְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ, וְלִכֵּן הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, שְׂאֵתָה מִחְדִּיר בְּתַלְמִידִים אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהַעֲקָר שְׂמִחָה.

אֲנִי זוֹכֵר עוֹד כְּשֶׁאָבִיךְ, גֵּרוֹ יְאִיר, לָמַד אֶצְלִי, וְהָיָה תְּמִיד שְׂמִיחַ וּמְשִׂיחַ אֶת אֲחֵרִים עִם כָּלִי זֶמֶר, וַיְמַה גַּם שֶׁהָיָה מִתְמִיד יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂגַם אֶתָּה תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר מְכֹל לְמוֹד אֶפְלוֹ מְעַט דְּמְעַט, כִּי אֵין לְמַעֲלָה מִלְמוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

חֶזֶק וְאַמִּץ מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁבְּפַעַם הַבָּאָה שְׂאֲנִי בָּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּשְׁבּוּת אֶצְלָנוּ בִּיבְנֵאֵל, וְתִבְיָא אִתְךָ אֶת כָּל הַתַּלְמִידִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָא-שִׁיחֻדֵּשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרְךְ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְיִתְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד רַק דְּבוּרֵי אָמוּנָה, כִּי זֶה מֵה שְׂיֵשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שְׂאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: "לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדִי", כִּי עָלִינוּ נִפְּל חוֹבַת הַיּוֹם לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר בְּפִרוּשׁ

(שיחות-הר"ן, סימן לג): אֶצֶל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֶצְלִי הָעֶקֶר הוּא אֲמוּנָה; וְרוֹאִים שְׂפָנֵי אָדָם יִדְבְּרוּ מֵהַכֵּל, אֲבָל לֹא מֵאֲמוּנָה.

וְלָכֵן תִּחְדִּיר בְּעֶצְמָךְ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִמִּיד אִיפֹה שְׂאֵתָה רַק הוֹלֵךְ וְאִיפֹה שְׂאֵתָה רַק מִתְבּוֹנֵן, תִּרְאֶה אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, הַכֵּל מְשַׁנָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, זֶה הַנֶּעֱם שֶׁל הַבְּרִיאָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁרָץ אַחֲרָיו יִתְבַּרְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּחַזֵּק וְתַעֲוֹדֵד וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי שְׁלוֹם-בֵּית זֶה הַדְּבָר הַכִּי יָפֵה וְהַכִּי חָשׁוּב, כִּי (סוּטָה יז): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם; וְכִשְׁהַשְׂכִּינָה בַּבַּיִת, אֲזִי כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיֹת בַּבַּיִת. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר תִּמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ כַּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

עַקֵּר הַתַּקְוָן שֶׁלָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת הַחֲבֵרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּבִדְיַקַּת מְזוּזוֹת וּתְפִלִּין וְכוּ' וְכוּ', וּמִדְּבַר עִם אֲנָשִׁים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי זוֹ הַמְצָנָה הָעוֹלָה עַל הַכֵּל — לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

נָא וְנָא הַדְּבָק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַע שֶׁהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר
 גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.
 וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת הָאֱמוּנָה כָּל-כָּף חֲזֹק, עַד שְׂיוּכַל
 לְהַשְׁפִּיעַ גַּם לְאַחֵרִים אֱמוּנָה, כִּי הֵעָקַר זֶה אֱמוּנָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
 (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אֱמוּנָה יִסָּלַח לָךְ הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ. וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה
 בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִגְלֶה וְתִפְרָסֶם לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
 מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

נָא וְנָא הִרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדָבָר אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
 וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה גְּצִחִית, הַצְּלָחָה
 כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֲנִי מִבִּין אֶת פְּנִימִיּוֹת לְבָבְךָ מֵה
 שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבְּנֵךְ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים, שְׂאָדָם נִפְטָר מִכַּעֲס
 בָּנִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹזְבֹן, יְלָדִים יְכוּלִים לְהַרְגֵּ אֶת הַהוֹרִים, כִּי מֵרַב צַעַר
 וְעִגְמַת נִפְשׁ, שֶׁהַהוֹרִים צָרִיכִים לְרֹאוֹת אֶת הַיְלָדִים מִדְּרָדְרִים וְיִוֹרְדִים
 מִטָּה מִטָּה, זֶה הוֹרֵס לָהֶם לְגַמְרֵי אֶת הַחַיִּים. וְלִכֵּן רֹאֵה לְהִתְחַזֵּק
 בְּיִתֵּר שְׂאֵת בְּיִתֵּר עֲזוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אִין לִי מֵה לְחַדֵּשׁ לָךְ, רַק לְעוֹרֵר אוֹתָךְ שְׂמֵדִי פַעַם בְּפַעַם תִּצְאָה
 לְהֵר בְּמָקוֹם שְׂאִין בְּנֵי-אָדָם, וְתוֹרֵק אֶת עֲצֻמְךָ עַל הַרְצָפָה, וְתִבְכֶּה

אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב לְמַעַלָּה מִתַּפְּלַת הָאֵב עַל הַבְּנִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאֶה מִמֶּנּוּ גַחַת, צְרִיכִים רַק סִבְלָנוֹת וּתְפִלָּה.

תֶּאֱמִין לִי, שְׁזֶה הַדְּבַר הַכִּי כּוֹאֵב לְאָדָם, כְּשֶׁרוֹאֶה שְׁבָנָיו וּבְנוֹתָיו בּוֹעֵטִים בּוֹ, וְזֶה לְמַדְתִּי עַל בְּשָׂרִי, לְצַעֲרֵי הַרֵב, שֶׁהִקְמַתִי תַלְמִידִים וְתַלְמִידוֹת, שֶׁהֵם בְּעֶצְמָם בְּנִים וּבְנוֹת, כַּמֶּאֱמָרָם ו'ל (סִנְהֶדְרִין יט): כֹּל הַמְּלַמֵּד אֶת בֶּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה, מַעַלָּה עָלָיו כְּאֵלוֹ יִלְדוּ; וְהִשְׁקַעְתִּי בָהֶם יָמִים וְשָׁנִים, וְלִבְסוּף בְּעֵטוֹ בִּי, וְעוֹד מְסֵרוֹ אוֹתִי לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה, כְּאֲשֶׁר נִתְגַּלָּה לִי בְּעֵת הַחִקְיָה עָלַי, וְדְבַר זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב. עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת עַל-יְדֵי אֱמוּנָה, לְדַעַת אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהִשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

גַּא וְנָא אֵל תִּקַּח אֶת זֶה אֵל לְבָבְךָ, וְאֶף שְׂאֲנִי יוֹדַע, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב, עִם כָּל זֹאת זֶה לֹא יַעֲזוֹר לְךָ, אִתָּה רַק תַּחֲלֶה אֶת עֲצָמְךָ מִזֶּה וְכו' וְכו'.

אֲנִי אֲשַׁתְּדֵל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְקַרֵּב אוֹתוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד נִשְׁמַח בְּיַחַד בְּשִׂמְחָתוֹ.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד הַתַּפְּלָאֲתִי שְׁלֹא רְאִיתִי אוֹתְךָ כָּל הַשָּׁבַת כְּשֶׁהִיִּיתִי

בִּיבְנֵי־אֵל, כָּל־כֶּף כּוֹאֵב לִי לְמָה נִתְרַחֲקֶתָ, וְלָמָּה לֹא הִרְאִיתָ אֶת עֲצָמְךָ אֵלַי, הֲזֵן אִמְתָּ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה מִתְבַּיֵּשׁ אִיךָ שְׂאֵתָה נִרְאָה וְכוּ' וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, שְׂיִכּוּלִים תִּמְיֵד לְתַקֵּן אֶת הַכֵּל, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אֵתָה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל, תִּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן. וְלָכֵן תַּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךָ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִתְחַזַּק וְתִתְחַיֵּל לְחַזֹּר אֶל עֲצָמְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְחַכֶּה לָּךְ, וּמְקַבֵּל אוֹתָךָ בְּשִׂתֵי יָדַי, וְהִנֵּה אֲנִי חוֹזֵר עִכְשָׁו לִיבְנֵי־אֵל, וְרָצִיתִי מְאֹד לְרְאוֹת אוֹתָךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּרְאֶה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְנַחוֹת מֵד.): כָּל הַמְנִיחַ תְּפִלִּין זוֹכֵה לְחַיִּים, וְזוֹכֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרפד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִּידֵי יִשִּׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

הִנֵּה עִכְשָׁו נִכְנַס רֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר, מִי יִתֵּן, שְׂכָל תְּלִמִּיד יִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְהִתְחַיֵּל מִסְכַּת מְגִלָּה, וְלִסְיָמָה בְּפוּרִים בְּגִרְסָא, וְכָף נְהַגוּ תְּמִיד הַבְּחוּרִים אֲצִלִּי בִּישִׁיבָה, שְׂמֵרָאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר עַד פּוּרִים זָכוּ לְסִיִּם בְּגִרְסָא מִסְכַּת מְגִלָּה, וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת הַזֶּה. וּמוֹבָא (הַקְדָּמַת תְּקוּנֵי זִהַר): מָאן דְּזָכָה לְהִלְכָה חַד גִּרִית

עלמא חד. כל שפן מאן דזכי למסכתא חדא או לתרין או לשתיין דאתמר בהון ששים המה מלכות. דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה. זכאה איהו מאן דרית לה בהאי עלמא (מי שזוכה ללמד הלכה אחת זוכה לעולם אחד, כל שפן מי שזוכה לסיים מסכת אחד או שתיים או ששה מסכת, זוכה להכלל בתוך השכינה, אשרי האזן ששומעת דברים אלו).

יש בחורים שפשוט משעמם להם, ואין להם מה לעשות עם הזמן, והבטלה מביאה אותם לשגעון, עד שהם עושים שטיות וכו', עוברים עברות, רחמנא לישזבן, מסתכלים בכל מיני תמונות תועבה רחמנא לצלן, וכל זה בא מחמת שאין להם ספוק, לא-כן אם ירגילו את עצמם לגרס משניות וכן לגרס גמרא, אזי תמיד יהיו עסוקים, ירצו לסיים ששה סדרי משנה, ירצו לסיים את כל הש"ס, אשר אין ערף אליה, ואין עוד תשוקה יותר גדולה מזו.

ולכן אל תהיו בטלנים! אם יש בחור אחד או שנים שאינם רוצים ללמד, שמתגבר עליהם יצרם ומשגע אותם לגמרי, תעזבו אותם, ואל תתחברו אתם, כי חבל שהם יוליכו אתכם בשאול תחתית ומתחתיו. מדוע לא תרצו להתעלות ולהיות כאחד מגדולי ישראל?! שפך הם התחילו מגיל צעיר, שגרסו כל-כף הרבה ששה סדרי משנה, עד שהיה שגור על פיהם, וכן לקחו מסכת וחררו עליה פעמים אין מספר, וכך גדלו והצליחו ונעשו גדולי ישראל. מדוע אתם צריכים להסתובב אל כמה בחורים פגומים וריקים, שאין להם שום יראת שמים, ומאומה אין בינכם?!

ולכן תעשו התחלה עכשו, ותסימו מסכת מגלה בגרסא עד פורים, ואז יקיים אצלכם מה שבקש דוד המלך (תהלים לד): "טעמו וראו כי טוב הוי"ה אשרי הגבר יחסה בו"; צריכים רק לטעם, ואז תראו איך הקדוש-ברוך-הוא טוב, וכמו שכתוב (תהלים קמה): "טוב הוי"ה לכל", ואיך התורה טוב, כמו שכתוב (משלי ד'): "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו", וכן הצדיק טוב, כמו שכתוב (ישעיה ג'): "אמרו צדיק כי טוב", כל-כף חבל שבשביל בחור אחד

או שְׁנֵי בַחֲוָרִים הוֹלְכֵי בְטֵל וְכוּ' מְשַׁעֲמָמִים וְכוּ', שְׁאִין לָהֶם סְפוּק בַחֲיֵיהֶם, הֵם מְמַרְמְרִים וְכוּ', כָּל הַכֶּתֶה שְׁלָכֶם צְרִיכָה לְסִבֵּל. וְלִכְן תִּרְאוּ לְהִתְרַחֵק מֵהֶם, כִּי מִי שְׁאִינוֹ רוֹצֶה לְלַמַּד תִּשְׁמְרוּ מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא הַיֵּצֵר הָרַע, כִּי הָרִי לֹא צְרִיכִים רַק אֶחָד שְׁיִקְרַר אֶתְכֶם, שְׁזוֹ קִלְפַת עֲמֻלָּק, אֲשֶׁר נֹאמַר אֶצְלוֹ (דְּבָרִים כה): "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ", שְׁהוּא מְקַרֵּר אֶת הָאָדָם. אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל.

וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן, סימן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד. וְהַחֲכָם מְכַל הָאָדָם אֹמֵר (משלי א'): "עַד מַתִּי פְתִים תִּאֱהָבוּ פְתֵי וְלֹצִים לְצוֹן חֲמָדוֹ לָהֶם, וְכִסְיִלִים יִשְׁנָאוּ דַעַת תִּשׁוּבוּ לְתוֹכְחָתִי" וְגו'.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקְיָמוּ אֶת דְּבָרֵי, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

אִין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי מִמֶּךָ. כִּמָּה פְּעָמִים כְּתַבְתִּי לָךְ, וְכֵן דִּבַּרְתִּי עִמָּךְ, שְׁתַּעֲזֹב כְּבָר אֶת הַשְּׁטִיּוֹת, וְתִתְחִיל לְהִיּוֹת בְּחֹר רִצְיָנִי, וּבְמִקוֹם זֶה הַתְּחִלָּה לְרוּץ אַחַר הַקְּלָפָה וְכוּ', אַתָּה בְּחֹר צַעִיר, וְיֵשׁ לָךְ יֵצֵר הָרַע כְּמוֹ אָדָם מְבַגֵּר, הֵאֵם אַתָּה לֹא מְתַבֵּישׁ? ! מַה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת? ! מַה יִּהְיֶה אַתָּךְ? כִּי כְּבָר אָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (קִהְלַת יא): "כִּי הַיִּלְדוּת וְהַשְּׁחָרוּת הִבֵּל", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קנב.): דְּבָרִים שְׁאָדָם עוֹשֶׂה בְּיִלְדוּתוֹ מְשַׁחֲרִים פְּנֵיו לְעַת זְקִנְתּוֹ. מְדוּעַ לֹא תִקַּח אֶת עַצְמָךְ בְּיָדֶיךָ, וְתַעֲזֹב כְּבָר אֶת הַשְּׂגִיּוֹנוֹת שְׁלָךְ שְׁרוּדְפִים אַחֲרֶיךָ, וּפְשׁוּט מְשַׁנְעִים אוֹתָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי, כִּי אִם לֹא,

תגדל בור ועם הארץ, ולא יהיה לך לא גשמיות ולא רוחניות, לא עולם הזה ולא עולם הבא. כל-כף הרבה פעמים הבטחת לי, שתהיה בחור טוב, ותלך על דרך המלך, והנה אתה רץ ומתרוצץ ועושה שטיות, תעזב כבר את הכל ותחזור בתשובה שלמה, ותתחיל לגרס הרבה פרקים משניות כסדרן דיקא, וזה יתן לך ספוק אמתי.

אני מאד רוצה שתכתב לי תכף-וימיד מכתב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרפו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, ב' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הצער שיש לי, שאני שומע שבתכם התחילה עוד פעם להסתובב בלילה על הרחובות עם פמה בנות, ומה גם שפמה פרחחים מסתובבים סביבה, ודבר זה מאד מאד כואב לי, היתכן שהורים לא ישמרו על הבת שלהם? האם אתם מחפשים שיהיה לכם אסון עם הבת, חס ושלום, ואז כבר יהיה מאחר?! אני יודע שתתרוצו את עצמכם, שזה לא נכון וזה סתם לשון הרע, אבל אני מכרח להגיד לכם, שראו אותה השבוע.

ולכן אני מאד מבקש אתכם, תראו להיות עירניים, ואל תתנו שיצא מכלל שליטה, חס ושלום, ואז תהיו מהצועקים ואינם נענים.

תאמינו לי, שאין לי פה שום כוונה רק להציל את בתכם שלא תדרדר יותר.

המאחל לכם חדש שמח...

לט תרפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאת וּבְיָתֵר עֲזֵ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלֶךְ צְרִיכָה לְהִיּוֹת, שְׁתַּמִּיד תִּזְכֹּר שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחֵמְנוּ, וְרוּצָה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלֶךְ, וְזֶה מֵה שְׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּעֵת שֶׁעָבַר עָלָיו צָרוֹת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ (תְּהִלִּים יח): "בַּיּוֹם הִצִּיל הַנְּיָ"ה אוֹתוֹ מִכַּף כָּל אֲבִיּוֹ וּמִיַּד שְׂאוּל וַיֹּאמֶר אֲרַחֲמֶךָ הַנְּיָ"ה חֲזָקִי", הִנְנוּ שְׁאָמַר: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם "אֲרַחֲמֶךָ הַנְּיָ"ה חֲזָקִי", אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה מְרַחֵם עָלַי, זוֹ הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלִי.

וְלִכֵּן גַּם אֵתָה רְאֵה לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ עִם זֶה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עָלֶיךָ, וַיֵּמָה שְׂאֵתָה לֹא מְרַגֵּשׁ אֶת הַרְחֵמְנוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹלֵךְ אֵתָה בְּמִדַּת הַדִּין, כֹּל זֶה בָּא מֵהַשְּׂגִיחוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּךָ, עַל-יַדֵי עוֹנוֹתֶיךָ הַמְּרַבִּים, שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג.): אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רִיחַ שְׁטוּת.

וַיְכוּלִים לְצַאת מִכָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת שֶׁרַק נִדְבְּקוּ בּוֹ, אִם רַק יִצִּית אֶת הַצְּדִיק, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבּוּנוּ ו'ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן סז), שֶׁיְכוּלִים לְרַפְּאוֹת אֶפְלוֹ אֶת הַמִּשְׁגָּע הַכִּי גָדוֹל, אֲבָל הוּא צָרִיךְ לְהוֹדוֹת שֶׁהוּא חֹסֵר דַּעַה, אֲבָל עַל-פִּי-רַב אָדָם לֹא רוּצָה לְהוֹדוֹת בְּזֶה, וַאֲמַר שֶׁהַזּוֹלַת אֵינוֹ שְׂפוּי בְּדַעַתּוֹ, אֲבָל לוֹ לֹא חֹסֵר שׁוֹם דְּבָר, לְאָדָם כֹּזֶה לֹא יְכוּלִים לְעֹזֵר.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, יַעַן שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל צִדִּיק אֲמֵת, שֶׁהוּא הַרְחֵמְנוּ הָאֲמֵתִי, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבּוּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'), שֶׁהַצְּדִיק הוּא רַחֲמָנוּ, וְעַקֵּר הַרְחֵמְנוֹת שְׁלוֹ, שְׂמוֹצִיאֵנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ הַמְּרַבִּים שֶׁמִּשְׁגָּעִים אוֹתָנוּ, כִּי כָּל הַשְּׂגָעוֹנוֹת שְׁלָנוּ בָּאִים

מְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְרֻבִּים, וְלִכְן עָלֵינוּ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְלִהְשָׁלִיךְ אֶת שְׁכָלְנוּ וְדַעַתְנוּ לְגַמְרֵי, וּנְצִיַּת אוֹתוֹ, וְאִזּוּ נִצְלִיחַ דְרַבְּנוּ.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם מְשֻׁנָּע מִמֶּשׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיעוֹ, אֲלֵא עַל-יַדֵּי בַחֲיִינָת ר' שֶׁהוּא צוֹרֵת מִקָּל. וּמוֹבָא (שְׁפַת הַנְּחַל עַל תּוֹרָה זו), שֶׁהוּא א"ו שֶׁהוּא הַמִּקָּל זֶה שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מְשָׁנָה, וְלִכְן אִם עוֹבֵר אָדָם כָּל מִינֵי שְׂגִיּוֹנוֹת וְכוּ' וְנִכְנַס בְּלַחֲץ, עָלָיו לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד כְּסֻדְרָן מְשָׁנִיּוֹת, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג'): אֵין הַגְּלִיּוֹת מִתְּכַפְּנוּסוֹת אֲלֵא בְּזִכּוֹת מְשָׁנִיּוֹת; וְלִכְן כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד בְּכָל יוֹם מְשָׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, עַל-יַדֵּי-זֶה זוֹכֵה לְזַכָּף אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלֹאט לְאֵט מִתְרַפֵּא מִכָּל מִינֵי שְׂגִיּוֹנוֹתָיו, עַד שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה צַדִּיק גָּדוֹל.

וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, יַעַן שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ דְּכַאוּן פְּנִימִי, וְאִתָּה שְׁבוּר מְאֹד, אֵינְךָ וַיְהִי אֲלֵקִים עִמָּךְ, תִּקַּח מְשָׁנִיּוֹת, וְתִתְחִיל לְגַרְס פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, מִהַתְחַלֵּת הַמְשָׁנִיּוֹת, לְאֵט לְאֵט תִּגְרַס עוֹד מְשָׁנָה וְעוֹד מְשָׁנָה, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מְשָׁנָה, וּבְנֵה תְהִיָּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֻסָּה. כִּי עַקֵּר הַשְׂגִיּוֹנוֹת שְׁנֹדְבָקוֹ בְּאָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת הַבְּטָלָה, שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּחוֹת נט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שַׁעֲמוּם וְלִידֵי זְמָה, וְלִכְן תִּקַּח מְשָׁנִיּוֹת, וְתִגְרַס לְאֵט לְאֵט מְשָׁנָה אַחַר מְשָׁנָה, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד לְצִיאַת מַעֲצָמָךְ. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ זוטא, פֶּרֶק טז): כָּל הַנוֹתֵן דְּבָרֵי תּוֹרָה עַל לְבוֹ, מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ הַהֲרוּרֵי שְׁטוֹת וְכוּ', עַיִן שָׁם.

וְלִכְן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדֶּיךָ, וְתִגְרַס מְשָׁנָה אַחַר מְשָׁנָה, פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, וְכֵן תִּזְכֶּה לְבִלּוֹת אֶת הַיּוֹם שְׁלֶךָ, וְזֶה יִתֵּן לְךָ סְפוּק גַּפְשִׁי, וְתִרְגִּישׁ אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

הָעֵקֶר תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמָחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, הֵן אֲמַת אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁלְּהִגִּיעַ

לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּבִפְרָט אֶתְּהַ שְׁעִבְרַת בְּחַיֵּיךְ הַמּוֹן צָרוֹת,
 עִם כָּל זֹאת אֵין עֵצָה אַחֲרֵת רַק לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
 וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מִוֶּהֱרָן, חֶלֶק א', סִימָן קסט): מִי שֶׁהוּא תָּמִיד
 בְּשִׁמְחָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצֻמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית; וְלִכֵּן
 תַּעֲשֶׂה זֹאת, לְשִׂמְעַ כְּלֵי זְמַר, וְזֶה יִצְיִלְךָ מִכָּל הַצָּרוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

לט תרפח.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם אֶל הַיְגִיךְ וְחַכִּים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מוֹדָה לְךָ, שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי, וּבִפְרָט מֵה שְׁקוּרָה
 בְּיִשְׁבָּה.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ עַל הַפְּסוּק (יחזקאל לג): "אֶחָד הֵיזָה אֲבָרְהָם",
 שֶׁהוּא עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבַחֲיַנַּת אֶחָד, שֶׁלֹּא הִסְתַּכַּל עַל
 שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְגַם אֶתְהַ עַל אֶף שֶׁהַחֲבָרִים לֹא כָּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ
 לְהִיּוֹת, אֵל הִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, אֲלֹא תַתְּמִיד הַרְבֵּה בְּגִרְסָא בְּשִׁשָּׁה
 סְדְרֵי מִשְׁנָה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים, וְתוֹנֶפֶה לְהִיּוֹת עוֹבֵד ה'
 גְּדוֹל מְאֹד, רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ לֹא לְהִסְתַּכַּל עַל אַחֲרִים.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרפט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר תרומה, ד' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח, שאת כותבת לי שאת רוצה להשתנות לטובה, ולעזוב את כל השטיות, העקר אל תתחברי עם בנות שיש להן השקפות נרות וכו', אשר לבסוף הן יעזבו אותך, ואת תשארי קרחת מפאן ומפאן, ומאומה לא יהיה ביך.

ולכן ראי להתחזק מאד בצניעות הלבוש והדבור, וכן תשמרי מאד על מצנת פבוד אב ואם, ולכבד את המורה, והקדוש־ברוך־הוא יצליח את דרכך, ותהיי בת לתפארת כלם, ולא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תרצ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר תרומה, ד' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל היניק ותפיים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח, שאתה מקבל על עצמך לא לחזור על השטיות שעשית, וגם לי הבטחת בהיותי ביבנאל, שאתה עוזב כבד את הפל, ולבסוף אתה חוזר על השטיות. ולכן אני מבקש אותך, שתתחיל להיות בחור רציני, והקדוש־ברוך־הוא לא יעזב אותך, פי לא יעזב לכל אלו שהולכים בתמים עמו. ואם אתה רוצה, אתה

אֲשֶׁר לט תרצא — לט תרצב בנחל רנג

יכול לגדל צדיק וגדול בישראל, אבל על זה צריכים להיות עקשן גדול לא לחזור אחר מעשי נערות ושטיות.

ולכן אני מאד מבקש אותך, שתקח עצמך בידך, ותתחיל להתמיד הרבה בגרסא במשניות, ותהיה בחור רציני, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תרצא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר תרומה, ד' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אפה בחור צעיר, ואם היה לך רצון חזק לקבל על עצמך על תורה ולהכנס בעבודת השם יתברך, היית מצליח מאד, וסתם לבלות את הזמן היקר בלי שום תועלת, זה מה שהורס אותך, ולכן הייתי מיעץ אותך, שתקח את עצמך בידך, ותעזב כבר את הילדות והקטנות, ותשוב אליו יתברך, ותצליח דרכך מאד, כי אני מאד רציתי לראות בהצלחתך הנצחית, ואני רוצה לרוות רב נחת דקדושה ממך.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תרצב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר תרומה, ד' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מאכזב ממך ומהתנהגותך שאתה עוד מקלקל גם אחרים, זרקת פצצות עשן ונפצים ודינאמיט וכו' ושאר דברים

מזיקים, האם בשביל זה באת לזה העולם? ! האם אינך שם לב, שאם לא תקח את עצמך בידיך ותחזור למוטב, מה ישאר ממך? כלום.

ולכן אני מבקש אותך — תחזור בתשובה, ואז טוב לך לנצח, אני מקווה שתצית אותי.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תרצג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, וכל מה שעובר עליך תמיד תרגיל את עצמך לתת תודה להקדוש-ברוך-הוא, כי באמת רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), אשר על-ידי תודה והודאה ממשיכים על עצמו אור עולם הבא ושעשוע עולם הבא בעולם הזה.

ובאמת אם אנחנו נתבונן היטב בבינה יתרה, נבין ונשפיל, איך שכל העולם כלו זה אלקות, אתה הוא קדם שנברא העולם, ואתה משפראת העולם, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נא), כי הקדוש-ברוך-הוא הוא קדם הבריאה ואחר הבריאה אותו דבר, שזה שלמות האמת, לא להפריד בין עולם הזה לעולם הבא, וכמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נד), שעל-ידי זפרון בעלמא דאתי, על-ידי-זה ממשיכים על עצמו את העולם הבא בעולם הזה.

המצב הפספי עכשו הוא לכל אנשי ארץ ישראל בכי רע, ולכן

אָשֶׁר לט תרצד בַּנְחַל רנה
לא בַּחנּוּם שְׁכַלְמֵם יוֹצְאִים לְחוּץ לְאֶרֶץ, כִּי צָרְכֵי יִשְׂרָאֵל מְרַבִּים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִגְאֲלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם, וְנִזְכָּה כָּבֵד לְשַׁפֵּעַ כְּפוּל.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שְׁלַמְדַּת עִם הָאֲבָרְכִים בְּדִינֵי
טְהָרָה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד גְּדוֹל בִּיְהוּדוּת, צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם
הַתְּעוֹרְרוֹת חֲדָשָׁה בִּינֵיהֶם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁיטוֹת כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי רַק זֹו
הַעֲצָה קִבְּלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל, וְאַנְחָנוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עִם זֶה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכָּה וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּצִוָּה, ה' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁתִּהְלֶה
לְאֵל, הַקִּמְתִּי תִלְמִיד שְׂמֻחֵלֵק דְּגִים וְעוֹפוֹת עַל שִׁבְתִּי, יְהִי חֵלְקִי
בְּחֵלְקֶךָ, יְהִי חֵלְקֶךָ בְּחֵלְקִי, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה מְלַעֲזוֹר
לְעִנְיִים.

בְּעִנְיַן הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ וְכוּ', אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, כִּי צְדָקָה זֶה דְּבָר
גְּדוֹל מְאֹד, וְצָרִיכִים לְתַת צְדָקָה לְכָל עֲנִי, אֲבָל לְהַפְּנֵס בְּחֻבוֹת עֲבוּר
זֶה וְאַחֲרֵי-כֵן לְסַבֵּל, זֶה כְּבָר אֵינוֹ מְצֻוָּה, וְלָכֵן כְּמָה שְׂאֵתָה יְכוֹל יוֹתֵר

לחלק תחלק, אבל הכל צריך להיות בתשובון, לא להפגס חס ושלום, בחובות.

העקר תראה להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה להיות דבוק בו יתברך אפלו רגע אחד ביום, שאדם רק חושב מהקדוש-ברוך-הוא, אין עוד למעלה מזה, מכל שכן שחושב עוד רגע ממנו יתברך, הלא הוא יתברך אין סוף, ואשרי מי שזוכה להיות דבוק בו, ואז טוב לו כל הימים.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אין למעלה מזה, ובפרט שאתה נמצא אצל שמעון הצדיק, שם תשפך את נפשך אליו יתברך, כי המקום שהוא הוא מקום טוב להתבודדות, וזה כמעט מאה שנה שאנשי שלומנו היקרים רגילים להיות שמה.

בענין בתך ... תחיה וכו', אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתוכל לחתן אותה בכבוד גדול, לעת עתה היא צריכה הרבה חזקת פי עברה הרבה משברים בחיים, ולכן צריכים לחזקה ולעודדה ולשמחה ולא לשבר אותה, חס ושלום, אדרבה תקרב אותה מאד מאד, כי תדע לה, אם יש לאדם הורים חורגים, זה מאד מאד קשה, ולכן תדון אותה לכף זכות, ותקרבה מאד מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לה הרבה נחת מכל יוצאי חלציה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לט תרצה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתשמר על הבריאות שלך וכו', וצריכים מאד לשמר מספרת וכו', כי זה יכול לעלות, חס ושלום, על הלב או על המוח, חס ושלום, ולכן תשמר מאד מאד,

אֲשֶׁר לט תרצו בנחל רנז

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

זֶה כַּמָּה שָׁנִים שֶׁלֹּא רָאִיתִיךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְרְאוֹתְךָ בְּפַעַם הַבָּאָה כְּשֶׁאֲנִי בָּא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ, אֲשֶׁה צְדָקָת, שְׁתַּאֲמִין לִי, שֶׁהִיא סוּבְּלַת סֶבֶל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד מִהִילָדִים. וְלִכֵּן רָאָה לְחִזְקָה וּלְעוֹדְדָה וּלְשִׂמְחָה, וּבִכְפָּרְט שֶׁהִיא עוֹסֶקֶת עִכְשָׁו בְּצְדָקָה עֲבוּר מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים בִּיבְנָאֵל, תְּבוּא עֲלֶיךָ בְּרָכָה. וְלִכֵּן תִּחְזַק אוֹתָהּ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֵת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁתַּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ 'שָׁנִים מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו.

הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַצִּוּוּה, ה' אָדָר ה'תשס"ו

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרָכוֹת לד.): בְּמִקּוֹם שֶׁבְּעָלִי תִּשׁוּבָה עוֹמְדִים שָׁם צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם יְכוּלִים לְעַמֵּד; וְלִכֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹז, וּמֵאֲחֵר שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָאִיר לְךָ הָאָרֶה מְמָרוֹם לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, אֶת צְרִיכָה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְלְחִזּוֹר אֶל הַשָּׂרָשִׁים.

רָאִי לְהִיכֵן גַּפְּלַת וְנִדְרֵדְרַת מִגִּיל צְעִיר, עַד שְׁעַבְרַת רַחֲמָנָא

לְצֶלֶן, כָּל מִינֵי טַנְפֹּת שְׁבַעֲוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְּן דְּעֵי לָךְ,
שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָבִיךָ, וְכִמוֹ שְׁבֵת לֹא מִתְבַּיֶּשֶׁת תְּמִיד לְחֹזֵר אֶל
אָבִיךָ, מִכָּל שָׁכַן וְכָל שָׁכֵן אֲנַחְנוּ שְׁנוֹקְרָאִים בְּנִים לְמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, בּוֹדָאֵי אֵין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ לְחֹזֵר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלִכְּן רְאִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתַקְחֵי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדִּיךָ.

וְעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה, שְׂאֵל תַּחֲזֹרִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שְׁעָשִׂית
עַד עַכְשָׁו, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצָּא בַּחֹר טוֹב וִירָא
שָׁמַיִם, וְתַתְּחַתְּנֵנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּלֵי שׁוּם הַבָּלִים וְהַבְּלִי הַבָּלִים, וְאִז
תִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם.

גַּא וְנָא רְאִי לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל גַּנְדַת הַשְּׂמֻחָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבַּרְךָ
שְׁרוּיָה רַק שְׂמֻחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים-א' טז, כז): "עֲזֹ וְחֻדְוָה
בְּמַקְמוֹ", וּבִזְכוּת הַשְּׂמֻחָה תִּזְכִּי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַמְצוּהָ, ה' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְשֻׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתַהֲלֵה
לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשֻׂמְחַ, שְׁזָכִינוּ לְדַעַת מַרְבֵּי אֲמַת כְּזָה, מַרְבֵּי
שְׂמֻקְרַב אוֹתְנוּ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרחצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

אמך תחיה פתבה לי מה שעובר עליך, ולכן אני מאד מבקש אותך, תעשה כל מיני פעולות שבעולם, אם אתה יכול לגור ביבנאל, ואז תראה שכל חייך ישתנו לגמרי. פה תהיה בצותא עם אנשי שלומנו, ובקרוב מאד אני בא לשבות עוד כמה שבתות ביבנאל, ורציתי מאד מאד שתהיה שמה.

ולכן ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך. תדע לך, שכל החיים הם נסיונות קשים ומרים, ועובר על כל אחד בזה העולם מרירות דמירות וכו' וכו', ואשרי מי שמחזיק מעמד.

ועקר גדלת בר ישראל זה שיכול להתחזק מעמד, ולא להשבר משום דבר.

ראה לשמח מאד עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, תהלה לאל אתה מניח תפלין בכל יום, מתעטף בציצית, ויש לך מזוזה בפתח ביתך, בודאי היה ראוי מאד שתבדק את התפלין שלך אם הן כשרות.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותך, פתוב בזהר הקדוש (שמות): אם עם ישראל היו יודעים איך שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותם, היו רצים אליו כמו איל שרץ אחר מים.

ולכן תקח את עצמך בנידך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך

שָׁתְבוּא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וְתִהְיֶה לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תרצט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּצִינָה, ה' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ בְּעֵינַי בְּנֶגֶד ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁלַחְתִּי לוֹ מַכְתָּב, וְתִמְסְרֵי לוֹ אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׁבְלִי בְּעֵלְךָ וּבְשִׁבְלִי הַיְלָדִים, כִּי תִפְלֹת הָאִשָּׁה עַל בְּעֵלָהּ וְעַל יְלָדֶיהָ, עוֹשֶׂה רָשָׁם לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וְלָכֵן תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּזֵה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר לָךְ, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תש.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּצִינָה, ה' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֹז בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אִמוּנָה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ; וְלִכְן תִּתְחַזַּק מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה, כִּי אַמוּנָה הַקְדוּשָׁה זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תֵּצֵא מֵהַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ. הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתְּרוּץ אַחֲרָיו וְתִבְרַךְ, 'תִּגְנַב' בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, וְתִשֵּׁחַ וְתִפְרַשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. כִּי כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ מִפְּנֵי שְׂאֵתָה לֹא מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִם הֵייתָ מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא הֵייתָ סוֹבֵל כָּל-כּוֹף הַרְבֵּה סָבָל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת עוֹלָם הַזֶּה, כְּשֵׁישׁ בְּעוֹלָם הַתְּאֵוָה הַיְדוּעָה (נֶאוּף); וְלִכְן תִּפְסִיק כְּבָר עִם כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַשְּׁטוּיּוֹת, וְהִדְבֵּק אֶת עַצְמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי, שְׂאֵתָה מְזַכֶּה אוֹתִי עִם סְפָרִים יְקָרִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהֲיֶה שְׁלִיחַ טוֹב תָּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל רְשִׁימָה מֵהַסְּפָרִים שֶׁתִּשְׁלַח לִי, וְעַכְשָׁו נוֹסְעִים מֵהֶתֵּם לְהֵכָא הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, וְלִכְן אֵתָה יָכוֹל לְשַׁלַּח אֶת זֶה עִמָּךְ, וְהֵם: שׁו"ת וַיְחַפְּסֵם שְׁלֵמָה, שׁו"ת שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן חֶלֶק ד', סֵפֶר בְּאֵר לַחֵי דְרָשׁוֹת עַל הַתּוֹרָה, שׁו"ת דּוֹלָה וּמִשְׁקָה, תְּלִמוּד יְרוּשְׁלָמִי מִפְּאָר וּמִתְקַן, חֶלֶב חֲטִיִּם, בְּרַפְת חֲמִישִׁי, וְעַד לַחֲכָמִים שְׁבַעַה פְּרָכִים, מְטָה עֶזְרָה, שׁו"ת תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה ג' חֲלָקִים, בְּרִית פְּהִנָּה ב' פְּרָכִים, אֲרָחוֹת חַיִּים, וַיְזַרַע יַצְחָק (מִכְּתַב יָד), אוֹר הַחֲמָה חֲמִשָּׁה חֲלָקִים.

לט תשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִוְהָ, ה' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר,

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה

תְּמִיד.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב עֲבוּר ... וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוּכַל לְהַשִּׁיג אֶת הַסְּפָרִים מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהָר, כִּי הַשְּׁבוּעַ נוֹסְעִים מִהֶתֶם לְהִכָּא כַּמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַתָּה יְכוֹל לְשַׁלַּח אֶת זֶה עִמָּהֶם תִּכְרָךְ מִיָּד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִוְהָ, ה' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, כִּי אַתָּה עוֹזֶרֶת לִי בְּחִנּוּף הַבְּנוּת, שְׁזָה אֶצְלִי עֲבוּדַת קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְאֲנִי מְאֹד מְעִרִיךָ אֶת עֲבוּדַתְךָ שְׂאֵת מִשְׁקִיעָה בְּתוֹךְ הַבְּנוּת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּתְפַּעֲלִי מֵאַף אַחַת שְׁרוּצָה לְעַקֵּץ אוֹתְךָ בְּעַקִּיצוֹת וְכוּ' וְכוּ', הֵן שְׁלִיחוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׁרוּצוֹת לְשִׁבְר אוֹתְךָ.

דְּעִי לְךָ, שְׂאֲנִי עוֹמֵד עַל יְמִינְךָ וְעוֹזֵר לְךָ בְּכָל מָה שְׁרַק יְכוּלִים

אָשֶׁר לט תשג — לט תשד בנחל רסג

בתפלה ובקצצה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

העקר לא להתפעל מאף אחד, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאוד גדלה שמחתי, שאת מעריכה איזה בעל יקר הקדוש-ברוך-הוא נתן לך. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לכם רק טוב בחיים, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

ראי להתחזק ולחזק את בעלך, והשם יתברך יעזר לך, שיהיה לך נחת מכל יוצאי חלציה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ה' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! הכל משגח בהשגחה פרטית, אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה (חלין ז.), ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, אפלו כמלא נימא (יומא לח.). ואמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: אפלו קש אינו נופל מעגלה בלי

השְׁגָחָתוּ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית, וְדָבַר זֶה לֹא יִכִּילֵהוּ הַרְעִיוֹן, אִיךָ שְׂאִין דְּבַר
בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִהְיֶה בְּחֻשְׁבוֹן צְדָקָה. וְלִכֵּן בִּידְעוֹת אֵלֹהֵי הָאָדָם נִדְבַק בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי הַדְּבָקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, נִמְחָלִים לוֹ כָּל
עוֹנוֹתָיו. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ לְדְבָקוֹת אֱמֶת כְּזוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַתְּצוּחָה, ה' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָדָם אָתָּן לְךָ תּוֹדָה עַל כָּל מַה שְׁעָשִׂיתָ בְּשִׁבְלִי כְּשֶׁהֵייתִי
בְּמַחְנִיכֶם, וְכִנְרָאָה שְׂאִנִּי בָּא לְשִׁתִּי שְׁבַתוֹת אַחֲרֵי פּוּרִים בְּעֶזְרַתוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף וְכוּ', אֲנִי הִצַּעַתִּי אֶת זֶה, וְהִפַּל יְבוֹא עַל נִכּוֹן,
וְאוֹדוֹת וְכוּ', מַה לַּעֲשׂוֹת?! יֵשׁ לָהֶם עוֹד הַרְבֵּה עֲבוּדָה לְהוֹרִיד
מֵעֶצְמָם אֶת הַחֲלָדָה וְהַטְנוּף שְׂנֹדְבַק בָּהֶם, שְׂמִדְבָּרִים כָּל-כָּף גַּם וְכוּ',
בֶּן לִילָה לְיוֹם לֹא נַעֲשִׂים בְּעַלֵּי תְשׁוּבָה וְכוּ', צְרִיכִים לְהַתְיַגֵּעַ הַרְבֵּה
מֵאֵד עַל זֶה.

וְלִכֵּן תֵּאמַר לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁלֵא יִתְפַּעַל מֵאַף אַחַד, כְּשֶׁאֲנִי
אָבוֹא, אֲנִי אֶסְדֵּר פְּגִישָׁה, וְהִפַּל יְבוֹא עַל נִכּוֹן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ו' אָדָר ה'תשס"ו.

הַפֶּתַח וְהַמִּכְתָּב בְּיַד מוֹסֵר פֶּתַח זֶה, הַר"ר ... גֵּרוֹ זָאִיר, הִיא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה שְׁאֵנִי מִפִּירוֹ זֶה לְמַעַלָּה מְשֻׁלְשִׁים שָׁנָה, וּכְבָר חֲתַן שְׁבָעָה יְלָדִים בְּלִי עֵינַי הָרַע, וְתוֹרָתוֹ אֲמָנוּתוֹ כֹּל יָמָיו, וּמִצְבוֹ דְחוּק מָאֵד כֹּל הַשָּׁנִים, וְהוּא בַעַל חוּב גָּדוֹל מָאֵד, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתַּמְךָ בּוֹ וַיִּזְכֶּה לְאוֹר הַגְּנוּז מִחֵי הַחַיִּים, וַיִּזְכֶּנּוּ תַעֲמֵד לוֹ תָּמִיד.

הַכּוֹתֵב וְהַחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצָנָה...

לט תשז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ז' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַנֶּה הַיּוֹם הוּא ז' אָדָר, יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, אֲשֶׁר יָדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב'), שְׁמֹשֶׁה רַבֵּנוּ נִמְצָא אֶצֶל כָּל חֶכֶם מִחֲכָמֵי הַדּוֹר, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כו'), שְׁמֹשֶׁה רַבֵּנוּ נִמְצָא אֶצֶל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּמַעוֹרָר אוֹתוֹ לְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת. וְלִכֵּן עָלִינוּ לַיָּדַע, שְׁמֹשֶׁה רַבֵּנוּ נִמְצָא אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנֵנוּ, וּבִכְחַת הַזֶּה יָכוֹל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, אִם רַק יִרְצֶה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'), שֶׁהַתּוֹכְחָה שְׁאֶחָד צָרִיף לְהוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה, כְּמוֹ שְׁמֹשֶׁה רַבֵּנוּ הוֹכִיחַ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי הִיִּסוּד אֶצֶל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ הִיָּה, שְׁאֵהָב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל. כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (מִנְחוֹת סה.): מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל הִיָּה; וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַזְכִּיר אֶת עֲצֻמּוֹ בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שָׁעָה וּבְכֹל רְגַע, שְׁמֹשֶׁה רַבֵּנוּ נִמְצָא אֶצְלָנוּ, וְאַנְחָנוּ

צָרִיכִים לְלַכֵּת בְּמִדְתּוֹ, לְאַהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלִדְוֹנוֹ לְכַף זְכוּת. וְכֵן צָרִיכִים לְדַעַת, כְּמוֹ שֶׁלְמֹשֶׁה הָיוּ מִתְנַגְּדִים חֲצוּפִים רָשָׁעִים אַרְוּרִים, כִּף יֵשׁ לְכָל צְדִיקֵי הַדּוֹר מִתְנַגְּדִים חֲצוּפִים, רָשָׁעִים אַרְוּרִים, שְׁחוּשְׁדִים אוֹתָם בְּמָה שְׁחוּשְׁדִים, וְתָמִיד יֵשׁ לְהַמּוֹן עִם טַעֲנוֹת עֲלֵיהֶם, כְּמֵאמָרָם ו"ל (נְלוּט דְבָרִים, רָמַז תּחַא): בְּמִדְבָּר הָיוּ נוֹטְלִים בְּגֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם קִטְנִים, וְזוֹרְקִים לְתוֹךְ חֵיקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְאוֹמְרִים לוֹ: בֶּן עַמָּרָם, מַה הִנָּאָה הַתְּקַנְתָּ לָהֶם לְאֵלוֹ, מַה פְּרַנְסָה הַתְּקַנְתָּ לָהֶם לְאֵלוֹ וְכוּ'; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שָׁם): הַקְּדִים מֹשֶׁה לְצֵאתָ, אָמְרוּ: מַה רָאָה בֶּן עַמָּרָם לְצֵאתָ, שְׂמָא אֵינּוּ שְׁפוּי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ; אַחַר לְצֵאתָ, אָמְרוּ: מַה רָאָה בֶּן עַמָּרָם לְאַחַר לְצֵאתָ, מַה אַתֶּם סְבוּרִים? יוֹשֵׁב וְיוֹעֵץ עֲלֵיכֶם עֲצוֹת, וּמְחַשֵּׁב עֲלֵיכֶם מַחְשְׁבוֹת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְכֵן אָמְרוּ (בְּמִדְבָּר רְבֵה, פְּרָשָׁה יח, סִימָן כ'): "וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה", מַה שָּׁמַע? אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי, אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן, מְלַמֵּד שְׁחֻשְׁדוֹהוּ בְּאֵשֶׁת אִישׁ, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים קו): "וַיִּקְנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחְנֶה", אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר יִצְחָק אָמַר רַב, מְלַמֵּד שְׁכָל אֶחָד קָנָא לְאַשְׁתּוֹ מִמֹּשֶׁה, וּבְתַרְגוּם יוֹנָתָן בֶּן עוֹזִיָּאל מוֹבָא עַל פְּסוּק: "וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה", וְשָׁמַע מֹשֶׁה הַיָּד קָנִיין כָּל חַד מְנֵהוּן יַת אַנְתְּתִיָּה לְאַשְׁקִיּוּתָהּ מִיָּא בְּדוֹקְיָא מְטוּל מֹשֶׁה וּנְפֵל עַל אֲנָפוּי מִן כְּסוּפָא, עֵינֵי שָׁם. עַד כִּדִּי כִּף עֶבֶר עַל מֹשֶׁה, שְׁהִיָּה צָרִיף לְהַתְּבִישׁ מִהַחְרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שְׁהֵם מְנַת חֶלְקוֹ, וְכָל זֶה עוֹבֵר עַל כָּל צְדִיק הַדְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, שְׁקָמִים עֲלָיו רָשָׁעִים אַרְוּרִים שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְשׁוֹפְכִים אֶת דְּמָיו, וְחוּשְׁדִים אוֹתוֹ בְּמָה שְׁחוּשְׁדִים.

וְכֵן הוּא אֶצֶל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁעוֹבֵר עֲלָיו מַה שְּׁעוֹבֵר צְרוּת וַיִּסְוִרִים וּמְכַאוֹבִים רַבִּים וְכוּ', וְאֵין שׁוּם עֲצָה אַחֲרַת, אֶלָּא לִפְלַע עַל פְּנָיו, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים מִמֶּלֶךְ עֲלִיוֹן, שְׁיַחֲוֶס וּיְרַחֵם עֲלָיו, וַיִּשְׁפֹּף לְבָבוֹ כְּמִים לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֵל תְּהִיּוּ בְּטֻלְגִים! תְּפַסְּיָקוּ לְהִיּוֹת עֲנִיִּים, תְּתַחֲלוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שְׁלָכֶם.

אִם רַבְּנוּ ו"ל נָתַן לָנוּ מִתְּנָה כְּזוֹ שֶׁהִיא תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוּת, לְמַה שְׁלֵא נִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצֵר הַזֶּה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ יִשְׁפֹּף שֵׁיחַ

ותפלה אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור, כל תפלה ותחנון ובקשה שמדברים ומתפללים ומתחננים ומבקשים ממנו יתברך, נשמע ונתקבל ועושה רעש גדול בשמים. ואם היה בן אדם יודע איזה רעש בשמים עושות התפלות של כל אחד ואחד, ובפרט תפלה כשהיא בבכיה, לא היה מפסיק מלהתפלל, כי אין כחנו אלא בפה, ונחמינו הקדושים אמרו (סוטה מב.) על פסוק (דברים כ): "כי הוי"ה אלקיכם ההלך עמכם", הם באין בנצחוננו של בשר ודם, ואתם באים בנצחוננו של מקום; ודבר זה שיף בכל דור ודור, כי אלו הרשעים לא יודעים מה זה להיות בשקט, כמו שכתוב (ישעיה נז): "והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל"; תמיד גוזרים עלינו גזרות חדשות, ובפרט עלי, שהסמ"ך-מ"ם והשטן שונא אותי בתכלית השנאה.

ולכן אני מבקש ומתחנן אליכם עכשו, שתתפללו עבורי כל יום ויום, שלא יהיה להם שום שליטה עלי, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, ואני בטוח ומאמין באמונה שלמה, אשר "הן אל כביר לא ימאס", אשר דרשו על זה חכמינו הקדושים (ברכות ח.): מנין שאין הקדוש-ברוך-הוא מואס בתפלתן של רבים, שנאמר (איוב לו): "הן אל כביר ולא ימאס".

ולכן אני מאד מבקש את אנשים, נשים וטרף, שתתפללו ותתחננו עלי, שלא יהיה לרשעים שום שליטה עלי, ולא יוכלו להזיק לי, ויקים בי (ישעיה נד): "כל כלי יוצר עליך לא יצלח".

עכשו קדם פורים יש מנהג רע, שקונים נפצים ודינאמיות, וזורקים את זה ברחובות לעשות רעש וכו' ולהפחיד בני אדם, אני מכרח להגיד לכם, שזה מנהג גאותיות גהנ"ם, מי שזורק נפצים ודינאמיות, הוא רשע מרשע, ואין על זה שום מחילה כלל, כי מפחדים אנשים זקנים ונשים בהריון, וזה ממש פקוח נפש, ולכן אני אוסר בתכלית האסור שימצא בינינו אחד שמשתמש בזה, ומכל שכן מי שמוכר את זה — אין לו מחילה עולמית, ועתיד לתן את

הדין עוד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁתַּעֲמְדוּ עַל הַמְּשֻׁמֵּר, שְׂזֶה לֹא יִקְרָה בְּקִהְלָתֵנוּ תּוֹפְעָה וְרִשְׁעִית וְאִכְזָרִית כְּזוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲדָשׁ שְׂמֵחַ...

לט תשח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל מְשֻׁפְחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל, אֶתְמוּל הָיָה אֲצִלִּי הָעֶשִׂיר שֶׁחֵלַק קִמְחָא דְּפִסְחָא לְפָנַי שְׁנָה, וּפְעַלְתִּי אֲצִלוּ שֶׁהִשְׁנָה יִתֵּן בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל מְשֻׁפְחָה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, כְּשִׁיחֲלִקוּ אֶת הַטְּפָסִים, שֶׁתִּכְּף־וּמִיד יִמְלָאוּ אֶת טְפָס הַמְּלוּי (שְׁאֵלוֹן), וְיִמְסְרוּ אֶת זֶה לְמִשְׁרָד, כִּי מִי שֶׁלֹּא יִמְלֵא אֶת הַטְּפָס, יִהְיֶה אַחַר כָּךְ מִהַצּוֹעֲקִים וְאֵינֶם נֶעֱנִים וְחֻבֵּל מְאֹד שֶׁמְשֻׁפְחָה אַחַת שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם, כִּי הַשְּׁנָה אֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִי לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל מְאֹד, (כַּנִּרְאָה שְׂאֵת הַטְּפָסִים יִחֲלִקוּ תִּכְּף־וּמִיד אַחַר פּוּרִים), רַק תִּהְיֶוּ מוֹכְנִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כָּל מִי שֶׁעֲדִין לֹא רָשׁוּם בְּמִשְׁרָד הַפְּנִים שֶׁגָּר בִּיבְנֵאֵל, שֶׁתִּכְּף־וּמִיד יִרְשֵׁם הוּא וְאִשְׁתּוֹ, כִּי מִי שֶׁלֹּא רָשׁוּם, יִהְיֶוּ לָנוּ בְּעִוֹת בְּעֵנִין הַחֲנוּךְ וְכוּ'.

לט תשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ט' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם אַתָּה רוֹצֵה לְפָתַח מְדַרְשָׁה, מְכַרְח לְהִיּוֹת עַל זֶה תְּנָאִים. א.
לא מְכַנִּיִּים גְּרוּשׁוֹת וּמְכַל שְׂפֵן לֹא עִם יְלָדִים. ב. לֹא לְמַעַלָּה מְגִיל
עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ (כִּי מְדַרְשָׁה זֶה לֹא מְקוֹם לְנָשִׁים מְכוּת וְכוּ', וְאִין זֶה
מְקוֹם מְקַלְט). ג. אֲסוּר שְׂיִהְיֶה לְבַחֲוִירָה תִּיק פְּלִילִי.

אם אַתָּה לֹא יָכוֹל לְהַחְזִיק בְּשִׁלְשָׁה תְּנָאִים הָאֵלוֹ, לֹא כְּדָא
לְפָתַח מְדַרְשָׁה, הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ יוֹתֵר מְדֵי קְדוּשָׁה, כְּדֵי לְחַלְלָהּ, חַס
וְשְׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ט' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל מָה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב אַתָּה צוֹדֵק, יֵשׁ סְבִיבֵי
מְנִיעוֹת רַבּוֹת לְהַגִּיעַ אֵלַי, וְאַתָּה צָרִיף לְהַכִּיֵּן שְׁעָבְרוּ עָלַי שְׁלֹשׁ שָׁנִים
שֶׁל גִּיהֲנוּם עָלַי אֲדָמוֹת וְכוּ', וְגַם כְּשִׁבְאַתִּי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה תֵּאוּם
עִם הַמְשֻׁטָּרָה כְּמָה זְמַן לְהִיּוֹת שְׂמָה וְכוּ', (כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מִי אֲנִי...),
אֲבָל זוֹ הַמְצִיאוֹת, וְצָרִיכִים לְחִיּוֹת עִם מָה שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא נוֹתֵן,
כִּי הַפֶּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית לְטוֹב וּלְהַפֵּךְ, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'): כְּשִׁאֲדָם יוֹדֵעַ שְׁפָל מְאַרְעוֹתָיו הֵם

לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיִן עוֹלָם הַבּא, וְלִכְּן תִּרְאֶה לְדוּוּנֵי לְכַף זְכוּת.

בְּעֵינֵי הַזֶּהר שְׁכַתְּבֵת וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁהֶאֱרִיז'ל אָמַר, שֵׁישׁ אֵין סוֹף פְּשָׁטִים בַּזֶּהר, וְכֵן מוּבָא בְּדַבְרֵי הַרַב הַקְּדוּשׁ מִקְּאֵמֶאֱרָנָא זִי"ע, שְׁקַבֵּל מִרְבוֹ, וְרַבּוֹ מִרְבוֹ עַד הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע, שְׁקַבֵּל מִרְבוֹ אַחֲרֵיהֶן הַשְּׁלִיחוֹנֵי, שְׁבָכֵל יוֹם לוֹמְדִים בְּגֵן-עֶדֶן פְּרוּשׁ חֲדָשׁ בַּזֶּהר, וְלִכְּן כָּל הַפְּרוּשִׁים שָׁרַק מִפְּרֻשִׁים בַּזֶּהר זוֹ אֲמַת (כַּמּוּבָן אִם הַפְּרוּשׁ הוּא עַל-פִּי הַקְּדָמוֹת אֲמַתִּיּוֹת). וְלִכְּן הַחֵיד"א פִּרְשׁ כָּמוֹ שְׁכַתְּבֵת, אֲבָל בְּמַצִּיאוֹת אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שְׁטַבַּע שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהִיא כַּעֲסָנִית, וְהִיא גִּמְרָא מִפְּרֻשֶׁת (תְּמוּרָה טו): אִשָּׁה, כִּיּוֹן שְׂאִין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ מִיַּד צוּעָקָת; וְכֵן יְדוּע, שְׁתַּבַּת אִשָּׁה זֶה א"ש ה', תַּכְּף-וּמִיַּד כְּשֶׁהַשְּׂכִינָה פּוֹרְשֶׁת מִמֶּנָּה, הִיא כְּבָר בְּכַעַס, כִּי הַכַּעַס כְּבָר מוּכָן, מֵהַ שְׂאִין כֵּן אִישׁ — הַיּוֹ"ד מִפְּרִיד בֵּין הָאֱלֹ"ף לְשִׁי"ן, כִּי הוּא יְהוּדִי, פֶּה הוּא צָרִיף לְלֶכֶת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל, פֶּה צָרִיף לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, פֶּה הוּא צָרִיף לְלַמַּד וְכוּ' וְכוּ', אַזִּי קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְהַגִּיעַ לְכַעַס. מֵהַ שְׂאִין כֵּן אִשָּׁה, הָאִשׁ כְּבָר מוּכָן, רַק כְּשֶׁמְצַרְפִּים ה' שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, אַזִּי הִיא נִיחָא. אֲבָל הַטַּבַּע שֶׁל הָאִשָּׁה, שְׁכָל דְּבָר קָטָן מְעַצְבָן אוֹתָהּ, וְלִכְּן מִי שְׁמַקְבֵּל אֶת דַּעַת רַבּוּ ו"ל, דַּעַת הָאֲמַת, יוֹדַע לְהִיּוֹת וְתָרֵן בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְאֶפְלוֹ שְׂאִשְׁתּוֹ צוּעָקָת עָלָיו, כְּדָאֵי לְשִׁתְּק, וְכָמוֹ שְׂאֵמַר רַבּוּ ו"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה יג): "עַם שְׁתִּיקָה אַחַת מִתְּרַצִּים אֶת כָּל הַקְּשִׁיּוֹת".

נָא וְנָא אַל תִּבְלַבֵּל אֶת עַצְמְךָ עִם שְׁטִיּוֹת, וְעַם דְּמִיּוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאִתָּה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינַי.

הַמַּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשיא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ט' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵינְךָ אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שֵׁישׁ לִי מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתַמִּיד יִדְעֵתִי שֶׁהֲצַדֵּק עִמָּךְ, אָבֵל מַה לַּעֲשׂוֹת? שֶׁהַנוֹכַח הַרְמָאֵי הַרְשָׁע מְרַשָּׁע, תִּפְחַח נַפְשׁוֹ מַה שְׂוִיתָר מֵהָר, שְׁגָנֵב וְגִזַּל וְעָשָׂק אֶת כָּל הַקְּהֵלָה, וְאִמְלַל אֶת כְּלָנוּ, וּבִפְרָט אוֹתִי, שֶׁמָּסַר אוֹתִי לַמְּשֻׁטָּרָה, וְהִמְצִיא עָלַי שְׁקָרִים, הוּא אֲשֶׁר הוֹצִיא עָלֶיךָ תַּמִּיד שֵׁם רַע וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן לִדְעֵתִי רְאֵה, מַה שְּׁעֵבֵר עָבַר, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וּמִנְּסִים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, רְאֵה וְגַם רְאֵה אֵיךְ שָׁנְסוּ אוֹתִי בְּנִסְיֹן כָּל-כָּף קָשָׁה, שְׁלֹא יִכְלָתִי לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה לֹא שׁוֹמְעִים וְלֹא רוֹאִים, אֵיךְ לֹא נוֹתְנִים לַיהוּדִי לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל לֹא דָבָר, רַק עַל עֲלִילַת דָּם וְעֲלִילַת שָׂוָא, עֲלִילַת רָשָׁע, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְחֻזָּק אֶת עֲצָמֵי עִם הַלְמוּדִים שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׁגַם אֶתָּה תִּתְחַזַּק עִם כָּל הַלְמוּדִים הַנִּפְלְאִים שְׁלָנוּ. וְהִיא טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּחֻלְקֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", וּבְכָל יוֹם שֶׁתִּלְמַד קוֹנְטְרָס, תִּרְגִּישׁ טַעַם אַחֵר בְּחֵיִךְ. עַד עַכְשָׁו כָּבַר הַדְּפִיסוֹ שְׁלֹשִׁים וְאַחַד כְּרָכִים, וַיֵּשׁ עוֹד לְהַדְפִּיס לְמַעְלָה מִשְׁשִׁים כְּרָכִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ סֻדָּר לְלַמַּד בְּכָל יוֹם בְּאוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים, וּמִשָּׁם תִּקְבַּל חֵיווֹת נִפְלְאָה. וּבִפְרָט שֶׁתַּעֲזִיב בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מַכְתָּבִים בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", אֲשֶׁר כָּל מַכְתָּב וּמַכְתָּב נִכְתָּב רַק בְּשִׁבְלֶיךָ, וְהַיּוֹם יֵשׁ כָּבַר מְדַפְסֵי נ"ב כְּרָכִים, אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהֶם לְמַעְלָה מֵעֶשְׂרֵת אֲלָפִים מַכְתָּבִים, וַיֵּשׁ עוֹד לְהַדְפִּיס לְכָל הַפְּחוֹת עוֹד כְּשֶׁלֹּשׁ-מֵאוֹת כְּרָכִים, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לְהוֹצִיאָם לְאוֹר עוֹלָם, וּלְהַפִּיצָם בֵּין גַּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

אֵינְךָ לְתַאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁאֶתָּה גוֹרֵם לִי בְּהַשְׁגַּת הַסְּפָרִים, וְכָף יִהְיֶה לָךְ חֵזָק בַּלְמוּד שֶׁאֲנִי לוֹמֵד, יִרְאוּ עֵינַיִנוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל בְּפִשְׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִשְׁאוֹת חֵן לָךְ עַל כָּל הַסְּפָרִים

שְׁאַתָּה שׁוֹלַח לִי, וְאֵין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל דְּבָר זֶה, וּבְנֹדָאֵי עוֹד
אֲשַׁלֵּם לָךְ חֲזָרָה הַרְבֵּה טוֹבוֹת.

בְּעֵנִין הַסְּדוּרִים לְקִנּוֹת לְבֵית-הַפְּנֹסֶת, חֲפָה כְּבֹר עַד חַג הַפֶּסַח,
כְּדֵי שְׁלֹא יִפְגֹּס חֶמֶץ. וּבְעֵנִין סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וְהַתְּהִלִּים
לְבֵית-סֵפֶר, חֲפָה עוֹד עַד שְׁאֲנִי אֶכְתֵּב לָךְ.

שׁוֹב פַּעַם תּוֹדָה מֵעַמְּק הַלֵּב עַל כָּל מָה שְׁאַתָּה דוֹאֵג בְּשִׁבְלִי
בְּהַשְׁגַּת הַסְּפָרִים.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, כִּי סוּף כָּל סוּף תֵּצֵא מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים
וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשיב

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּנָה, ט' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׁאַתָּה בָּא לְכָאן עַל חַג הַפּוּרִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ
שְׁתַּפְּנָה אֵל יְדִידְנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יִתֵּן לָךְ קַפְסָא עִם סְפָרִים
שְׁתַּבִּיא אֶת זֶה לְכָאן, וְתִהְיֶה שְׁלִיחַ מְצוּנָה, שְׁיִשְׁמֹר עָלֶיךָ עַל הַדְּרָף,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּבּוֹא וְתַצְּלִיחַ בְּגָדוּל, וְתַחֲזוֹר עִם שְׁפַע,
כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת כָּל חוֹבוֹתֶיךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִם חֶמֶשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאִם בְּנֵי
אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֶמֶשׁ דְּקוֹת,
הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּחֶמֶשׁ דְּקוֹת יְכוּלִים לְפַעַל עוֹלָם
וּמְלוֹאוֹ.

אָשֶׁר לט תשיג — לט תשיד בנחל רעג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ, וְאַקְנֶה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ט' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ וְלְאִשְׁתְּךָ וְכֵן לְךָ, וְתִהְיֶה כְּלָכֶם בְּרִיאִים וְשְׁלֵמִים, וְלֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כֹּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו:): אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמָּה; וְזוֹ מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד.

יְדִידְנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כָּתַב לִי שְׂיֵשׁ לוֹ אַרְבַּע אוֹ חֲמֵשׁ קַפְסָאוֹת סְפָרִים בְּשִׁבְלִי, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְחִלְקֶם תַּכְף-וּמִיד לְאֵלוֹ הָאֲנָשִׁים הַרְשׁוּמִים לְמִטָּה, שֶׁהֵם בָּאִים לְפָנַי עַל חַג הַפּוּרִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ט' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתַּכְתְּבִי לִי בַּפְּרָטִיּוֹת טִיוֹטָה שֶׁל תַּקְנׁוֹן לְבֵית-סֵפֶר, אֵילׁוֹ בְּגָדִים מְתָר, וְאֵילׁוֹ אֶסוּר, כִּי אֲנִי לֹא בָקִי בַשְּׂפָה הַעֲמִמִּית שְׁמֻדְבָּרִים, וְכֵן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֶת כָּל הָאֲפָנוֹת הַחֲדָשׁוֹת שֶׁל הַגּוֹיִים, וְאֲנִי אֶעֱבֹר עַל זֶה, וְאֲנִי אוֹסִיף אוֹ אוֹרִיד, וְאֲנִי אֶעֱמַד עַל

עדר אֲשֶׁר לט תשטו — לט תשטז בַּנְחַל

זֶה חֲזַק מְאֹד. תֵּאֲמִינִי לִי, שֶׁהַבְּעִיָּה הָעֵקְרִית הִיא, שְׁעֵדִין אֲנִי מִגְּבַל לְבוֹא, מִצַּד הַסְּתוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, כִּי אִם אֲנִי הֵייתִי בְּשֵׁטַח, אִז מִמֶּנִּי הָיוּ מִפְּחָדוֹת וְכוּ'.

לְדַעְתִּי, מְנַהֵלֶת צְרִיכָה לֵהוֹיֹת עַל הַשֵּׁטַח, וְלִכְּנֹן אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂכָבֵר קִבְּלָתָ אֶת הַתֹּאֵר שְׁלֶךְ, לֹא כְּדַאי לְנִסֵּעַ הַלוֹךְ וְשׁוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְחַפָּה, שְׁתִּכְתְּבִי לִי טִיוֹטָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ט' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִזְדַּעְזָע לְשִׁמְעַת אֶת הַהִתְנַהֲגוֹת שְׁלֶךְ בְּבֵית-סֵפֶר, מִמָּשׁ הַפְּקָרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, אֶת מִתְנַהֲגָת כְּמוֹ חֲצוּפָה לְמוֹרָה וְלַהוֹרִים, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיפֹה קִבְּלָתָ אֶת זֶה, הֲרִי הָאֲחִיוֹת שְׁלֶךְ ... תַּחֲיָה, וְכֵן ... תַּחֲיָה, וְכֵן שְׁנֵי הָאֲחִים שְׁלֶךְ, הֵם מִמָּשׁ דִּגְמָא שֶׁל יְלָדִים יִרְאִי הַשֵּׁם, וְרַק אֶת צְרִיכָה לֵהוֹיֹת הַכְּבֻשָׁה הַשְּׁחוּרָה?! אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּשְׁנִי אֶת הַגִּישָׁה שְׁלֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ט' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתְּבֶיךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְכָתֵב לִי, לְדַעְתִּי עֲשִׂית לִי חֶרְבָן

מֵאֵד גְּדוֹל בַּחֲנוּף שֶׁל הַבְּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וְאֲנִי זוֹרֵק אֶת כָּל הָאִשָּׁמָה עֲלֵיךְ, כִּי כָּל זְמַן שֵׁאת הֵיית הַמְּחַנֵּכֶת שְׁלֹהֶן, הֵן כִּכְדוֹ אוֹתָךְ, וְגַם הַתְּעַלּוֹ בְּיָרֵאת שָׁמַיִם, וְתִכְף־וּמִיד כְּשֶׁבְּרַחַת פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, בְּלִי שׁוּם סִבָּה, רַק מִפְּנֵי שֵׁאת צְרִיכָה לְדַאֵג לְיִלְדִים שְׁלֹךְ, מֵהַ שְׁהַמְצִיאוֹת מְרֹאָה בְּדִיּוֹק הַהַפּוּדָה, מֵאֵז שֶׁבְּרַחַת וְהַשְׂאֲרַת חָלָל גְּדוֹל בֵּין הַבְּנוֹת, הַיִּלְדִים שְׁלֹךְ יָרְדוּ וְהִתְקַרְרוּ לְגַמְרֵי מַהֲיֵהְדוֹת, אֶחָד אַחֲרֵי הַשְּׁנַי, וְעוֹשִׁים מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ וְכוּ', תַּחַת הַגֵּב שְׁלֹךְ.

אֲמַרְתִּי לָךְ כָּל הַזְּמַן, שְׁכַל זְמַן שֶׁתִּהְיִי מְחַנֵּכֶת, בְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכְּי לְיִלְדִים טוֹבִים, וְלֹא צִיַּת אוֹתִי, וְתִרְאִי אֶל מֵה הַיִּלְדִים שְׁלֹךְ מְסַגְּלִים לְהַדְרִיחַ, עַל הַבַּת שְׁלֹךְ ... תַּחֲזִיחַ מְדַבְּרִים דְּבָרִים אִים וְנוֹרָא, וְכִבֵּר לֹא מְדַבְּרִים מִבְּנֵךְ ... גְּרוֹ זְאִיר, שֶׁהוּא פְּרָא אָדָם וְחִצּוֹף גְּדוֹל וְכוּ' וְכוּ'. אֵז מֵה פְּעֻלַּת שְׁעוֹבַת אֶת הַחֲנוּף, וְהַשְׂאֲרַת לְנוֹ חָלָל גְּדוֹל, שְׁכַל בֵּית־הַסֵּפֶר הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ עַל גְּלַגְלִים? ! מֵאֵד קַל לְהַאֲשִׁים מוֹרָה אוֹ מְלַמֵּד, בְּשַׁעַה שְׁמִדוּחִים לִי שֶׁהַבַּת שְׁלֹךְ מְדַרְדְּרַת מְאֵד מְאֵד, וְעוֹד סוֹחֶכֶת הַרְּבֵה בְּנוֹת אַתָּה.

לְמָה תִּהְיִי כְּמוֹ בַּת יַעֲנָה, שְׁמִכְנִיסָה אֶת הָרֵאשׁ בַּחוּל וְכוּ', לְמָה לֹא תִפְקְחִי אֶת הָעֵינַיִם לְבֹדֵק עִם מִי הִיא מְתַחַבֶּרֶת, עִם בַּחוּרִים חִילוּנִים, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֶרְפָּה. אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפֶּשׁ שְׁגֵרְמַת לִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּכְתְּבִי לִי יוֹתֵר.

בְּעֲלֵךְ נוֹסֵעַ לְחוּץ לְאֶרֶץ, וְעוֹשָׂה מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה וְכוּ' וְדִי לְמַבִּין, וְאֶת פֶּתָאִם נַעֲשִׂית חֲלָשָׁה, וּמִנְסָה לְבָרַח מִהַמְצִיאוֹת תַּחַת הַכְּרִית וְלִכְבוֹת וְכוּ' וְכוּ', הָאִם זֶה הַדְּרֵךְ לְהִתְיַאֵשׁ? בְּשַׁעַה שְׁכֵן יֵשׁ לָךְ אֶת הַכֶּחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת...

לט תשיז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ט' אדר ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מצד אחד אני מאד מאד שמח, שאת מדונחת לי כל דבר מה שקורה בבית-ספר, כי אני מכרח לדעת את זה, אבל מצד שני יש לי מזה צער גדול מאד מאד, כי הדור יורד ירידה אחר ירידה, וחבל מאד להורים שלא אכפת להם מהילדים.

על-כל-פנים איך שהוא זו לא אשמתך, אדרבה, את מוסרת את נפשך בשביל החנוף, ואת צריכה מאד מאד לשמח על ההשקעה שאת משקיעה בהן, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזוב אותך, רק תתחזקי להמשיך לדבר אתן דבורי אמונה פשוטה, כי כל דבור ודבור שמדברים ממנו יתברך, זה נכנס בלב בר ישראל, ונשמות ישראל הן חלק אלוק ממעל.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די, ואזפה לבוא פכר ליבנאל, ואז אני בטוח שכל הבנות ישתנו לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשיח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ט' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד בצער שאתה משטה בי, בכל פעם אתה כותב

לי שאתה חוזר בתשובה, ואתה רוצה כִּכְר להיות טוב, והנה אני שומע עליך דברים מכערים מאד. אני לא יודע מה הקטנות עדין מקרקרת בך? ! עד מתי תמשיך ככה? ! למה לא תקח את עצמך בידך, ותהיה ירא שמים אמתי, ותעזב את הקלפות וכו', ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו, ומי שמפר את הצניעות, הקדוש-ברוך-הוא לא מוחל לו.

אני רוצה, שתתקן-ומיד תכתב לי מכתב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשיט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ט' אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, שהוא יתברך זן ומפרנס הכל, ועוד יום יבוא, שהכל יתהפך לטובה, אתה צריך רק להתחזק, ולא להפנס בלחץ. הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שהוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

ולכן איעצך ויהי אלקים עמך, תראה 'לגנב' בכל פעם חמש דקות, ולדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, ולספר לו יתברך מה שאתה צריך, ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי למעלה בשמים מאד מאד חשוב כל דבור וכל תחנה. ולכן תהיה חזק בזה, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שייטיב עמך בפרנסה, ולא יחסר לך שום דבר.

רק תעבד הרבה על נקדת השמחה, וכן תכבד מאד את אשתך,

רַעַח אֲשֶׁר לֹט תִשַׁכּ — לֹט תִשַׁכּא בְּנַחֵל

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

חֲזֹק וְאַמֵּץ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹט תִשַׁכּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוָּה, ט' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמֻחָה שְׁיֵשׁ לִי שְׁטוֹב
לְכֶם, וְאֲנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם, שְׂתַמִּיד יִהְיֶה לְכֶם טוֹב, וְיִתְרַחַב לְכֶם בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, רַק תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה,
אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹט תִשַׁכּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצַוָּה, י' אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הִנֵּה נִכְנָסֶת
שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, שְׂבָה קוֹרָאִים "נִזְכּוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלֶק, אֲשֶׁר קָרָךְ
בְּדַרְדָּר" וְגו', וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזַכּוֹר כָּל הַשָּׁנָה, וּבַפֶּרֶט בְּשַׁבַּת
לְפָנֵי פּוֹרִים, כְּדֵי שְׁנֻזְכָּה לְהַכְנִיעַ אֶת עֲמֶלֶק שְׁנִמְצָא בְּתוֹכֵנו, שְׂמִקְרָר
אוֹתָנוּ מֵעַבֻּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ.

וְלִכֵּן תִּקְבְּלוּ אֶת הַשֵּׁבֶת הַזֹּאת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ לְהִתְחַשֵּׁב עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, לְרְאוֹת מְאֹד לֹא לִפְגַּע בְּשׁוּם בְּרִיָּה; כִּי כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל פּוֹרִים הוּא רַק אֶהְיֶה, אַחֲוָה וְרַעוּת, בְּסוּד (אֶסְתֵּר ט"ו): "וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְיוֹ", וְהַכֹּל כְּדֵי לְהַרְבּוֹת אֶת הָאֲחֻדוּת וְהָאֶהְבָּה שֶׁתִּהְיֶה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַפֶּה קִלְפַת הַמֶּן-עַמְלֵק, אֲשֶׁר מוּבָא (מְגִלָּה עֲמֻקוֹת, וְאַתְחַנּוּן אִפֶּן מ"ד), אֲשֶׁר הַמֶּן הוּא שָׂרֵשׁ שֶׁל הַסֵּם"י-מ"ם, וְהוּא רוֹצֵה רַק לְהַפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל כַּחוֹ רַק "הַפְּרִד וּמְשַׁל", וְהוּא שָׂרֵשׁ הַטְּמָאָה, כִּי לְהַפֶּה שָׂרֵשׁ הַקְּדוּשָׁה הִיא רַק אֶהְיֶה, אַחֲוָה וְרַעוּת. וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁנוּ, שִׂיְהִיָּה בֵּינֵינוּ וּבֵין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם רַק אֶהְיֶה וְהַכְּנָה הַדְּדִית.

וְעַל-כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ, אֶף שְׁבִפוֹרִים מְצוּה לְשִׁתּוֹת, אֲבָל שִׂיְהִיָּה בְּמִדָּה — שְׁתִּים שֶׁלֹּשׁ כּוֹסוֹת יֵין, וְלֹא יוֹתֵר, וְלֹא כְּמוֹ שְׁנוֹהֲגִים לְשִׁתּוֹת עֶרְק וְכוּ' וְנַעֲשִׂים שְׁכּוֹרִים כְּשִׁכְרוּתוֹ שֶׁל לוֹט, וְשׁוֹכְחִים מִקְּדוּשַׁת הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, שִׁיְכוּלִים לִפְעַל אֲזוֹ אֲצַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁצְרִיכִים, כְּמֵאמָרְךָ ז"ל (יְרוּשָׁלַיִם פָּרָק א', תִּלְכָּה ד'): אִין מְדַקְדְּקִין בְּמִצְוֹת פּוֹרִים, אֲלֵא כָּל מִי שֶׁהוּא פּוֹשֵׁט אֶת יָדוֹ לְטַל נוֹתְנִין לוֹ; וְאָמְרוּ צְדִיקִים, שְׂזָה הוֹלֵךְ גַּם עַל רוֹחַנִיּוֹת, שְׁכָּל מִי שֶׁפּוֹשֵׁט יָד וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲפִלוּ שְׂאִין לוֹ זְכוּת, מִיָּד נוֹתְנִים לוֹ.

וְלִכֵּן עֶקֶר מְצוֹת פּוֹרִים לְשִׁתּוֹת, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲדַרְבֵּה, צְרִיכִים לְקַיֵּם (תְּהִלִּים קי"ט): "וְאֲדַבְּרָה בְּעִדְתֶּיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ", לִבְקֵשׁ בְּקוֹל וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲלֵא לִכְבוֹת וְלְהִתְחַנּוּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיְחוּס וּרְחֻם עֲלֵינוּ, וְכָל אֶחָד יִבְקֵשׁ מָה שֶׁהוּא צְרִיךְ, וְאִין לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ אֶחָד מִחֲבֵרוֹ, וְזֶה גּוֹרֵם שְׁתִּית הַיֵּין, שֶׁהוּא יוֹצֵא לְמַעַלָּה מִהַגְּבֻלוֹת, וְהוּא מִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּרַבִּים כָּל מָה שֶׁהוּא צְרִיךְ, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא עו'): כְּתִיב תִּירָשׁ וְקָרִינָן תִּירוּשׁ, זְכָה נַעֲשֶׂה רֵאשׁ, לֹא זְכָה נַעֲשֶׂה רֵשׁ; אִם אָדָם שׁוֹתֵה יֵין כְּדֵי לְצַאת חוֹבֵת הַיּוֹם, אֲזִי נַעֲשֶׂה רֵאשׁ, שֶׁהוֹלֵךְ בְּקוּמָה זְקוּפָה וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁצְרִיךְ, וְאִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה, אֲבָל

לא זכה, אָזי מתגלגל על הארץ בתוך קיא שכרותו וכו', ולכן חבל מאד, שתשתו לשכרה עד שיהיו אלימים, ואחד יכה את השני, על זה לא נתנו לנו את היום הקדוש הזה, שהוא למעלה מיום הכפורים.

שוב באתי לעורר אתכם ולהזכירכם, שהשנה יהיה משתה היין בבנין החדש שבנו עבור מגרש טניס על יד מגרש הפדור רגל, והקדוש-ברוך הוא יעזר, שיקים מאמרם ו"ל (מגלה ו.): תאטריות וקרנסיות שבאדום עתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה ברבים; ואני מאד מבקש, שלא יצא, חס ושלום, חלול השם, אלא עלינו לקדש שמו יתברך ברבים.

אני מאד מזהיר את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, שישמרו את ילדיהם שלא יתעסקו עם נפצים, דינאמיות, ושאר כלי משחית, פצצות עשן, פי זו עברה חמורה מאד, ואוי לו מי שמשתמש בדברים המשחיתים האלו, ובפרט ביום פורים שהוא יום קדוש ונורא.

גא ונא ראו להתחזק ביותר שאת וביתר עז, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותתפללו הרבה בשבילי, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, ונזכה לראות במפלת הזמן במהרה בימינו מה שיותר מהר. המאחל לכם שבת שלום...

לט תשכב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תצוה, י"א אדר ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... שתחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתראי לשלח חזרה את הבת שלך לבית-הספר, יש הסתות פרועות נגד החנוך וכו', ובזה שאת לא שולחת את הבת שלך, את סתם פותחת לה פתח שתזלזל במורה

ובבית-הספר, ולבסוף תולול גם באבא ואמא, ולכן אין שום הצדקה שלא תלך לבית-הספר, יהיה מה שיהיה.

אני מאד מקנה שתעשי את רצוני.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תשכג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תשא, י"ב אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, היות שפורים הוא יום קדוש ונורא מאד, עד שמוכא בזהר, שזה הרבה יותר גדול מיום הכפורים, כי קוראים לזה "יום כפורים", נמצא, שפורים הוא יותר גדול, והענין הוא, כי יום הכפורים אינו מכפר אלא על עוונות שבין אדם למקום, לא-כן פורים מכפר על עוונות שבין אדם לחברו, ולכן תקנו מצות "משלוח מנות איש לרעהו" ומתנות לאביונים", להרבות את האהבה בין אחד לשני, ולצערנו הרב, הסמ"ך-מ"ם והשטן נכנס בשמחה, שמשתפרים עד שבאים לידי שכרותו של לוט, ובמקום לנצל את היום הקדוש הזה להיות בשמחה עצומה, ולרקד ולהתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, שותים כל-כף הרבה, עד שנופלים כפגרים מתים, או שמזיקים אחד לשני, וכן עושים נזקים והולכים באלימות, שזה הפך יום הפורים, שהוא יום קדש הקדשים.

ולכן אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, המצוה היא לשתות רק שתי כוסות או שלש כוסות יין דיקא, וחס ושלום, לא לשתות ערק, או יין שרף, וואדקה וכו' וכו', ושאר משקה המשפר, שהורס את בריאות האדם.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִי חֻכְמִים בְּעֵינֵיכֶם, תִּרְאוּ לְבָלוֹת אֶת יְמֵי הַפּוֹרִים
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִקְיָם אֶת מִצְוֹת הַיּוֹם בְּקִרְיַת הַמְּגִלָּה, וּבְמִשְׁלוֹחַ
מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּבְמִתְנוּת לְאֲבִיוֹנִים, וְהֶעֱקָר שְׂתֵהִיָּה תִּפְלָה
מִשְׂמִיחָה, שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה מְאֹד בְּשָׂמִים. וּבִיּוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
הַזֶּה יְכוּלִים לְפַעַל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דְבָרִים כְּאֵלוֹ שֶׁלֹּא יְכוּלִים
לְפַעַל כָּל הַשָּׁנָה, כִּי כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתֵנִים לוֹ בְּיוֹם זֶה, מִה שֶׁרַק
יִבְקֵשׁ יִקְבֹּל, וְלִכֵּן אֵל תְּהִי בְּטִלְנִים.

נָא וְנָא שְׂלֵא יִמְצֵא אֶחָד אֶצְלָנוּ שֶׁהוֹלֵךְ בְּאֵלִימוֹת עִם הַזּוֹלָת,
אוּ שִׁיעֲשֶׂה אֵיזָה הַזְּקוּת וְחֻרְבָּנוֹת, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׂצָרִיכִים
לְשִׁמּוֹר, שֶׁלֹּא יִהְיֶה עֲרֹבֻבָּה בֵּין גְּבָרִים לְנָשִׁים, כִּי אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מוֹחֵל עַל גְּלוּי עֲרִיּוֹת, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר בְּלִעָם: אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל אֵלוֹ
שׁוֹנָא זְמָה. וּכְתִיב (דְּבָרִים כג, טו): "וְהָיָה מִחֲנִיף קְדוֹשׁ", אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים לְרְאוֹת שֶׁהַמְּחַנֶּה וְהַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ יִהְיוּ קִדְשׁ הַקְּדוֹשִׁים, וְשֶׁלֹּא
יִהְיֶה, חֶסֶס וְשָׁלוֹם, שׁוֹם פְּרִיצוֹת. אֲדַרְבָּה. בְּאוֹ וְנַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה
בְּיוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, נִתְחִיל לְהִיּוֹת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם כְּרִצוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ כְּכֹר לְהַתְּאָחַד יַחַד, וְאֲזַכֶּה לְבוֹא לְגוֹר
עִמָּכֶם תְּמִיד.

הַמְּאָחַל לָכֶם פּוֹרִים שְׂמִיחָה...

לט תשכד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לֹא צָרִיכִים
לְשִׂתוֹת יוֹתֵר מִשְׂתִּים אוּ שֶׁלֹּשׁ כּוֹסוֹת יַיִן, עַד שֶׁיִּסְבֵּב לוֹ הָרֹאשׁ,
הֶעֱקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִרְקָד, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'): עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין וְהַמְּחָאֵת כֶּף אֶל כֶּף

ממתיקין את הדינין. ולכן אֲשֶׁרִי מִי שְׁיָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ כָּל הַפּוֹרִים, וּלְפִיּס אֶת חֲבֵרוֹ, וּלְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת מְצוֹת מְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְנוֹת לְאֶבְיוֹנִים, שְׂאָחָד יַעֲזֹר לְשֵׁנִי.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, תשמרו על כבוד הבריות, ולא להתגרות בתושבי המקום, חס ושלום, אלא זכרו היטב, שְׁכָל עֲנִינְנוּ זֶה רַק שְׂמֵחָה וְאַהֲבַת הַזּוּלָּת, וּלְגַלוּת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזֶה נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמַחֲיַת הַמֶּן-עַמְלָק, אֲשֶׁר שָׂרוּ הוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נח.): "לֵךְ הַיְוָי"ה הַמְּמַלְכָּה" — זו מְלַחֶמֶת עַמְלָק, בְּזֶה שְׂאֲנַחְנוּ נִגְלָה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִמְחָה אֶת הַמֶּן-עַמְלָק, וּמֵה שְׂרָצָה לְרֵאוֹת בְּנוֹ יָקִים אֲצֵלוֹ.

המאחל לָכֶם פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

לט תשכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא (תענית אסתר) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אני מאד מבקש אותך שתהיה בשמחה, אבל לא סתם בשמחה, אלא "משנה פרייליך" (בשמחה), כי השמחה מרחבת את הדעת, וכשאתם שמים, אז יש לו ישוב הדעת, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י'). אל תכנס בלחץ, ואם תהיה בשמחה, אזי יהיה לך ישוב הדעת.

כְּשֶׁאֲנִי מְזַהֵר אֶתְכֶם עַל הַבַּת הַשְּׁנִיָּה, בּוֹנְתִי לְהַצִּיל אוֹתָהּ שְׁלֵא תִפֹּל בַּפֶּח כְּמוֹ הָרֵאשׁוֹנָה, אֵין לִי פֶה עֲנִין אַחֵר, אֲלֵא לְהַצִּיל לָךְ אֶת הַיְלָדִים, וְכֵן אֶת הַבֵּן שִׁיְהִיָּה בְּרִיא, אִם תִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, תֵּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְשָׁלוֹם לְבִנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּשָׁבוּעַ הַבָּא אָנִי אֶהְיֶה בְּיַבְנָאֵל, וְאָנִי רוֹצֵה שְׁתַּהַיֶּה אִתִּי כָּל הַזְּמַן, וְתַעֲזֹר לִי בְּבֵיתִי, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב, כָּל כְּפֻנְתֵי לְהוֹצִיא אוֹתְךָ מִחֲבָרִים רָעִים, וְאָנִי רוֹצֵה לְרִאוֹת בְּהַצְלַחְתְּךָ הַנִּצְחִית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

ל ט ת ש כ ו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּפְתָּח מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה בְּתַיִךְ הַרְבֵּה דְּבָרִים יָפִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁבְתְּ הַבָּאָה לְהִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל, וְאָנִי רוֹצֵה לְרִאוֹת אוֹתְךָ.

קִבְּלָתִי אֶת כָּל הַסְּפָרִים וּתְשׂוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה, וּבִכְפָּרֵט עַל הִירוּשָׁלַיִם הוֹצֵאָה חֲדָשָׁה שְׁשֻׁלַחַת לִי, אֶת הַרְמַב"ם עִם כָּל הַמְּפָרְשִׁים הַשְּׂגָתִי כְּכֹר פֶּה, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְשַׁלַּח לִי יוֹתֵר.

רַק תִּשְׂיֵג לִי מִהֶרְשִׁימָה שְׁשֻׁלַחַת לִי "אוֹר זְרוּעַ הַשָּׁלֵם", "רֵאשׁ יוֹסֵף עַל מַסְכַּת חֲלִיץ", זֶה אָנִי צָרִיךְ לְכָאן, וְאַתָּה סְפָרִי "עֲלִינוּ לְשִׁבְחָ" זֶה אָנִי צָרִיךְ בְּיַבְנָאֵל.

רַק חֲזוּק וְאַמֵץ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

לט תשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵךְ שָׂאת וּבְיָתֵךְ עֵז, וְתִדְעֵי שְׂאֵת עוֹסְקֵת בְּעֶסֶק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, שֶׁהוּא חֲנוּךְ הַבְּנוֹת, לְהַחֲדִיר בָּהֶן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּבְשָׂמִים מְאֹד מִתְפָּאָרִים עִם אֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים בְּחֲנוּךְ הַיְלָדִים, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה. וְלִכֵּן תִּהְיֶי חֲזָקָה מְאֹד, וְאֵל תַּחֲשָׁבִי מִחֲשָׁבוֹת לְהִשָּׁבֵר אוֹ לְהִתְקַפֵּל, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

לט תשכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּאֵתִי לְחִזֵּק אוֹתְךָ שְׂתִּהְיֶי חֲזָקָה, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

עַלֶּיךָ לְדַעַת כִּי יֵשׁ לָךְ מְשִׁימָה קְדוֹשָׁה לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה וּצְנִיעוּת בְּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְשִׁימָה יוֹתֵר קְדוֹשָׁה מִזֶּה, וְלִכֵּן חֲזָקִי מְאֹד, וְאֵל תִּירְאִי וְאֵל תִּפְחָדִי כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הַכֹּל לְכַל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ זֶה נִסְיוֹן מִן הַשָּׁמַיִם לְרְאוֹת אִיךָ

נחזיק מעמד, ולכן את בתור מורה לכתת התיכון, ראוי להיות חזקה, והקדוש-ברוך-הוא יצליח ברכך תמיד.

המאחל לך פורים שמח...

לט תשכט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא (תענית אסתר) ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאד גדלה שמחתי שיש בינך לבין בעלך שפה משתפת, ואתם אוהבים אחד את השני, שזה רצון הקדוש-ברוך-הוא, ורבנו ו"ל הקפיד מאד על שלום-בית, פי אם יש יסוד — יש בגן, אשריכם ואשרי חלקכם.

טוב להודות להשם יתברך על כל החסד שעשה עמכם.

המאחל לך פורים שמח...

לט תשל.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא (תענית אסתר) ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמח על נעם חלקנו, אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, והרגל עצמך לדבר עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור שמדברים עמו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל.

רק חזק להיות בשמחה, שזה מרחיב את הדעת לחשב ממנו

יתברך, בשמחה אותיות מחשב"ה, על-ידי שמחה יכולים להוליך את המחשבה במקום שרוצים.

המאחל לך פורים שמח...

לט תשלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא (תענית אסתר) ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר השבתי לך, ואיני יודע אם קבלת את מכתבי, ואכתב לך עוד פעם.

במדרשה לא כדאי להכניס לא גרושות וכו', וכן להקפיד שלא תהיה אחת למעלה מגיל עשרים וחמש, כי יכול לצאת מזה קלקולים גדולים, ובפרט שצריכים לבדק היטב את הרקע של ... אם היא בריאה נפשית וכו'.

אודות האח שלך וכו', חבל מאד מאד שהוא מפקיר אשה כל-כך יקרה וטובה ומסורה, אשר בקשי יכולים למצא אשה כזו, כי אחרת מזמן היתה זורקת אותו. ולכן בודאי מצוה שתדבר עם ההורים של הקלפה שהתלבשה עצמה באחיך וכו', פן ואולי יוכלו להפריד ביניהם, כל-כך חבל שאחיך יתגרש, ואז בלי שום ספק ישאר גרם מכאן ומכאן, ולכן תדבר עם ההורים שלה, שתעזב את אחיך, ושלא תאמלל בת ישראל בחנם.

אני מאד שמח, שאתה יוצא לעורר את הבנות באמונה פשוטה בו יתברך ובאמונת חכמים, כי היום זו העבודה הכי גדושה והכי גדולה, ומצוה לקרב רחוקים.

המאחל לך פורים שמח...

רָאָה לְכַתֵּב לִי בַפְּרָטִיּוֹת אִם קִבַּלְתָּ אֶת כָּל אֱלוֹי הַמְּכַתְּבִים,
וְתִמְסַר אוֹתָם לְיַעֲדָם.

לט תּשׁלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתֵּב בְּעֵלְךָ, וְבוּ הוּא שׂוֹאֵל בְּעֵנֶן הַתְּלַבְּשֵׁת וְכוּ',
אֲצַלְנּוּ לֹא נוֹהֲגִים לְלַכֵּת כָּךְ, מְכַנְּסִים וְעֹלְיָה שְׂמֵלָה, כִּי זֶה אֲבִיזְרִיהוּ
הַעֲרִיּוֹת, וּבְכָלֵל לָאוּ (דְּבָרִים כב): "לֹא יִהְיֶה כָּלִי גֹבֵר עַל אִשָּׁה"; וְלִכְּנֵן
מָה טוֹב לְשִׁנּוֹת אֶת הַלְּבוּשׁ, וְהַעֲקֹר תַּהְיִי תָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה,
וְתִגְוְרוּ יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְאַחַד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ
— שְׂכִינָה בִּינֵיהֶם; וִיְהִי רְצוֹן, שֶׁהַשְׂכִּינָה תִשָּׂרָה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד,
עַל־יְדֵי הָאַהֲבָה שֶׁתַּהְיֶה בֵּינֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

לט תּשׁלֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֶאֱיֵר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רָאָה לְדַבֵּק עֲצָמְךָ תָּמִיד רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָּמִיד תַּחֲשֹׁב רַק מִמְּנוֹ
יִתְבָּרֵךְ, אִיךָ שְׂמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה אֶת
כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּבְמַחֲשָׁבוֹת אֱלוֹי תִזְכֶּה לְמַחֲזִין נְקִיִּים תָּמִיד, כִּי
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כא): בְּמַקּוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב

שם פל האדם; ולכן אשרי מי שרק חושב ממנו יתברך, ואז טוב לו פל הימים.

פה תקבל מכתב עבור אשתך תחיה.

המאחל לך פורים שמח...

לט תשלד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא (מענית אסתר) ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! האדם צריך להיות כל-כך דבוק בו יתברך, עד שלא יהיה למראה עיניו רק הקדוש-ברוך-הוא, ולכן בהתחברו עם זוגו יהיה בעיניו יחוד עליון. וראוי לך ללמד ולעין בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ל"ב, ולומר עליה התפלה מלקוטי-תפלות, ושם תבין ותשפיל, איך שבזוג תחתון תלוי זוג עליון.

שאלו פעם את ר' אברהם בר' נחמן ו"ל (בעל המחבר ספר "באור הלקוטים"), שיאמר איזה הנהגות לאברכים וכו', ענה ואמר בזו הלשון: "קינדרליך, היט זיך פון פרייתות" (ילדים, שמרו עצמכם מאסורי פרייתות), ויותר מזה לא רצה לדבר, והבינו מדבריו תלמידיו, שהעקר להיות זהיר בעת נדה, ולשמר אז מאד על פרישות וכו', אבל כשמתר — מתר וכו'. (וקשה לרשם דברים אלו על פני הכתב, ותבין דבר מתוך דבר). לפעמים הסמ"ך-מ"ם והשטן מסיתים את האדם להיות פרוש וכו' בעת שמתר, ואחר-כך תופס אותו וכו', ומכשילו בעברות חמורות, ולכן אל תפגס במרה שחרה ובחמרות וכו', אלא תאהב את אשתך, ותדבק עצמך רק בו יתברך, ותמיד תחשב ממנו יתברך, ואז טוב לך לנצח.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁסוּף כָּל סוּף תָּבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, שְׁנִבְנֶה שָׁם
עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ י"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם וּפּוֹרִים שְׂמֵחַ...

לט תשלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַעֲקֵר לְבָרַח תְּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה שְׂמֵקֵרֵב
אוֹתָנוּ רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד
עַל נַעֲם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ.

נָא נֶא רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דִּקּוֹת,
וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי קִשְׁיֹת וּסְפָקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

לט תשלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּעֵינֵי הַפְּמוֹטוֹת שֶׁל הַסְּכֵתָא וְכוּ', כִּינּוֹן שְׂקַבְּלָתְךָ אֶת זֶה, אֶת לֹא
צְרִיכָה לְהַחֲזִירָם.

הַעֲקֵר תַּהֲיִי תְּמִיד שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וּבִיעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת תַּתְּפַּלְלִי

אֲשֶׁר לט תשלז — לט תשלח בנחל רצא

הַרְבֵּה לְהַשִּׁים יְתַבְרֶךְ, כִּי אֲזוּ הוּא עֵת רְצוֹן בְּשָׁמַיִם לְאִשָּׁה, וְכָל מָה
שֶׁהִיא מְבַקֶּשֶׁת הִיא מְקַבֶּלֶת.

המאחל לך פורים שמח...

לט תשלז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר כי תשא (מענית אסתר) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

מָה אֵמַר לָכֶם! הַנְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד, אֶל תְּשִׁימוּ לֵב
לְכָל אֵלוֹ הַמְדַבְּרִים, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (ספורי-מעשיות, מעשה
ג'), הֵם הַשְּׂדִים שְׁחוּפְרִים בּוֹרוֹת נְשַׁבְּרִים שְׁלֵא יִשְׁקוּ הָאֵילָנוֹת, וְלִכְן
אֶל תְּשִׁימוּ לֵב לְכָל שְׂטִיּוֹתֵיהֶם.

תִּמְשִׁיכוּ לְבַשֵּׁל מְרַק חֵם לְתַלְמִידֵי הַפּוֹלָל, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לָכֶם
לֵב חֵם לְהַשִּׁים יְתַבְרֶךְ.

המאחל לכם פורים שמח...

לט תשלח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא (שושן פורים) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

פֹּה אָשִׁיב לְךָ תְּשׁוּבוֹת עַל כָּל מָה שֶׁשָּׂאֵלְתָּ, וְאַקְצֵר כִּי זְמַנִּי
מְגַבֵּל מְאֹד.

א. הַיְחוּדִים הֵכִי גְדוֹלִים הוּא לִיחַד בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם
מְצִיאוֹת בְּלַעַדְיוֹ יְתַבְרֶךְ כָּלֵל, וְתַכֵּל לְכָל אֲלָקוֹת גְּמוּר הוּא.

ב. העקר תפלה בכח, פרושו שיקשר מחשבתו אל דבורו.

ג. רבוי אור הוא ענין שאדם לא עושה פלום, כי מי שמקיים את רצונו יתברך בתמימות ובפשיטות, לומד ומתפלל ומקיים את המצוות ששיכות אליו, לא שיק אצלו רבוי אור.

ד. רבנו ז"ל הזהירנו מאד לא להתענות שום תעניות, רק מה שכתוב בשלחן ערוך, הר' תעניות.

ה. הקדוש-ברוך-הוא רוצה שנפיר אותו, ונדע שקל מה שאנחנו רק רואים יש בזה אלקות, וזה נקרא שהוא גר עמנו.

ו. בר ישראל צריך תמיד להתחבר עם כל יהודי, לא לחשב שהוא יותר גדול ממנו.

ז. הדרך הטובה היא, שתמיד בספרי שו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך, ותדע איך להתנהג על כל פרט ופרט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשלט

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא (שושן פורים) ה'תשס"ו.

הפתב והמכתב בידי מוסר פתב זה הר"ר ... גרו יאיר, היא לאות ולראיה שהנני מפירו אישית, הוא אברך תלמיד חכם יושב באהלה של תורה, אף דא עקא פי החובות רוכצים עליו, פי הוא בעל מטפל עם חמשה ילדים בלי עין הרע, ולכן אשרי מי שיבוא לעזור לו, ויתברך מפי אל עליון בכל הברכות הכתובות בתורה.

הפותב וחותם למען המצוה...

לט תשמ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, ט"ז אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמר בכל יום אחר ברכות התורה "אני מאמין" חק ולא יעבר, ובכל סעדה שתאכל תאמר "אני מאמין". רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מד): עקר האמונה תלויה בפיה של אדם, כמו שפתוב (תהלים פט): "אודיע אמונתך בפיי"; וראוי לך לעיין וללמד במאמר זה בכל יום, תהיה רגיל בברכות בכל יום, ותכונן פרוש המלות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לטהרת המוח והלב, ותהיה לך אמונה ברורה ומזככת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשמא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך האריך.

קדם אני מכרח להגיד לך, שאני עדין לא כל-כך בטוח שאקח אותה וכו', פי אני רוצה לדבר עם המפקחת הארצית, ושנית, אם כבר, אני צריך אשה חרדית מלדה, שהיא יכולה להחזיר יראת שמים בתוך הבנות, ולכן עדין זה לא אקטואלי לעכשו.

רצד אֲשֶׁר לט תשמב — לט תשמג בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתָנוּ מִכָּל הַדְּחָקוֹת, וַיִּתְרַחֵב לָנוּ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הִנֵּה בְּעֵינַי נְהוּל בֵּית־הַסֵּפֶר וְכו', אֲנִי בָּא בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא לִיבְנָאֵל,
וְאֲנִי צָרִיךְ עוֹד לְדַבֵּר עִם הַמְּפַקֵּחַת הָאֲרָצִית שֶׁל בְּתֵי הַסֵּפֶר, וְלִכְנֹן
תַּחֲפִי עַד שְׁאֲבוּא, וְאִזּוּ נְדַבֵּר אִיךָ זֶה יִסְתַּדֵּר, לְעַת עֲתָה שָׁב וְאֵל
תַּעֲשֶׂה עֲדִיף.

רק חֲזָקִי וְאֲמִצִּי פִי גְדוֹל אֲדוֹנָי וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׁקִנִּית אוֹפְנוֹעַ וְכו', אֲנִי מִכְרַח לְהַזְהִירָךְ, פִּי כָּלִי רָכַב
כְּזֶה הוּא מְסַכֵּן עַד מָאֵד, לְהַרְגֵּ אוֹ לְהַרְגֵּ, חַס וְשָׁלוֹם, אֲנִי רַק רוֹצֶה
אֶת טוֹבְתֶךָ הַגְּשָׁמִית וְהַרוּחָנִית, רְאֵה לְמַכֵּר אֶת זֶה, פִּי הַרְבֵּה נְהַרְגוּ
מֵאוֹפְנוֹעַ בְּתֵאנָה קַטְלָנִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכְנֹן מֵה לָךְ עִם הַכְּלִי רָכַב
הַזֶּה.

הַעֲקֵר תַּקַּח אֶת עֲצָמֶךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתַתְּחִיל לְהִיּוֹת יוֹתֵר רְצִינִי, פִּי

אָנִי רוֹצֵה לְחַתֵּן אוֹתְךָ, שְׂתַבְנֶנָּה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה מֵיֻשָׁב
בְּבֵית שְׁלֹךְ, וְתִהְיֶה הָכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לט תשדמ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, וְתַחֲזִיקוּ
אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים
שְׁלֹכֶם, כִּי הֵם הַעֵינִים שְׁלֹכֶם, וְכִמוּ שְׂאֲדָם שׁוֹמֵר עַל אִישׁוֹן עֵינוֹ,
כֶּף צְרִיף שִׁישְׁמֵר עַל יְלָדָיו, וְרוֹאִים כְּשֶׁנִּכְנָס רַק גִּיגָר אֶחָד עֹפֵר
בְּתוֹךְ הָעֵין, זֶה כָּבֵר דּוֹמֵעַ וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה הוֹרִים רוֹאִים
אִיךָ שְׁיִלְדִים מִסְתּוֹכְבִים הַפָּקֵר, וְהַהוֹרִים אֲדִישִׁים, וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם
כְּלוּם מִיְלִדְיָהֶם, אֲזִי מָה אַתֶּם רוֹצִים שְׁיִהְיֶה מִהַיְלָדִים?! וְכִמוּ
בַּגְּשְׁמִיּוֹת, אִם רוֹצִים שְׁיִצֵּא אֵילָן יָפֵה הַמוֹצִיא פְּרוֹת גַּעֲמִים וְטוֹבִים
וְרֵאוּיִים לְמֵאֲכָל, צְרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ הַמוֹן — לְחַרֵּשׁ וְלִזְרַע וְלַהֲשִׁקוֹת
מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַד שְׁרוּאִים אֵילָן יוֹצֵא, וְאַחֲר־כֶּף צְרִיכִים לְטַפֵּל בּוֹ,
וְלִשְׁמֵר שְׁלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יִכְנָסוּ תּוֹלְעִים בְּתוֹךְ הָאֵילָן, וְאַחֲר־כֶּף
כְּשֶׁכָּבֵר צוֹמְחִים פְּרוֹת, צְרִיכִים לִשְׁמֵר שְׁלֹא יִבֹּאוּ צְפָרִים וְיִשְׁחִיתוּ
וְכוּ', וְאֲזוּ כְּלֵי הָאֵי וְאוּלֵי יוֹצְאִים פְּרוֹת הָרֵאוּיִים לְמֵאֲכָל. עַל אַחַת
כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְף כָּלֵל, כַּמָּה צְרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ בְּיְלָדִים, וְמִי שְׁלֹא
מִשְׁקִיעַ בְּיְלָדָיו, אֲלֵא נוֹתֵן לָהֶם לַעֲשׂוֹת כָּל הַעוֹלָה עַל לִבָּם, הוּא
פְּשוּט רוֹצֵחַ.

וְזָכְרוּ דְבַר זֶה הַיֵּטִב, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְבֵי אֲלֵהוּ
רְבָה, פָּרָק יח, סִימָן ג'): מַעֲשֵׂה בְכֵהֵן אֶחָד שְׁהֵיהָ יֵרָא שְׁמַיִם בְּסִתְרָה,
וְהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאֲשֶׁה אַחַת, שְׁשֵׁה זָכָרִים וְאַרְבַּע נְקִבוֹת, וּבְכָל

יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחץ בלשונו עפר, כְּדִי שְׁלֵא יֵצֵא אֶחָד מֵהֶן לִיְדֵי עֲבָרָה וְלִיְדֵי דְבַר מְכַעֵר. מָה הָיָה עוֹשֶׂה? בְּכָל יוֹם וָיוֹם הָיָה מְכַנְּסֵן לְבַיִת פְּנִימִי, וַיֹּשֶׁב וּמִשְׁמָרְן בְּבַיִת הַחִיצוֹן, וּמִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלְחָץ בְּלִשְׁוֹנוֹ עֶפֶר, כְּדִי שְׁלֵא יִהְיֶה אֶחָד מֵהֶן בָּא לִיְדֵי עֲבָרָה וְלִיְדֵי דְבַר מְכַעֵר, אָמְרוּ: לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה [וְלֹא שְׁנִיָּה] וְלֹא שְׁלִשָּׁה, עַד שֶׁבָּא עֲזָרָא וְהֵעֵלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבֶל, וְהֵעֵלָה אוֹתוֹ כִּהֵן עִמָּהֶם, לֹא נִכְנַס אוֹתוֹ כִּהֵן לְבַיִת עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כִּהְנִיִּים גְּדוֹלִים וּפְרָחִי כִּהְנָה מִבְּנֵי וּמִבְּנֵי בְּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחֲרֵכֶּךָ נִכְנַס אוֹתוֹ כִּהֵן לְבַיִת עוֹלָמוֹ, וְעָלְיוֹ הִפְתּוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים לו, ג): "בְּטַח בִּהְיוֹ"ה וְעָשָׂה טוֹב" וְגו', הָרִי שְׁלָכֶם לְפָנֵיכֶם, אִיךָ שֶׁצָּרִיכִים בְּכָל יוֹם וָיוֹם לְשַׁפֵּף דְּמַעוֹת כַּפַּיִם עֲבוּר הַצְּלַחַת הַיְלָדִים.

וְעַתָּה אֲשָׁאל אֶת כְּלַכֶּם, הַאִם אַתֶּם מְנַדְּבִים בְּכָל יוֹם רַק חֲמִשׁ דְּקוֹת לְבַקֵּשׁ עֲבוּר הַצְּלַחַת יְלָדֵיכֶם?! כְּבָר לֹא מְדַבְּרִים מְלַדְּבַר אַתֶּם, לְהַתְעַנֵּן אִיךָ הֵם לוֹמְדִים? מָה לוֹחֵץ לָהֶם? אֵיפֹה הֵם הוֹלְכִים? וְעַם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים?! אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵף אֶחָד לֹא עוֹשֶׂה אֶת זֶה, וּבִשְׁבִיל זֶה קוֹרָה מָה שְׁקוֹרָה, וְאַחֲרֵכֶּךָ יֵשׁ טַעֲנוֹת לְמָה הַיְלָדִים יוֹצְאִים כְּכֹה וְכו' וְכו'.

דַּעוּ לָכֶם, מִי שְׁלֵא מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלַחַת יְלָדָיו, וּמִי שְׁלֵא שׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ אֵיפֹה הֵם הוֹלְכִים וְעַם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, הוּא פְּשוּט רוֹצֵחַ בְּדָם קָר וְאֲדִישׁ עַד מָאד, שִׁישְׁלֵם אַחֲרֵכֶּךָ אֶת הַמַּחִיר, וְיִמְרֹט אֶת שַׁעֲרוֹת רֵאשׁוֹ.

וְלָכֵן אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם! חַמְלוּ עַל עֲצַמְכֶם וְעַל נַפְשׁוֹת בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, וּבְפָרֵט בְּעֵתִים הַלְלוּ שֶׁהֲרַחֲבוּת הַפֶּקֶר וְכו', אוֹי לְהוֹרִים שְׁלֵא אִכְפַּת לָהֶם מְשָׁלוּם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְהֵם עֲתִידִים לַתֵּן אֶת הַדִּין.

נָא וְנָא אֵל תִּקְחוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּקִלּוֹת, כִּי בְּנַפְשְׁכֶם הוּא, כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם וְהַשְּׁטָן אוֹרְבִים מָאד לְקַלְקֵל אֶת הַנַּעַר. וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁיְכוֹל לַעְזוֹר לְהַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְעוֹשֶׂה בְּשִׁבְלֵם חוּגִים, וְלוֹקַח

אותם לטיולים בזמני הפנאי, שאין ערך למצוה זו, כי אצלו יתברך
מאד מאד חשוב מי שמוסר את נפשו עבור ילדי ישראל, עד שאמר
חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:): על פסוק (דניאל יב): "ומצדיקי
הרבים כפוכבים לעולם ועד" — אלו מלמדי תינוקות. וזה שיש
לכל בר ישראל, אם הוא רק מקרב את ילדי ישראל, יש לו זכיות
בשמים לאין ספור ואין ערך, כמו שלא יכולים לספור כוכבי השמים.

ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, באו ונרתם
ביחד, ולעזר לנער שלנו במה שרק יכולים לעזר, ואני מאד מזהיר
את כל ההורים, שלא יתנו בשום פנים ואפן לילדים ללכת לבד
למקוה, כי הוא אסור חמור מאד מאד.

ראו להחדיר בעצמכם תמיד את אמתת מציאותו יתברך,
ותזכרו היטב אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים,
בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו געשה מעצמו, אלא
בהשגחת המאציל העליון, והכל משגח רק ממנו יתברך. ולכן אסור
להתפעל משום בריה שבעולם, ושלא תחלש דעתכם כרגע, שרואים
אשר אלו הרשעים מצליחים, אשר (תהלים עג): "הנה אלה רשעים
ושלוי עולם השגו חיל", כי הכל בשביל הבחירה והנסיגה, וכמו
שפרש רבי חיים ויטאל ז"ל (בספרו עץ הדעת טוב), ושכל זה הוא
שאלת צדיק ורע לו רשע וטוב לו, ואסור להפגס בחקירות אלו,
אלא לידע (שם): "ואני בער ולא אדע" וגו', "ואני תמיד עמך אחזק
ביד ימיני" וגו', "כי הנה רחוקיך יאבדו" וגו', כי סופם יהיה מר
מאד שלא חלמו על זה.

ובאמת דבר זה ראו בכל הדורות, שהרשעים כחם הוא רק
לשעתם, אבל לבסוף הם מתבטלים לגמרי, ונשאר שמם וזכרם
לשמחה, ואלו הצדיקים לבסוף עולים ומתעלים, ושמן הטוב הולך
מסוף העולם ועד סופו, אשריהם ואשרי חלקם!

המאחל לכם שבת שלום...

לט תשמה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרׁ כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ שְׁלַחְתִּי לָךְ בְּדָאָר אֶלְקָטְרוֹנִי אֶת הַפְּרוּשׁ "שְׁפַת הַנַּחַל"
עַל הַמַּאֲמָרִים בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מ"א, מ"ב, מ"ג,
(תְּבַדֵּק אֶת זֶה, וְתִכְתֵּב לִי תְּשׁוּבָה אִם קִבַּלְתָּ אֶת זֶה), וּלְדַעְתִּי, זֶה
יְהִי כִּבְר מִסְפִּיק לְחֵלֶק ג', וְהַלּוֹאֵי שְׂאֻזְכָּה לְרֵאוֹתוֹ שְׂיֵצֵא כִּבְר
מִבֵּית הַדְּפוּס.

וְכֵן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׁתִּדְפְּסוּ אֶת שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" חֵלֶק
נ"ב.

כָּל הַשָּׁבוּעוֹת שְׁעָבְרוּ הֵייתִי בְּצַעַר גָּדוֹל, כִּי אֵלּוּ הַרְשָׁעִים סָגְרוּ
לָנוּ אֶת הָאוֹלָם, וְהַשְּׁבוּעַ אָנִי צָרִיף לְהִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַדִּין אֵינִי
יודֵעַ מַה יְהִיָּה וְאִיךָ יִפְל דְּבָר?! וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִמְתִּיק מִמֶּנִּי אֶת הַדֵּינִים, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְאֶקְבַּל הַתֵּר
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹלָם. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אִיךָ שְׁנִתְקַיֵּם אֶצְל הַרְשָׁעִים
הָאֵלּוּ הַסְּמ"ך-מ"ם וְגוֹנְדָא דְלִיה (יִשְׁעִיָה נז): "וְהַרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרַשׁ
כִּי הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכֵל", וּמִי שְׂאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יִאמַר לְצִרוֹתֵי דֵּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשמו.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרׁ כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַשְּׂמֻחָה שְׂיֵשׁ לִי, אֲשֶׁר

שְׁמַעְתִּי שְׁכַפּוּרִים חִלְקַת מִתְנֹת לְאֲבִיוֹנִים בְּשֹׁפֵעַ לְעַנְיִים הַרְבֵּה, וְאִין לָךְ מִשָּׁג אֶת גְּדֹל הַנְּחַת רוּחַ שְׁגֻרְמַת לִי, שְׁשִׁמַּעְתִּי מִבְּנֵי אָדָם שֶׁקָּבְלוּ מִמֶּךָ צְדָקָה בְּשֹׁפֵעַ. וְכֵן כָּבֹר שְׁמַעְתִּי אֶת שְׁמֶךָ הַטּוֹב, בְּזֶה שְׁאַתָּה מַחְלֵק בְּכֹל שְׁבוּעַ לְכַבוֹד שְׁבַת עוֹפוֹת וְדָגִים, אִין לָךְ מִשָּׁג מֵה זֶה גּוֹרֵם בְּשָׁמַיִם, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב צְדָקָה וְחֹסֵד שְׁעוֹשִׂים עִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, בִּיְתֵר שְׁאֵת וּבִיְתֵר עוֹז, וְזֶה הַנְּחַת רוּחַ הַכִּי גְדוֹל שְׁאַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי, כִּי, תִּהְלֶה לְאֵל, הַקְּמַתִּי תִּלְמִיד כְּזֶה, שְׁמִרְבָּה לְהִיטִיב עִם בְּנֵי אָדָם, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חִלְקֶךָ, יְהִי חִלְקִי בְּחִלְקֶךָ.

רק חֲזוֹק וְאֶמֶץ, וְתִמְיֵד תִּחְשָׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֹסֵד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַגִּיעַ הַשְּׁבוּעַ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲשַׁבּוֹת שְׁתֵּי שְׁבַתוֹת שֵׁם, וּמִצְפָּה לְרְאוֹתָךְ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשמז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וּבִיקְהַל־פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בִּיְדֶיךָ, אֶתָּה בַּחֲזוֹר צָעִיר, וְעַכְשָׁו הוּא הַזְּמַן שֶׁלָּךְ לְהִתְעַלּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁתַּעֲזֹב כָּבֹר אֶת הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא אֵל תִּתְחַבֵּר עִם חֲבֵרִים רְעִים שֶׁהֵם יִמְשִׁיכוּ אוֹתָךְ לְשֵׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמִתְחַתִּיו, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲזֹב אֶת כָּל הַחֲבֵרִים הַרְעִים שֶׁלָּךְ, וְתִמְשָׁיֶךָ אֶת עֲצֻמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הַעֲבוּדוֹת שֶׁהָאָדָם

עובד את השם יתברך בבחירותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנותו; ולכן עכשו כשאתה עדין צעיר, תקח את עצמך בידים, והרגל את עצמך לברח אל החר, ולבנות אל הקדוש-ברוך-הוא, ולשים ולספר לפניו יתברך את כל לבבך, ותוציא מפיך את כל הפסופים שיש לך, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לא, וסימן ס): כשאדם מוציא מהפה שלו את הפסופים והרצונות, אז לבסוף הוא זוכה להגיע לזה. ותבקש ממנו יתברך שאתה רוצה לחזור בתשובה, ואתה רוצה להיות צדיק כמו הצדיקים הקדמונים, כי מה בצע שתבלה את ימי נעוריך בהבל ובריק, וכל-כף חבל על כל יום ויום שהולך לך בלי למוד חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, בלי למוד משניות, ואשר זה מטהר ומזכך את הנפש מכל מיני חלדה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן יט): אפלו אותן האנשים שנפלו כבר בשאול תחתיות ומתחתיו, אם הם יקבלו על עצמם, וילמדו בכל יום כף וכף, התורה תוציא אותם מעוונותיהם שנפלו עליהם. ומקבל אצל אנשי שלומנו, שמה שרבנו ז"ל אמר "כף וכף", זה טוב על ח"י פרקים משניות, שזה סגלה להרג את היצר הרע.

אני יודע שאתה עדין צעיר ובווער בך היצר הרע מאד מאד, מפני שחברך הכניסו בך ארס, ולכן אני מאד מבקש אותך שתהיה חזק באמירת ח"י פרקים משניות, שזה ירג לך את היצר הרע, ויכבה את אש התאנה שבווערת בך, וכן תעשה לעצמך סדר באמירת ש"ס בגרסא, שיפתח לך את מחך.

נא ונא תהיה חזק בשלשה הלמודים האלו: מקרא, משנה, גמרא, שזה יוליך אותך בדרך המלך.

וכן תדקדק מאד להתפלל את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית, במנין דיקא, ובכונה, ובכבוד עליון, ואז תראה שסוף כל סוף תתהפך לטובה.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער שיש לי, שהתחלת להזניח את עבודת השם יתברך שלך, כי פעם בערת אל הקדוש-

אֲשֶׁר

לֹט תִשְׁמַח

בְּנִחָל

שֶׁא

בְּרוּךְ-הוּא, וְעַכְשָׁו מִפְּנֵי חֶבֶר אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם שֶׁהֵם מְקַלְקְלִים מְאֹד מְאֹד בְּנֵאוֹף, הֵם רוֹצִים לְהַחְלִישׁ אוֹתָךְ. וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִז תִּרְאֶה שְׁתַּעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוֹתְךָ הַשְּׂבוּעַ, שֶׁהִשְׁתַּנִּית לְגַמְרֵי מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹט תִשְׁמַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו נֶצַח.

מָה אִמַּר לָכֶם! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל שְׂבְרוֹן לְבִי שֶׁנִּשְׁבַּר מְאֹד מְאֹד מִכָּל מָה שְׁקוּרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, הֲרִי אֲנִי מִפִּיר אַתְּכֶם כָּבֵד לְמַעַלָּה מַעֲשִׂיִם שְׁנָה, וְהִלְכְתִי אִתְּכֶם בְּכֹל הַדֶּרֶךְ, וְעִזְרַתִי לָכֶם לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים וּלְחַתֵּן אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה עָתָה אֲנִי רוֹאֶה צְרוּת וְיִסוּרִים מִתְרַבֵּים בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, קִטְטוֹת וּמַחְלוּקוֹת וּמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְנִכְשַׁלְתֶּם עַד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְנִסְתַּבְּכְתֶּם בְּחֹבוֹת עֲצוּמִים, וְאִבְדְתֶם אֶת כָּל רְכוּשְׁכֶם וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי יוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁב עַל מָה וְלָמָּה עָשָׂה לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דָּבָר זֶה?! אֵלֶּא שְׁמַעְתִּי, שְׁבִבִית שְׁלָכֶם נִמְצְאִים כָּל מִינֵי דִיּוּקִים שֶׁל נֵאוֹף, כָּל מִינֵי עֲתוּנִים שֶׁל תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, וְזֶה מָה שְׁגוּרִם לָכֶם אֶת כָּל הַצְּרוּת, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אִתְּכֶם מְאֹד מְאֹד לְבַעַר אֶת הָרַע וְאֶת הַנִּגְעַת הַצְּרַעַת מִתּוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, כִּי כָּל זְמַן שִׁיְהִיָּה בְּבֵית שְׁלָכֶם נֵאוֹף וּסְרֻטִים שֶׁל זָבָל, תִּרְדּוּ רַק מְטָה מְטָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יְכוּל לְסַבֵּל נֵאוֹף.

וְלִכֵּן תִּרְחַמוּ עַל עֲצֻמְכֶם, תִּרְחַמוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, תִּרְאוּ אֵל

אִיוֹ שְׁפִלוֹת הַגְּעֵתָם, רַק מִפְּנֵי שֶׁהִזְבַּל וְהִנְאוּף גִּמְצָא בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, הֲלֹא אַתֶּם גִּמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּשִׁפְלֵי הַמִּצָּב, בְּגִשְׁמֵיּוֹת אַתֶּם מְלֹאִים חוֹבוֹת וְצָרוֹת וּמִשְׁפָּטִים וְדִינִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם — תַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, תִּבְעֲרוּ מִבֵּיתְכֶם אֶת כָּל הַזָּבָל, וְלָמָּה לָּכֶם אֶת כָּל הַרְעָה הַזֹּאת, וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא יֵלֵךְ יוֹתֵר חֲמוּר וְגָרוּעַ וְכוּ' וְכוּ', כָּל-כֶּף כּוֹאֵב לִי שֶׁהֵייתֶם מִשְׁפָּחָה לְתַפְאֵרֶת וְעֲכָשׁוּ יְרִידָתָם יְרִידָה אַחֵר יְרִידָה, וּנְפִילָה אַחֵר נְפִילָה וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְתִטְהַרוּ אֶת בֵּיתְכֶם מִכָּל מִינֵי גֵאוּף, וְתִתְחַילוּ לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה צְנִיעוּת בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וּבְזָכוֹת זֶה נִתְבָּרַךְ וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹט תִשְׁמַט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצֶּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי, אֵיךְ שֶׁאַתָּה נוֹפֵל נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה וְכוּ' וְכוּ', וְכָל-כֶּף חָבַל לִי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֵה לְרֹאוֹת בְּטוֹבְתְךָ הַנִּצְחִית, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, יְהִיָּה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה עַל-כָּל-פְּנִיָּם תַּנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפַלֵּין, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: כָּל הַמְּנִיחַ תְּפַלֵּין — זוֹכֵה לְחַיִּים; וּמִשְׁמַעוֹת שֶׁל חַיִּים זֶה עַל כָּל הַפּוֹגְנִים, גִּשְׁמֵיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת וְכוּ', וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְמַעַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּנִּיחַ תְּפַלֵּין בְּכָל יוֹם, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, אֲשֶׁר אִין לָךְ טוֹב מְזֵה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת הַשְּׁבוּעַ בִּיבְנָאֵל וּלְרֹאוֹת אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשנ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, י"ט אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

מה אמר לך! כְּבֹר אֶמַר הַחֶכֶם מִפֶּל הָאָדָם: קָלֵלֵת חַנּוּם לֹא תבא, וְתִשׁוּב עַל הַמְקַלֵּל; וְלֹכֵן בְּזֶה שֶׁמְקַלְלִים אוֹתְךָ, אֵל תִּשְׁמִי לֵב, אֲדַרְבֶּה הַקְּלָלוֹת יִפְלוּ עַל רֵאשִׁים, וְאֵת אֵל תִּהְיִי שְׂבוּרָה, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ יוֹדֵעַ אֵת הָאֲמֵת, וְלֹכֵן אֵל תִּפְגְּסִי בַלְחֵץ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

המאחל לך שבוע טוב...

לט תשנא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, י"ט אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֵב", הַגְּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֵב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

באתי לבקש אַת כָּל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְאַחַד יִחַזַּק אֵת זוּלָתוֹ, וְתִשְׁמְרוּ אֵת עֲצַמְכֶם מֵאֵד מִלְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, וְלִבְרַח מִלְחַפְשׁ וּלְבַקֵּשׁ רַע אֲצֵל הַזּוּלָת, אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח), אֲשֶׁר אֵלּוּ שְׂמַחֲפָשִׁים רַק מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת אֲצֵל אַחֲרִים, הֵם מִסְטָרָא דְקִינָא, שְׂרָצָה לְעִשׂוֹת כְּלָיוֹן מִפְּלֶם. וְלֹכֵן צְרִיכִים מְאֹד לְהִזָּהֵר בַּדְּבָרִים אֵלּוּ, וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ רַק אֵת הַטּוֹב אֲצֵל כָּל אַחַד וְאַחַד, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב) עַל פְּסוּק (תהלים לז): "וְעוֹד מְעַט וְאִין רָשָׁע, וְהִתְבוֹנְנֵת עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ"; הִינּוּ הַפְּסוּק מְזַהֵר

אֶת כָּל אֶחָד שִׁיחַפֵּשׁ אֶפְלוּ אֶצֶל רָשָׁע עוֹד מֵעַט טוֹב, שֶׁשָּׂם אִינוֹ רָשָׁע, וְעַל-יְדֵי-זֶה "וְהִתְבּוֹנְנֶתָ עַל מְקוֹמוֹ וְאִינּוֹ", כִּי הוּא כָּבֵד אָדָם אַחֵר לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אִינוֹ גַּעֲשֵׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְבוֹא תְּמִיד לְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ עַל גַּפְשָׁנוּ מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אִף שְׁעוֹבֵר עָלִינוּ מֵה שְׁעוֹבֵר.

וְרְאוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ הֵיטֵב מָה עוֹבֵר עָלֵי מֵאֵז שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְגוֹר בְּיִבְנְאֵל, שֶׁקָּם עָלֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַשְׁטֵן בַּעֲצָמוֹ, וְרוֹצֵה רַק לַעֲקֹר אוֹתִי, (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין שֶׁגַּם הַרָשָׁע הַזֶּה גִּבְרָא לְהַצִּיק לָנוּ וּלְהַצִּיר אֶת רַגְלֵינוּ, וְעָלִינוּ רַק לְבִרְחַת אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְכִף עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שֶׁקָּם עָלֵיהֶם רָשָׁע אַרוּר טָמֵא מְטָמֵא, לֹא נִפְלָה רוּחָם, אֲלֵא יָדְעוּ שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וּבְאֲמַת כָּבֵד אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלֵּי יט): "אוֹלֶת אָדָם תְּסַלֵּף דַּרְכוֹ וְעַל הַגּוֹי"ה יִזְעַף לְבוֹ", הֵינּוּ שֶׁהַכְּנִיס בְּדַעַת כָּל אָדָם, שֶׁיַּדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחֵמָן, וּמִתְנַהֵג בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים עִם כָּל אָדָם, וְנוֹתֵן לוֹ מִכָּל טוֹב, אִף כִּשְׁחוּטָא, אֲזִי מִתְעַקֵּם לְבָבוֹ בַּעֲקֻמְמִיּוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְנִתְבַּלְבַּל דַּעַתוֹ לְגַמְרֵי, וְנַעֲשֵׂה בְּכַעַס, וּמִתְלַוְנֵן עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ שְׂאִינוֹ נוֹתֵן לוֹ מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וּכְאֵלוֹ הוֹלְכִים עִמּוֹ בְּמִדַּת הַדִּין, וּבְאֲמַת הַכֹּל בָּא מִחַמַּת אוֹלֶתוֹ, שְׂאִינוֹ מְכִיר אֶת חֶסְדֵּיו יִתְבַּרֵּךְ שְׁנוֹתֵן לוֹ חַיּוֹת לַחַיּוֹת, עֵינַיִם לְרְאוֹת, רַגְלַיִם לְלַכֵּת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה "אוֹלֶת אָדָם תְּסַלֵּף דַּרְכוֹ", אוֹלֶתוֹ שֶׁל הָאָדָם מְסַלֶּפֶת אֶת דַּרְכוֹ, כִּי חוּטֵא הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַּלְבַּל וּמִתְעַקֵּם לְבָבוֹ וְדַעַתוֹ בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת אַחֲרָיו יִתְבַּרֵּךְ, "וְעַל הַגּוֹי"ה יִזְעַף לְבוֹ", וּמִתְלַוְנֵן עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא עָשָׂה לוֹ שׁוּם טוֹב בְּחַיָּיו עַד עַכְשָׁו, וְעַדִּין לֹא רָאָה שׁוּם אוֹר בְּחַיָּיו.

וְכַעֲיֵן שְׂאִמְרוֹ בְּמִדְרָשׁ (אֲגַדַּת בְּרֵאשִׁית פָּרָק סב) עַל פְּסוּק (יְשַׁעְיָה מ,

(כו): "לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל", זֶה שֶׁאָמַר הַפֶּתוּב (אִיכָּה ג, לט): "מַה יִּתְאוּנֶן אָדָם חַי גִּבֹּר עַל חֲטָאִיו", אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל, מַה יִּתְאוּנֶן אָדָם עַל חַי עוֹלָמִים, יִסְתַּפֵּל בְּעוֹנוֹת יָדָיו שֶׁגִּבֹּר עַל חֲטָאִיו, וְרַבִּי שְׁמֵעוֹן אוֹמַר: מַה יִּתְאוּנֶן אָדָם, אֵלּוּ לֹא דִי שְׁהוּא חַי, וְהוּא רוֹאֶה אֶת הַשֶּׁמֶשׁ הַזֶּה, וְכֵן שְׁלֵמָה אוֹמַר (קִהְלַת א, ג): "מַה יִּתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שְׁיַעֲמַל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ", אֵלּוּ לֹא דִי שְׁהוּא רוֹאֶה אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, לְפִיכָף אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיַעֲקֹב, לָמָּה אַתָּה קוֹרֵא תִּגְרָה, "לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב". דְּבַר אַחַר, לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב, זֶה שֶׁאָמַר הַפֶּתוּב: "אוֹלֶת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ" רַבִּי אוֹמַר שְׁלֵשׁ-עֶשְׂרֵה פְּלִטְרוֹת בְּגוֹן-עֵדֶן וְעֶשֶׂר חֲפוֹת, שְׁנֹאמַר (יחזקאל כח, יג): "בְּעֵדֶן גַּן אֱלֹקִים", וְאָמַרְתִּי (בְּרֵאשִׁית ב, יח): "לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם", לֹא הָיָה צְרִיף לְשִׁבְחָנִי, אֲלֵא הַתְּחִיל מִתְרַעַם וְאוֹמַר (שם ג, יב): "הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּ עִמָּדִי". הֵינּוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד וְרַחֲמִים עִם הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְרֵאוֹת אֶת הַשֶּׁמֶשׁ בְּכָל יוֹם, וְנוֹתֵן לוֹ אִשָּׁה, וּלְבִסוּף הוּא מִתְאוּנֶן וּמִתְרַעַם עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֵלּוּ עֵדֶן לֹא עָשָׂה לוֹ אֶף טוֹב בְּעוֹלָם, הוּי, עָלִיו נֹאמַר: "אוֹלֶת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל הַגִּזְיָה יִזְעַף לְבוֹ", הַשְּׁטוֹת וְהָאוֹלֶת שֶׁל הָאָדָם מְסַלֶּפֶת אֶת דְּרָכּוֹ, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלּוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא נוֹתֵן לוֹ כְּלוּם, וְאַחֲרֵיכֵן "וְעַל הַגִּזְיָה יִזְעַף לְבוֹ". וְרַבְּנוּ ז"ל פִּרְשׁוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קיא): מִי שֶׁאֵינּוּ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק אֱמֵתִי, אֲזִי כָּל עֲבוֹדָתוֹ רַק כְּמוֹ מִי שֶׁמַּעֲקֵם עֲצָמוֹ וּמִתְדַמֶּה לְחֻבְרוֹ פְּקוּף בְּפָנָיו אָדָם, וְזֶה: "אוֹלֶת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ" הֵינּוּ שֶׁאָדָם עַל-יְדֵי אוֹלֶתוֹ, כָּל עֲבוֹדָתוֹ הִיא רַק בְּבַחֲנֵית תִּסְלַף דְּרָכּוֹ, כְּמוֹ מִי שֶׁמְסַלֵּף וּמַעֲקֵם עֲצָמוֹ אַחַר חֻבְרוֹ, וְהַטַּעַם: כִּי "וְעַל הַגִּזְיָה יִזְעַף לְבוֹ", הֵינּוּ לְהַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עַל ה', כִּי מִי מוֹשֵׁל בִּי? צַדִּיק (מוֹעֵד קָטָן טו:), הֵינּוּ שְׁחוֹלֵק עַל הַצַּדִּיק וְאֵינּוּ מְקַרֵּב אֵלָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּסְלַף דְּרָכּוֹ, שֶׁהוּא רַק כְּמוֹ מִי שֶׁמַּעֲקֵם עֲצָמוֹ, כִּי אֵין מִמֶּשׁ בְּעֲבוּדָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֵתִי. כִּי הוּא מְגַלֶּה אֶת אֱמֵתוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנִּיס דַּעַת בְּאָדָם לִידַע שֶׁכָּל מְאֻרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), וְהוּא נִכְלָל לְגִמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּפּוֹעֵל אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁהוּא רוֹצֶה, בְּסוּד (שְׁמוּאֵל ב, כג): צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹקִים. וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים

(מועד קטן טז:): מי מושל בי? צדיק. ועל-כן מי שמקרב אל הצדיק האמתי, ומקבל את דעתו בשלמות, אז אין לו שום קשיות וספקות אחריו יתברך, אלא יודע ועד, שכל מה שעושה הקדוש-ברוך-הוא הוא לטובה, אבל מי שאינו מקרב אל הצדיק האמתי, אזי כל עבודתו היא רק בבחינת: "אולת אדם תסלף דרכו", שכל עבודתו היא רק בבחינת אולת, שהכל הולך בלא דעת, ואז "ועל הוי"ה יזעף לבו", יש לו קשיות וספקות ועקממיות על הקדוש-ברוך-הוא ועל הצדיק האמתי, אשרי מי שמסלק דעתו וחקמתו ובינתו לגמרי, ומצית לצדיק האמתי, ועל כל אשר יאמר פי הוא זה יאמין לו (לקויטימותר"ן, חלק א', סימן קנג).

ובאמת כשאדם מסלק את דעתו וחקמתו ובינתו לגמרי, ומצית את הצדיק האמתי, אזי זוכה לישוב הדעת אחר, ואינו מקשה שום קשיות עליו יתברך, אדרבה מתבונן מכל דבר איה להתקרב יותר אליו יתברך, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו זוטא, פ"ק ג'): בשלשה דברים יסתפל אדם בכל יום, בשעה שנכנס לבית הכסא, ובשעה שמקיזין לו את הדם, ובשעה שהוא עומד על המת. בשעה שנכנס לבית הכסא — אומרים לו: ראה דרךך כדרך בהמה. ובשעה שמקיזין לו את הדם — אומרים לו: ראה שבשר ודם אתה. ובשעה שהוא עומד על המת — אומרים לו: ראה להיכן אתה הולך. ועדין אינו חוזר, אלא יושב ומרבה דברים יתרים, שנאמר "אולת אדם תסלף דרכו", כי אינו מתבונן בכל זה, ולבסוף "ועל הוי"ה יזעף לבו", יש לו טענות על הקדוש-ברוך-הוא. וכל זה בא מחמת שהוא רחוק מהצדיק האמתי, שמכניס בו הישוב הדעת הזה.

ובאמת אדם עושה טעיות ושטיות, ועל-ידי-זה הוא מסתבך בכל מיני צרות שגרים לעצמו, שזה "אולת אדם תסלף דרכו", ואחר-כך יש לו טענות על הקדוש-ברוך-הוא, "ועל הוי"ה יזעף לבו". ובאמת האדם צריך לבוא אל בטול כזה, לידע שאפלו שפכר עשה טעיות ושטיות, גם-כן אסור לו שיהיו לו טענות לא על הקדוש-ברוך-הוא ולא על עצמו, אלא הכל נסתבב מלמעלה, כדי

שִׁיחֹזר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וַיָּבֹא בָּלָב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָה לְפָנָיו
 יִתְבַּרְךָ, וַיִּבְקֶשׂ עַל עֲצָמוֹ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שִׁיחֹס וַיִּרְחַם עָלָיו לְתַקֵּן
 אֶת אֲשֶׁר קָלַקַּל, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַהֲפָתְקָאוֹת
 שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע, זֶה רַק שִׁיזְכֶּה
 לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וַיָּבֹא וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ שִׁימַחֵל לוֹ.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵין לוֹ טַעֲנוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִפְלוּ שֶׁעוֹבֵר
 עָלָיו מֵה שֶׁעוֹבֵר, הוּא מוֹצֵא מִתּוֹךְ צָרוֹתָיו וְהַרְפָּתְקָאוֹתָיו אֶת אֲמַתַּת
 מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ
 שֶׁל עוֹלָם מְסַתֵּמֵר, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִכָּנִס אֶת דְּבוּרֵים אֵלָיו בַּתּוֹךְ
 לְבוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם אַחֵי וְרַעֲי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים!
 רְאוּ מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בַּשָּׁנִים שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, וּבַפְּרִט
 מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָי, צָרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, מְסִירוֹת, רְשָׁעוֹת
 וְאִכְזוּרִיּוֹת, מְאִינְשֵׁי דֵּלָא מַעְלֵי, וְגַם מִבְּפָנִים קָמוּ אַנְשֵׁים בְּנֵי בְּלִיעַל,
 וְהַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילוֹת רָשָׁע וְשׂוֹא, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מַחְזִיק מֵעַמֵּד,
 וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ גַם אַתֶּם כֵּן, רַק לְבִרַח אֵלָיו
 יִתְבַּרְךָ וְאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּתְדַבְּרוּ אַחַד עִם הַשְּׁנֵי רַק דְּבוּרֵי
 אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵז לְבִסוּף תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, שִׁיעֲשֵׂה
 עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקָר רְאוּ לְקַיִם (מְשַׁלֵּי ג'): "אֵל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלָיו בַּהֵיּוֹת לְאֵל
 יְדִיד לַעֲשׂוֹת"; אִם אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, מְרַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא
 כְּזָה, לְמָה שְׁלֹא נִגְלָה אוֹתוֹ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל?! וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם
 שִׁיּוֹצֵא בְּכָל יוֹם לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּמְקַרֵּב רַחוּקִים
 אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְכֵן לְצֵאת לְהַחֲתִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בַּהוֹרָאת קִבְעָה,
 שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בְּהִיכַל-הַקֹּדֶשׁ שְׁבוּנָה הַצַּדִּיק, כַּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרָן, חֵלֶק א', סִימָן נט), וְאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוּל מְזָה,
 שֶׁמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים לְתַת צְדָקָה, כַּמְאָמְרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא ט.): גְּדוּל
 הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשָׂה, שְׁנֹאֲמֵר (יִשְׁעִיהוּ לֵב): "וְהִנֵּה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה

שח אָשֶׁר לט תשנב — לט תשנג בנחל

שְׁלוֹם, וְעִבּוּרֵת הַצְּדָקָה הַשְּׁקֵט וְכֵטַח עַד עוֹלָם", וּבִפְרָט שְׁעַל-יְדֵי-
זֶה יִהְיֶה לָכֶם גַּם-כֵּן פְּרִינְסָה בְּכָבוֹד גָּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשנב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ וּבְנֵי בֵיתְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה
וּלְבִבִית לְקִרְאֵת הַבֵּר-מִצְוָה שֶׁל בְּנֵךְ, גֵּרוֹ יְאִיר, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׁיִגְדֵל תְּלֵמִיד חָכֵם, בְּרִיא בְּנִפְשׁוֹ וּבְרוּחוֹ, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה
נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ, וּבְזִכּוֹת הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע,
שְׁהִיֹּם יוֹם הַהַלּוּלָא שְׁלוֹ, תַחֲבָרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַפְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה,
וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁאַתָּה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים שְׁאִין דְּגַמְתָּךְ, הַזִּכּוֹת הַזֹּ
תַעֲמַד לָךְ תָּמִיד, כִּי אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַעְלָתְךָ בַּשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב עִבּוּר זֶה שְׁנַעֲצַר, לֹא עֲלִינוּ.

לט תשנג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד תִּרְאֶה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאת וּבְיָתֶר עֲזֵ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה פְּלִאֵי פְּלִאוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּוְּקֵק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, כִּי הִרְצוֹן וְהַכְּסוּפִים שֶׁמִּשְׁתַּוְּקֵקִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹלָה עַל הַכָּל.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וּכְמֵאמָרָם וְ"ל (בְּרִכוֹת ח'): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מִשְׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשנ"ד

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאת וּבְיָתֶר עֲזֵ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, עַל אִף שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שֶׁעוֹבֵר — צָרוֹת וַיִּסּוּרִים וּמְרִירוֹת, עִם כָּל זֹאת תִּזְכֹּר, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְהוּא קְרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תְּהִלִּים מה): "קְרוֹב הוֹי"ה לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת". וְלִכֵּן אֶפְלוּ שֶׁנִּפְלְתָ לְמָקוֹם שֶׁנִּפְלְתָ, וְנִכְשַׁלְתָּ בְּמָה שֶׁנִּכְשַׁלְתָּ, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֵד גְּדוֹל, וְהוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, רַק חִזֵּק וְאַמֵץ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזֶה תִּקּוֹן הַבְּרִית, כְּמוֹ

שי אָשֶׁר לט תשנה — לט תשנו בנחל

שְׁמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יט), אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְנֵי שְׁמַסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם'.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּרָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיַדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עֹז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. אִתְּךָ צְרִיךְ לְדַעַת, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גְּדוּל וְדַבָּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאַצִּיל הַעֲלִיּוֹן, וְאֲדָם צְרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל אִפְּי שְׁהַשְׂמָחָה בְּאֵה לְאָדָם מְאֹד קָשָׁה, זֶה הַיְסוּד בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל — רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִמְסָר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת כָּלֵם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹזֵר לְךָ שְׂאִתְּךָ בַּעַל מְנוּחָה, תְּרַאֲהָ לְשַׂמַּח אֶת כָּלֵם עִם כַּח הַנְּגִינָה שְׁלֵף, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תִּרְאֶה לְסִיּוֹם בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת הַ"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן כְּפִי שֶׁנִּחְלַק לִימֵי הַחֹדֶשׁ, כִּי אֵל תֵּאֱמָץ עָלֶיךָ הַרְבֵּה שְׁעוּרִים יוֹתֵר, זֶה שֶׁאַתָּה מְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מְשָׁנָה — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי זֶה מְזַכֵּךְ מְאֹד אֶת הַמַּח.

וְהִנֵּה בַעֲנִין לַמּוֹד גְּמָרָא, מַה טוֹב וּמַה נְעִים שֶׁתִּתְמַיֵּד שְׁבַעַה דְּפִים בְּכָל יוֹם, וְכֵן אַתָּה לוֹמֵד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מְפָרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, וּכְדַאי שֶׁתִּתְחִיל לְלַמֵּד גַּם שְׁלַחַן עֲרוּךְ כְּסִדְרָן עַל-כָּל-פְּנִינִים מְחַבֵּר רַמ"א בְּכָל יוֹם כְּפֶמָה סִימְנִים, וְכָךְ תִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אֲנִי מְצַפֶּה לְרְאוֹתְךָ בְּקָרוֹב מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרׁ וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁעָצְרוּ אוֹתְךָ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתֵּצֵא זְכַאי לְגַמְרִי, וְתִמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִכְנִים בְּךָ רְגִיעָה, שְׁלֵא תִהְיֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֱלִים לְאַף אֶחָד, כִּי לֹא כְּדַאי לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֵק, יְהִיָּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְבָרַח אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְפָרְסְמוֹ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁד"י.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתְךָ מֵהַפַּח יְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְתָ לְשֵׁם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשנח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, אֲשֶׁר מְצוֹת כבוד אַב וְאִם היא המצוה הַכִּי חֲשׂוּבָה, אָבָא וְאָמָא הִיָּה לָהֶם כַּח לְגַדְל עֲשָׂרָה יְלָדִים, וְאַף אֶחָד מְהַעֲשָׂרָה לֹא יְכוּל לְהַחְזִיק אָבָא אוֹ אָמָא בְּבֵיתוֹ, בְּכָל מִינֵי אֲמִתְלָאוֹת וְתַרוּצִים! וְלָכֵן עָלִינוּ לזָכֹר, שְׁגַם אֲנַחְנוּ יוֹם אֶחָד נִזְקִין... וּמָה נַעֲשֶׂה אָז?!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... וְ... שִׁיחִיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

כָּל הָעֲנִיָּן מֵה שְׁקוּרָה בִּינִיכֶם וְכוּ', זֶה יְכוּלִים לְפָתֹר, אֲבָל כַּמּוּבָן לֹא עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב, לָכֵן תְּבוֹאוּ לִיבְנָאֵל וְנִדְבַר מְזָה בְּפִרְטוּיֹת.

אֲבָל מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ לֹא לַחֲשֹׁב עַל כּוּוֹן שֶׁל גְּרוּשִׁין, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי עוֹד יֵצְאוּ מִכֶּם בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל־פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא כדאי לגדל תרנגולים וכו', כי יכולים לעבר על אסור צער בעל חיים, שהוא דאורייתא, ומקבלים על זה עגש, ובפרט עכשו שיש חשש של שפעת עופות, שיכולים להדביק במחלות, לא כדאי בכלל להתעסק בזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשסא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל־פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על כל מה שעשית עמדי, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שיהיה לך תמיד טוב בחייה, ואף פעם אל תהיי עצובה, אלא השמחה תשרה בתוך ביתכם, הקדוש־ברוך־הוא זכה אותך עם בעל נפלא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשסב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל־פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

שִׁיד אֲשֶׁר לט תשסג — לט תשסד בַּנְחָל

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אם הזוג יבואו אֶל יבִּנְאֵל, אֶז אֲדַבֵּר עִמָּהֶם, אֵין עוֹד מִצְוָה מִלְחֻזֵק אֶת הַזוּלָת, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁלֵא יתְגַרְשׁוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹהֵשֶׁתִּדְל לֹא לַעֲשׂוֹת קִטְטוֹת בִּינֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעַדְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נְסִיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ, אַךְ הַטֵּלְפוֹן שֶׁלְךָ הִזָּה סָגוּר, וּבְנוֹדֵאֵי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִשְׁבּוֹת בְּשַׁבַּת בִּיבְנֵאֵל.

אוֹדוֹת הַבְּחוּרִים וְכו', אֲנִי אֲשַׁקִּיעַ בָּהֶם עֲכָשׁוֹ הַרְבֵּה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר לט תשסה — לט תשסו בנחל שטו

עוד שְׁנֵה תַחֲפֵי וְכוּ', הֶעֱקַר לֹא לָרִיב עִם בְּעַלְךָ וְלֹא לְהִתְעַצְבֵּן
עַל הַיְלָדִים, כִּי כַּעַס הָאִשָּׁה מִתְחַרְבֵּת אֶת הַבַּיִת.

תִּתְפַּלְלִי בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְהִשָּׂם יִתְבַּרֵךְ עֲבוּרְךָ וְעֲבוּר בְּעַלְךָ
וְעֲבוּר הַיְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה רַק מִחַמַּת
חֲסָרוֹן הַשִּׂמְחָה, בְּאִם הִיִּיתַ תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, הִיִּיתַ זֹכָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת,
כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי־מִוֶּהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'); וְרֵאוּי לָךְ לְעֵינַי
וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַמֵּאֲמָר הַזֶּה, וְזֶה יְאִיר לָךְ אֶת הַמַּחֲיִן עִם
אֱלֹקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֵג, עֲכָשׁוּ כָּל נְסִיעָתִי לְיִבְנָאֵל הִיא רַק כְּדֵי לְטַפֵּל בְּנַעַר,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרַכְּנֵי.

שטז אָשׁר לט תשסז — לט תשסח בנחל

בענין השדוף של בנה, גרו יאיר, צריכים תכף-ומיד לעשות
הכל כדי לשדוף אותו, כי זה יסוד גדול בשמירה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ז.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק תתחזקי להיות בשמחה, ותשמחי את בעלך, ואז יתרחב
לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד. העקר הוא שמחה בתוך הבית,
שזה עולה על הכל, כי במקום שהשמחה שורה שם השכינה שורה,
ובמקום שהשכינה שורה שם הברכה מצויה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מרב טרדותי לא היה הפנאי להשיבך, רק חזק ואמץ ותברח
בכל יום אליו יתברך, כי רק הוא יעזור לנו, ורבנו ז"ל פתח לנו את
פינו לדבר עמו יתברך, אשר אין ערך אל דבר זה, אשרי מי
שמתבודד בכל יום אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל־פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין למעלה מזה מלהיות מלמד תינוקות של בית רבן, ולהאיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, אשר רק זה ילנה אותם כל ימי חייהם, ולכן תתמיד בזה, ואתה גורם שעשועים גדולים בשמים עם כל זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל־פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש־ברוך־הוא יתן לך הצלחה בכל ימי חייה, ואני מאחל לך כל טוב, ותזכי להכניס את כל ילדיך לחפה, ותרוו רב נחת דקדשה מהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל־פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה יגיעו אל ... גרו יאיר.

שיח אֲשֶׁר לט תשעב — לט תשעג בַּנְחָל

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה מאוד גדלה שמחתי בשמחתך, יעזר הקדוש־ברוך־הוא שתמיד תהיה בשמחה, ותבשר לי בשורות משמחות, רק חזק מאוד לדבר בכל יום עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל־פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאוד מאוד מרצה מהשדוף שמציעים לך, ומי יתן, שיצא מהפח אל הפעל, ואזכה לשמח בשמחתך תמיד. אני מאוד שמח, שהלכת לשיבה אחרת, אני רוצה שתהיה רק במקום שטוב לך, ולא חס ושלום, במקום שעושים ליצנות וכו', חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל־פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לא קבלתי שום נירות מהדו, ואני מאוד מקווה שהספרים יגיעו בקרוב לכאן, אני מקנא בזכותך שאתה זוכה לעזר להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל־פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על שְׁעוֹרְתִי לי בדירה, ראה לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא על־כָּל־פְּנִימֵי חֵמֶשׁ דְּקוֹת, שְׁזָה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְתִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁאַתָּה צְרִיךְ, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, יְעוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה בְּעִזְרִי, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא פָּרוּךְ קִנְג יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת פָּרוּךְ קִנְד לְהַגְדִּיל תוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמות מאור ענינו חיות נפשינו, אשר נשא אותנו על ליבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותינו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות זיו הארת שכינת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהר"ת זי"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחיזקו אותם לחזור בתשובה.. עטרת ראשינו, נזר תפארתינו, המלאך הניצב על ראש, דרך עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורינו ומאורינו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל המנחת זאב' ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לשיבה של מעלה

להתלונן הצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט השע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

תְּכֵן הַעֲנִינִים
חֶלֶק קִנְג

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא לט שְׂצו

יחזק הנִמְעַן שְׂאֵבֵד מֵעַט אֶת בְּטַחוֹנוֹ הַעֲצָמִי, וַיַּעֲוֹדְדוּ עַל הַכּוֹלָל הַנִּפְלָא שְׁהִקִּים, וַיִּתְּנָה צַעֲרוֹ מִמָּה שֶׁעָשָׂה לוֹ הַסֵּמֶךְ-דָּמ"ם, שְׁעוֹד קוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ רַב', שֶׁהַעֲלִיל עָלָיו עֲלִילַת שְׂוֹא עַד שֶׁגָּרַם שְׁלֵא יוֹכֵל לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

יב לט שְׂצו

יוֹכִיחַ הַדְּרִים שְׁבַתְּם מִתְּנַהֲגַת בְּחֻצֵיפּוֹת גְּדוּלָּה, וַיִּזְהַרְם מְאֹד שְׂאֵם לֹא תִשְׁתַּנֶּה, לֹא יִהְיֶה מְקוֹמָה בְּבֵית סִפְרָנוּ.

יב לט שְׂצח

יִוְרָה לְבַקְשׁוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׁיִתֵּן עֵינַי טוֹבָה, וַיִּוֹכֵל לְשִׁמּוֹחַ בְּחֶלְקוֹ, וַלְרִאוֹת אֶת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד.

יג לט שְׂצט

יחזק אִשָּׁה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ עַל הַמִּתְנַנּוֹת שֶׁנִּתְּנָה הַבּוֹרָא, וַיֵּאחַל רַב נַחַת.

יג לט ת

יִבְהִיר, שְׁכָּל מֵאֵן דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עֲבִיד, וְאַף שֶׁיֵּשׁ דְּבָרִים שְׂאִין מִבֵּינֵים, עִם כָּל זֹאת הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ.

יד לט תא

יִשְׁבַּח הַנִּמְעַנָּת שֶׁמְחַזְקַת וּמַעֲוֹרְדַת אֶת הַנְּשִׁים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

טו לט תב

יִוְרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלוֹתֵר זֶה לְזֶה.

טו לט תג

יחזק בַּת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּדַעְתָּהּ מִחֻשְׁבוֹת הַכָּל שֶׁל הַתְּאֵבֵדוֹת וְכוּ', וַיִּוְצִיאָהּ מִן הַיְּאוֹשׁ וְהַדְּפְאוֹן.

- טז לט תד
 יְרַגֵּיל עַל הַדְּבֹר אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל שְׂמֵחָה וְאַמּוֹנָה.
- יז לט תה
 יִחְזַק לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, אֲלֹא רַק קְדִימָה אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, וּלְהַחֲיוֹת
 עֲצָמוֹ עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ.
- יח לט תו
 יֵאָחַל בֵּית וְדִירָה מְשֻׁלוֹ, וַיּוֹרֶה לְבַקֵּשׁ אֶת הַהוֹרִים לְשִׁבְתוֹת, וּלְקַיֵּם מְצוֹת
 כְּבוֹד אָב וְאָם.
- יט לט תז
 יוֹרֶה שְׁלֹא לְהַכְנִס בְּלֶחֶץ, וּבְנֹדָאֵי תְּבִין יִמְצָא שְׂדוּדָה טוֹב מִתְּאִים לוֹ.
- כ לט תח
 יוֹרֶה לְשָׁמֵר מְאֹד אֶת מִי מְכַנְיָסִים לְשֹׁכֵר אֶת הַדִּירָה, שְׂיִהְיוּ אֲנָשִׁים
 הַגּוֹנִים.
- כ לט תט
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר נִתּוּחַ עוֹשִׂים רַק בְּהַמְלֻצָה שְׁלֹשָׁה רוֹפְאִים מְמַחִים, וַיֵּאָחַל
 רְפוּאָה שְׁלֵמָה.
- כב לט תי
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר זֶה מְלַחֲמָה רוֹחֲמִית בֵּין כַּחוֹת הַקְּדוּשָׁה לְטַמְאָה, וְהַעֲקֹר
 לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, וְכֵן לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל.
- כב לט תיא
 יַעֲזֹרֵר עַל הַדְּבֹר אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל וְעַל לְמוֹד
 מִשְׁנֵיּוֹת.
- כג לט תיב
 יִצְטַעַר שְׁלֹא זָכָה לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ, וַיִּחְזַק לְשַׂמֵּחַ אֶת הָאִשָּׁה
 שֶׁהִיא הַמְּתַנָּה הַיְקָרָה שֶׁנִּתְּנָה הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ.
- כג לט תיג
 יִחְזַק עַל שְׂמֵחָה, וְלִשְׁמַע כְּלֵי זָמֵר.
- כד לט תיד
 יַעֲזֹרֵר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוּנְטֵרס כְּסֻדְרָן, וּבְזֶה יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֵרֶת
 אֲלֵקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹרֶה לְשַׂמֵּחַ אֶת הָאִשָּׁה, וְלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

- לט תטו** יצטער על שיש לו בעיות חנוכייות מִבֵּן הַנְּמָעָן, ויבקשו לעשות משהו בנדון.
- לט תטז** יורה להתלונן במשטרה על כָּלֵב מְשׁוּטֵט, וְהַעֲקָר לְשֵׁרֵשׁ מֵאֲתָנוּ אֵת הַכָּלֵב, שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרָע, הַסֵּמ"ך־מ"ם, שְׁמִכְנִיס בְּנוֹ רַפְיוֹן בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְכִירָאת שָׁמַיִם.
- לט תיז** יזהיר שלא לילך לפגישה, שְׁעָלוֹל לְהַמְצֵא שֵׁם הַסֵּמ"ך־מ"ם, שְׁכָל רְצוֹנוֹ לְהַכְנִיס מְלַכְדָּת חֲדָשָׁה.
- לט תיח** יבשר ששלח את כל התורות שבקשו, ויביע שמחתו על שנקנס לדפוס חֶלֶק נ"א מ"אֲשֶׁר בַּנְּחָל".
- לט תיט** יודה לנמען שמנסה לפעל למענו, שיוכל לבוא לארץ ישראל, ויבדאי הכל מאתו יתברך, אֲבָל צָרִיךְ גַּם לְהַשְׁתַּדֵּל בְּדַרְךְ הַטָּבֵעַ.
- לט תכ** מכתב פְּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יִבְהִירֵם הַעֲנָן שֶׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁיַעֲשֶׂה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּתוֹת כְּתוֹת, וְהַכְּתָה שְׁלָנוּ זֶה "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שְׁהִיְסוּד בָּהּ זֶה אֶהְבָּה, לְאַהֲבָה וּלְכַבֵּד אֶחָד אֵת הַשָּׁנִי, וְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְשִׁמְחָה, וְלִשְׂמֹחַ זֶה אֵת זֶה, וְכֵן אֵת בְּנֵי הַבֵּית, וְעַל-יְדֵי שִׁמְחָה יִשׁ הַצֵּלָחָה וְהַיְלָדִים רְגוּעִים.
- לט תכא** יחזק על אמונה בו יתברך על אף כל הצרות והדחקות, ויאחל בקרוב נסים נגלים.
- לט תכב** יחזק על אמונה פשוטה לידע שהכל מאתו יתברך, וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא סוּד הַהֲצֵלָחָה.
- לט תכג** יזהיר הורים לשמר על פתם, שֶׁלֹא תִתְחַבֵּר לְחֻבְרָה רָעָה, בְּטָרֵם יִהְיֶה מֵאַחַר מַדִּי.

- לב** לט תכד
 יורה להורים להשגיח על חנוף בתם, ולא להיות אדישים כלפי
 התנהגותה, ולהצילה מרדת שחת.
- לג** לט תכה
 יורה לשמר על חנוף הבת, ולהזהירה שלא תחצף כלפי המורות, כי
 זה חמור מאד.
- לד** לט תכו
 יורה לשתף פעולה עם המורה אודות הבת, ולשמרה שלא תתחבר עם
 חברה מקלקלת.
- לד** לט תכז
 יורה לנמנעת על הדוי"ח שפותכת לו בכל פעם, ובפרט בענין חנוף
 התלמידות, אשר אין למעלה מזה.
- לה** לט תכח
 יורה לבכות לפניו ותכרף על הצלחת הילדים, ואז רואים ישועה.
- לו** לט תכט
 יזהיר אב שאינו נוקף אצבע בעבור חנוף ילדיו, ולכן שלא יתפלא כיצד
 הם יוצאים, כי צריך להשקיע בחנוף ולשפף דמעות פנים בעבורם.
- לז** לט תל
 יחזק על אמונה פשוטה, ולא להגיב למחרפו דבר, וכמו שעבר על פל
 האבות הקדושים וכל שבעת הרועים, שנתבזו ולא השיבו דבר, וקף
 עלו ונתעלו במדרגות רמות בעבודת השם.
- לט** לט תלא
 יחזק שלא להתפחד, ובקרוב יראו ישועות.
- לט** לט תלב
 יורה לעשות למען נשמת הנפטרת, ויאחל רב נחת.
- מ** לט תלג
 יעורר לקחת עצמו בידיו, ולהתרחק מחברים רעים, ולעלות ולהתעלות
 בתורה ויראת שמים.
- מ** לט תלד
 יבהיר רעת הסמ"ך-מ"ם שגורם מחלקת ופרודים, וכעטיו נעשו כמה

גְרוּשִׁים, וְנֹעְרֵי יִשְׂרָאֵל נִכְשָׁלִים בְּעוֹנוֹת, בְּכֵן סִמְ"ךְ-מ"ם כְּזֶה מִתְּר
לְשׂוּא. כִּי הַמַּחְטִיאֵהוּ קָשָׁה מִן הַהוֹרְגוֹ.

מא לט תלה
יעורר בת להיות דגמא לכל בנות פתחה בצניעות הלבוש והדבור.

מב לט תלו
יורה לרשם לו את רשימת הספרים, ויחזק על שמחה, ולהמשיך לחדש
חדושי תורה וכו'.

מג לט תלוז
יעורר על התבודדות בשדה, אשר אין למעלה מזה, והעקר לדון זה את
זה לכף זכות, ולא לריב כלל.

מד לט תלח
יורה על רגיעה, ולצאת ממחשבות של הבל ושטות, אשר אל מאומה
לא יביאו.

מה לט תלת
יעורר על שמחה, שהיא סוד ההצלחה.

מז לט תמ
יבהיר, שההורים היום צריכים לשמר על הבנות במשנה זהירות, כי
הילדים לצערנו הרב, עושים תחת האף של ההורים מה שעושים, כי
הדור פרוץ מאד, ולכן אשרי ההורים ששומרים על ילדיהם.

מח לט תמא
ישבח מגיד שעור על חנוף הבחורים, ויורהו להחדיר בהם אמונה
ואמונת חכמים, ולספרם ספורי צדיקים המושכים את הלב אליו יתברך.

מט לט תמב
יחזק בכטחון עצמי, ולא לפחד מאף אחד, וירגיל על שמחה וכבוד
הבעל.

ממ לט תמג
יחזק על כבוד האשה, ועל למוד חמש ורש"י עם התרגום בכל יום,
וכן שעורים בפוסקים, אשר זה נצרך מאד לאברכים צעירים.

מנ לט תמד
מכתב כללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם באמונה
פשוטה, לידע שהכל בהשגחתו יתברך, והעקר לדבר הרבה אליו

תָּכֵן הַעֲנִינִים

יִתְבַּרְךָ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִטְהַר הַמֵּת, וְלִהְתַּפְּלֵל הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּקוֹל גְּדוֹל
וּבְגוּזָן, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִמְתַּקֵּין הַדֵּינִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַתְּמִדָּה בַּסֵּפֶר "אוֹצֵר
שׁוֹבְבִים", וְכֵן "אוֹצֵר הַקְּדוּשָׁה", שֶׁהֵם מְצִילִים מִן הַחֲטָא הַיְדוּעַ.

לט תמה נ

יַעֲוֹרֵר מִפִּיִּךְ לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ בַּיּוֹם הַהֵלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרֵינֵיךָ וְ"ל לְסִיִּם
לְהַפְּיֵן אֶת כָּל הַסְּדוּרוֹת בֵּין רַבּוּזֵי הַחֲרָדִים, וַיֵּאחַל בְּזוֹכוֹת זֶה יִשׁוּעָה
וְנִסִּים.

לט תמו נא

יַעֲוֹרֵר עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וַיִּרְחִיק מִרַבּוּזֵי אוֹר שְׂמֻסְפֵּן מְאֹד, וַיּוֹרֶה אוֹדוֹת
חֲבִישַׁת פֶּאֶה וְכוּ', שְׂאִין בְּזֶה בְּעֵינָה כָּלֵל, וְהַעֲקֹר לְהַסְתַּפֵּר, שְׁלֵא תִרְאֶה
שְׁעָרָה אַחַת.

לט תמוז נא

יּוֹרֶה לִילֵךְ לְרוֹפֵא מְמַחָה לְאַבְחוֹן הַבַּת וְכוּ', וַיֵּאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

לט תמח נב

יִדְעוּעַ אֵיךְ הַגִּיעַ הַנִּמְעָן לְבָאֵר שַׁחַת כְּזוֹ, וַיַּעֲוֹרְרוּ לְגִרְסַת הַרְבֵּה מִשְׁנֵיֹת,
שְׁנֵה מְצִיל מִכָּל הַחֲטָאִים, וּבִרְדְּאֵי עַל-יְדֵי שְׁיִשְׁנָה מְעֻשִׂיו, יִזְכֶּה לְמִצָּא
אֶת בַּת זִוְגוֹ.

לט תמט נג

יּוֹרֶה לְאַחַד שְׁפָגֵם לְהַפְּיֵן סְפָרֵי "אוֹצֵר הַקְּדוּשָׁה" וְ"אוֹצֵר שׁוֹבְבִים", וְזֶה
יְהִיָּה לוֹ תַקּוּן עַל חֲטָאָיו.

לט תנ נד

יּוֹרֶה לְבַחֲרוֹר שְׁפָגֵם לִילֵךְ מִיִּשְׁיבָה לְיִשְׁיבָה וּלְהַפְּיֵן אֶת "אוֹצֵר הַקְּדוּשָׁה"
וְ"אוֹצֵר שׁוֹבְבִים", וְזֶה יְהִיָּה לוֹ תַקּוּן עַל כָּל הָעֲבָר.

לט תנא נד

יּוֹרֶה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וּלְסִימּוֹ בְּמַהֲרָה, וַיִּנְגִּיל עַל הַדְּבֹר
אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

לט תנב נה

יּוֹכִיחַ בַּת קָלַת דַּעַת, עַל מְעֻשֵׂיָה הַנְּלוּזִים, וַיּוֹצִיא מִמֶּנָּה מַחְשְׁבוֹת שֶׁל
הַתְּאֲבָדוֹת.

לט תנג נו

יִיעֵץ אוֹדוֹת הַצָּעַת שְׂדוּךְ, שְׂאֵם זֶה לֹא מוֹצֵא חֵן בְּעֵינֵי הַבַּת, אֵין לְדַחֵק
אוֹתָהּ לְסַגֵּר אֶת הַשְּׂדוּךְ.

לט תנד נר
 יורה לדנוח לו כל דבר בהקשר למשרד החנוך, כי זה חשוב.

לט תנה נז
 ישמח על המשך הדפסת "אשר בנחל", ויאחל בזכות זה נחת ונסים נגלים.

לט תנו נז
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם לשמח על נעם חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו ו"ל, והעקר להיות בשמחה, אשר זה מציל מפגם הברית, ולהתפלל השלש תפלות במגן, וכן להתמיד במקרא, משנה, גמרא ושלחן ערוך, ולהרבות במצוות ובמעשים טובים.

לט תנז נח
 יחזק לידע, אשר גדול אדוננו ורב להושיע, ועל ידי שמחה זוכים להמתיק את מרייות העולם הזה, ולהפכו לגן-עדן.

לט תנח ס
 יוכיח הנמצען שהתירשל בתשלום המשכנתא, ויבהירו שבזה אסור לזלזל, כדי שלא ישאר בלי קורת גג.

לט תנט סא
 יעורר לעין בכל יום בשו"ת "אשר בנחל", ויבזה ימצא מרגוע לנפשו, ויחזק על שמחה, שהיא מוציאה מכל הצרות.

לט תס סא
 יחזק בת להמשיך להחזיק מעמד, ובנדאי בקרוב ימצא לה חתן טוב ירא שמים.

לט תסא סב
 יזהיר בת ישראל שתברח מאיזה נוכל המנסה לפתותה, כי אם לא, רע ומר יהיה גורלה.

לט תסב סג
 יזהיר הנמצען שלא להאמין לשום בריה בעניני כספים, ולא להתפתות ולהשקיע על סמך מה בכך, והעקר לדבק עצמו בו תברך, ולהתחזק באמונה פשוטה.

לט תסג סה
 יורה למורה להמשיך לחנך את הבנות בדרך התורה והאמונה והצניעות, ובנדאי יצליח ה' ברכה.

- ל ט תסד** סה
 ישבח הנמנען שהחל ללמד בכל ליל ששי "אור החיים" הקדוש,
 ואחר-כך אומרים סדר תקון חצות, אשר אין למעלה מזה.
- ל ט תסה** סו
 יורה לנמנען להמשיך לחזק את הנשים, ולבקש הרבה על שמחה,
 ולכבד את הבעל.
- ל ט תסו** סז
 ישבח הנמנען שהחל ללמד שעור "דף הקהלה", ויעוררו כי הגיע הזמן
 שיקח עצמו בידיו, ויברח אל התורה הקדושה, אחר כל הצרות שעברו
 עליו וכו'.
- ל ט תסז** סח
 יעורר לבקשו יתברך לזכות להשאיר אצל הצדיק, כי הרע שעשה האדם
 מתעורר בכל פעם, ומכניס בו ספקות באמונה בה', ובאמונת חכמים.
- ל ט תסח** ט
 יפליג במעלת הספר "נהרי אפרסמון", שהוא פרוש על "ספורי
 מעשיות", שזה נאמר בכל שבת בבקר ברבים, אשר בכל פעם נתחדש
 על המקום מה שנתחדש.
- ל ט תסט** טז
 יאחל רפואה שלמה לאשת הנמנען, ויחזק בהתמדת התורה.
- ל ט תע** ע
 יזהיר, עד כמה אנו צריכים לבקש את בקשת מוהרנ"ת ז"ל, שבקש
 מרבנו ז"ל: רבי, תקשרו היטב את השק, הינו שנשא תמיד אצל רבנו
 ז"ל, ולא נחלק עליו, חס ושלום. כי זה טבע האדם, אחר שמקבל
 טובות מהצדיק, שהוציא אותו משני הסמ"ך מ"ם, והורה לו דרך
 תשובה מכל חטאת נעורים שעשה, אזי נעשה חולק על הצדיק הזה,
 ולכן צריך להתפלל לפניו יתברך הרבה מאד שלא נחלק על הצדיק.
- ל ט תעא** עג
 יחזק על מצות כבוד אב ואם, ולהתמיד בתורה הקדושה.
- ל ט תעב** עד
 יעורר לעשות שעורים בספר התנ"ך, שרבנו ז"ל אמר, שזה ספר המוסר
 שלו, כי מכל פרק יכולים להוציא מוסר השכל.

- לט תעג** עד
יביע רצונו להדפיס אלפים סדורי "עת רצון" לעדות המזרח ולהפיצם
בין שכבות העם.
- לט תעד** עד
יזיח בת ישראל להתנהג כראוי, ולשמש דגמא אישית נפלאה לכל
החברות.
- לט תעה** עה
יזיח אשה צעירה על שאינה יודעת להעריך את בעלה, ויעוררה לכבודו
וליקרו מאד.
- לט תעו** עו
ישבח על התאחדות בין הנשים, ויעורר על שלום-בית אמתו ועל כבוד
הבעל.
- לט תעז** עז
יבהיר, אשר הצדיק שבדור זה רבנו ז"ל, וצריכים להתבטל רק אל
הקדוש-ברוך-הוא, ולהמנע מנוכחים מי הצדיק שבדור. והעקר הוא
להחזיר אהבת ישראל, אשר בזה תלויה הגאולה.
- לט תעה** עח
יבהיר, אשר כל הבעיות הן מהעדר שמתת החיים, פי על-ידי שמחה
יש ישוב הדעת, וכבר נעלמות כל הצרות.
- לט תעט** עח
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם להצטרף לכולל ללמד את הדף
היומי, אשר אין למעלה מזה, ועל-ידי למוד גמרא מכריתים את כל
הקלפות הרוצות להתאחו באדם.
- לט תפ** פ
יביע דעתו אודות פסק דין, ויתפעל מרב אחד שדרש לשמע את שני
הצדדים, ולא להכריע בדין, כשלא שמע את הצד של הבעל. ויורה
להתבודד הרבה בכל יום, שיזכה לצאת מכבלי העגון, ויפליג במעלת
הפצה.
- לט תפא** פא
מכתב כללי לשלוחי הרבנו, בו יחזקם על גדל זכותם בסיועם להרחיב
את גבולי הקדשה, ולתמך במוסדות החנופה, ובבניית בית-הכנסת ענקי.

- פג** **לט תפכ**
 יחזק על מדת השמחה, אשר היא רפואה לכל, וכן לשמח את האשה
 וכן את כל הסוככים אותו. ויעורר על התבודדות.
- פד** **לט תפג**
 ישבח הנמען שהחל ללמד מסכת פסחים במסגרת הדף היומי, וישיב
 לנמען על שאלותיו למה החמירו החכמים כל-כף בבדיקת חמץ.
- פה** **לט תפד**
 ישבח הנמען שעוסק בלהשיב בתשובה את תושבי המקום, אשר אין
 ערף לזכותו, ויבקשו לתן שעור במוצאי שבת על הלכות טהרה, אשר
 הן נחוצות מאד.
- פה** **לט תפה**
 יתמה, על שלנמען יש קשיות עליו, אחר שכל-כף עזרו וזכהו באשה
 טובה זה' יתברך חננו בכנות חמדות, ואיך ישבח את כל הטובות
 הרבות!?
- פו** **לט תפז**
 יבהיר, אשר החיים מלאים נסיונות, וצריכים להחזיק מעמד, ויורה
 לחזק את הבעל, ולהמתין בסבלנות שיוכל לבוא ארצה, ואז יישר את
 כל ההדורים.
- פז** **לט תפז**
 ישבח הנמען שגרב למשפחה במצוקה, ויורה לעשות קפה של צדקה,
 שממנה יכולים לממן כל מיני צדקות לאמללים, או בעבור תרופות למי
 שצריך בפתע, ואין לו מהיכן לטל.
- פח** **לט תפח**
 יורה לחדל מפל מיני הנהגות מוזרות, ולהתחזק במדת השמחה, ולצאת
 מיאוש ודכאון, ולשפף שיח ותפלה לפניו יתברך, והעקר לרבק
 בשמחה, שזה יביא ברכה והצלחה.
- פח** **לט תפט**
 יצטער על העניות שעוברת בבית הנמען, ויחזק על שמחה, שעל ידה
 רואים ישועות.
- פט** **לט תצ**
 יורה להודיע על התקבצות בשעה תשע וחצי, לדבר בצותא מדבורי
 רבנו ז"ל, ויעורר על שיחה בינו לבין קונו.

לט תצא פט

יורה לקחת עצמו בידיו, ולהתחיל להתמיד בתורה הקדושה, ובפרט לגרס פרקי משניות, אשר זה יזכר את הנשמה.

לט תצב צ

יחזק במדת השמחה, ולידע שהשם יתברך מלא רחמים, שהנה חננו עם אשה טובה וילדים חמודים, ובודאי מי שנותן חיים יתן פרנסה בשפע.

לט תצג צב

מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אהבת חברים, ועל צדקה וחסד לעשות איש עם רעהו, ועל שמחה, שהיא ממשיכה פרנסה, ויפליג במעלת הפצה, ומי שהיה ממזכי הרבים, זכות הרבים תגן עליו.

לט תצד צג

ישבח הנמען שהוא בועד החנוכי של הקהלה, ויבהיר בענין חנוף שצריכים רק אהבה, שמאל דוחה מעט וזמין מקרבת הרבה מאד.

לט תצה צג

יוכיח הנמען שיש לו חוב על שכר למוד, ויבהיר, אשר בגלל זה הנמען סובל כל-כף מפרנסה ומילדים, כי בשכר למוד אסור לזלזל, וזו סגולה להצלחה בכל.

לט תצו צד

ישבח הנמען שנוכח בשעור על הלכות טהרת המשפחה, אשר הן הלכות חמורות מאד, ובלי שנון בהן עלולים להפשל בכריתות.

לט תצז צה

יוכיח הנמען שנעדר מהשעור שהיה בהלכות טהרה, אשר הן בכריתות, ומי שאינו חוזר עליהן, עלול להפשל בכריתות.

לט תצח צה

יעורר על מדת הנקיית, אשר היא יסוד גדול בהצלחה האדם הן בגשמי והן ברוחני.

לט תצט צו

ישבח הנמען שהיה שליח לעזר למשפחה על סף התמוטטות, ולהביא להם בגוד והנעלה ומזון, ויברכו בכל טוב.

- לט תק** צו
 יוֹרָה לְנִמְעַן שְׁעֶסֶק בְּצַדִּיקָה, וּבִזְכוּת זֶה יֵאָחַל רַב נַחַת, וְעוֹד זָרַע שֶׁל
 קִיָּמָא, הָעֶקֶר לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַת אֶת הָאִשָּׁה.
- לט תקא** צו
 יוֹרָה עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר הִיא מִתְנָה יִקְרָה שְׁנִתְּנוּ הַבוֹרָא, וְהָעֶקֶר
 בְּבֵית זֶה: סְבֻלָּנוֹת וּנְתָרְנוֹת וְהִבְנָה הַדְּרִית.
- לט תקב** צח
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעַן שְׁעוֹמֵד לְסִיִּים עוֹד מִסְכַּת מָאָה פְּעָמִים וְאַחַת, אֲשֶׁר אֵין
 לְמַעְלָה מִזֶּה.
- לט תקג** צח
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִחְזָקִים עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר הִיא
 גְּאֻלַּת הַנְּפֹשׁ, וְכֵן לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת זוּלָּתוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִרְקֹד אַחַר כָּל
 תְּפִלָּה, וְלִשְׁמַע כְּלֵי זִמְרָה בְּבֵית, שֶׁתְּהִיָּה אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִיחָה. וְיַעֲוֹרֵר עַל
 תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּרוֹת.
- לט תקד** קא
 יוֹרָה לְהַמְשִׁיךְ בַּהֲפָצַת הַסְּדוּרִים בֵּין הַחֲרָדִים דִּיקָא, וְיֵאָחַל הַצְּלָחָה בְּכֹל,
 וְנִסִּים נִגְלִים, וְמִי שֶׁיְהִיָּה לוֹ סְדוּר בְּבֵית, לְבִסוּף יְהִיָּה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
 ו"ל בְּאוֹמֵן.
- לט תקה** קב
 יִשְׂמַח אֹדוֹת הַבְּשׂוּרָה לְקִרְאָת הַדְּפִסַּת שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", חֶלֶק נָא,
 וְיִסְפָּר שְׁבַתוֹךְ כָּל צְרוּתָיו הוּא זוֹכֵה לְהוֹצִיא חֲבוּרִים חֲדָשִׁים, עַד
 שְׁנַתְקִים אֶצְלוֹ: לוֹלֵי תוֹרְתֶךָ שְׁעִשׂוּעִי, אֶז אֲבִדְתִּי בְּעִנְיִי."
- לט תקו** קב
 יוֹרָה בְּאִיזָה עֲנִיָּן, לְבַקְשׁוֹ יִתְּבַרֵךְ הַרְבֵּה עַל תְּקוּן הַעֲצָה: "וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ", וְיַעֲוֹרֵר מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלְשִׂמְחַת אֶת אַחֲרִים,
 וְלִדְבַר עִם כָּלֵם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁנָחָה פְּרָטִית.
- לט תקז** קג
 יְבַהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וְעִקְרָה הוּא שְׂמִיחָה,
 וְיַעֲוֹרֵר עַל שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים אֶת שְׂכִינַת עוֹז
 יִתְּבַרֵךְ לְמַטָּה.

לט תקח קד

יִשְׁבַּח עַל הַפְּעֻלוֹת בְּעֵינַי הַמְּדַרְשָׁה, וְיִגִּיא מִהֲרַעִיּוֹן לְצֵאת עִם הַבְּנוֹת
בְּקִרְבַת הַצֵּאן, כִּי הָרוּעִים הֵם בַּחוּרִים מִפְּקָרִים, וְהַסְּפָנָה גְדוֹלָה בְּקִרְבַת
מְקוֹמָם.

לט תקט קד

יֵאָחַל הַרְחֵבָה בְּפִרְנֶסָה וְהִצְלָחָה מְרֵבָה, וְשָׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי. וַיִּחְזַק עַל
נְקֻדַת הַשְּׂמֵחָה שֶׁהִיא מְכַפֶּרֶת עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת.

לט תקי קה

יִחְזַק מוֹרָה שְׁלֵא תִכְנַס בְּלַחֲץ בְּעֵינַי הַלְמוּד עִם הַתְּלַמִּידוֹת, וַיִּבְהִירָה עַד
כַּמָּה הַבְּנוֹת אוֹהֲבוֹת אוֹתָהּ, וַיּוֹרָה לֹאמֹר לָהֶן, שֶׁהוּא מִתְּפַלֵּל עַל הַצְּלָחָתָן
בְּכָל יוֹם, וְלָכֵן שֶׁתִּרְאִינָה לְהַחֲזִיק עֲצֻמָּן בְּאַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וְלֹאֲהַסִּיר
מִבִּינֵיהֶן אֶת הַשְּׂנֵאָה וְהַקְּנָאָה וְלִשְׁוֹן־הָרָע.

לט תקיא קו

יִחְזַק עַל שְׂמֵחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְעַל
הַדְּבוּר בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

לט תקיב קו

יִשְׁבַּח עַל עֲזַרַת הַנִּמְעָן בְּמִשְׁרָד, וְיִגִּיא אוֹ מוֹכּוּחִים, וַיַּעֲזְרוּ עַל שְׂמֵחָה.

לט תקיג קז

יִרְחִיק מִקְשִׁיּוֹת וּסְפִקוֹת, וּבִפְרָט שְׁכָל הַצְּדִיקִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת סָבְלוּ מֵהַ
שְׂסָבְלוּ, וְקָמוּ עֲלֵיהֶם אִינְשֵׁי דָלָא מְעַלֵּי רְשָׁעִים אֲרוּרִים, הֵן בְּדוֹרוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ, הֵן בִּימֵי מִשָּׁה רַבְּנּוֹ שֶׁקָּמוּ עָלָיו קִרְחָ וְעֵדְתוֹ וְכוּ'. וַיִּחְזַק
עַל אֲמוּנַת חַכְמִים וְשְׂמֵחָה.

לט תקיד קח

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן, שֶׁהוּא זוֹכֵה וּמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים, וּבִפְרָט אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
וְאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנּוֹ וְל.

לט תקטו קח

יִבְקֹשׁ לְרִשְׁם לוֹ אֶת הַסְּפָרִים שֶׁיִּשְׁנֶם, כְּדֵי שְׁלֵא תִהְיֶה כְּפִילוֹת, וַיִּחְזַק
עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִבְקֹשׁ כָּל דְּבַר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

לט תקטז קט

יִחְזַק מוֹרָה בְּכַטְחוֹן עֲצָמִי, וְלִהְיוֹת בְּשְׂמֵחָה עִם הַיְלָדִים שֶׁחֲנִנָּה הַבוֹרָא
תְּבָרַךְ שְׁמוֹ.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

- לט תקיז** קט
 יודָה לַנִּמְעַן שְׁזָכְרוּ לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן הַקְדוּשׁ שֶׁל הַחַת"ם-סוֹפֵר וּבְנוֹ וְכוּ',
 וַיֹּאחֲל לָדָה קָלָה לְאִשָּׁה.
- לט תקיח** קי
 יוֹרָה לְשֵׁלֶם אֶת הַחֹב לְשֹׁכֵר הַלְמוּד, כִּי זֶה חֲמוּר מְאֹד, אִם לֹא
 מִשְׁלָמִים, וַיִּחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- לט תקיט** קיא
 יוֹרָה לְמַלְמֵד לְנֶהֱגַע עִם הַתְּלָמִידִים בְּנֵעָם וּבְשִׁלְוָה, וּלְהַרְבּוֹת בְּסִבְלָנוּת,
 וְזֶה סוֹד הַהַצְלָחָה.
- לט תקכ** קיב
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעַן שְׁגוּרִים הַזְקוּת בְּכָל דְּבוּרָיו הַשְּׁטוּטִיִּים, וַיּוֹרְהוּ לְהַתְּפַלֵּל
 בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, וּלְהַתְמִיד בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, הַלְכָה, וְשִׁיחָדַל
 לְשׁוֹבֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּעִנְיַן הַפְּצָה.
- לט תקכא** קיג
 יוֹרָה לְהַשְׁאִיר אֶת הַסְּפָרִים בְּיַבְנָאֵל, וּלְהַחֲלִיף אֶת הַשׁו"ת "הַרֵי יְהוּדָה",
 כִּי יֵשׁ לוֹ חֵלֶק א'.
- לט תקכב** קיד
 יִסְפֹּר דְּבוּר מְמוֹהַרְנֵי ו"ל שְׁאֵמֵר: בְּשִׁלְחַן שְׁלָנוּ יֵשׁ רַק הַדְּבוּרִים שְׁלָנוּ
 וְהַנְּגוּנִים שְׁלָנוּ.
- לט תקכג** קיז
 יִנְחֵם בֵּית שְׁעָבְרָה אֵיזָה מְשֻׁבֵּר, וַיִּבְטִיחָהּ שְׁתַּמְצָא זְרוּג נִפְלָא, וּבְיַחַד יִבְנוּ
 בֵּית גְּאָמֵן בְּיִשְׂרָאֵל.
- לט תקכד** קיח
 יֹאחֲל "מְזֵל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֶּן, וַיֹּאחֲל בְּרִית בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְשִׁהַלֵּד יִקְרָא
 עַל שֵׁם הַצְּדִיק, וַיִּבְיֵא אֹר וּפְרָנְסָה בְּבֵית.
- לט תקכה** קיט
 יֹאחֲל "מְזֵל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֶּן, וַיֹּאחֲל רַב גִּמַת דְּקַדְשָׁה מִמְּנוּ, וַיַּעֲוֹרֵר
 עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְכַבּוֹד הַדָּדִי, וְהַעֲקָר רַק לְשִׁמַח בְּיַחַד.
- לט תקכו** קיט
 יִשְׁמַח בְּשִׁמַח הַנִּמְעַן, וַיִּחְזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְּנָה הַדָּדִית.

לט תקכז קטז
 יוֹרָה לְלַמֵּד בְּרַבִּים בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת הַלְכוֹת נִדְּהָ, אֲשֶׁר הֵן נִחְצוֹת מְאֹד.

לט תקכח קטז
 מִכְתָּב פְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקם לְהִתְקַבֵּץ לְשִׁמְעַע בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת
 שְׁעוֹר בְּהַלְכוֹת טְהָרַת הַמְשַׁפָּחָה, אֲשֶׁר זֶה בְּכַרִּיתוֹת, וְגִדּוֹל הָעֵוֹן הַזֶּה
 חָמור מְאֹד.

לט תקכט קיז
 מִכְתָּב פְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקם עַל מִצְוֹת הַשְּׁמִיחָה, אֲשֶׁר
 הִיא מוֹצִיאָה מִכָּל הַצְּרוֹת וּמִכָּל הַמַּחְלוֹת, וְגִאֲלַת הָאָדָם הַפְּרָטִית תְּלוּיָה
 רַק בְּמִדַּת הַשְּׁמִיחָה. וַיִּחְזַק עַל לְמוֹד הַדָּף הַיּוֹמִי, וְעַל הַפְּצָה.

לט תקל קכב
 יוֹכִיחַ אֶת הַנִּמְעָן שֶׁלֹּא הָיָה בְּשְׁעוֹר שֶׁלְּמִדּוֹ דִּינֵי טְהָרַת הַמְשַׁפָּחָה, אֲשֶׁר
 אִם אֵין לוֹמְדִים, עֲלוּלִים לְהַפְשֵׁל בְּאֶסוֹר פְּרִיתוֹת הַחֲמור מְאֹד.

לט תקלא קכג
 יִחְזַק עַל מִדַּת הַשְּׁמִיחָה, וְעַקֵּר הַשְּׁמִיחָה שֶׁלָּנוּ "שֶׁלֹּא עֲשִׂנוּ גוֹי", וּבִאֲמַת
 עַל-יְדֵי שְׁמִיחָה, יֵשׁ יָשׁוּב הַדַּעַת, וְאִזּוֹ יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמור
 הוּא, וַיִּרְגֵּיל עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

לט תקלב קכד
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הִנֵּה אָנוּ יִרְדְּנוּ לְזֶה הָעוֹלָם, וְהִנֵּה אָנוּ כְּכֹר חוֹזְרִים לְמַעְלָה
 אֶל הָעוֹלָם הַבָּא, וְלִכְן אֵין זְמַן לְכָל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁל לְשׁוֹן-הָרַע וְרַכִּילוֹת,
 וַיַּעֲזוֹר עַל הַפְּצָה וְעַל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

לט תקלג קכה
 יִצְטַעַר בְּצַעַר הַנִּמְעָן שֶׁאֲחִיו יוֹשֵׁב בְּכֹלָא בִּיפְנֵי, וַיִּיעֵץ מַה לַּעֲשׂוֹת.

לט תקלד קכו
 יוֹרָה לְנִמְעָנַת עַל אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּעַבּוּרוֹ, וַיֵּאחַל לָהּ שְׂכָר מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ.

לט תקלה קכו
 יוֹרָה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי מַה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם דְּבָר
 אֵינוֹ פּוֹעֵל.

לט תקלו קכז
 יוֹרָה לְנִמְעָן שֶׁמַּחֲלֵק אֶת הַמִּכְתָּבִים לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּחְזְקוּ עַל שְׁמִיחָה
 וְאַמוּנָה.

- לט תקלז** קכז
 יַעֲזֹר עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּרְגֵּיל עַל
 הַדְּבָר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לט תקלח** קכח
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עַל אֶף כָּל הַיְסוּרִים שְׂעוּבָרִים,
 וַיִּרְגֵּיל לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת הַכֹּל, אֲשֶׁר הַמַּתְנָה הַזֶּה שֶׁל שִׂיחָה
 וְהַתְּבוּדוֹת שֶׁקָּבְלוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל אֵין לְמַעַלָּה הַיְמִנָּה.
- לט תקלט** קכט
 יִבְהִיר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל רְגַע,
 וַיִּבְשֹׁר שְׂעוּמָד לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּקֶרֶב, וַיַּעֲזֹר לְמַצָּא שְׂדוּדָה לְבֵן
 הַנִּמְצֵן.
- לט תקמ** קל
 יוֹרָה לְאַשֶׁה לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעַלְיָזָה עַל הַבְּעַל וְהַיְלָדִים שֶׁחֲנָנָה הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, וְלִבְרִחַ מַעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, וְלִרְאוֹת אֶת יְפֵי הַחַיִּים וְלֹא לְהַפְּדוֹ.
- לט תקמא** קלא
 יִחַזֵּק אֶת הַנִּמְצֵן לְעֵין בְּכָל יוֹם בְּשׁוּ"ת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", וְשֵׁם יִמְצָא מְרֻזָּע
 וְחַיִּית לְנַפְשׁוֹ. וַיַּעֲזֹרוּ לְהַשְׂקִיעַ בְּנֶעֱר וּלְחַזְּקֵם וּלְעוֹדְדֵם וּלְשַׂמְחֵם.
- לט תקמב** קלב
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן מִהַעֲדָר הַשְּׂמֵחָה, וְאֶף שְׂעוּבָרִים
 בַּחַיִּים הַרְבֵּה מִשְׂבָּרִים וְגַלִּים, צְרִיכִים לְדַלֵּג עַל הַכֹּל וּלְהַתְּגַבֵּר לְדַבֵּק
 בַּמַּדַּת הַשְּׂמֵחָה. וְלִרְאוֹת אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- לט תקמג** קלג
 יִשְׂבַּח הַנִּמְצֵנָת שֶׁהַצְּטָרְפָה לְכַתֵּב הַהִתְקַשְּׁרוֹת עִם כָּל נְשׁוֹת אָנָּשִׁי
 שְׁלוֹמָנָה, וַיַּעֲזֹר עַל כְּבוֹד הַבְּעַל, וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.
- לט תקמד** קלד
 יִשְׂבַּח הַנִּמְצֵנָת שֶׁאַרְגָּנָה אֶת הַקְּבוּץ שֶׁל הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, וַיִּבְקֹשׁ לְדַעַת
 מִי נִכְחָה.
- לט תקמה** קלה
 מִקְּטָב הַמְּלָצָה לְאַבְרָהָם שֶׁנִּקְלַע לְחֻבוֹת עַקֵּב חֲתָנָת בָּנוּ, וְאַשְׁרֵי מִי
 שֶׁיַּעֲזֹרוּ לְנַדְּבוּ בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת.

- לט תקמו קלה
 יֵאָחַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהִכְנָה הַדְּדִית, וְשִׁמְחָה.
- לט תקמו קלו
 יֵאָחַל רַב נַחַת, וְאָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- לט תקמח קלו
 יוֹרָה לְאִשָּׁה לְכַבֵּד אֶת בַּעְלָהּ, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה תִּפְגַּס בְּבֵיתָ.
- לט תקמט קלז
 יוֹרָה לְשָׁמֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְזֹאת עַל-יְדֵי וּתְרַנוּת, לְדָם וּלְשִׁתְּךָ עַל
 עֲלֻבוֹנוֹת, וְלֹא לְהִשִּׁיב לָהּ, וְאִזּוּ הִיא גַם תִּשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.
- לט תקנ קלח
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַחַיִּים מְלֹאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד,
 וְזֹאת זֹכִים עַל-יְדֵי אָמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- לט תקנא קלח
 יַעֲזֹרר זֹג לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַשְׁכִּינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.
- לט תקנב קלט
 יוֹרָה לִילֵךְ בְּסִבְלָנוֹת עִם הַתְּלָמִידִים, אֲשֶׁר רַק זֶה סוּד הַהֲצִלָּה עִם
 הַנַּעֲר, כִּי אֲסוּר לְהַשְׁפִּיל שׁוֹם תְּלָמִיד, רַק לְקַרֵּב, וְלִילֵךְ בְּיַד רַבָּה.
- לט תקנג קמ
 מִכְּתָב פְּלָלִי לְמְלָמְדִים, בּוֹ יִחַזְקוּם בְּעִבּוּדַת הַקִּדְּשׁ שֶׁבָּהּ הֵם עוֹסְקִים,
 שֶׁהֵם מִצְדִּיקֵי הַרְבֵּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֵד, וְצָרִיף לְשִׁים דְּגַשׁ חֲזַק עַל
 סְפוּרֵי צְדִיקִים, שֶׁהֵם מְעוֹרְרִים אֶת לֵב הַתְּלָמִידִים, וְלִהְיוּ בָהֶם תְּשׁוּקָה
 לְעִבּוּדַת ה', וְלִהְיוּהָר בְּמִצְוֹת שֶׁמְקַלִּים בָּהֶם הַבְּרִיּוֹת, כְּגוֹן: נְטִילַת יְדַיִם
 שְׁחֵרִית עַל יַד הַמָּטָה, בְּרִפְת "אֲשֶׁר יָצַר", בְּרִפְת-הַמְּזוּן, קְרִיאַת שְׁמַע
 שְׁעַל הַמָּטָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, בְּרִכּוֹת לְפָנֵי אֲכִילָה וְכוּ'. וְיִזְהִיר מֵאֵד שֶׁלֹּא
 לְהִכּוֹת יְלָדִים. רַק לְקַנּוּתָם בְּדַרְךְ אַהֲבָה וְנַעֵם, וְלִמְשֵׁךְ לְכַבֵּם הַרְף אֵלָיו
 .תְּבָרֵךְ.
- לט תקנד קמג
 מִכְּתָב פְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְקוּם עַל שִׁמְחָה, עַל שֶׁהִשְׁבּוּעַ
 קוֹרְאִים בְּפִרְשָׁה עַל קְדוּשַׁת הַחֲדָשׁ, וְיִבְהִיר הַעֲנִין שֶׁלֹּאמֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶת
 מִשָּׁה רַבְּנוּ בְּאִיזָה שְׁעוֹר תִּרְאָה הַלְכָנָה וְתִהְיֶה רְאוּיָה לְקַדְּשׁ, וְהָרָאוּ

תָּכֵן הַעֲנִינִים

בְּאֶצְבַּע אֶת הַלְבָנָה: "כִּזְהָ רָאָה וְקִדְּשׁ", וַיֵּשׁ לְהַבִּין מִכָּאן אֶת הַגְּלוּי שְׁגָלָה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל, שְׁצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי בְּכָל יְהוּדֵי טְמוֹן אֵינָה מַעַט טוֹב, וְאֶפְלוּ רָשָׁע גָּמֹר, צָרִיךְ לְמַצֵּא בּוֹ אֶפְלוּ נִקְדָּה קְטַנָּה שְׁשֵׁם אֵינוֹ רָשָׁע, וַיַּעֲוֹר מְאֹד עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וּלְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה, וְכֵן לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה הֵן בְּבֵית עַם הַיְלָדִים, וְהֵן בַּחוּץ עִם הַבְּרִיּוֹת, וְכֵן לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא מְאֲרִיכָה יְמֵי הָאָדָם.

לט תקנה קמח
 יִקְפִיד עַל הַנִּמְעָן שֶׁלֹּא שֶׁלְחוּ דו"ח שְׁבוּעֵי מִהוּצָאוֹת וְהַהֲכָנָסוֹת וְכו',
 וַיּוֹרָה לְהַעֲבִיר אֶת הַמְּכַתְּבִים לִיעָדָם.

לט תקנו קמח
 יוֹרָה לְשָׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, וְכֵן לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם, וְכֵן לְהַתְמִיד
 בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַתְפַּלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּמִנְיָן.

לט תקנוז קמט
 יַעֲוֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ תַּבְרָךְ, וְעַל שְׂמֻחָה, אֲשֶׁר מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת.

לט תקנח קמט
 יוֹרָה לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ אֶת מַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְלִשְׁמֹר עַל הַבְּרִיאוֹת, וַיֵּאֱחָל
 בְּרַכּוֹת וַיְשׁוּעוֹת.

לט תקנט קנ
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ, וַיִּשְׁמַח
 בְּהַתְקַדְּמוֹת הַמְּדַרְשָׁה, וְהַעֲקָר לְשָׁמֵר עַל הַבְּנוֹת שֶׁלֹּא תִסְתַּוְּבַבְנָה, אֲשֶׁר
 בְּעֵתִים הִלְלוּ סִכְנָה גְדוֹלָה בַּחוּץ מִכָּל מִינֵי טְפוּסִים מְשַׁחֲתִים.

לט תקס קנא
 יֵאֱחָל לְנַעֲרָה שֶׁתּוֹכָה לְמַצֵּא בֶן זוּגָה — בְּחֹר יֵרָא שְׁמַיִם וְטוֹב לֵב,
 וּבִיחָד יִבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל. הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִכְרַח מִן
 הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן.

לט תקסא קנא
 יֵאֱחָל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לַבַּת.

לט תקסב קנב
 יוֹדָה לְנִמְעָן שֶׁשָּׁלַם אֵינָה חוֹב, וַיִּחְזְקוּ עַל שְׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא פּוֹרְצַת כָּל
 הַגְּדָרִים.

לט תקסג קנב
 יפליג במעלת הפצת ספרי רבנו ז"ל.

לט תקסד קנג
 ישבח הנמענת שמחזיקה קשר עם כל בוגרות התיכון, ומתאספות בצותא ומתחזקות יחדו.

לט תקסה קנד
 ישמח על הפגישה השבועית של בוגרות "בית פיגא", וישתדל לדאג להן לטיול גם פעם בחדש, העקר להיות שמחות, ולהתחזק בצותא ביראת שמים ובמדות.

לט תקסו קנד
 יורה לשנות את השם לירוחם, שהוא שם מזלח, והעקר להיות ותרון בבית, ולא לילך ראש בראש עם האשה, שנה מתכון למריבות.

לט תקסז קנד
 ישדל אשה שלא תתגרש מבעלה, אלא להיות סבלנית, ובנדאי תראה ישועה.

לט תקסח קנה
 יוכיח אשה שהכתה את בעלה, שתבקשו סליחה תכף-ומיד, ויעזרר על שמחה, שהיא רפואה לעצבים.

לט תקסט קנו
 יורה לחזק את ההורים אשר מסכנים עברו הרבה בתייהם, שהערכ-רב גרמו להם מה שגרמו, ועל-ידי תפלה אפשר לפעל הכל.

לט תקע קנו
 יאחל הרחבה, ולצאת מהלחץ, והעקר לשמע קלטות של שמחה, שנה רפואה בגשמי וברוחני.

לט תקעא קנז
 ישמח לשמע על האחדות שיש בין אנשי שלומנו, ויורה לבצל לחזק את הגברים, והאשה תחזק את הנשים באמונת חכמים, והעקר להכניס בקהלה אורה של שמחה.

לט תקעב קנז
 יחזק ללמד התורה ע"א בחלק ב' בלקוטי-מוהר"ן, ששם מסביר רבנו

ו"ל שיש מחין של חוץ לארץ הנקראים חובלים, ויש מחין של ארץ ישראל שנה מחין של אמונה וכו'.

לט תקעג קנה

יורה לאשה שלומדת נהיגה, ללמד אצל מורה ולא אצל גבר, פי זה אסור יחוד וקלות ראש.

לט תקעד קנה

יחזק על אמונת חכמים ועל נקדת השמחה, ולשמח את האשה, וכך נתרחבת הדיעת.

לט תקעה קנט

קפיד על בעל שנסע אליו בלי רשות אשתו, ויאחל הולדה בנקל.

לט תקעו קנט

ייעץ אודות איזה ענין רפואי, ויחזק על קביעת שעורים בתורה הקדושה, ותפלה במנין, והעקר — שמחה.

לט תקעז קס

יאחל רפואה שלמה, ובזכות מצות הכנסת פלה בודאי יזכה לאריכות ימים ושנים.

לט תקעה קסא

מכתב פללי לאנשי שלומנו בעיר אלעד, בו ישבחם על רצונם לבנות בית-הכנסת על שם רבנו ו"ל במקום מושבם, ויורה להם שהיסוד בבית-הכנסת יהיה אהבת ישראל ולברח ממחלוקת, ולדבר רק דבורי רבנו ו"ל, ולקדש את שמו יתברך, ובודאי על-ידי-זה יגדלו וירבו והמקום יהיה מגדלור לכל הסביבה.

לט תקעט קסג

יורה לא להתיאש ולקנות לעצמו מדת השמחה, וכך עוברים את זה העולם בנקל.

לט תקפ קסד

ישבח הנמען שעוסק בהצלת נשמות ישראל בגשמיות, ויאחלו לזכות לצאת להפצה, ולהציל נשמות ישראל ממנות ברוחניות.

לט תקפא קסה

יורה לבקש סליחה מרבו שצער אותו, וידון את הרב לכף זכות, שפונתו לשמים, ומה שמסתפל שלילי על "חסדי ברסלב", זה מפני שאינו

מפירם, וייעץ לתן לרבו כמה מספרינו, שיתרשם לטובה מן הדבורים הקדושים.

לט תקפב קסה

יגגיל על הדבור אליו יתברך, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר אינו פועל, ויחזק על שמחה שהיא רפואה לכל.

לט תקפג קסו

ישמח שהשמחה עברה כשורה, והעקר לדון זה את זה לכף זכות, ואשרי האשה הזוכה לשפך את לבה אליו יתברך.

לט תקפד קסו

יחזק על נקדת השמחה, שהיא מרחיבה את הדעת לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא.

לט תקפה קסז

ייעץ בענין כבוד אב מה לעשות, והעקר לבקשו יתברך שישוב בתשובה, ולעת עתה יש להתחזק עם הבעל ולכבד זה את זה, ולהתנחם זה בזה.

לט תקפו קסח

ייעץ אודות לצאת לגלות את אור רבנו ז"ל.

לט תקפז קסח

ישבח הנמען שרוצה לפתח בית-המדרש "היכל-הקדוש" באלעד, ויחזק על שלום-בית, ואוירה של שמחה בבית.

לט תקפח קסט

יבהיר, אשר בזה העולם צריכים לקנות לעצמו מדת הסבלנות, ויחזק על תפלה במנין, והפצת אור רבנו ז"ל.

לט תקפט קע

ישבח הנמען שמעמיק בסגיות הגמרא, וייעץ אודות הבן לנהוג עמו בסבלנות, ויתנה צערו, שבצעטיו של הסמ"ך-מ"ם הרשע, בני ובנות ישראל אינם יכולים להתחתן, וגורם למה שגורם.

לט תקצ קעא

יספר שמתפלל על רפואת ההורים, ויורה לשמר מאד על חנוף הבן.

- לט תקצא** קעב
 יורה להתחזק בַּיָּתֵר שְׁאֵת וּבַיָּתֵר עוֹ, וְלֹא לְרִיב בֵּינֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי הַשְּׁלוֹם
 וְאַהֲבָה הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּבֵית.
- לט תקצב** קעג
 יוכיח בַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּקַּח עֲצָמָה בְּיָדֶיהָ, וְתִרְאֶה לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׂוִיתָר מֵהָר,
 וְלֹא לְהִסְתַּוֵּבב כֶּךָ סֶתֶם חֲדָשִׁים, וּבִפְרָט שֶׁהִגִּיעָה כָּבֵר לְגִיל שְׁלֹשִׁים,
 וְלָמָּה יֵשׁ לְחַכּוֹת עוֹד?!
- לט תקצג** קעד
 אודות הַשְּׁדוּף יורה לְשָׂאֵל רוֹפֵא מִמָּחָה אודות הַבְּעִיּוֹת הַרְפוּאִיּוֹת וְכוּ'.
- לט תקצד** קעה
 יוכיח בַּחֲוֹר שְׂאִינוֹ מִצִּיתוֹ, וְגוֹרֵם לוֹ עֲגָמַת נֶפֶשׁ, וַיַּעֲוֹרְרוּ לְקַחַת עֲצָמוֹ
 בְּיָדָיו, וְלִגְרֵם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהֵם יִטְהַרוּ אֶת נִשְׁמָתוֹ.
- לט תקצה** קעה
 יִשְׁבַּח בַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּצִּיתָת אוֹתוֹ בְּצִנִּיעוֹת הַדְּבוּר וְהִלְבוּשׁ, וַיִּאֲחַלָּהּ
 בְּזָכוֹת זֶה לְמִצָּא שְׁדוּף טוֹב.
- לט תקצו** קעה
 יִיעֵץ אודות הַצָּעַת שְׁדוּף, מֵהַ לַעֲשׂוֹת, וַיִּאֲחַל בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
- לט תקצז** קעו
 יִחַזֵּק עַל שְׂמֻחָה וְהִתְמַדַּת לְמוֹד הַתּוֹרָה.
- לט תקצח** קעו
 יִאֲחַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְּנֵה הַדְּדִית, אֲשֶׁר זֶה מִשְׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית.
- לט תקצט** קעז
 יִחַזֵּק עַל אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַעֲקֵר לְכֹרֶח מִמְּקוֹם סְפָנָה, וַיִּחַזֵּק
 עַל שְׁעוּרֵי תּוֹרָה וְעַל שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.
- לט תר** קעח
 יורה לְהַחֲדִיר אֶת מַדַּת הַשְּׂמֻחָה בְּכָל הַתְּלִמִּידִים, כִּי הִיא מִרְחֶבֶת אֶת
 הַדַּעַת וּפּוֹתַחַת אֶת הַלֵּב, וַיִּרְגִּיל עַל הַדְּבוּר אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ וְעַל לְמוֹד
 מִשְׁנִיּוֹת.
- לט תרא** קעח
 יִחַזֵּק עַל שְׂמֻחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.

לט תרב קעט
 יוֹרָה לְאַבְרָהָם לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתּוֹ וּלְכַבְּדָהּ מְאֹד, וּלְהַתְּחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה
 בְּנֵעָם לֵלֵא וּפְנֻחִים, וְאֵז הַשְׂכִּינָה תִשָּׁרָה בְּבֵית.

לט תרג קעט
 יוֹרָה לְאִשָּׁה לְהַשְׁלִים עִם בַּעְלָהּ, וּלְהִיּוֹת וּתְרַנִּית, וְאֵז יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי
 נִשְׁוֹאִיָּהֶם.

לט תרד קפ
 יוֹרָה לְנִמְעָן שֶׁלָּקַח עַל עֲצָמוֹ לְהַתְּפַלֵּל בְּעַבְרוֹ שִׁיזְכֶּה לְהַנְצִל מֵהַסָּמ"ךְ-
 מ"ם הַרְשָׁע, וּלְהַפְּנֹס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

לט תרה קפ
 יְבֵהִיר, אֲשֶׁר חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת, וְהַעֲקָר לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וּלְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, שֶׁמִּרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת לְדַבֵּר עִמוֹ תִּתְּבַרֵּךְ.

לט תרו קפא
 יוֹרָה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֶם, וּלְחַפֵּשׂ תְּמִיד אַחַר הַשָּׁלוֹם, שֶׁהוּא שְׂמוֹ
 יִתְּבַרֵּךְ, וּבִפְרָט לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם אִשְׁתּוֹ וּלְכַבְּדָהּ, שֶׁזֶה מְבִיא בְּרָכָה
 וְעִשְׂרֵיּוֹת.

לט תרז קפב
 יוֹרָה לְזוּג לְהַשְׁלִים בֵּינֵיהֶם, וּבִזְכוּת זֶה יִזְכּוּ לְשִׁפְעַע.

לט תרח קפב
 יוֹרָה לְבַחֲרוֹר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיַדְיוֹ, וּלְגַרֵּס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וּלְהַתְּפַלֵּל
 הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּמַגִּין וּמִתּוֹף הַסְּדוּר. וְזֶה סוּד הַהֲצַלְחָה.

לט תרט קפג
 מִכְּתָב פְּלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְקֶם בְּשִׁבְתֵּי שִׁירָה, שֶׁאֵז
 מוֹדִים וְשָׂרִים לָהּ עַל קְרִיעַת יַם סוּף, לְדַעַת וּלְהַפִּיר בְּנַסְיוֹ יִתְּבַרֵּךְ
 שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וַיַּעֲוֹרֵר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וּבִפְרָט בֵּין
 הַשְּׂדוֹת בְּיַבְנָאֵל, שֶׁהוּא מְקוֹם נִפְלֵא לְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל
 אֲהֵבַת יִשְׂרָאֵל, כָּל אֶחָד וְאֶחָד, גַּם אֶת מִי שֶׁעֲדִין רְחוּק מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת,
 צְרִיכִים לְקַרְבוֹ וּלְבַקְּשׁוֹ יִתְּבַרֵּךְ, שֶׁיָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וַיִּחַזַּק עַל לְמוּד
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא וְהַלְכָה, אֲשֶׁר רַק זֶה מְלִיָּה אֶת
 הָאָדָם לְבֵית עוֹלָמוֹ.

- לט תרי קפח
 זְהִיר הוֹרִים לְשֹׁמֵר עַל בְּנֵם שְׁעוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מְסַכְּנִים, אוֹי לוֹ וְאוֹי לָהֶם.
- לט תריא קפט
 זְהִיר אֶחָד שָׁנָתָן אֶת רִכְבוֹ לְיָלֵד צֶעִיר לְנֶהֱג, אֲשֶׁר זֶה הַפְּקוּדוֹת גְּדוּלָּה,
 וְאוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ.
- לט תרבי קפט
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁעָשָׂה תְּקוּן נִפְלָא בְּעֵינֵי הַחֲנִיּוֹת, וּבְזֶה גוֹרֵם קְדוּשׁ ה',
 וְיִבְטִיחוּ לְמִצְאָ שְׁדוּף בְּעֵבֹר בְּנוֹ.
- לט תריג קצ
 יִחַזַּק אֶת מְנַהֵל הַמְּדַרְשֵׁיהָ, שְׁבוּדָאֵי יִתְרַבּוּ הַתְּלַמִּידוֹת הַעֶקֶר לְהִיּוֹת חֹזֵק
 עִם רְצוֹנוֹת טוֹבִים.
- לט תריד קצא
 יִבְקֹשׂ אֵיזָה עֶסְקוֹן שִׁירָאָה לְעוֹר בְּאֶלְעָד לְבַנֵּית בֵּית־הַכְּנֶסֶת לְאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ.
- לט תרטו קצא
 יוֹרָה לְעוֹר לְכַמָּה מִשְׁפָּחוֹת נִצְרָכוֹת, שֶׁהִגִּיעוּ עַד פֶּת לְחָם.
- לט תרטז קצב
 יוֹרָה לְסַלֵּק אֵיזָה אָדָם שְׁלִילִי מִהַשְׁכֻּנָּה, אֲשֶׁר הִשְׁפַּעְתּוֹ מְסַכְּנָתָה, וְעוֹשֶׂה
 מַעֲשִׂים פְּלִילִים.
- לט תריז קצב
 יִסְפֹּר גְּדֹל הַנְּזֵק שְׁאֲרַע לְרִכְבּוֹ, עֲקֵב הַדְּחִיפוֹת וְהַדְּחִיקוֹת, וְיִשְׁבַּח
 הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁהִכְנִיסוּ סֵפֶר תּוֹרָה לְעֵלוֹי נִשְׁמַת הַבַּת.
- לט תריח קצג
 יִסְפֹּר שְׁמִחְתּוֹ שְׁזָכָה סוּף סוּף לְהִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְיִקְוֶה לְבֹא לְגוּר
 בְּקִבְעוֹת.
- לט תריט קצג
 זְהִיר הוֹרִים שְׁלֹא יִתְנוּ לְבָנֵם לְהִגִּיעַ לְאַרְצוֹת־הַבְּרִית, שֶׁהִרְחֹבוֹת שָׁם
 מְסַכְּנִים מְאֹד.
- לט תרכ קצד
 זְהִיר אֲבָרָף מֵאֵיזָה אָדָם פְּלִילִי, שֶׁמְנַסֶּה בְּמִתְקָ לְשׁוֹנוֹ לְמִשְׁף אֲבָרְכִים,

ואחר-כֵּן לְהַפִּיל עֲלֵיהֶם תִּיקִים פְּלִילִים, וְיִזְהִיר לֹא לְקַחַת מִמֶּנּוּ שׁוּם טוֹבַת הַנְּאֻה.

לט תרכא קצד
יִשְׁמַח שֶׁהִנְמָעַן הַמְּשִׁיף בְּכַתִּיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וַיִּחְזְקוּ וַיֵּאמְצוּ.

לט תרכב קצה
יִצְטַעַר מְאֹד שֶׁהִנְמָעַן נָפַל קֶרֶפֶן לְרַשָּׁע עָרוּם, שֶׁהֲצִלִּיחַ לְסַחֵט כְּסָפִים מִמֶּנּוּ, וְיִזְהִיר מִנוֹכַל מִתַּחְכֵּם זֶה שֶׁכָּל כּוֹנְנָתוֹ לְהַעֲרִים עַל אֲנָשִׁים תְּמִימִים, וְלִהְיוֹצִיא מֵהֶם אֶת כְּסָפָם.

לט תרכג קצז
בְּקֶשׁ עֲצָה מֵעוֹרֵף דִּין אֵיךְ לְנַהֵג בְּנוֹגֵעַ לְעֲנִינוּ.

לט תרכד קצח
יִשְׂבַּח הַנְּמָעַן שֶׁמִּפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבִפְרָט אֶת הַסְּדוּרִים, וְזֶה עָקֵר הַתְּקוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה.

לט תרכה קצח
יִבְהִיר, אֲשֶׁר יִבְנֵאל הוּא מְקוּם קְדוֹשׁ וְעֲלִיּוֹן מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְגוֹר שָׁם, וְלֹא בְּחַנּוּם שֵׁיט שְׁכַל-כֵּף הַרְבֵּה מְנִיעוֹת לְהַגִּיעַ לְמְקוֹם הַזֶּה. וַיִּחְזַק עַל שְׂמֻחָה וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

לט תרכו קצט
יִוָּדָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ וְאֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּקְרַב רְחוּקִים אֵלָיו יְתִבְרַךְ.

לט תרכז ר
יִשְׂמַח עַל הַשְּׂתוּקוֹת הַנְּמָעַן לְשׁוּב אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וַיִּוָּדָהוּ לְהַרְבּוֹת בְּתְפִלָּה כְּדֵי לְזַכֵּךְ אֶת הַמַּחְשְׁבָה, וְלִלְמַד כְּפִי סֵדֶר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל: מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, וְלִהְיוֹת בְּשֻׁמְחָה, שֶׁהִיא מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת.

לט תרכח רב
מְכַתֵּב פְּלִילִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, בּוֹ יִשְׂבַּחֵם עַל הַקְּהֵלָה הַמִּיחַדָּת בְּמִינָה שְׂזוּכָה לְהַקִּים, וַיַּעֲוֹרֵר לְשִׁמּוֹר שְׁלֵא יִכְנָסוּ בְּתוֹכָהּ אֲנָשִׁים מְפַקְפְּקִים, וְלִהְיוֹת מְלִשׁוֹן הַרַע וּרְכִילוֹת.

לט תרכט רג
יִשְׂבַּח הַנְּמָעַן שֶׁנִּתְעוֹרְרוּ אֲצִלוֹ רְצוּנוֹת לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, וְיִזְהִירוּ מֵהִבָּל פֶּה שֶׁל רְשָׁעִים שְׂגוֹרֵם לְהַרְהוּרִים רָעִים.

- ל ט תרל לט תרל
 יִזְהִיר אֶת הַנִּמְעָן שֶׁעָשָׂה מַעֲשֵׂה תוֹעֵבָה, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ אִם לֹא יֵשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה בְּחֻרְטָה וְעִזְבַת הַחֲטָא עַל אֶתֶר.
- רה לט תרלא
 יִשְׂמַח לִפְגַּשׁ אֶת הַנִּמְעָן, וַיִּקְוֶה שְׂיָקִים כְּכֹר בֵּית גְּאָמֶן בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי לֹא
 טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבָדוּ.
- רה לט תרלב
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְדִרְה מְשָׁלוֹ, הָעֶקֶר לֹא לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה.
- רו לט תרלג
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבֵן וְהַצְּלָחָה בְּנִתּוּחַ, וַיִּיעֵץ לַתָּן מַעֲשֵׂר לְהַדְּפֹסֶת
 שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" לְזִכּוֹת הַיָּלֵד, וּבִדְוָאֵי תִהְיֶה לוֹ יִשׁוּעָה.
- רו לט תרלד
 יִשְׂמַח לְקִרְאֵת מִכְּתָבוֹ שֶׁל הַנִּמְעָן לְשִׁמְעֵ שֶׁהוּא מִתְחַזֵּק וּמְחַזֵּק אֲחֵרִים,
 וַיַּעֲזְרוּ עַל שְׂמִחָה וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- רז לט תרלה
 יִיעֵץ אֹדוֹת הַתְּרוּפּוֹת מֵה לַעֲשׂוֹת, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְעַל שְׂמִחָה,
 אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.
- רח לט תרלו
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהִרְחִיבָה בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵי.
- רה לט תרלז
 יִמְנַע מֵהוֹרִים לְבוֹא אֵלָיו, וַיִּזְהִירָם שְׁלֹא עוֹזְבִים יִלְדִים בְּבֵית, אֶלֶּא
 צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּשִׁבְלֵ חַנוּף הַיָּלְדִים, וְלִהְשָׁקִיעַ בָּהֶם הַרְבֵּה
 מְאֹד, וְגַם אֶז צְרִיף רַחֲמֵי שָׁמַיִם שִׁיִּצְאוּ כְּרָאוּי.
- רט לט תרלח
 יִשְׂבַח בְּחֹר שְׁלוֹמֵד כְּפִי סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי ז'ל: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה,
 גְּמָרָא, מְדְרָשׁ, וַיַּחֲזֵק אֹדוֹת מְצִיאַת שְׁדוּף טוֹב.
- רי לט תרלט
 יִזְהִיר בֵּת יִשְׂרָאֵל לְעֹזֵב אֵיזָה נוֹכַל שֶׁעָשָׂה עִמָּה מַעֲשִׂים מְגִנִּים, וְלִשְׂכַּחַת
 מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי, וְלִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל אֶתֶר, וְאִם תִּצְיַת, עוֹד תִּזְכֶּה
 לְהַשְׁתַּקֵּם לְהִקְיָם חַיִּים חֲדָשִׁים וְנִעִימִים.

- לט תרמ ריא
 יְרַגִּיל עַל הַדְּבֹר אֱלִיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
 וְלִשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם־בַּיִת.
- לט תרמא רבי
 יִשְׂמַח לְשֹׁמֵר עַל הַתְּאַסְּפוֹת הַנְּשִׁים לְסַעֲדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְעַל הַתְּכַנִּיּוֹת
 לְשֹׁמֵחַ וְלִשְׂמֵחַ, וְיִחְזַק עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, שֶׁעַל יְדֵהּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת
 לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.
- לט תרמב רבי
 יוֹרֵה לְחֹזֵק עֲצָמוֹ וְאֵתוֹ וְלְדַבֵּר אֱלִיו יִתְבַּרֵּךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
 רֵעֵהוּ, וְלִהְיוֹת לְבָנָיו בְּמִנְיֵן אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְפָרְנִסָּה. וְלִכְרֹךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּן
 מִתּוֹךְ הַסִּדוּר.
- לט תרמג ריג
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שֶׁנַּעֲשֶׂה שְׂדֵ"ר לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּתְרַמּוּ לְצַדִּיקָה,
 וְזֶהוּ שְׁלוּחָא דְרַחֲמָנָא, שְׁלִיחַ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ לְגִבּוֹת אֲצֶל נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּהְיֶה לָהֶן חֵלֶק בְּמִשְׁפַּן הַקְּדוּשָׁה.
- לט תרמד רטו
 יֵאָחַז רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּבְשִׁלְבֵי זֶה יִמְלִיץ 'שָׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִיף'.
- לט תרמה רטו
 יִחְזַק עַל שְׂמִחָה וְלִידַע שֶׁהַכֹּל מֵאֵתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- לט תרמו רטז
 יִבְקַשׁ לְהִתְחִיל כְּבוֹר מְחֹר לְצַבֵּעַ אֶת הַמְּקוֹם, וְיִחְזַק בְּעֵינָיו זֶה, שֶׁצָּבִ"ע
 הוּא לְשׁוֹן צְבוֹ"ע, הֵינּוּ שְׁצָרִיף לְהִזְהַר מִהַיָּצֵר הָרַע שֶׁנִּקְרָא צְבוֹעַ,
 וּמִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת כְּדֵי לְפַתּוֹת אֶת הָאָדָם.
- לט תרמז ריז
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת, וְעַקֵּר גְּבוּרַת הָאָדָם לְהִתְנַבֵּר עַל
 הַכֹּל. וְזֹאת עַל־יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה שׁוֹזְכִים עַל יְדֵהּ לְאָרִיכַת אַפְסִים, וְאֵז
 יֵשׁ לוֹ כַחַּ הַגָּדֵל וְהַצּוֹמֵחַ.
- לט תרמח ריח
 יוֹרֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִשְׂמֵחַ אֶת הָאִשָּׁה, וְיֵאָחַז דִּירָה מְשֻׁלוֹ, וְלִבְקַשׁ כָּל
 דְּבָר מֵאֵתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

- לט תרמט ריח
מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על משונכנס אדר מרבים
בשמחה, ויבהיר משמעות המלה אדר, הינו א' אלופו של עולם, דר
— דירת השכינה, פלומר פשעובר על האדם איזה דין, עליו להכניס
בעצמו את אלופו של עולם.
- לט תרנ רכא
יחזק אברך להמשיך ללמד בפולל אף שקצצו את המלגה, פי התורה
היא חיינו וארץ מינו, וזה רק מה שישאר מאתנו לנצח.
- לט תרנא רכב
יורה להתחזק מאד על אף פתויי היצר הרע, והעקר להיות בשמחה,
שזה יועיל לעבר על כל המשברים.
- לט תרנב רגא
ייעץ לנסע לבד, כי זה לשבוע בלבד, ולא צריך לטלטל את המשפחה
לזמן כה קצר. וייעץ אודות שדוכים לבן, שפדאי מאד שירכין ראש
ולא יהיה ברך, כי בין כף הוא נופל בכל יום בעברות חמורות.
- לט תרנג רכד
ייעץ אודות הצעת שדוף לעשות דור ישרים, והשם יתברך יוליכם
בדרך הנכונה.
- לט תרנד רכז
יורה לאברך לעזוב איזה בית אלמנה וכו', ולשכר דינה לבד, ולא להיות
גוד אצל אחרים.
- לט תרנה רכז
ייעץ אודות הנסיעה לחו"ל, וכן בענין שדוף לבת.
- לט תרנו רכה
יורה לשמח על נעם חלקה שחננה השם יתברך בבעל נפלא, ויאחל
ברכה ושלום בבית.
- לט תרנו רכה
יצטער על האסון שקרה לנמען, וינתמו בתוך שאר אבלי ציון
וירושלים.
- לט תרנח רכו
יורה לנמען שעוזר לקהלה בכל הענינים.

- לט תרנט רכו
 ישמח על שהנמנען מתקדם עם כתיבת הספר תורה, ויבטיחו תשלום
 על כל עמוד.
- לט תרס רכז
 יקפיד מאד על שאומרים סתם דברים בשמו, ויורה שלא להאמין לזה.
- לט תרסא רכז
 יורה להשמר מרבוי אור, ויזרו להתחמך ולהקים בית.
- לט תרסב רכח
 תמה שנותנים צדק לתלמידה ולא למורה, ויורה ללבן הענן.
- לט תרסג רכט
 יורה לקים "שמוע בין אחיכם", הינו לשמע תמיד שני צדדים בכל דין
 ודברים, ויזהיר שלא להכות ילדים.
- לט תרסד רכט
 ייעץ אודות הברית את מי לקחת למהל, ולמי לתן את שאר הפבודים.
- לט תרסה רל
 יציע הצעת שדוף לבן, אף יורה להחזיק את הדבר בסוד.
- לט תרסו רל
 יבהיר, אשר צריכים התחזקות עצומה בכל יום, פי השטן עושה את
 שלו להחליש באמונת חכמים, ואשרי מי שמחזיק מעמד.
- לט תרסז רלא
 יוכיח בעל שישוב בתשובה על מעשיו הרעים, ויחזר לאשתו ויכפרה
 ויעריך אותה, ויזכו לרב ברכות.
- לט תרסח רלב
 ישדל אשה לקרב את בעלה ולדונו לכף זכות, וכודאי ישוב מדרכו
 הרעה.
- לט תרסט רלג
 יחזק לברח מהשטן הרודף אחריו להכשילו בעברות, ועקר התקון —
 על ידי שמחה, שהיא תוציאו מהבוץ שנפל אליו.
- לט תרע רלג
 יוכיח בעל שמכה את אשתו, אוי לו ואוי לנפשו, שמתנהג כחיה ממש,
 ויזהירו לבקשה מחילה ולפיסה.

- לט תרעא** רלד
 יצטער שהנמען אינו משתתף בשעורי טהרת המשפחה, אשר הן הלכות
 חמורות מאד, ויבקשו לשאל כל שאלה שמתעוררת את הרבנים דיני
 הקהלה, אשר קבלו סמיכה על הלכות אלו.
- לט תערב** רלה
 יאחל זרע של קימא, בזכות טבילה במקוה ביבנאל, וכן להיות בשמחה.
- לט תרעג** רלו
 יחזק על שמחה וסבלנות, ותפלה והתבודדות.
- לט תרעד** רלו
 יורה לבעל לחזק ולשמח את אשתו, ולהדבק באין סוף ברוח הוא,
 וללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא.
- לט תערה** רלז
 יחזק אשה על התנהגות בעלה, ויבקשה להודיעו אם הוא השתנה, כי
 כל רצונו לראות את הטוב אצל בני הזוג.
- לט תרעו** רלח
 יצטער בצערו של חתן, שהוריו לא יבואו לחתנתו, ויחזקו ויאמצו
 להמשיך ולקבדם מאד, כי מצות כבוד הורים היא חמורה מאד, ויקנה
 שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.
- לט תרעז** רלט
 יאחל כל טוב, וכן רכב פרטי, שלא יצטרכו להטלטל באוטובוסים,
 ויעורר להרבות באהבה ובהבנה הודית, ואז השכינה תשרה בתוך
 הבית.
- לט תרעח** רמ
 יחזק שלא להשבר משום דבר, כי השם יתברך מנהיג עולמו בקסד
 וכרחמים, והכל לטובה.
- לט תרעט** רמ
 ישמח שהנמען לומד עם בני הנעורים ומחזיר בהם אמונה, ואמונת
 חכמים, אשר זה דבר גדול מאד.
- לט תרפ** רמא
 יחזק על שמחה ואמונה, ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בעולם,
 ויעורר על שלום-בית, אשר מביא להשראת השכינה.

- לט תרפא** רמב
 ישבח הנמען שזוכה ומזכה את הרבים בכדיקת מזוזות ותפלין, ומדבר
 עמהם דבורי אמונה והשגחה פרטית.
- לט תרפב** רמג
 יחזק אב, שעובר עליו מבנו, שיצא להר ויכפה הרבה לפניו יתברך, פי
 אין דבר יותר חשוב למעלה מתפלת האב על הבנים.
- לט תרפג** רמד
 יתפלא על שלא ראה את פלוני משך כל השבת, ויחזקו לבוא אליו, אף
 שגראה כפי שגראה, ויבהירו, שיכולים תמיד לתקן הכל ולשוב
 בתשובה שלמה.
- לט תרפד** רמה
 מכתב לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם להתחיל מסכת
 מגלה ולסיימה בפורים, וכן לגרס משניות וגמרא, ועל-ידי-זה שעסוקים
 בלמוד, הראש לא פנוי לשטיות וחטאים. **לט תרפה** רמז
 יוכיח בחור לעזוב את השטיות, ולהיות רציני, ולקחת עצמו בידי
 ולהשתנות, כי חבל על ימי נעוריו שיורדים לטמיון.
- לט תרפו** רמח
 יוכיח הורים, שאינם שומרים על בתם, אשר מסתובבת ברחובות וכו',
 ויזהירם לשמרה מפל משמר, בטנם יהיה מאחר ויקרה איזה אסון.
- לט תרפז** רמט
 יחזק לזכר תמיד שהשם יתברך אב הרחמן, ורוצה רק את הטוב שלנו,
 ומרחם עלינו, וכל מה שנודמה לנו להפך, זה מפני העוונות שנדבקו
 בנו, הגורמים לדמיונות ושגיונות.
- לט תרפח** רנא
 יבהיר הלמוד של רבנו ז"ל 'אחד היה אברהם', שאבינו אברהם עבד
 את השם יתברך בבחינת 'אחד', שלא הסתפל על שום בריה פלל,
 ויעורר לנהג כן, ולא להסתפל על החברים, אלא להתמיד הרבה
 במשנה, ולהיות עובד ה' גדול מאד.
- לט תרפט** רנב
 ישבח בת שברצונה להשתנות ולעזוב את כל השטיות, ויזהיר לה התרחק
 מחברות רעות, ולהתחזק בצניעות ובמצות כבוד אב ואם.

- לט תרצ** רנב
 יוֹרָה לְבַחֲוֹר לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְהַשְׁתַּנּוֹת, וְלַגְדֵּל לְצַדִּיק וְגִדּוֹל בְּיִשְׂרָאֵל.
- לט תרצא** רנג
 יִזְרֹז בְּחֹר לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל תּוֹרָה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וְלֹא לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמַן
 הַיָּקָר בְּלִי שׁוּם תּוֹעֵלַת.
- לט תרצב** רנג
 זְהִיר נֶעַר לְחַדֵּל מִהַתְּנַהֲגוֹת נְלוּזָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּנַפְצִים וְכוּ', וַיִּשְׁדְּלוּ
 לְשׁוֹב בְּתֻשׁוּבָה.
- לט תרצג** רנד
 יִרְגִּיל לַחֵן תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂבֻזָּה מִמְּשִׁיכִים אֹר עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם
 הַזֶּה.
- לט תרצד** רנה
 יִשְׁבַח הַנִּמְצֵן שְׂמֻחֶלֶק דְּגִים וְעוֹפוֹת לְנִצְרָכִים לְשַׁבַּת, אֲשֶׁר גִּדֵּל זְכוֹת
 הַצְּדָקָה אֵין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל. וַיַּחֲזֵק אֹדוֹת הַבַּת לְקַרְבָּה וְלַעֲוֹדָדָה.
- לט תרצה** רנו
 יוֹרָה לְשׁוֹר עַל הַבְּרִיאוֹת, כִּי סִכְרַת זֶה לֹא מְשַׁחֵק יְלָדִים, וַיֵּאחַל רְפוּאָה
 שְׁלֵמָה.
- לט תרצו** רנז
 יַחֲזֵק בְּעֵלַת תְּשׁוּבָה עַל מַעֲמָדָה הָרָם, שְׂזֻכְתָּה לְצֵאת מִשְׂאוֹל תַּחְתִּיָּה
 וְלִשׁוֹב בְּתֻשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲוֹדָדָה לְחֹזֵר הַלְּאָה בְּתֻשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
 וּבִנְדָאֵי תִזְכָּה לְמִצָּא זְוִיג מִתְּאִים.
- לט תרצז** רנח
 יַעֲוֹר עַל שְׂמֻחָה, וְעַקֵּר הַשְׂמֻחָה, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת פְּנֹה,
 אֲשֶׁרִינוּ!
- לט תרצח** רנט
 יוֹרָה לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, בְּקִרְבַּת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבִנְדָאֵי חַיֵּינוּ שְׂתַנּוּ לְטוֹבָה
 בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵינוּ.
- לט תרצט** רס
 יוֹרָה לְמִסֵּר אֶת הַמַּכְתָּב לְבֶן, וַיִּרְגִּיל עַל הַתְּפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְכַרְט
 תְּפִלַּת אִשָּׁה עַל בְּעֵלָה וְהֵילָדִים, עוֹשָׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

- לט תש רס
 יחזק על אמונה פשוטה, אשר זה עולה על הכל, ויודה על הספרים
 שהנמען שולח לו.
- לט תשא רסב
 יחזק על שמחה, ויורה לשלח לו את הספרים על ידי כמה מאנשי
 שלומנו שמגיעים.
- לט תשב רסג
 יחזק מורה שעושה עבודת קדש הקדשים בחנוף הבנות, ויורה לה שלא
 להתפעל מאף אחד.
- לט תשג רסד
 ישבח אשה שיוצעת להצריך את בעלה, ויאחל כל טוב.
- לט תשד רסה
 יבהיר, אשר אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם מכריזין עליו
 מלמעלה, והכל בנה העולם הוא בחשבון צדק.
- לט תשה רסו
 יודה לנמען על מה שעשה בעבורו, וידבר אודות איזה שדוף.
- לט תשו רסז
 מכתב המלצה לאברך במצוקה, ואשרי מי שיתמוך בו.
- לט תשז רסח
 מכתב כללי לאנשי שלומנו בז' אדר, הוא יום ההלואה של משה רבנו,
 ויחזקם לידיע, אשר משה רבנו נמצא אצל כל אחד ואחד מאתנו,
 וצריכים לילך במדתו, לאהב את כל בר ישראל, ולדונו לכף זכות, וכמו
 שלמשה היו מתנגדים ארורים, כך יש לכל צדיקי הדור מתנגדים רשעים
 ארורים, והשם יתברך מצילם מהרשעים, ויעורר על תפלה והתבודדות,
 ויזהיר לא להשתמש בדינמיות ונפצים ולא למכר את זאת, כי זה מסכן
 ביותר ומפחיד את האנשים ובגדר פקוח נפש ממש.
- לט תשח רסח
 מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יבקש למלא טפס שאלון, היות
 שישנו עשיר שרוצה לחלק קמחא דפסחא וכו', על-כך צריכים כלם
 להרשם, שלא יחמיצו את ההזדמנות.

- לט תשט** רסט
 יורה לנמנען הרוצה לפתח מדרשה לעמד על כללים מסוימים ותנאים
 מיחדים, הן שלא להכניס שם גרושות, ולא מעל גיל עשרים וחמש,
 ושלא יהיה לבחורה תיק פלילי וכו'.
- לט תשי** רסט
 יבהיר גדל המניעות שהיו לו לבוא לארץ ישראל, והכל מאתו יתברר
 לטובה, וכשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא
 מעין עולם הבא.
- לט תשיא** ער
 יחזק הנמנען מפל מה שעובר עליו, ואף שהוציאו עליו איזו דבה, אף
 לבסוף הצדק יצא לאור וכו', ויעוררו על שעור באוצר הקונטרסים, וכן
 ב"אשר בנחל", ובזה ימצא מרגוע לנפשו.
- לט תשיב** ערב
 יבקש את הנמנען שבתכניתו לבוא לארצות-הברית לפורים, שיקח עמו
 חבילה ספרים בעבורו, ויחזקו ויאמצו על תפלה והתבודדות, אשר
 יכולים לפעל בזה עולם ומלואו.
- לט תשיג** רעג
 אחל רפואה שלמה, העקר להיות בשמחה ולשמח את האשה.
- לט תשיד** רעג
 יבקש לכתב לו טיוטה של תקנון לבית-ספר, והוא יעבר על זה ויתן
 את אשורו.
- לט תשטו** רעד
 יוכיח בת שמתנהגת בחציפות, ויזהירה לשוב בה מדרך הנלוזה.
- לט תשטז** רעד
 יוכיח מחנכת שעזבה את עבודתה, ובגלל זה התלמידות סובלות מאד,
 ובפרט, שכל זמן שהתעסקה בחנוף, הבטחה לנחת מהילדים, והנה עתה
 שחדלה, גם ילדיה מתחילים להדרדר וכו', ויעוררה לקום ולהשתמש
 בכחותיה, ולשנות את המציאות המרה.
- לט תשיז** רעו
 יצטער לשמע את הדווח בענין החנוף, שהדור ירוד מאד, ויחזק ויעודד

לְהַמְשִׁיךְ לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת לְאַמוּנָה וְלְצַנִּיעוּת, כִּי כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ נִכְנָס בְּלֵב.

לט תשיח רעו
יֹכִיחַ הַנִּמְצֵן שְׁמֻשָּׁה בּוּ בְּכָל פַּעַם, כְּאִלוּ הוּא רוֹצֵה לְשׁוּב בְּתֻשׁוּבָה,
וּלְבִסּוֹף הוּא נִמְצָא עֲדִין עִמָּךְ בְּבוּר תַּחֲתִיּוֹת.

לט תשיט רעז
יִחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, לִידַע שֶׁהַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן.
וְהַעֲקָר 'לִגְנֹב' בְּכָל פַּעַם חָמַשׁ דְּקוֹת וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ רוֹאִים
נִסִּים נִגְלִים.

לט תשכ רעח
יִשְׂמַח לְשִׂמְעַ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת מִהַנִּמְצֵן, וַיֵּאחַל הִרְחֵבָה בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵי.

לט תשכא רעח
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוּ יִחְזַקֵם בְּשִׁבְת זְכוּר לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂבִת
בְּשִׂמְחָה, וְלִהְיוֹת בְּאַהֲבָה עִם כָּלֵם, שְׂזֵה הַפֶּךְ קִלְפַת עֲמֶלְק, שְׂכָל כַּחוּ
'הַפֶּרֶד וּמְשָׁל', וְהוּא שָׂרֵשׁ הַטְּמָאָה, וְלִכֵּן הַעֲקָר לְמִסוּר נַפְשֵׁנוּ עַל אַהֲבָה
וְאַחֲדוּת בֵּינֵנוּ וּבֵין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, שְׂזוּ מַחֲיַת עֲמֶלְק.

לט תשכב רפ
יִוָּדָה לְהַחְזִיר אֶת הַבַּת לְמִסְגֶּרֶת בֵּית-סֶפֶר, שְׂלֵא תֵצֵא מִהַמְּסַגֶּרֶת, אֲשֶׁר
אִזּוּ הִיא עֲלוּלָה לְהִדְרֹדֶר.

לט תשכג רפא
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוּ יִבְהִירֵם עַל קִדְשַׁת יוֹם הַפּוּרִים, שֶׁהוּא
גְּדוּל יוֹתֵר מִיּוֹם הַפּוּרִים, וְהוּא מְכַפֵּר עַל עֲוֹנוֹת שְׂבִין אָדָם לְחַבְרוֹ,
וַיִּזְהִיר לֹא לְהַשְׁתַּפֵּר בְּהוֹלָלוֹת, אֲלֵא לְשִׂתוֹת מַעַט יוֹתֵר מִהַרְגִּיל, וְהַעֲקָר
לְבָלוֹת אֶת יְמֵי הַפּוּרִים בְּתַפְלָה וְהַתְּבוֹדָדוּת, וּבְמִצּוֹת הַיּוֹם, וְלִשְׂמַח
בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית.

לט תשכד רפב
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יִזְהִירֵם שְׂלֵא לְשִׂתוֹת יוֹתֵר
מִשְׁלֵשׁ כּוֹסוֹת יַיִן, וְהַעֲקָר לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִקְדוּ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה
לָנוּ, שְׂעַל-יְדֵי רַקוּדִין וְהַמְּחָאָת כִּפּוּ מִמְּתִיקִין אֶת הַדִּינִין. וַיִּזְהִיר לְשִׂמּוֹר
עַל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת, וְלֹא לְהַתְּגַרּוֹת בְּתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, אֲלֵא כָּל עֲנִינֵנוּ רַק
שִׂמְחָה וְאַהֲבַת הַזּוּלָּת וְלִגְלוּת אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָלֵם.

- לט תשכה** רפג
 יִחַזַק עַל שְׁמִימָה אֲשֶׁר מִרְחַבֵּת אֶת הַדַּעַת, וַיִּזְהֵר עַל חַנוּף הַבַּת שְׁלֹא
 יִקְרָה לָּהּ כְּמַעֲשֵׂה הָרֵאשׁוֹנָה.
- לט תשכו** רפד
 יִחַזַק לִידַע כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וַיּוֹדֶה עַל מַשְׁלוֹחַ הַסְּפָרִים.
- לט תשכז** רפה
 יִחַזַק מוֹרָה שְׁעוֹסֶקֶת בְּעַסֵּק קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שֶׁל חַנוּף הַבְּנוֹת, וַיּוֹדֶה לְהַחֲדִיר
 בָּהֶן אֲמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- לט תשכח** רפי
 יִבְהִיר הַמְּשִׁימָה שֵׁישׁ לְמוֹרָה — לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה וַצְּנִיעוֹת בַּבְּנוֹת.
- לט תשכט** רפו
 יִשְׁמַח עַל הַשְּׁלוֹם־בֵּית שְׁבִין בְּנֵי הַזּוּג, אֲשֶׁר רַבְּנוּ וְ"ל הַקֶּפִּיד עַל כָּף
 בְּיֹתֵר.
- לט תשל** רפז
 יִרְגִיל עַל הַדְּבֹר אֱלֹיו יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל שְׁמִימָה, הַמִּרְחַבֵּת אֶת הַדַּעַת.
- לט תשלא** רפח
 יִבְהִיר לְמַנְהַל הַמְּדַרְשָׁה מֵהֶם הַתְּנָאִים שְׁפָדָי לְהַקְפִּיד בְּקַבְּלַת הַבְּנוֹת
 לְשֵׁם, כְּדֵי שְׁלֹא יֵצְאוּ מִזֶּה קְלַקּוּלִים וְכוּ'.
- לט תשלב** רפח
 יִבְהִיר לְשְׁאֵלַת הַנִּמְעָן שֶׁהוּא בְּעַל תְּשׁוּבָה, אוֹדוֹת אֵיזָה לְבוֹשׁ לְאִשָּׁה,
 אִם זֶה רְאוּי, וַיִּבְהִיר שְׁאֵין נוֹהֲגִים לִילֵךְ כָּךְ, כִּי זֶה אֲבִיזְרִיָּהוּ דְעֲרִיּוֹת.
- לט תשלג** רפח
 יוֹרָה עַל הַדְּבִקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּבְמִקוֹם שְׁאָדָם חוֹשֵׁב, שֵׁם כָּל הָאָדָם.
- לט תשלד** רפט
 יַעֲזֹר עַל הַדְּבִקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּתֵּן הַנְּהַגוֹת בֵּין בְּעַל וְאִשָּׁה.
- לט תשלה** רצ
 יוֹרָה עֶקֶר לְבְרַח תְּמִיד אֱלֹיו יִתְבַּרֵּךְ, וְרְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי
 אֲמַת כְּזֶה, הַמְּלַמְּדֵנוּ עֲצַת הַהַתְּבוּדָדוֹת אֱלֹיו יִתְבַּרֵּךְ וְעוֹד כְּהִנֵּה וְכַהֲנָה.
- לט תשלו** רצ
 יַעֲזֹר אוֹדוֹת הַפְּמוֹטוֹת שֶׁל הַסְּבָתָא, וַיִּחַזַק עַל שְׁמִימָה וּלְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה
 בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, שְׁאֵז הוּא עַת רְצוֹן בְּשִׁמְיִם לְאִשָּׁה.

- לט תשלז** **רצא**
 יורה שלא לשים לב לכל המדברים למיניהם, פי בזה העולם אי אפשר לרצות את כלם, והעקר להמשיך לבקש מרק חם לתלמידי הכולל.
- לט תשלח** **רצא**
 ישיב על כמה שאלות הנמען: א. בענין יחודי הבורא יתברך. ב. בענין תפלה בכת. ג. רבוי אור מהו? ד. בענין תעניות. ה. רצונו יתברך שנפירו. ו. צריך להתחבר עם כל יהודי ולא לחשב שהוא יותר גדול.
- לט תשלט** **רצב**
 מכתב המלצה לאברך תלמיד חכם שיושב ולומד, והחובות מעיקים עליו, ואשרי מי שיתן ביד נדיבה, וישלם שכרו מלמעלה.
- לט תשמ** **רצג**
 יורה לומר בכל יום אחר ברכות התורה "אני מאמין", כי עקר האמונה תלויה בפה של אדם, כדברי רבנו ז"ל, וכן ירגיל לומר ברכות בכל יום, ולכונן פרוש המלות.
- לט תשמא** **רצג**
 יבהיר אודות מנהלת וכו', שברצונו לקחת אשה חרדית מלדה, ולא בעלת תשובה.
- לט תשמב** **רצד**
 יורה לחכות לשבוע הבא בענין נהול בית-ספר, כי ברצונו לדבר עם המפקחת הארצית וכו'.
- לט תשמג** **רצה**
 יזהיר הנמען שקנה אופנוע, שזהו כלי רכב מסכן מאד, ויורהו למכור את זה תכף-ומיד.
- לט תשדמ** **רצה**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לשמור על חנוף הילדים שהם העינים שלנו, וצריכים להשקיע בהם המון כדי שיגדלו אילן נאה, והעקר לשפך דמעות כמים שיצליחו בחנוכם, ולבדק עם מי הם מתחברים, ובמה מתעסקים, ולהיכן הולכים וכו', ולא להניחם הפקר חלילה.
- לט תשמח** **רצז**
 יורה למוציאים לאור להקין לדפוס את "שפת הנחל" חלק ג', הוא

פְּרוֹשׁ עַל הַ"לְקוֹטֵי-מוֹהַר"ן, וְכֵן לְהַמְשִׁיךְ בְּהַדְפַּסַּת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", שְׁזָה
מֵעַל הַכֹּל.

ל ט תשמו רחצ

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁחַלֵּק בְּפוֹרִים מִתְנוֹת לְאֲבִיוֹנִים בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, אֲשֶׁר אֵין
צְדָקָה גְּדוֹלָה מִזֶּה, וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאחֲלוּ.

ל ט תשמז רצט

יֹדְכִיחַ בְּחוֹר צְעִיר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְלִהְתַּעַלּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ,
וְלִרְחֹק מִחֲבָרִים רָעִים.

ל ט תשמח שא

יִצְטַעַר בְּצַעַר הַנִּמְעָן, שְׁקַטְטוֹת וּמְרִיבוֹת נִכְנָסוּ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְנִסְתַּבְּכוּ
בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים וְכוּ', וַיִּזְהַרְםָּ שֶׁכֹּל זֹאת מִפְּאַת הַתּוֹעֵבוֹת שֶׁנִּמְצְאוֹת
בְּבֵיתָם: כָּל מִינֵי דִיִּסְקִים מְלַכְלָכִים וְעִתּוֹנֵי תּוֹעֵבָה, זֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם לָהֶם
כָּל הַצָּרוֹת. וְלָכֵן שְׁיֵאָרוּ לְבַעַר הָרַע מִקִּרְבָּם, וְלִטְהַר אֶת בֵּיתָם.

ל ט תשמט שב

יֹדְכִיחַ הַנִּמְעָן שְׁנוֹפֵל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וַיִּחְזְקוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם,
וְלִהְתַּפְּלֵל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, וַיִּקְנֶה לְפָגְשׁוֹ בְּקָרוֹב.

ל ט תשנ שג

יִרְגִיעַ הַנִּמְעָנַת שְׁלֹא תִתְפַּעַל מִהִקְלָלוֹת שֶׁנִּתְקַלְלָה, כִּי קָלַלַת חָנָם תֵּשׁוּב
עַל רֹאשׁ הַמְקַלֵּל.

ל ט תשנא שג

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בּוֹ יִחְזְקֵם לְהַשְׁמַר מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת
וְלִיצְנוּת, וְלִחֲפֹשׂ רַק אֶת הַטּוֹב אֲצֵל הַזּוֹלָת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ וְחֲכָמְתּוֹ לְגַמְרֵי
אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ וְלִצִּית לְצַדִּיק, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת אוֹר רִבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם
וְקָרוֹב רְחוּמִים, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

ל ט תשנב שח

אֲחַל "מִזֵּל טוֹב" לְרַגְל הַבְּר־מִצְוָה, וְרַב נִחַת דְּקַדְשָׁה וְכָל טוֹב.

ל ט תשנג שח

יִרְגִיל עַל הַדְּבוּר אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ וְעַל הַלְמוּד חֲמֹשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל
יוֹם.

ל ט תשנד שט

יִחְזַק לְמֵרוֹת כָּל הַיְסוּרִים וְהַצָּרוֹת, לִידַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג עוֹלָמוֹ

בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וַיִּרְגֵּל עַל לְמוּד חֲמֹשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם וְעַל הַתְּבוּדוֹת.

לֹט תִשְׁנָה שִׁי
יְחֻזַּק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְיִלְשַׁמַּח אֶת כָּלֵם.

לֹט תִשְׁנוּ שִׁי
יִוָּרֶה לְסִיִּים אֶת הַ"לְקוּי־מוֹהַר"ן, בְּכָל חֹדֶשׁ וְכֵן בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַשְּׂשֵׁה
סְדָרֵי מִשְׁנָה, וְיִלְהַתְּמִיד בְּלְמוּד גְּמָרָא וְחֲמֹשׁ וְרִשְׁ"י וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

לֹט תִשְׁנֹז שִׁיא
יִבְרַךְ הַנִּמְעָן שְׂיִצְא וּפְאִי, וְיִחְזַקוּ לְהַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ אֹרֶךְ רַבְנוּ ז"ל, וַיִּרְגֵּל
עַל הַדְּבוּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה מְכַנִּיס רְגִיעָה גְדוֹלָה.

לֹט תִשְׁנַח שִׁיב
יְפִלִּיג בְּמַעֲלַת כְּבוֹד אָב וְאִם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

לֹט תִשְׁנַט שִׁיב
יִנְיֵא זֹג שְׁלֵא לְחֻשָּׁב עַל כּוּוֹן שֶׁל גְּרוּשִׁין, וְיִבְקֶשׁ לְפָגְשָׁם בְּבוֹאוֹ אֶרְצָה.

לֹט תִשְׁס שִׁיג
יִיעֵץ שְׁלֵא לְגַדֵּל תְּרַנְגוּלִים, כִּי יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל אֶסוּר צַעַר בְּעֲלֵי חַיִּים.

לֹט תִשְׁסֵא שִׁיג
יִוָּדֶה עַל הַטּוֹבָה שֶׁעָשׂוּ בְּעַבּוּרוֹ, וְיֵאֱחָל טוֹב תְּמִיד וְשֶׁהַשְּׂמִיחָה תִשְׁרָה
בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

לֹט תִשְׁסֵב שִׁיג
יְאוֹת לְקַבֵּל אֵיזָה זֹג לְדַבֵּר עִמָּהֶם, הַעֲקָר שְׁלֵא יִתְגַּרְשׂוּ.

לֹט תִשְׁסֵג שִׁיד
יְסַפֵּר שְׁנִסָּה לְהַתְּקַשֵּׁר לְנִמְעָן, אֲךֹ לֹא קַבֵּל מַעֲנָה, וְיִבְשֵׁר אֹדוֹת הַבְּחוּרִים
שְׂיִשְׁקִיעַ בָּהֶם הַרְבֵּה.

לֹט תִשְׁסֵד שִׁיד
יִוָּרֶה לְהַמְנוֹעַ מִמִּדַּת הַפְּעֵס אֲשֶׁר מַחְרִיבָה אֶת הַבַּיִת, וְלְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם
עַבּוּר עֲצָמוֹ וְעַבּוּר הַמִּשְׁפָּחָה.

לֹט תִשְׁסֵה שִׁטו
יְחֻזַּק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר מְבִיאָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- לט תשסו שטו
 יִנְעַץ אֹדוֹת שְׁדוּף לְבָן, שְׁצָרִיכִים לְשִׁדְכוֹ אֲשֶׁר זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּשִׁמְרָה.
- לט תשסז שטז
 יוֹרָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת הַבְּעַל, וְאִזּוּ יִזְכּוּ לְהִרְחֵבָה בְּגִשְׁמֵי
 וּבְרוּחָנִי.
- לט תשסח שטז
 יוֹרָה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּעֵצָה הַיְקָרָה שֶׁנִּתְּנָנוּ רַבְּנוּ ז"ל: לְפַתּוּחַ אֶת הַפֶּה וּלְדַבֵּר
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עֶרְף לָזֶה.
- לט תשסט שיז
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת מְלָמֵד תִּינוּקוֹת, וְלְהָאִיר בְּיַלְדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- לט תשע שיז
 יֵאָחַל הַצְּלָחָה וְרַב נַחַת.
- לט תשעא שיז
 יֵאָחַל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וּלְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לט תשעב שיח
 יִנְעַץ אֹדוֹת הַשְּׁדוּף שְׁמַצִּיעִים, וְיִשְׂמַח שֶׁהִנְמַעַן עָבַר יְשִׁיבָה, וּמְרָצָה
 שָׁם.
- לט תשעג שיח
 יִקְוָה שְׁיִגִיעוּ הַסְּפָרִים בְּקִרְוֹב, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָעוֹזֵר לְעֶסֶק הַדְּפָסָה.
- לט תשעד שיט
 יוֹרָה לְנַמְעַן שְׁעִזְרוּ בְּדִירָה, וְיוֹרָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
 עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשִׁמְיָם.
- לט תשעה שיט
 יִשְׁאַל אֶת הַנְּמַעַן אִם יֵשׁ בְּאִפְשָׁרוֹת לְהַשִּׁיג אֶצְלוֹ דִּיּוֹק שֶׁל כָּל הַזְּהָר,
 כְּמוֹכֵן בְּתִשְׁלוּם, מִכִּיּוֹן שֶׁחִבֵּר פְּרוֹשׁ עַל הַזְּהָר וְכוּ'.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הרבנית החשובה, בת גדולים וצדיקים,

אשת חיל עטרת בעלה

הצדקנית מרת

יחנא שפרא ע"ה

בת הרה"צ אשר ישעיה

כ"ק אדמו"ר מקאסאן זי"ע

א"ח כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

נלב"ע ט"ז תמוז תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

וילדיהם

דבורה רייזל, שולמית שלומצא,

מיכל גניה, משה נתן

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות

לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

הודיעו נחמת צדקה ושם אמן

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת

שלמה ויפה אבועזיז

וילדיהם שרה, רחל, לאה,
אלימלך נחמן, אדל, רות,
מיכל.

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשי ידיהם ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים
טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבינו הק' וירווי רוב
נחת דקדושה מכל יוצ"ה, אמן

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

פנחס אליהו בן יעל

שיזכה להתחתן בקרוב
ממש, ולהקים בית נאמן
כרצונו ית' ברחמים גמורים
בזכות וכח רבינו הקדוש

בתודה והודאה להשי"ת
על הניסים ונפלאות
שעשה עימנו בלי שום
רפואות ורופאים רק בזכות
הספר 'אשר בנחל' שזכינו
להשתתף בהדפסתו.

הספר הקדוש הזה נדפס

לע"נ

רבקה ז'נין בת סעידה
לועיז

נפטרה בשם טוב

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס

לעילוי נשמתו הטהורה והזכה של כ"ק

עטרת ראשינו מאור עיננו משוב ליבנו

כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

רבי אליעזר שלמה בן מלכה ומנחם זאב זי"ע

אמן זכר זכותו תמליץ בעדינו תמיד

נתן ואסתר שמש שיחיו

שהקדוש ברוך הוא ישלח להם רפואת הנפש

ורפואת הגוף גם יחדו יהיו שמחים ועליזים

ושזכות הצדיק האמת תגן בעדם ובעד כל

משפחתם הכבודה שיושעו בישועה שלמה

מן השמים וימלא הקב"ה את כל משאלות

ליבם לטובה ויהיה עליה לכל הנשמות

מהמשפחה הכבודה

בעבור שנדבו סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות והצלחת משפ' גרמה
שיזכו לנחת דקדושא מכל יוצאי חלציהם,
שלום בית אמיתי, פרנסה ברווח ובנקל. בריאות
שלמה, בית של תורה יראת שמיים ואמונת
חכמים ושיזכו לסיים את בניית ביתם
בשמחה בקלות ובשפע גדול.
בועז בן מזל רויטל בת נעומי
מלכה, אליעזר שלמה, חנה רות, ואסתר בני
רויטל.

יסכה בת רויטל ואברהם בן חדוה
נהוראי בן רויטל ואביגיל בת אורלי.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משפחת רביבו שלמה בן פאני

רינת בת לבנה נחמן נתן בן

רינת מאיר בן רינת שמעון בן

רינת

שיזכו לעשות נחת רוח אמיתי

לבורא עולם בזה ובבא ושיזכו

לשמש את הצדיק מוהרא"ש

הקדוש כל ימיהם

הספר הזה נדפס לזכות ההורים היקרים

חיים יוסף צבי ברוך בן חנה דינה

ואסתר בת שמחה

שיזכו לבריאות השלימה ונחת מכל יוצאי חלציהם והקב"ה
ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ברוחניות וגשמיות
וכן להצלחת הילדים

הלל בן אסתר, נעמי לאה בת שושנה, ומשפחתם חנה דינה בת

אסתר, משה חיים בן רבקה, וכל משפחתם

ובפרט ליחיאל מאיר בן חנה דינה שיזכה לזיווג הגון בקרוב

משורש נשמתו ולחזרה בתשובה שלימה

יחיאל מאיר בן אסתר, וחייה בת רחל,

וכל משפחתם

משה יהושע בן אסתר, ומרים בת שרה, וכל משפחתם

שמחה עליזה בת אסתר, ורפאל פסח בן כוכבה, וכל משפחתם

יהודה אברהם בן אסתר, אפרת זהבה שרה בת יפה וכל

משפחתם

וכל למלכה לאה בת אסתר, טוביה בן כרמלה וכל משפחתם,

אביטל וכל לדניאל עקיבא בן אסתר, דניאלה לאה בת יוכבת

בן חנה וכל משפחתה, מיכאל יששכר בן אסתר, תירצה בת

משפחתם משפחתם, כן שולמית יהודית בת אסתר, יאיר

שהקב"ה ימלא את כל משאלות ליבם לטובה ויזכו לשפע

ברכה והצלחה ברוחניות וגשמיות וכל טוב סלה

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת כלל
נשמות עם ישראל
ובכללם אמי היקרה
סבטלנה בת ז'ניה

ע"ה

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

גבריאל יוסף בן יהודית

דיקלה בת פנינה

שיזכו לשלום בית אמיתי וזרע קודש של קיימא

בריאות איתנה וכל הישועות

לזכות גילה בת יהודית ומש'

רינה בת יהודית, עמיאל בן יהודית ומש'

לחזרה בתשובה שלימה

יאיר בן יהודית לזיווג הגון

מיכל בת יהודית ומש'

לזכות הורי היקרים

פינחס חי בן רג'ינה

יהודית ג'מילה

בריאות איתנה נחת מכל יוצאי חלציהם וכל טוב

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשי ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות

לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו הק' וירווי רוב

נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

הר' יונתן בן נעמי ני"ו

הקב"ה ישלח רפואת הנפש ורפואת הגוף ויהיה לו רפואה
ברגלים ויצליח ברו"ג ובכל מעשי ידיו ויזכה לבריאות ואריכות
זמנים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו הק' ווימצא
זיווג הגון בקרוב ויזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.
אביגיל אביבה לרפוא"ש בריאות הנשמה ולזיווג הגון

עובדיה בן נעמי לחזרה בתשובה

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

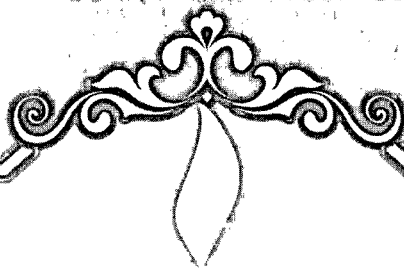
יהודה בן רבקה ע"ה

נלב"ע י' סיון ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת גולן בן מרגלית ורחל בת דונה דבורה,
שלום בית, בריאות, פרנסה ברווח, זיווגים הגונים לילדים ונחת,
חזרה בתשובה של כלל עם ישראל בתוכם: אהרן חיים בן רחל,
יצחק בן דונה דבורה דרור בן דונה דבורה אופיר בן מרגלית
פרנסה בריאות ונחת - מרגלית בת חנה דונה דבורה בת רחל

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
כ"ק אדמו"ר רבי אליעזר שלמה בן הרב מנחם זאב זיע"א
ולהצלחת החפץ בעילום שמו
הוא ואשתו וילדיו שיזכו לכל
מילי דמיטב.

**הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחה והמתקת הדינים
דוד בן ז'קלין ציון בן ז'קלין**

...אני מבקש את כל אנ"ש תעזרו לי שיצא כל
חלקי שו"ת אשר בנחל לאור עולם כל אחד
שיקח על עצמו כמה כרכים להדפיס את זה וזה
הירושה היחידה שלי...

(מכתב מכ"ק מוהרא"ש זי"ע י"ג שבט תשע"ה)

רוצה להיות שותף במפעל גדול זה?
78 ש"ח בלבד למנוי ומקבלים כל כרך חדש
'אשר בנחל' שיוצא לאור עד הבית
כולל כל ספר חדש שיוצא לאור - עד הבית
קרון הדפסה - היכל הקודש
הפצה ראשית: 0527147779 , 0504173172

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְיֵי הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן

*

וּמְסַגְל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וְלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוּ, תְּקַנּוּ, גְלוּ וְצִוּוּ לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רְבִנּוּ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא אֹרֵךְ הַגְּנוּז וְהַצְּפוּן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְנוּ

רְבִי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוין זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפציי-
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהנה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ז אברך את-יהנה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לכן | שמח לבי ויגל פבורי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי | לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פָשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־אָדָם לֹא יַחֲשַׁב יְהוָה לוֹ עֶז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחֲרַשְׁתִּי בְלוֹ עֲצָמַי בְּשִׂאנְתִּי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֶז וְחֶסֶד חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי * מַצַּר תִּצְרֵנִי
 רַגְלִי פִּלְט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכֵּלְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמִתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאזְבִּים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֹסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְעַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחְיֶהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אָוֶן לּוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בּוֹזֵאת יַדְעֹתִי כִּי-חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יָרִיעַ אִיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִמְכַּת בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי-קַרְח: ^ב כְּאֵיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג צִמָּאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹּר | בַּסֶּךְ
 אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִהַתְּשִׁתּוּחַחִי | נַפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פְּנִי: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: ^ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְגַלְיֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח א
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כֹּל־הַיּוֹם
 אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי א נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה־מִי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַצִּילָנִי
 מֵאִיֵּבִי א אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמְמֵי תִשְׁגַּבְנֵנִי: ג הַצִּילָנִי
 מִפְּעָלֵי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עוֹזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְפֹונְנוּ עוֹרָה
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים א צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כֹּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כֹּל־בְּגֵדֵי אָוֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כַּפְּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה א יִפְּיֵעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עוֹז אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגַּבֵּי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֹדֵמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם א פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֶי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וְאִינְמוֹ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיֵעוֹן לָאֲכַל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵדָךְ וְאַרְיֵן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם צַר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנֵּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדֶי:

עז א לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסְף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַעֲעֻקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דָרְשָׁתִי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִטְפָה רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלִּילָה
 עַם-לִבְבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסֹּף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
 חֲסֵדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשָּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרָה מַעֲלֵלֵי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלִאָדָךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְעֻלְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
 עוֹדָךְ: טז גֹּאֲלֹת בְּזֹרוּעַ עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה:
 יז רְאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תִּהְיוּ מוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצִצְיָהּ יִתְּהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ | בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֵזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דְּרַכָּהּ
 וּשְׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ:
 כא נְחִית כְּצֹאן עֶמֶד בִּיד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אֶתְּהָ
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתִחַלְלֵן אָרֶץ וְתִבֵּל וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתְּהָ אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּבָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד פִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ פִּיּוֹם אֶתְמוֹל פִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ: ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֲצִיר יַחֲלָף: ו בַּבֶּקֶר יַצִּיץ וְחֲלָף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז פִּי־כָלֵינוּ בְּאִפְּךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שֶׁתָּה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלָמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיֶךָ: ט פִּי
 כָּל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעַבְרַתְךָ כָּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עֲמַל וְאוֹן פִּי־גֹז חֵישׁ וְנַעֲפָה:
 יא מִי־יֹדַע עֹז אִפְּךָ וּכְיֹרְאֶתְךָ עֲבָרְתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יְמֵינוּ בֵּין הוֹדַע וְנָבֵא לִבֵּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יִהְיוּ
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 פִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֶל־
 עַבְדֶּיךָ פֶּעֶלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נַעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ וּמְרוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
 נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב א
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרִשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
 תָּמִיד: ה זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְּתֵיו
 וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
 מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלְפָּה
 דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אָרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
 יב בְּהֵיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶ:
 יג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:
 יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בַּמִּשְׁיָחִי וּלְנַבִּיאִי אֶל-תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחָם שָׁבֵר:
 יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לָעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
 בְּכַבֵּל רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
 בֹּא-דַבְּרוּ אִמְרַת יְהוָה צִרְפַּתְהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
 וַיִּתִּירָהוּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קִנְיָנוֹ: כב לְאַסֹּר שָׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוּ יַחֲפִים: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדֵיּוֹ:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּד
בָּם דְּבַרֵי אֱתוּתִיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֲשֵׁךְ וַיַּחֲשֶׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דָּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
עֲפָרְדֵּים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרַבָּה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיִּזְעִיאוּם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֲתָם כִּי-נִפְל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאִשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזּוּבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָו: מג וַיִּזְעַא עֲמוּ
בְּשִׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלו * על־נְהָרוֹת | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ
 בְּזָכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
 בְּנִרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר
 אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם־אֲשַׁכַּחַךְ
 יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי | לְחַפֵּי
 אִם־לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
 רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
 ח בַּת־בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלִם־לָךְ אֶת־
 גְּמוּלָךְ שְׂנֵמְלֶת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחֹזוּ וְנַפִּיץ אֶת־
 עַלְלִיךְ אֶל־הַסַּלַּע:

קנ * הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עִזּוֹ: ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
 ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר:
 ד הַלְלוּהוּ בְּתֶרֶף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגְבִּ:
 ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 ו כֹּל הַנְּשָׂמָה תִהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהנה שכבות עמו נגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהנה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהנה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: